

Fredag den 28. marts 2025 (D)

1

73. møde

Fredag den 28. marts 2025 kl. 9.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til børne- og undervisningsministeren om børn og unges trivsel.

Af Theresa Berg Andersen (SF) m.fl.
(Anmeldelse 26.03.2025).

2) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til statsministeren om regeringens værdipolitik med fokus på de udfordringer, der følger af indvandringen.

Af Mikkel Bjørn (DF) m.fl.
(Anmeldelse 05.11.2024. Fremme 07.11.2024).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om at forbyde praksis efter den islamiske sharia i dansk ret.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.
(Fremsættelse 23.01.2025).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udvidelse af ordning om tilskud til tandpleje for udvalgte patientgrupper).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde).
(Fremsættelse 27.02.2025).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om lægemidler og lov om forsøgsordning med medicinsk cannabis og om ordning for dyrkning, fremstilling m.v. af medicinsk cannabis. (Overførsel af administrationen af Dansk Patientsikkerhedsdatabase og behandling af rapporter om utilsigtede hændelser m.v. til regionerne).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde).
(Fremsættelse 12.03.2025).

Justitsministeren (Peter Hummelgaard):

Lovforslag nr. L 184 (Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om Offerfonden. (Styrket indsats mod seksuelt krænkende materiale m.v.)),

Lovforslag nr. L 185 (Forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om forsikringsaftaler. (Øget forbrugerbeskyttelse ved fjernsalg af finansielle tjenesteydelser)) og

Lovforslag nr. L 186 (Forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer. (Skærpet indsats mod narkotikakriminalitet, herunder opioider)).

Social- og boligministeren (Sophie Hæstorp Andersen):

Lovforslag nr. L 187 (Forslag til lov om ændring af lov om ændring af adoptionsloven. (Udskydelse af solnedgangsklausul)).

Forsvarsministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 188 (Forslag til lov om forsvarssamarbejde mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater m.v.).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra medlem af Folketinget Carl Valentin (SF), der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 1. april 2025 atter kan give møde i Tinget.

Halime Oguzs (SF) hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til børne- og undervisningsministeren om børn og unges trivsel.

Af Theresa Berg Andersen (SF) m.fl.
(Anmeldelse 26.03.2025).

Kl. 09:01

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til statsministeren:

Vil statsministeren redegøre for regeringens værdipolitiske initiativer med fokus på de udfordringer, der følger af islamisk indvandring fra Mellemøsten og Nordafrika, og som presser eller tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd?

Af Mikkel Bjørn (DF), Alex Ahrendtsen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Peter Kofod (DF), Morten Messerschmidt (DF), Mette Thiesen (DF) og Nick Zimmermann (DF).

(Anmeldelse 05.11.2024. Fremme 07.11.2024).

Kl. 09:01

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Som vi allerede nu har indrettet os, er vi i gang med en forespørgselsdebat, hvor alle ordførerne sidder på de forreste rækker.

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til torsdag den 3. april 2025.

Den første, der får ordet, er hr. Mikkel Bjørn til begrundelse for forespørgslen. Velkommen.

Kl. 09:02

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Vi står her nu igen til endnu en forespørgselsdebat om indvandringens konsekvenser og endnu en gang med en regering, som gerne vil lyde handlekraftig, men som reelt blot forsøger at dække over sin egen passivitet. Om lidt skal vi sikkert høre fine ord og se bekymrede miner fra statsministerens side, men hvor er den konsekvente politik? Hvor er viljen til at gøre det nødvendige? Hvor er indrømmelsen af, at det netop er Socialdemokratiets og de andre partiers ansvar, at vi overhovedet står her i dag?

En jødisk kvinde blev for nylig brutalt overfaldet på Christiania af mænd med mellemøstlig baggrund. Hun blev kaldt barnemorder, blev kvalt og slæbt hen ad jorden, mens 50 mennesker så på og grinede. Ingen greb ind. Det er en direkte konsekvens af den udlændingepolitik, der stadig i dag åbner dørene for migranter fra den muslimske verden, og som meget sjældent er konsekvent over for dem, når de bryder danske love og regler. Den socialdemokratiske borgmester i Odense havde i den forbindelse en opfordring til kvinder og borgere, der føler sig usikre ved grupper af unge mænd med indvandrerbaggrund, der skaber utryghed: Gå i en stor bue uden om dem. Hvad han burde have sagt, er selvfølgelig: Mit parti har en klar plan for at stoppe og tilbagesende den indvandring, der skaber problemer. I stedet for bliver man bedt om at dukke nakken og undgå at gøre sig bemærket. Det er et svigt.

I praksis understøtter man stadig den ødelæggelse af landet, der i årtier kun er blevet bremset af ét parti i Folketinget, nemlig Dansk Folkeparti. Socialdemokratiet og regeringen giver ovenikøbet statsborgerskaber til udlændinge, der vil undergrave Danmark. For få måneder siden gav man statsborgerskab til en person, der åbent, både før og efter vedtagelsen af loven, ønskede et forbud mod både Muhammedtegninger og homoseksualitet. Selv om ingen konventioner forpligter Socialdemokratiet til at give statsborgerskaber til den slags mennesker, gør man det alligevel med sin egen gode vilje. Stadig i dag er Dansk Folkeparti det eneste parti, der råber vagt i gevær, siger fra og sætter danskernes tryghed, sikkerhed og frihed forrest hver eneste dag. Det fortsætter vi naturligvis med. Tak for ordet, og vi glæder os til debatten.

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Til besvarelse af forespørgslen får statsministeren nu ordet.

Kl. 09:04

Besvarelse

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Og tak for at rejse den her debat, som er vigtig og desværre aktuel.

Rundtom i Europa breder der sig netop nu en erkendelse af, at årtiers udlændingepolitik har slået fejl. Alt for mange er kommet til Danmark og til andre europæiske lande uden at blive integreret, og nu står vi her så med parallelsamfund, utryghed, kriminalitet og ja, terrorangreb. Den fejlslagne udlændingepolitik sætter vores samfund, vores levevis og vores sammenhængskraft under pres, og dem, det går hårdest ud over, er dem, der i forvejen har de dårligste kort på hånden, som bor i de mest udsatte boligområder og har de mest usikre jobs og de laveste indkomster.

I årtier har borgerne råbt op. Alt for længe blev bekymringerne ikke taget alvorligt. I Danmark erkendte vi det heldigvis for flere år siden: Vi kan ikke tage imod alle, der gerne vil hertil. Hvis vi gerne vil passe på Danmark, på danskerne, vores demokrati og vores velfærdssamfund, skal vi føre en stram udlændingepolitik, og det gør vi. Når vi ser bort fra coronaårene, var antallet af personer, der fik asyl i Danmark sidste år det laveste i 40 år og altså markant lavere, end dengang Dansk Folkeparti de facto havde flertallet i Danmark.

Tilbage i 2019 stod Danmark nærmest alene i Europa med den erkendelse, jeg her gør rede for. I dag, 6 år senere, sidder vi nu sammen med et stort flertal af lande rundt om bordet for at drøfte nye løsninger på EU's markante migrationsudfordringer, og flere lande er på vej. Det haster med at få lavet nye europæiske regler, for det nuværende asylsystem er reelt brudt sammen. I dag er det menneskesmuglere, der bestemmer, hvem der kommer hertil. De udnytter mænd, børn og kvinder og sætter dem på livsfarlige rejser.

I stedet skal det selvfølgelig være demokratiske beslutninger, der danner grundlaget for, hvem der kommer ind i Europa, og udlændinge, der misbruger vores tillid og misbruger deres ophold i Danmark til at begå kriminalitet, skal ud – de har ikke hjemme i Europa mere.

Der er selvfølgelig – og heldigvis, vil jeg gerne understrege – masser af indvandrere og efterkommere, der klarer sig godt i Danmark. De er i arbejde, og de tager en uddannelse. Hvis vi ser på perioden fra 2010 frem til 2024, er andelen af borgere med oprindelse i de såkaldte MENAP-lande – altså lande, der primært er i Mellemøsten og Nordafrika – der er i job, steget med lidt over 40 pct. Det er selvfølgelig en positiv udvikling. Flere bidrager positivt til samfundet, sådan som det selvfølgelig skal være.

Men udfordringerne er flere end glæderne, og der er for mange nu, der er en del af Europa, som ikke deler vores grundlæggende demokratiske værdier. Det blev understreget af en undersøgelse i Jyllands-Posten for nogle måneder siden. Lad mig bare her give et par nedslag:

Mere end halvdelen af danske muslimer vil ifølge undersøgelsen ikke acceptere det, hvis deres barn ønsker at leve åbent som homoseksuel. Helt ærligt, det er jo fuldstændig vilde tal. Næsten lige så mange mener i øvrigt, at staten Israel ikke har ret til at eksistere, og cirka en tredjedel sympatiserer i nogen eller høj grad med terrorbevægelsen Hamas. Og selv om det her er en undersøgelse, og alle undersøgelser har statistiske usikkerheder, er det fuldstændig uacceptable holdninger, der selvfølgelig ikke hører hjemme i vores land. Desværre lever de her holdninger i bedste velgående i nogle miljøer, i parallelsamfund med forstokkede og formørkede værdier, hvor en form for sharialov synes at være gældende, og hvor antise-

mitismen får lov til at sprede sig, som vi så det på Christiania for ganske kort tid siden – al min sympati går til det kvindelige offer.

Vi ser, at kvinder skal have deres mands eller deres imams velsignelse for at blive skilt, og vi ser døtre, der opdrages uden frihed og uden at selv at kunne vælge uddannelse eller kæreste, og det er da for mig som socialdemokrat, som folkevalgt politiker og som kvinde en kæmpe smerte at vide, at der er piger og kvinder i Danmark, der må kæmpe derhjemme for overhovedet at få lov til at eksistere og udfolde sig i i en patriarkalsk familiestruktur og med negativ social kontrol.

Vi skal hele tiden blive bedre til at træde i karakter og stå fast på vores værdier og på de helt grundlæggende rettigheder, og hvis vi troede, at det her ville blive bedre med de yngre generationer, må vi desværre tro om. For hvor går vi tilbage til den undersøgelse, jeg lige citerede fra, så peger den faktisk på, at de yngre muslimer, som er født og opvokset i Danmark, i nogle tilfælde af mere ekstreme end deres forældre. Det er noget, jeg i øvrigt ofte taler med nogle af forældrene om – de kan ikke forstå, at deres børn og børnebørn ikke er taknemlige over at leve i verdens bedste land.

Det her har været et wakeuppall for nogle af os, og jeg håber, at det bliver det for alle på et tidspunkt, for vi bliver nødt til at gøre det klart, at hvis man vil bo i Danmark, skal man respektere vores danske værdier. Det er ikke noget, man bare skal sige – man skal eje dem, og man skal leve dem, og hvis ikke man kan det, er Danmark jo ikke det rigtige sted for dig at være.

Kl. 09:10

Jeg er rigtig glad for, at vi i regeringspartierne for nylig har styrket indsatsen mod negativ social kontrol og parallelsamfund. Endelig har vi fået Folketinget, det har godt nok taget lang tid, med på en arbejdspligt, endelig er det kommet igennem, fordi især kvinder med ikkevestlig baggrund jo ganske enkelt ikke bidrager nok på arbejdsmarkedet. Og hvis ikke selv man kan finde et job i en situation med meget, meget lav arbejdsløshed, højeste beskæftigelse nogen sinde, er det da kun rimeligt, at man kommer til i fremtiden at arbejde for sine ydelser. Det er ret og pligt, det er rimeligt. Men ved I hvad, det er godt nok også godt for de kvinder at komme væk fra lejligheden, tage af sted om morgenen, smøre en madpakke, være en del af et arbejdsfællesskab. Tænk, hvad det også sætter sig i hos deres børn, der pludselig ser, at mor ikke bare er en, der sidder og er undertrykt inde i stuen, men at hun faktisk har et liv, som de fleste andre i vores samfund.

Vi skal blive ved med at støtte de mange unge, der gerne vil kæmpe imod de her familiestrukturer. Vi vil gerne indføre et forbud mod fætter-kusine-ægteskaber, og så skal flerkoneri selvfølgelig også forbydes, altså religiøst flerkoneri. Jeg er sådan set ligeglad med, i hvilken bog man slår det op eller synes, at det er en god idé, for det hører ikke hjemme i noget samfund, og det hører da slet ikke hjemme i et moderne dansk samfund. Der er desværre for mange ting, der er uacceptable. De her opgør tror jeg vi kommer til at skulle kæmpe i mange år frem. Det er en grundlæggende værdikamp, vi står i, og jeg er glad for, at et flertal i Folketinget står på den rigtige side af den værdikamp. Tak til dem, der tør kæmpe også sammen med regeringen.

Det samme skal vi, når det kommer til kriminalitet. Og hvis der er en smerte forbundet med undertrykkelse af piger og kvinder, er der for mig en mindst lige så stor smerte forbundet med den kriminalitet, som især drenge med ikkevestlig baggrund står bag. Der er en kæmpe overrepræsentation af ikkevestlige indvandrere og efterkommere i kriminalitetsstatistikkerne. F.eks. er der, når der tages højde for gruppernes størrelse og alderssammensætning mere end – hold nu fast – tre gange så mange dømt for straffelovsovertrædelser blandt mandlige efterkommere fra Somalia, Libanon og Marokko som blandt den mandlige befolkning som helhed. Når vi ser kriminelle klaner, der terroriserer hele boligområder, koster sam-

fundet dyrt, men med en endnu større regning betalt af almindelige mennesker, så er det, hvis vi kigger på sådan rene danske udfordringer lige nu, i mine øjne den her, der er den allerallerstørste.

Jeg kommer aldrig til at forstå, og jeg vil også gerne sige, at jeg aldrig nogen sinde kommer til at tilgive det, at der kommer mennesker til vores land, det bedste land i hele verden og med så mange muligheder, og så vælger deres børn eller børnebørn at smadre det. Jeg kommer aldrig til at forstå det, og jeg kommer aldrig nogen sinde til at tilgive det – Somalia, Libanon og Marokko, og så har I fået muligheden for at være i Danmark, og så ødelægger I det. Så vi kommer til at gå efter det her med alt, hvad vi ejer og har, og det har været en kerneprioritet for mig, siden jeg blev statsminister, at vi sætter mere konsekvent ind imod den her kriminalitet, og jeg vil bare sige, at jeg modtager alle gode idéer med kyshånd.

Vi har fået indført dobbeltstraf for bandekriminalitet, vi har skærpet straffen for vanvidskørsel, for ulovlig besiddelse af kniv, vi har sat penge af til en styrket efterforskningsindsats, og vi har for kort tid siden fremlagt en tryghedspakke, hvor vi sætter hårdere ind over for dem, der skaber utryghed i vores samfund. Endelig ser det ud til, at vi også får flertal i Folketinget nu for at give politiet mulighed for at udstede opholdsforbud til personer, som chikanerer, som skaber utryghed; det kan være i boligområder, eller det kan være på S-togstationer. Vi vil gøre det nemmere at opsætte tv-overvågning i og omkring boligområder. Om kort tid fremlægger vi en straffereform, hvor straffen for grov vold og overfald hæves markant. Vi vil tage førtidspensionen fra dem, der begår alvorlig kriminalitet, rocker-, bande- og narkokriminalitet, og når det gælder kriminelle udlændinge, er vores holdning klar, så mange som overhovedet muligt skal udvises. Derfor er der netop fremsat lovforslag om at skærpe udvisningsreglerne, og vi er i fuld gang med at udfordre de internationale konventioner på udvisningsområdet.

Når alt det her er sagt, vil jeg sige til dem, der er kommet hertil og har taget Danmark til sig: Jeg ønsker jer alt det bedste, og jeg er taknemlig for hver og en af jer, der går på arbejde og bidrager positivt til vores samfund. Men alle jer, der er kommet hertil og i ord og handling ødelægger Danmark: I kan simpelt hen ikke være det bekendt.

Kl. 09:15

Jeg vil opfordre alle, og jeg ved, at jeg nok taler lidt for døve øren hos nogle partier, og derfor kigger jeg mere den her vej i salen, til at blive ved med at arbejde sammen om at føre den strammest mulige udlændingepolitik. Det er, hvis vi vil have et samfund med sammenhængskraft, med frihed og tryghed, det allerallervigtigste, vi har at gøre med, og det er en af de allerallervigtigste opgaver.

Tak til Dansk Folkeparti for at indkalde til dagens debat, og så håber jeg selvfølgelig på brede politiske flertal, hver gang – og det er faktisk et desværre – strammer lovgivningen endnu en gang, for hvis folk opførte sig ordentligt, havde vi ikke behov for hele tiden at skulle stramme lovgivningen. Men der er simpelt hen for mange, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, desværre.

Kl. 09:16

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Da det er en forespørgselsdebat, vi har gang i, betyder det, at det kun er ordførerne, der kan få adgang til én kort bemærkning. Den første, der får ordet, er fru Victoria Velasquez, Enhedslisten.

Kl. 09:16

Victoria Velasquez (EL):

Mange tak for det. Som statsministeren ved, er jeg meget optaget af værdighed og af rettigheder, og det være sig lige fra anbragte, dem, som har været på børnehjem, dem i jobcenteret, som er syge og er i klemme. Derfor var det også med meget stor alvor, da vi havde et møde ovre hos ministeren i forhold til de 11 eksempler på ansatte, som skulle møde netop borgere med deres rettigheder og med deres

værdighed, men med mangler faglighed, som vi hørte det, kørte ud fra deres bias i stedet for på det, som de mennesker havde brug for.

Nogle eksempler var jo mere alvorlige, der handlede det ikke om manglende faglighed, der handlede det direkte om et alvorligt brud på folk sikkerhed. Du skal have tillid til, at når du rækker ud til systemet, så bliver du grebet, og så bliver du hjulpet. Noget af det er selvfølgelig helt åbenlyst kriminelt. Men den del, som handler om, at nogen tror, at de faktisk hjælper ved at vejlede ud fra en bias, som de har, og den manglende faglighed, vil jeg rigtig gerne, at vi kunne gøre noget ved.

Nu sagde statsministeren, at alle idéer blev modtaget med kys-hånd, så jeg vil høre: Hvad tænker statsministeren om, at vi også sætter ind i forhold til ledelse, men også i forhold til de tillidsvalgte, arbejdsmiljørepræsentanterne, i forhold til at få løftet fagligheden?

Kl. 09:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Statsministeren.

Kl. 09:17

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Nu ved jeg ikke, hvad bias i den her sammenhæng dækker over. Jeg vil tro, at nogle af de eksempler, I har fået gennemgået, er folk med indvandrerbaggrund, der i dag er ansat i den offentlige sektor, og som ikke lever op til de grundlæggende værdier i det danske samfund, og som lader være med at passe på børn eller på andre, fordi de familiært eller religiøst er forbundet til nogle andre. Det er jo ikke bias, det er jo samfundsundergravende virksomhed; det er det, det er. Jeg synes, de skal fyres. Hvis man lader være med at anbringe et barn i Danmark, fordi man har et religiøst tilhørsforhold, så skal man da fyres.

Kl. 09:18

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Næste korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 09:18

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Først henviser statsministeren til, dengang Dansk Folkeparti havde flertallet. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle historiebøger, statsministeren læser, men Dansk Folkeparti har aldrig tilnærmelsesvis haft 90 mandater i dansk politik.

Men læg det til side. Jeg vil gerne tage fat i, at statsministeren siger det her med, at vi har erkendt problemerne nu, og at Socialdemokratiet har erkendt problemerne. Men hvad nytter det at erkende problemerne, hvis man helt af egen vilje stemmer for at give statsborgerskab til mennesker, der vil forbyde homoseksualitet og ytringsfrihed i Danmark? Hvorfor gør man det? Hvorfor er det Socialdemokratiets ønske at give sådanne mennesker statsborgerskab – helt af Socialdemokratiets egen vilje – i stedet for at sige nej til sådanne mennesker, når der ikke er nogen konventioner, der forpligter en til at give statsborgerskab til den slags mennesker?

Statsministeren siger selv, at vi skal føre den strammest mulige udlændingepolitik, men det er jo ikke at føre den strammest mulige udlændingepolitik at give statsborgerskab til mennesker, der vil forbyde homoseksualitet og ytringsfrihed i Danmark.

Kl. 09:19

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Statsministeren.

Kl. 09:19

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Der er jo faktisk netop sat et arbejde i gang med henblik på at se, om man på en eller anden måde kan screene dem, der ansøger

om statsborgerskab, og hvor det sådan er mere af holdningsmæssig karakter, at vi kan have et problem som Folketing med, at de opnår statsborgerskab. Så det arbejde er sat i gang.

Mit endemål, kan man sige, for det arbejde, jeg er i gang med med de internationale konventioner, er jo, at vi i virkeligheden skal kunne gøre statsborgerskabet betinget. Det er den vej, jeg synes vi skal gå i forhold til statsborgerskabet. Det er jo et kæmpe privilegium at få et dansk statsborgerskab – et kæmpe privilegium! Jeg kan næsten ikke forestille mig et større privilegium i vores samfund. Der kunne jeg egentlig godt tænke mig – men det ville kræve, at vi får ændret statsborgerskabskonventionen – at vi kunne gøre det betinget, så man kan fratage det fra flere mennesker, hvis de så forbryder sig mod vores fælles spilleregler.

Så gør jeg bare opmærksom på, at Dansk Folkeparti jo de facto dannede flertal i Folketinget i ganske mange år, nemlig fra 2001, og frem til der kommer en socialdemokratisk regering. Der er altså færre, der får asyl i dag end i de år, hvor Dansk Folkeparti, i hvert fald fra 2007, de facto dannede flertal i Danmark.

Kl. 09:20

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Sandra Elisabeth Skalvig, Liberal Alliance.

Kl. 09:20

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det. Statsministeren kommer selv ind på det her med, at konventionerne ligesom begrænser os i den udlændingepolitik, vi rigtig gerne vil føre her i Danmark. De er en begrænsning i forhold til hjemsendelse, en begrænsning i forhold til udvisning, begrænsning, i forhold til hvem det er, vi reelt set ønsker at give statsborgerskab til, og en begrænsning i forhold til det her med frakendelse af statsborgerskab. Så jeg kunne godt tænke mig at høre statsministeren, om statsministeren mener, at man har gjort nok i forhold til det her konventionsarbejde. Det har taget den nuværende regering 2½ år at ansætte en konventionsambassadør, og når regeringen så vælger at ansætte en, ansætter den ind på deltid. Mener statsministeren helt seriøst, at det er godt nok?

Kl. 09:21

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:21

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil sige det på den måde, at da jeg selv begyndte at diskutere de internationale konventioner på europæisk niveau, var det, som jeg har sagt i anden sammenhæng, lidt som at råbe ind i en tom håndboldhal i Jylland. Der var lidt ekko, men der var ikke meget svar. Nu er der kommet hul på det, også fordi der er kommet nogle nye regeringer til rundtomkring i Europa, som ganske enkelt er i større samklang med deres befolkninger på det her område. Så nu tror jeg på, at vi kan finde en vej på europæisk niveau, og jeg er faktisk enig i, at det især handler om statsborgerskabet og muligheden for, at vi kan smide folk ud, hvis de begår kriminalitet. Det handler især om de to ting. Jeg er jo grundlæggende glad for, at vi har internationale spilleregler, herunder også konventioner, men hvis man misligholder kontrakten med Danmark, så skal vi kunne reagere, og derfor er det især de her to områder, jeg synes vi skal kigge på.

Kl. 09:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 09:22

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak til statsministeren. Uden at være polemisk vil jeg sige, at jeg kender statsministeren som et menneske, som faktisk mener det, hun siger. Jeg er jo også selv nordjyde, så jeg blev nødt til at ændre mit spørgsmål lidt, efter at jeg hørte, at statsministeren faktisk ret konsekvent sagde, at de her mennesker, som har infiltreret, har handlet samfundsundergravende og skal fyres. Hvornår kan vi se, at der kommer reel handling bag ordene? Har statsministeren tænkt sig ligesom at bruge den magt, der ligger i at være statsminister, til at kommunikere klart ud til regioner og kommuner, at det her ikke er noget, vi har en tolerance over for? Det kunne jeg godt være interesseret i at vide, for jeg tror, at det er det, der skal til.

Så er der problemerne med shariapatroljerne. Vi har set en udsendelse for nylig, som foregår i Gellerupparken, og hvor vanskeligt det end er, er det jo også noget, som vi kan træffe et valg om. Vi kan sætte os ned og snakke om, hvorvidt det er et problem, men nu er erkendelsen der jo; nu har vi set det, og vi ved, det er der, og problemet er jo, at ofre eller vidner pludselig ændrer mening efter ganske få timer. Så det er staten, der skal få øje på det. Har statsministeren tænkt på eventuelt at overvåge så kraftigt i de her områder, at det her bliver umuliggjort? Det kunne jeg også godt tænke mig at få et svar på.

Kl. 09:23

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:23

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg vil tage det første spørgsmål først. Jeg synes jo, at det bl.a. er takket være den socialdemokratiske ordfører, at der er kommet en bredere samfundsdebat om det, vi kan kalde den tredje erkendelse – altså at holdninger og værdier er en lige så vigtig ting at gå op i som alt muligt andet. Nu er der så tilvejebragt et første vidensgrundlag. Jeg vil bare advare om, at mørketallet, tror jeg, ser helt anderledes ud, for det her er noget af det, der kommer til at blive sværest at undersøge, og så må vi jo overveje, hvordan vi får fulgt konkret op på det her. Jeg har det sådan, at velfærdssamfundet ikke bare er et serviceorgan. Når vores børn går i skole eller i daginstitution, er det ikke kun for at lære noget eller for at være et sted. De demokratiske institutioner er jo væredibærere. De er ansigtet på Danmark og på det velfærdssamfund, vi gerne vil være, og der kan man selvfølgelig ikke arbejde, hvis ikke man deler de grundlæggende værdier. Så her er da et arbejde, som vi må afdække.

I forhold til shariarådene vil jeg sige, at dem er der heller ikke plads til i Danmark, og jeg glæder mig i øvrigt over det her forslag om at gøre kriminelle klanfamilier sammenlignelige med bandekriminelle. Det kan i hvert fald være en af vejene frem.

Kl. 09:24

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 09:24

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg faktisk ikke tror, at vi er helt så langt fra hinanden, som statsministeren tror. Jeg har det også sådan, at hvis folk ikke abonnerer på de grundlæggende værdier i Danmark, har jeg også svært ved at forstå, hvorfor man er her. For det vil vi jo ikke have skal laves om. Men jeg hørte også og bed mærke i og satte pris på, at statsministeren understregede alle dem, som gør det godt og tager Danmark til sig. Derfor har jeg lyst til at stille det her ret grundlæggende spørgsmål, som jeg bare

tror er meget vigtigt for dem derude, som tager Danmark til sig, og som jeg ikke er sikker på at alle er enige i. Men jeg er spændt på statsministerens svar. Mener statsministeren, at det er muligt at være dansker i hjertet, men også troende muslim? Er det muligt? Tror statsministeren på det? Jeg gør, men jeg tror, det er ret vigtigt for folk derude at vide, om det er noget, som statsministeren også tror på.

Kl. 09:25

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:25

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bruger normalt ikke meget tid på sådan større teologiske og religiøse diskussioner. Det kommer vel an på, hvad man lægger i »troende muslim«. For hvis man tager Koranens ord for pålydende, er det i hvert fald ikke foreneligt med det danske samfund. Det er jo en lovbog. Men muslimer findes jo i mange farver og afskygninger, ligesom kristne og alle andre religiøse grupper gør. Så det kommer vel an på, om man accepterer det, som en tidligere socialdemokratisk udlændingeminister har sagt, nemlig at religion har vigepligt for demokratiet. Hvis demokratiet kommer først og er ukrænkeligt og indiskutabelt, kan man selvfølgelig sagtens have sin private tro, men det kræver jo, at det vil være i den rækkefølge.

Kl. 09:26

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Brigitte Klintskov Jerkel, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 09:26

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Mange tak. Mange tak for at møde frem i dag til den her debat, og tak for talen. I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af konventionerne, og vi er optaget af de her kriminelle udlændinge, som vi ikke kan udvise på grund af bl.a. artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention om retten til familieliv. Vi har jo set flere gange, at domstolene bliver underkendt på grund af retten til familieliv i forhold til at udvise dem – i forhold til tilknytningen til familie her i Danmark.

I Det Konservative Folkeparti har vi foreslået, at vi skulle træde ud af den europæiske menneskerettighedskonvention og træde ind igen med forbehold for netop artikel 8 om den her ret til familieliv, sådan at vi fremadrettet ville kunne udvise de kriminelle udlændinge, som vi gerne vil udvise, uden at vi nu skal tage det der hensyn til retten til familieliv. Derfor er jeg nysgerrig efter at vide, om statsministeren er klar til sådan et tiltag.

Kl. 09:28

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:28

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Her skal vi tænke os rigtig, rigtig grundigt om, for man må sige, at vi lige nu befinder os et sted i verdenshistorien, hvor der er stærke kræfter, der ikke respekterer de gældende internationale regler. Og det bliver meget, meget svært at stå på de internationale reglers side i nogle sammenhænge, hvis man ikke respekterer og anerkender dem i andre sammenhænge. Så jeg vil hellere gå efter at få lavet artikel 8 om, og jeg vil måske især rette fokus hen imod den ret aktivistiske domstol og fortolkningen af artikel 8, altså retten til familieliv. Det er jo en meget, meget grundlæggende værdi, men der er sket det, når man kigger på nogle af de internationale spilleregler på det her

område, at de ganske enkelt beskytter de forkerte. Altså, individet og individets ret kommer til at stå over kollektivets velbefindende. Og så bliver balancen for skæv. Men med hvad vi ser internationalt lige nu, vil jeg mene, at det er forkert at begynde at opsig internationale spilleregler. Det placerer Europa et rigtig, rigtig svært sted i forhold til forsvaret af dem på andre områder.

Kl. 09:29

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Den næste korte bemærkning er til hr. Mads Olsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 09:29

Mads Olsen (SF):

Den dokumentar, hr. Kim Edberg Andersen refererer til, »Ghetto«, der kom på TV 2 for et par dage siden, er jo rystende – shariapatruljer og shariaråd og alt muligt andet. Jeg er glad for, at statsministeren gerne vil slå hårdt ned på de her kriminelle klaner, ligesom vi i SF også har foreslået det. Jeg er glad for, at der nu sker noget her; det er et godt skridt i den rigtige retning.

En af de ting, dokumentaren også viser, og som jeg synes virker helt vildt underligt, er det her med, at boligselskaberne har mulighed for at opsig lejere, hvis de har en ubetinget dom for kriminalitet, der er utryghedsskabende, men problemet er, at de ikke automatisk får besked om det, når der er faldet en dom, hvilket jo kan tage rimelig lang tid. Så de skal søge aktindsigt efter aktindsigt for at få at vide, hvornår der falder en dom. Det er jo noget bureaukratisk bøvl, som alle, tænker jeg, er imod. Det er i hvert fald sådan, det bliver fremstillet af boligselskabet.

Vil statsministeren være åben over for at kigge på det problem?

Kl. 09:30

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Statsministeren.

Kl. 09:30

Statsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg må starte med med skam at erkende, at jeg ikke har set den pågældende dokumentar. Men jeg kan desværre alt for godt forestille mig, hvad der er indeholdt deri. Jeg afviser i hvert fald ikke nogen idéer, det vil jeg gerne sige, og vil jo opfordre til, at Folketingets partier sammen med ministeren efter sådan en dokumentar ser på, hvor der så er huller i lovgivningen, og hvor vi kan gøre endnu mere. Så det arbejde vil jeg foreslå, hvis ikke det allerede er sat i gang, altså at man går til det på den måde.

Vi har diskuteret det her med at kunne smide folk ud af boligområder igennem mange år, og en del har været imod. Jeg er rigtig glad for, at det bliver gjort rundtomkring, for familier skal jo ikke terrorisere deres naboer, og det at have tryghed, hvor man bor, er noget af det allerallermest afgørende. Og hvis man kigger på et utryghedsbarometer, kan man jo se, at der er en sammenhæng mellem det, vi diskuterer i dag, og så oplevelsen af utryghed. Den kommer jo ikke ud af det blå.

Kl. 09:31

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Så er der ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Vi siger tak til statsministeren. Den næste, der får ordet, er udlændinge- og integrationsministeren. Velkommen.

Kl. 09:31

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

En stor tak til Dansk Folkeparti for at indkalde til den her debat om danske værdier og om indvandringens konsekvenser. Det er jo en af vores faste traditioner i Folketinget efterhånden. Jeg mener,

det er vigtigt, at vi her i dag også erkender de fejl, som er begået i fortiden, fordi de er uigenkaldelige. Udlændingepolitikken er et særligt politikområde, fordi de fejl, man begår, ikke kan laves om. Sådan er det jo ikke generelt. En dårlig skolereform kan ændres; man kan genoprette det faglige niveau. En stram finanslov eller en slap finanslov kan ændres året efter. Men udlændingepolitikken er uigenkaldelig, irreversibel. Har man først besluttet, at Danmark er et marked, som alle verdens borgere har adgang til, så kan man ikke igen gøre det til et fædreland. Sådan har vi set det i en række europæiske lande, og jeg får personligt kuldegysninger ved tanken om, at vores samfund også kan blive på den måde. Det er derfor, at vi i denne her debat har mulighed for både at kigge bagud, men også at kigge fremad. Hvad er vores erfaring med indvandringen, og hvordan bruger vi den erfaring til ikke at begå de samme fejl igen?

Af vores historie har vi lært, at gæstarbejdere ikke bliver ved med at være gæster. Man inviterer arbejdskraft, men man modtager mennesker og familier, som bliver boende. I 1960'erne pressede arbejdsgiverne og nogle politiske partier for, at vi inviterede udlændinge til at arbejde i de gode tider, der var dengang. »Velkommen Mustafa«, skrev arbejdsgiverne i deres blad og håbede på, at mange ville komme for at afhjælpe manglen på arbejdskraft i Danmark. Man havde ikke nogen forventning om, at folk lærte sproget. Man havde ikke nogen forventning om, at de faldt til i deres lokalsamfund, og ingen idé om, hvor de skulle bo, eller hvor de skulle leve henne. Og resultatet kender vi i dag. Mange af dem, der kom i 1960'erne, kan stadig ikke tale dansk. Parallelsamfund er en realitet i mange af vores store og mellemstore byer, kriminalitetsraten er høj, og beskæftigelsen er lav. Det er vores nationale erfaring. Det er det, vi ved. 1960'ernes udlændingepolitik var en fejltagelse af historisk betydning.

Derfor har jeg en anklage med i dag. Jeg vil gerne anklage De Konservative, Liberal Alliance, Danmarksdemokraterne og De Radikale for at være ligeglade med vores sociale og kulturelle sammenhængskraft, for at ville åbne grænserne for lavtlønnet arbejdskraft fra Asien og fra Afrika og for at ville sælge deres fædreland for kortsiget profit. Ligesom i 1960'erne vil man give erhvervslivet magten over, hvem der kan komme ind i Danmark. Ligesom i 1960'erne er der ingen krav om integration eller sprog. Ligesom i 1960'erne bilder man folk ind, at arbejdstagerne vil rejse hjem igen, når der ikke længere er arbejde, og ligesom i 1960'erne vil det først og fremmest føre til indvandring fra Mellemøsten og fra det sydlige Asien, og de vil først og fremmest bosætte sig i de kommuner, hvor der i forvejen er de største problemer.

Jeg bygger min anklage på den konkrete politik, som partierne fører – særlig forslagene fra alliancen af Radikale, Konservative og Liberal Alliance, som lader ethvert cvr-nummer lukke folk ind i Danmark. Konkret har man foreslået, at alle virksomheder skal kunne hente udlændinge til landet, før de overhovedet har søgt om en arbejdstilladelse. Alle landets pizzeriaer vil kunne hente folk fra Mellemøsten og først starte ansøgningsprocessen den dag, de er i Danmark. Hvis man så laver sin ansøgning sjusket nok, vil det jo tage mange måneder, før den bliver afgjort. Når man bliver afvist, kan man starte en ny ansøgningsproces med et nyt cvr-nummer. Det er et forslag så udlændingepolitisk skodesløst, at jeg er i tvivl om, hvorvidt man egentlig hos De Konservative og hos Liberal Alliance har læst, hvad det er, man har skrevet under på. Det er en åben motorvej for alle verdens folk til det danske arbejdsmarked.

Det er ikke, fordi det ikke er prøvet før. Vi havde en greencard-ordning for et årti siden, som gav folk mulighed for at komme, uden at de egentlig havde et job. Resultatet var, at en tredjedel af dem, der kom, blev arbejdsløse, og yderligere en tredjedel var i lavtbetalte jobs, selv om det var meningen at tiltrække højtlojntnede. Den ordning afskaffede Socialdemokratiet sammen med Dansk Folkeparti og sammen med venstrefløjen. Det er Liberal Alliances gamle slogan

»åbne grænser, lukkede kasser«, som bliver genoplivet i det her forslag.

Heller ikke hos det parti, som har taget vores land som partinavn, bekymrer man sig særlig meget om sammenhængskraften i Danmark. Hos Danmarksdemokraterne sagde erhvervsordføreren herne- de i salen, at det er ligemeget, hvilket land arbejdstagere kommer fra. Man synes altså i Danmarksdemokraterne, at det er ligemeget, om en arbejdstager kommer fra Norge eller kommer fra Somalia, så længe man har arbejde i Danmark. Det er ikke nyt. Op til sidste valg sagde fru Inger Støjberg, at alle »der kommer hertil for at arbejde, de er velkomne«. Dengang mente man også i Danmarksdemokraterne, at beløbsgrænsen skulle sættes ned, og at alle de øvrige ordninger for arbejdskraft skulle åbnes mere, uanset hvilken del af verden man kom fra.

Man tror altså hos Danmarksdemokraterne, at folk alene kommer som arbejdskraft og så bare tager hjem igen bagefter, men virkeligheden er jo helt anderledes. Alle udenlandske arbejdstagere har ret til at tage deres familie med, og der er ikke noget krav om at lære dansk. Hver pakistansk arbejdstager har i gennemsnit to familiemedlemmer med. Langt de fleste pakistanere, libanesere og bangladeshere bor i Danmark efter 8 år, og så kan de søge om permanent ophold. De bliver borgere i Danmark, og man lader kommunerne på Københavns Vestegn om at tage det hårde arbejde med at lære børnene dansk og med at integrere forældrene.

Kl. 09:36

Når problemet i dag ikke er større, end det er, så er det, fordi vi ikke åbner porten for mere udenlandsk arbejdskraft. Men det er altså det, man kan forvente i det firkløver, som består af Danmarksdemokraterne, De Konservative, Liberal Alliance og De Radikale – et firkløver, der er forenet i at forvandle Danmark fra et fædreland til en basar, som består af alverdens løsarbejdere, der kun har det tilfælles, at de ikke taler vores modersmål.

Når vi nu diskuterer de problemer, der kommer af indvandring fra Mellemøsten og Nordafrika i dag, så er det vigtigt at huske, at der er én ting, der kommer før alt andet. Det vigtigste er antallet: Hvor mange mennesker kommer hertil? Intet integrationsprogram, ingen arbejdspligt, ingen trossamfundslov, ingen parallelsamfunds-pakke, intet er vigtigere end antallet af mennesker, der kommer til Danmark. Kommer der hvert år titusinder af afrikanere og asiater for at arbejde på pizzeriaer og byggepladser og i servicebranchen uden at lære sproget, så kommer vi aldrig til at løse de problemer, vi har med parallelsamfund i Danmark.

Vi ved, at oppositionspartierne i de her debatter altid synes, at regeringens forslag er for lidt, for sent og for dårligt, men jeres egne konkrete forslag vil forstærke parallelsamfundene og vil forstærke den religiøse vold og kontrol, som bliver udøvet. Det vil trænge danske værdier tilbage i skoler, i daginstitutioner, på arbejdspladser og i vores civilsamfund. Det er klart, at hvis der står en åben dør til ens hjem, er det jo svært at forklare folk, hvilke husregler der gælder, når der hele tiden kommer nye ind ad døren. Med forslagene fra de fire partier har man ikke bare åbnet fordøren; man har pillet den helt af og rullet den røde løber ud.

Jeg håber virkelig, at de partier, som står bag den politik, vil besinde sig; at de vil ændre politik, så vi kan fastholde et land, der er præget af lighed og tillid. For de fejl, som man laver her, vil ikke kunne gøres om. Men indtil da har jeg det på den måde, at al den snak og alle de proklamationer om at stoppe parallelsamfund er mundsvejr, det er Jesusremoulade, det er skuespil, og det er for mig at se politisk plat. Tak for ordet.

Kl. 09:38

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Vi går nu over til at stille spørgsmål til ministeren, og det bliver efter de samme regler som med statsministeren, og det betyder én

kort bemærkning og kun til ordførerne. Den første, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Victoria Velasquez, Enhedslisten.

Kl. 09:39

Victoria Velasquez (EL):

Tak for det. Jeg må indrømme, at jeg blev lidt positivt overrasket herovre. Jeg synes faktisk, det var ret befriende at mærke lidt klassekamp oppe fra talerstolen, for jeg må ikke så overraskende indrømme, at jeg er meget enig i den kritik, der er dér. Men der, hvor kæden ryger af for mig, er i forhold til noget andet. Jeg må indrømme, at jeg synes, at der er noget af det samme problem omkring arbejdspligt. Jeg kan simpelt ikke forstå, at de bliver ved med at fremhæve det som et godt eksempel, for der er intet danske værdier over, at du ikke får en rigtig løn, at du ikke har rigtige kolleger, at du ikke har en tillidsrepræsentant, at du ikke har en overenskomst, at du ikke har rettigheder. Og vi ser endda, at undersøgelserne viser, at den indsats får folk længere væk fra arbejdsmarkedet. Så der savner jeg lidt mere, at man stopper helt med at skabe en ny underklasse i vores samfund, som går og udfører det, der burde være overenskomstdækket arbejde til 40 kr. i timen, for det er for mig at se ikke integration.

Kl. 09:40

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 09:40

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jamen jeg tror, at jeg har det på den måde, at der i forvejen er en underklasse i Danmark, som er kulturelt betinget, og som handler om, at man kommer fra lande, hvor man synes det er mærkeligt, at kvinder arbejder. Det er jo ikke, fordi de mennesker, som er omfattet af arbejdspligten, ikke har kompetencer, ikke er dygtige til nogle ting, for det er de, men man er kulturelt bundet af, at det er et statussymbol for deres mænd, at de går derhjemme i stedet for at være en del af arbejdsmarkedet. Jeg kan ikke finde på nogem større frigørelse, når man er i den situation, end at komme ud og tjene sine egne penge, være en del af et fællesskab, have mulighed for at bryde med de patriarkalske strukturer, som man lever i. Jeg synes, det er det mest frigørende, man overhovedet kan forestille sig.

Jeg ved godt, at man så siger, det her ikke er et rigtigt job, men vi må også bare sige, at der er masser af rigtige jobs, der er masser af arbejdsgivere, som gerne vil ansætte folk til at gøre rent, ansætte folk til at arbejde i køkkener, ansætte folk til at arbejde på byggepladser, eller hvad man nu kan forestille sig. Det danske arbejdsmarked er ikke præget af mangel på jobs. Den her situation opstår, fordi man kulturelt synes, at det er attraktivt, at ens kone går derhjemme, og derfor bliver hun presset til det.

Kl. 09:41

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 09:41

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Dansk Folkeparti deler ministerens bekymring over det konkrete forslag fra KLAR-alliancen. Men sandheden er jo også, at der i mere end tre årtier kun har været ét parti, der konsekvent har advaret om risiciene og farerne ved en lempelig udlændingepolitik, og det parti er Dansk Folkeparti. Vi er det eneste parti, der har en plan for at afvikle den islamisering af Danmark, der pågår i øjeblikket. Derfor vil jeg godt spørge, hvorfor Socialdemokratiet op til forrige valg var ude med et udlændingeudspil, der hed »Retfærdig og realistisk«, og som indeholdt en lang række af forslag til stramninger af dansk udlændingepolitik: et loft over ikkevestlig indvandring, forbud mod flerkoneri, lukning af muslimske friskoler,

udrejsecenter i et tredjeland, frakendelse af statsborgerskab ved kriminalitet, nægtelse af udviklingsbistand til lande, der ikke vil tage imod deres egne statsborgere, og forlængelse af grænsekontrollen. Med hensyn til alle de forslag har Dansk Folkeparti fremsat næsten dem alle sammen. Er det ikke en utroværdig måde at drive politik på at brage frem i valgkampe med store budskaber om, hvad man gerne vil gøre med udlændingepolitikken, hvis man ikke stemmer for selv samme forslag?

Kl. 09:42

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ministeren.

Kl. 09:42

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):
Men der er da masser af ting, der er gennemført. Der bliver da ikke givet udviklingsbistand til lande, som ikke tager imod deres egne statsborgere. Den diskussion kan vi godt tage, men jeg kan fortælle hr. Mikkel Bjørn, at det gør der jo ikke. Der er ikke nogen lande, der ikke tager imod deres egne statsborgere, som får udviklingsbistand. Der er grænsekontrol i Danmark. Folk får frataget deres statsborgerskab, hvis de f.eks. har rejst til Syrien for at være terrorister. Så jeg mener ikke, det er rigtigt. Det er rigtigt, at der er nogle ting, der stod i vores oplæg, som der ikke har været flertal for i Folketinget. Vi havde gerne set en langt strammere kurs over for f.eks. muslimske friskoler end den, som folketingsflertallet har haft lyst til at levere. Vi havde også gerne set en langt strammere kurs over for eksempelvis trossamfund end den, som folketetinget har været interesseret i at levere. Og det må vi selvfølgelig indrette os efter, altså at ikke alle de forslag, der har været, er blevet gennemført, men et flertal af de forslag, som stod i »Retfærdig og realistisk«, er blevet gennemført under de sidste 6 års socialdemokratiske regeringer.

Kl. 09:43

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Tak. Den næste korte bemærkning er til hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 09:43

Kim Edberg Andersen (DD):
Tak for det. Og tak til ministeren. Det bedste forsvar er jo et angreb, og man kan sige, at det jo er en minister, som gang på gang i samråd bliver nødt til at gå i forsvarsmode, fordi ministeren ikke aner, hvor folkene, der ikke melder sig på Kærshovedgård, er. Det ved han ikke. Så er angrebet så det med, at vi skal have flere udlændinge hertil, men jeg synes da, at ministerens egen chef var oppe at sige: Der er jo masser af udlændinge, som bidrager til det danske samfund. Men der kan jeg forstå på ministeren, at det synes han ikke, altså at vi skal have dem.

Præmissen, man sætter op, er, at de ikke skal hjem igen. Jamen i Danmarksdemokraterne mener vi da, at de kriminelle skal hjem igen. Det er jo det, der er hele præmissen. Men det er jo også der, hvor regeringen godt ved, at der er nogle konventioner, og så har man fået en ambassadør for de her konventioner, og det var lige nøjagtig vigtigt nok for regeringen med den her ambassadør til, at man tænkte, at han skulle være på deltid, inklusive transport rundt i verden. Så ansatte man en på deltid.

Det er så seriøst, Socialdemokraterne tager det, når man ikke laver skåltaler eller valgtaler. Er det ikke korrekt? Mener ministeren helt seriøst, at den der deltidsambassadør, man har fået, er løsningen på at få ændret konventionerne, eller er det, fordi det bare er endnu en syltekrukke, endnu mere snak, og så måske lige pludselig en fjerde erkendelse fra hr. Frederik Vad?

Kl. 09:44

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ministeren.

Kl. 09:44

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):
Jeg forstår da godt, at hr. Kim Edberg Andersen ikke har lyst til at snakke om de ting, som ordførerens egne partifæller går rundt og siger. Man står her til en beslutningsforslagsdebat, og så bliver der sagt fra erhvervsordføreren, at det er lige meget, om folk kommer fra Norge eller fra Somalia, og at det ikke betyder noget for det danske samfund.

Mener hr. Kim Edberg Andersen virkelig det? Det kan jeg ikke tro. Jeg tror godt, hr. Kim Edberg Andersen er klar over forskellen på at integrere folk, der kommer fra Norge, og folk, der kommer fra Somalia, men alligevel har man jo den opfattelse. Danmark er for Danmarksdemokraterne, på trods af at man bærer vores lands navn i sit eget partinavn, jo ikke andet end en markedsplads. Man bekymrer sig jo tilsyneladende ikke om, hvem det er, der kommer hertil.

Jeg kan sige, hvad angår konventioner, som også statsministeren var inde på, at det er der fuld opmærksomhed på fra bl.a. statsministeren i forhold til at få ændret dem. Men det ændrer ikke ved, at vi jo kan lave nok så mange konventionsændringer, vi vil, men at hvis det bliver på den måde, som Danmarksdemokraterne har foreslået, altså at vi skal have en åben dør for arbejdstagere, der kommer, kunne det være arbejdstagere fra Iran. Jeg har da ikke hørt noget om, at der ikke skulle komme folk fra Iran. Det er jo det, man foreslår. Iranere har vi enormt svært ved at sende hjem. Så kan man få dem ind, og så kan man ikke sende dem hjem igen, fordi Danmarksdemokraterne hellere vil hjælpe erhvervslivet end hjælpe det danske lokalsamfund.

Kl. 09:45

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Den næste korte bemærkning er til fru Brigitte Klintskov Jerkel, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 09:45

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):
Tak. Så er vi jo ligesom i gang med debatten her. Udlændinge- og integrationsministeren ynder jo gerne at give Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance, Danmarksdemokraterne og Inger Støjberg skylden for alt og fralægge sig ethvert ansvar for alt. Så det er vi efterhånden vant til. Men jeg husker jo i hvert fald, at vi på et tidspunkt – nu er det ved at være noget tid siden – skulle forhandle en aftale omkring familiesammenføring, som Det Konservative Folkeparti faktisk forlod, fordi ministeren de facto afskaffede det danske sprogkrav i den aftale og lagde det ud til virksomhederne at vurdere, hvorvidt en ansat talte dansk nok til at få dansk statsborgerskab, og hvor der ikke rigtig var nogen kontrol med det, andet end at man kunne ringe op og spørge virksomhedssejeren, om den pågældende nu talte dansk nok. Det kunne vi selvfølgelig ikke være med på. Samtidig nedsatte man også beløbsgrænsen fra 110.000 kr. til 55.000 kr., hvilket jo også betyder, at der nu kommer flere ind i forhold til familiesammenføring.

Kl. 09:47

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Tak. Ministeren.

Kl. 09:47

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):
Jeg er meget begejstret for, at ordføreren tager det her op, fordi jeg husker meget levende den forhandling, der var. Ordføreren har

stadig ikke haft tid til at læse de papirer, som klart sagde, at det ikke er virksomheden, der afgør det. Det er styrelsen, der i sidste ende afgør det. Virksomhedens papirer, dokumenter og udsagn indgår som en del af det. Det har man så turneret med, og det viser for mig at se en svaghed hos Det Konservative Folkeparti, i forhold til at man i det mindste ikke tager de papirer med, som man får forelagt, når man sidder og forhandler ting.

Men jeg vil bare gerne tage fat i en ting omkring det. Der, hvor den ordning skulle hjælpe, var jo bl.a. i forhold til nogle af de eksempler, som den tidligere radikale ordfører hr. Andreas Steenberg kom med om lastbilchauffører i Skive og andre steder, som ikke kunne få ægtefællesammenføring. Dengang sagde Det Konservative Folkeparti: Det er en åben dør; der kommer tusinder. Det var den påstand, jeg blev præsenteret for. Nu har vi så fået de første tal for det, og der er kommet ti flere i løbet af et år ud af et tal, som ligger på omkring 2.200-2.300. Det var den åbne ladeport, som De Konservative tegnede op, hvor vi forsikrede dem om dengang, at det ikke ville ske, at der ikke ville komme nogen invasion af folk, der skulle ægtefællesammenføres med lastbilchauffører i Skive. Det ville være stille og roligt. Der ville være nogle enkelte. Det er der selvfølgelig også, men det troede man ikke på, fordi man hellere ville lave politisk propaganda, end man ville forholde sig til de konkrete realiteter, der var.

Kl. 09:48

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 09:48

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes faktisk, det var en forfriskende anklage og kritik; det må jeg sige. Jeg har det egentlig også nogle gange lidt ambivalent med erhvervslivet, der hele tiden gerne vil have, at vi skal have mere arbejdskraft hertil, fordi det jo er gode tider, og man kan jo ikke lade være med at tænke: Hvad så når de dårlige tider kommer? Derfor synes jeg sådan set, det er et godt spørgsmål, man stiller, for er vi ved at gentage det, der skete i 1960'erne?

Men så vil jeg bare alligevel gerne sige – for nu er vi jo en del af den her alliance – at det jo er et vældigt beløb, udenlandsk arbejdskraft bidrager med. Jeg tror, den seneste opgørelse var på over 300 mia. kr., som vi jo også laver velfærdssamfund for. Og så vil jeg også mene, at der alligevel er blevet strammet en del op på reglerne, og jeg vil også gerne være så storsindet at give andre æren for det. Der er jo blevet strammet en del op på reglerne for f.eks. permanent ophold. Så det er vel ikke sådan helt det samme som i 1960'erne. Jeg vil faktisk sige, at meget af min tale minder om den tale, ministeren holdt, så jeg kommer til at gentage mange af pointerne. Vi har jo netop lært, at folk slår rødder og gerne vil blive, og derfor skal vi også have et værn mod det, og det synes jeg også vi har fået. Så det er vel en lidt anden situation.

Kl. 09:49

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 09:49

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jeg er enig i, at der er ting, der er forskellige i forhold til 1960'erne. Når man åbner for udenlandsk arbejdskraft i 1967, har man jo ikke haft udenlandsk arbejdskraft i 38 år. Der har været fuldstændig lukket, så det er selvfølgelig en anden situation, vi er i nu. Men jeg må bare holde fast i, at den økonomi, som udenlandsk arbejdskraft skaber, jo skal afvejes mod de udgifter, som udenlandsk arbejdskraft også senere bringer til vores samfund. Hvis man tager nepalesere og

bangladeshere, er det jo op mod 64 pct. af dem, der bor her efter 10 år. Det vil sige, at de kommer til at søge permanent ophold. De kommer sandsynligvis også til at bo her, når de bliver gamle. Der er selvfølgelig masser af udgifter forbundet med det liv, man har i Danmark.

Jeg vil også sige, at hvis man læser nogle af de ting, der er skrevet af bl.a. vismanden i 2017, om, hvad det er for en udenlandsk arbejdskraft, der giver overskud, kan man jo se, at det naturligvis er dem, der har de højeste lønninger. Så det der med at åbne for alle lønniveauer tror jeg ikke skaber værdi for vores samfund. Det er først og fremmest EU-borgerne, som er her, og de højtlønnede, som ikke kommer fra EU, som skaber den værdi, som fru Zenia Stampe taler om. Og der er jo ikke nogen, der snakker om at forbyde EU-borgere. De har trods alt en række rettigheder, som gør, at de står i en væsentlig bedre situation.

Kl. 09:50

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til fru Sandra Elisabeth Skalvig, Liberal Alliance.

Kl. 09:50

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det. Jeg bliver nok nødt til at kommentere lidt på den tale, ministeren holder. Et eller andet sted synes jeg faktisk, det er usemstet, at ministeren står på talerstolen til en debat om indvandring og udlændinge og værdier, og så blander ministeren international arbejdskraft sammen med asyl- og flygtningepolitik.

Jeg mener, der er stor forskel på, når vi snakker om de problemer, vores virksomheder har i forhold til specialiseret arbejdskraft. Jeg mener, vi skal gøre, hvad vi kan, for understøtte den arbejdskraft, der mangler. Og jeg mener, at spørgsmålet i forhold til indvandring og asylpolitik i Danmark er noget helt andet. Begge dele skal indrammes på den rigtige måde, og det tror jeg egentlig vi er enige om. Så kan vi være uenige om, hvordan man så skal indrette det, men overordnet set skal det selvfølgelig indrettes.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at stille det samme spørgsmål til ministeren, som jeg stillede til statsministeren, i forhold til at regeringen har brugt 2½ år på at ansatte en konventionsambassadør. Synes ministeren helt seriøst, at det er godt nok?

Kl. 09:52

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ministeren.

Kl. 09:52

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Altså, jeg beklager, hvis jeg forholder mig til den tekst, som Dansk Folkeparti har sendt ind her i dag til F 9, som hedder, og jeg citerer:

»Vil statsministeren redegøre for regeringens værdipolitiske initiativer med fokus på de udfordringer, der følger af islamisk indvandring fra Mellemøsten og Nordafrika, og som presser eller tvinger danskerne til at ændre levevis og adfærd?«

Hvis man i sådan en debat ikke må advare imod, at man fra Liberal Alliances side – med deres åbne grænser, lukkede kasser, slogan og andre initiativer – er ved at åbne for indvandring fra netop Mellemøsten og Nordafrika, så synes jeg, man fortolker den tekst meget snævert. Det er da åbenlyst, at det betyder noget, at vi kan kigge bagud, i forhold til hvad der er sket tidligere, men vi skal også kigge fremad og sige, at hvis Liberal Alliance m.fl. fik flertal i Folketinget, hvordan ville vores politik så blive. Og politikken ville jo være sådan, at enhver fra Tyrkiet eller Iran eller andre lande ville kunne komme til Danmark for at arbejde, bare man kender en, der har et cvr-nummer. Det ville jo gøre de her problemer, som vi diskuterer i dag, markant værre, end de er nu.

Og jo, jeg synes også, at det er godt, at vi har fået ansat en ambassadør nu – jeg glæder mig til at se arbejdet. Jeg tror, vi kommer til at få ændret en del.

Kl. 09:53

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til udlændinge- og integrationsministeren.

Vi går nu over til forhandlingen og de almindelige regler for korte bemærkninger. Den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 09:53

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Statsministeren holdt en alvorstung tale og brugte store ord som kriminalitet, parallelsamfund, dominansadfærd, social kontrol og antisemitisme, men hvad hørte vi egentlig bag ordene? Vi hørte konstateringer, som alle danskere kender til – bekymringer, vi har levet med i årevis. Vi hørte et forsøg på at lyde bestemt, men vi hørte ingen handling – intet om konsekvent og betingelsesløs hjemsendelse af de mennesker, der er kriminelle, og som modarbejder Danmark indefra; intet om at lukke grænserne for den indvandring, der truer vores kultur; intet om et reelt opgør med det system, der tildeler statsborgerskab til mennesker, der foragter Danmark.

Ministeren nævnte tryghedspakken og flerkoneri, men Dansk Folkeparti har jo lige fremsat forslag om at forbyde flerkoneri – regeringen stemte imod. Så det bliver handlingsløst, helt og aldeles handlingsløst. Socialdemokratiet snakker om en stram udlændingepolitik, men stemmer imod forslag, som de selv har ført valgkamp på. Nu giver man millioner til korrupte regimer i Mellemøsten, mens vi mangler sygeplejersker og man sparer på velfærden herhjemme. Man stemmer for statsborgerskaber til islamister og antidemokrater. Man taler om tryghed, men stemmer for, at kriminelle udlændinge skal kunne blive i Danmark, fordi partiet ikke tør sige fra over for FN og EU.

Socialdemokratiets stramme kurs bliver dermed en illusion. Man kan ikke både tale om danske værdier for kort tid efter at give statsborgerskaber til mennesker, der vil forbyde ytringsfrihed og homoseksualitet. Under Socialdemokratiet er indvandringen fra MEN-APT-landene steget, og islamiseringen af Danmark fortsætter ufortrødent. Havde Socialdemokratiet haft magten alene i 00'erne, så Danmark i dag ud som Sverige, Tyskland eller Frankrig. Det var kun Dansk Folkeparti, der forhindrede det. Da vi advarede om parallelsamfund, sharia og social kontrol, blev vi kaldt ekstreme, og vi blev kaldt fremmedfjendske, og i dag står statsministeren så som konsekvens af den udvikling, vi forudsagde, og taler om værdikamp. Men når kameraerne slukker, hvor er så handlingen? Hvor er planen, der retter op på årtiers fejl, som partierne herinde, især Socialdemokratiet, selv har begået? Statsministeren taler om lav tilstrømning, men sandheden er jo, at indvandringen fra Mellemøsten er vokset under både denne og den forrige regering.

Vi har brug for følgende tre tiltag: 1) et stop for den problemberende indvandring, 2) konsekvent og betingelsesløs hjemsendelse, hvis man begår kriminalitet eller nægter at integrere sig; så skal man ikke være her, og indtil man er sendt hjem, må man sidde indespærret, og 3) et totalt stop for islamiske særhensyn; ingen kønsopdelt svømning i kommunale bygninger, ingen halalregler i offentlige institutioner.

Kampen er ikke vundet, og problemerne er langt fra løst, men hvis vi ikke fortsætter med at sige sandheden, hvem i alverden gør så? Erkendelser gør ingen forskel uden konsekvent og kompromisløs

handling. Det nytter ikke noget at tale strengt i valgkampe for så at bøje sig for EU og internationale konventioner, når magten er sikret. Og mens Socialdemokratiet i dag og generelt står og klapper sig selv på skulderen og forgylder Gaza med 75 mio. kr. og Syrien med 660 millioner skattekrone, fremlægger Dansk Folkeparti en konkret hjemrejseplan, et stop for massetildelingen af statsborgerskaber, forbud mod islamiske særhensyn og særkrav og udvisning af dem, der underminerer Danmark.

Dansk Folkeparti har aldrig vaklet. Vi er det eneste parti med en plan for, at Danmark også i fremtiden er dansk, og vi stopper ikke, før vi har vendt den udvikling, som Socialdemokratiet har været hovedarkitekterne bag. Tak for ordet.

Kl. 09:57

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der er en kort bemærkning til hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet. (Mikkel Bjørn (DF): Jeg glemte at læse et forslag til vedtagelse op). Godt, værsgo.

Kl. 09:58

(Ordfører for forespørgerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Folketinget konstaterer, at regeringen svigter i oprydningen efter årtiers islamisk indvandring, som har skabt parallelsamfund og øget kriminalitet og har undermineret danske værdier. Det er uacceptabelt, at regeringen nægter at udvise kriminelle udlændinge, selv ved grov kriminalitet, og fortsat tildeler statsborgerskab til personer med kriminel fortid eller sympati for terror og sharia. Udviste kriminelle bør fængsles, indtil de forlader Danmark – de har ingen ret til at færdes frit i vores samfund. Samtidig finder Folketinget det skandaløst, at regeringen fortsat udbetaler generøse sociale ydelser til udenlandske statsborgere, der aldrig har bidraget. Folketinget kræver handling, ikke tomme ord og erkendelser. Danmark skal forblive dansk, og regeringens passivitet er et svigt af befolkningen. Folketinget opfordrer regeringen til at sætte danske interesser først og tilsidesætte internationale konventioner, der hindrer en konsekvent og ansvarlig udlændingepolitik.

Kl. 09:59

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Det er afleveret, og det vil nu blive omdelt. Den første korte bemærkning er til hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 09:59

Frederik Vad (S):

Dansk Folkeparti er lidt i fare for at blive sådan en facebookkrigerparti på det her område. For man smadrer løs på Socialdemokratiet, men hvem er det egentlig, der skal levere den politik, Dansk Folkeparti står og taler om? Er det de blå partier, som vil åbne sluserne for mellemøstlig arbejdskraft, hver eneste gang erhvervslivet kommer og siger mere arbejdskraft fra Mellemøsten? Eller er det andre partier, som f.eks. anser Danmark for at være et fædreland og ikke et eller andet slaraffenland for mennesker, der kommer fra egne af verden, vi ved vi ikke kan integrere dem fra?

Det er sådan med Dansk Folkeparti, at man godt kan smadre løs på Socialdemokratiet, men måske er det i virkeligheden reelt den stærkeste kraft i det her land i synet på, at Danmark er et fædreland, som skal beskyttes og bevares, og det skal gå stærkere, og det skal gå hurtigere, men det er trods alt på en måde, så vi faktisk får gennemført reelle resultater. Det er jo hr. Mikkel Bjørn, der ender med at stå og være den store facebooktaler og ikke mig. For hvem skal stemme for det der?

Kl. 10:00

Kl. 10:02

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 10:00

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg synes faktisk, det er et godt og legitimt spørgsmål, hr. Frederik Vad stiller, og svaret er meget simpelt: En strammere udlændingepolitisk linje sker kun på foranledning af Dansk Folkeparti. Det er Dansk Folkeparti, der igennem de sidste mere end tre årtier har kæmpet de stramninger igennem, som er blevet vedtaget her i Folketinget. Det er vores fortjeneste, at Danmark i dag ikke er Sverige, ikke er Tyskland og ikke er Frankrig, og derfor er det vores tilstedeværelse i dansk politik, hvad enten det er som parlamentarisk grundlag for en borgerlig regering eller som opposition til en socialdemokratisk regering, der sikrer, at Danmark kommer på rette kurs.

Kl. 10:00

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 10:00

Frederik Vad (S):

Men så er det jo bare snak. For det, ordføreren siger nu, er, at ligegyldigt om Dansk Folkeparti er i opposition til en socialdemokratisk regering eller er parlamentarisk grundlag for en borgerlig regering, så vil man køre frem med de her taler. Det handler vel om resultater, og ordføreren bliver ved med at beskyldte os andre for ikke at levere resultater, selv om den her regering vel er den regering i Vesteuropa, der har bedst styr på grænserne og bedst styr på islamiseringen.

Så jeg vil igen spørge: Er den blå opposition enig med Dansk Folkeparti i, at man skal lukke grænserne for mellemøstlig arbejdskraft? Er de blå partier enige med Dansk Folkeparti i det?

Kl. 10:01

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 10:01

Mikkel Bjørn (DF):

Det var først med Dansk Folkepartis fremkomst, at der reelt kom en politisk kraft, der turde tage et opgør med den naive udlændingepolitik, som Socialdemokratiet implementerede og var hovedarkitekterne bag i 1983. Det er i høj grad takket være Dansk Folkepartis vedholdende pres, at dele af lovgivningen senere er blevet rullet tilbage, og det kommer også til at være os, der går forrest med nye løsninger på, hvordan vi kommer på rette kurs.

Kl. 10:01

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 10:02

Zenia Stampe (RV):

Jeg har måske i virkeligheden bare lyst til at stille et meget grundlæggende spørgsmål, nemlig om Dansk Folkeparti anerkender, at islam og danske muslimer er kommet for at blive.

Det næste spørgsmål er det samme spørgsmål, som jeg også stillede til statsministeren: Tror hr. Mikkel Bjørn på, at det er muligt at blive dansker i hjertet og samtidig være muslim?

Kl. 10:02

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Mikkel Bjørn (DF):

Dansk Folkeparti fremsatte i sommer en omfattende plan, et omfattende hjemrejsesudspil, det første i dansk politisk historie, hvor vi meget klart og tydeligt og ærligt stadfæster, at ønsker man at leve en islamisk tilværelse, vil det være Dansk Folkepartis ambition, at man gør det et andet sted end i Danmark, og vi vil iværksætte så mange initiativer og incitamentel, som vi overhovedet kan, for at mennesker, der i dagligdagen og i offentligheden lever en islamisk tilværelse, finder et andet sted at leve den tilværelse end i Danmark.

Kl. 10:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 10:03

Zenia Stampe (RV):

Nu ved jeg ikke helt, hvad ordføreren lægger i at føre en islamisk tilværelse, men jeg tror, der er rigtig mange derude, der føler, at de er danskere, og at de også er muslimer. Så derfor vil jeg egentlig bare gerne igen stille det spørgsmål, og det er ret fundamentalt og grundlæggende: Mener hr. Mikkel Bjørn, det er muligt at være dansker og muslim på samme tid?

Kl. 10:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 10:03

Mikkel Bjørn (DF):

Hvis man med sin tro drager de konklusioner, at der i Danmark skal indføres sharia, at der skal indføres halal i offentlige institutioner, at der skal indføres kønsopdelt svømning, tørklæder og meget andet, nej, så er man ikke dansk borger i Dansk Folkepartis opfattelse.

Kl. 10:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til fru Victoria Velasquez, Enhedslisten.

Kl. 10:03

Victoria Velasquez (EL):

Tusind tak. Jeg har et spørgsmål om arbejdspligten. I pressemeddelelsen fra det pressemøde, der blev afholdt, da man indførte arbejdspligten, blev der talt meget om det med at være i arbejde, men arbejdspligten har ikke noget med arbejde at gøre; det er jo de her nyttejobs, det handler om. Vi hørte Socialdemokratiet komme med nogle eksempler, der gik på, at når nogle har beskåret træerne, skal folk komme bagefter og beskære de træer lidt mere, og jeg har her for nylig hørt om en, der skulle grave huller, og så var der nogle andre i nyttejob, der blev sat til at hælde jord i de huller. Altså, det er virkelig »idiot i arbejde«.

Vi havde et forslag om, at man skulle i arbejde, og at man blev visiteret til et job, selvfølgelig på overenskomstmæssige vilkår, og hvis man så ikke sagde ja til det, selv om man godt kunne tage det – og altså ikke havde et invaliderende handicap eller noget andet – skulle man miste sin ydelse. Det ville jeg synes var at sige: Hvis du står til rådighed, kan du selvfølgelig få et sikkerhedsnet, men hvis ikke du står til rådighed, mister du din ydelse. Gik Dansk Folkeparti også den vej, eller hvorfor valgte man det med arbejdspligten?

Kl. 10:04

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Mikkel Bjørn (DF):

Nu er det vores beskæftigelsesordfører, hr. Nick Zimmermann, der har siddet i de forhandlinger, så det skal jeg ikke entydigt kunne svare på. Men der er jo tale om mennesker, der i årevis havde ligget på sofaen, og som burde have været i arbejde, men som ikke er det. Derfor har man indført en arbejdspligt, og det er så en arbejdspligt, hvor man selvfølgelig helst skal foretage sig noget nyttigt, men hvis alternativet er, at man skal grave et hul og dække hullet til igen, synes jeg, det er bedre, end at vi udbetaler høje sociale ydelser til mennesker, der ligger derhjemme på sofaen. Det skal vi ikke.

Kl. 10:04

Kl. 10:05

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.**Victoria Velasquez (EL):**

Jeg kan slet ikke genkende billedet af, at det skulle være høje ydelser – ydelserne ligger under fattigdomsgrænsen. Men det skal jeg nok tage med beskæftigelsesordføreren.

Jeg synes bare ikke, det har så meget med danske værdier at gøre, at du udfører et stykke arbejde, men at dem, der tjener på dit arbejde, så enten bliver kommunen eller en privat virksomhed; at du ikke har en tillidsrepræsentant; at du ikke har rigtige rettigheder. Det vil da netop være integration, at du oplever, hvordan det er at være en del af den danske model og være på en rigtig arbejdsplads og opleve de forventninger, som der vil være der.

Så jeg vil bare høre, om integrationsordføreren så vil være med til, at vi får kigget på at få sparet den kvarte milliard kroner og så rent faktisk fokuserer på rigtigt arbejde.

Kl. 10:05

Kl. 10:06

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 10:06

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg tror sådan set, det problem ville løse sig selv, hvis man implementerede Dansk Folkepartis politik, for vi mener slet ikke, man bør udbetale sociale ydelser til udenlandske statsborgere. Altså, vi mener, at sociale ydelser betalt af danske skatteborgere bør være forbeholdt danske skatteborgere, og derfor tror jeg sådan set, at problemet ville løse sig selv. Enten må man finde et arbejde, eller også må man finde et andet sted være.

Kl. 10:06

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 10:06

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Jeg vil godt vende lidt tilbage til udlændingeministerens tale. For udlændingeministeren står og siger, at alle andre partier end Socialdemokraterne faktisk vil brænde Danmark ned til grunden; det var det, vi kunne forstå at udlændingeministeren tænkte. Det er jo noget af en påstand fra talerstolen, må man sige.

Men så kommer der noget fra talerstolen, som jeg egentlig sådan tænkte lidt mere over, og det er: Vi sender faktisk ikke penge til lande, der ikke vil tage deres borgere. Vi har en formaliseret aftale om at hjemsende borgere til Afghanistan fra 2004. Vi sender 200 mio. kr. til Afghanistan. Så hænger det sammen, lige indtil man så tager Kærshovedgård ind, hvor der så sidder afghanere, som vi ikke kan hjemsende. Så det er jo ikke rigtigt, uanset hvordan ministeren

vender og drejer det. Jeg tænker, det kunne være nogle af de der 311, han ikke aner hvor er – de har nok været afghanere. Derfor troede han, han sagde det rigtige oppe fra talerstolen.

Men er det ikke rigtigt, at vi støtter Afghanistan med penge, og at der sidder afghanere på Kærshovedgård, vi ikke kan hjemsende, og talte ministeren så ikke i hvert fald forkert fra talerstolen tidligere?

Kl. 10:07

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:07

Mikkel Bjørn (DF):

Jo, det er korrekt, at vi sender 2 mio. kr. til Afghanistan, og det, ministeren siger, er i hvert fald ikke i tråd med, hvad udenrigsministeren stod og sagde på talerstolen i går. For der havde vi en lang debat om ulandsbistand, hvor det var helt åbenlyst, hvad situationen var. Og situationen er den, at man – det er regeringens formulering – udbetaler ikke langsigtet ulandsbistand til lande, der ikke i et vist omfang samarbejder om hjemsendelse. Men djæveln ligger jo virkelig i detaljen, for hvad betyder »i et vist omfang«? Det kan jo betyde, at hvis man tager imod 1 og afviser de 50 andre, så samarbejder man i et vist omfang, og så kan man få ulandsbistand fra den danske stat. Så der synes jeg, ministeren skulle have været mere skarp på, hvad der reelt er situationen.

Kl. 10:08

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:08

Kim Edberg Andersen (DD):

Så kender man jo regeringen igen. Det er det der med, at man sætter et ord ind, og så har man den her udvej, ikke også? Jeg betaler også kun skat en gang om året, men jeg kommer nok til at betale det i al evighed, så lang tid jeg tjener penge. Det er jo det, som vi også ser med Afghanistan. Vi kalder det så bare noget med, at vi sender det en gang om året. Så har man det at gemme sig bag ved, når man så bagefter på talerstolen gerne vil føre sig frem som det parti, der bare gør alt – alt – for at løse udlændingeproblematikken.

Men når vi så sidder til samråd med ministeren, så tror man nok, de rejser hjem, og hvis ikke de rejser hjem, ved man faktisk ikke, hvor de er. En ting er helt sikkert: Det er i hvert fald ikke Socialdemokraternes skyld. Det er jo det, vi hører altid. Tak for svaret til Dansk Folkeparti.

Kl. 10:08

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:08

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Vi er enige om, at regeringen og i særdeleshed Socialdemokratiet forsøger at sælge en fortælling om, at der nu er styr på udlændingepolitikken. Sandheden er, at det er der jo ikke, og når man fra særlig ministerens side ofte fremhæver, at man er de bedste til at sende folk hjem og sådan noget, så er sandheden jo, at vi ikke ved, hvor mange af dem, der er forsvundet fra Kærshovedgård, er. Over halvdelen af dem, der skulle sidde der, er forsvundet. Vi ved ikke, hvor de er. Vi aner ikke, hvor de er. Vi aner ikke, om de er udrejst, eller om de lever en stille fri tilværelse rundt i Danmark, og der er ikke nogen opsøgende indsats for at finde de mennesker. Det er situationen i dag, og det er uhyggeligt at tænke på.

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er til hr. Mohammad Rona, Moderaterne.

Kl. 10:09

har hevet deres datter under 18 år med til lægen, fordi de mistænker hende for at have sex.

Du er en arabisk, muslimsk kvinde. Du må ikke have en kæreste, siger en politibetjent til en kvinde, hvis eksmand truer hende på livet, fordi hun er kommet videre. Jeg holder øje med, hvor du bor, hvis du skifter adresse, siger en myndighedssagsbehandler til en udsat kvinde.

Kl. 10:09

Mohammad Rona (M):

Faktum er bare, at vi på 2½ år med den her regering har afskaffet trappetigemodellen. Vi har nedsat et ekspertudvalg, vi udvider straksudsendelser, vi har de laveste asyltal i 40 år, vi har indført en arbejdspligt, vi forbyder fætter-kusine-ægteskaber, vi har lavet en tryghedspakke, og vi forbyder kønsopdelt svømming. Hvad har DF leveret på de 2½ år?

Kl. 10:09

Det er alt sammen noget, man kan læse i den her rapport, som kom i sidste uge. Det er en forundersøgelse, der viser det, som mange sidste år kaldte en konspiration, nemlig at der er eksempler i det her land på mennesker, som, på trods af at de taler flydende dansk, på trods af uddannelse, arbejde og sikkert også et turpas til foreningslivet, undergraver det her samfund indefra med nogle æresbegreber og nogle moralbegreber, som de har taget med hjemmefra.

Nu er vi så i gang med at undersøge, hvor dybt det her problem stikker, men vi behøver egentlig ikke kun forholde os til den her undersøgelse. Vi kan kigge i medborgerskabsundersøgelser, og vi kan kigge i tal fra Justitsministeriet, der viser, hvor mange som mener, det skal være forbudt at kritisere islam. Vi kan kigge på undersøgelsen fra Wilke fra efteråret 2024, som statsministeren også var inde på. Vi kan også kigge på den journalistik, der er blevet lavet det sidste år. Det handler f.eks. om en dansk-islamisk telegram-chatgruppe med 750 medlemmer, der skriver om, hvordan jihad skal bruges. Og der er danske facebookgrupper med tusindvis af medlemmer, der giver hinanden gode råd til, hvilke uddannelser man skal tage for at kunne undergrave det her samfund bedst muligt og stille islam stærkere. Og i efteråret var jeg selv deltager i en debat på Københavns Universitet med 300 dansk-muslimske studerende – tandlægestuderende, jurastuderende og økonomistuderende – som alle sammen forsøgte at fortælle mig om, hvorfor det er fint nok, at mænd ikke giver hånd til kvinder, og som efterfølgende gav mig den her bog med hjem, nemlig Islamguiden, som deres studenterorganisation viste frem, og som er en bog, der skal give et pædagogisk indblik i en sådan moderat islam. Der står i den, at sharia er en del af islam, og at straffesystemet også er det, og at man sådan set ikke kan diskutere det. Og det var på Københavns Universitet – 300 studerende.

Kl. 10:09

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Mikkel Bjørn (DF):

Det er jo sjovt nok sådan, når regeringen har et flertal, at så kan partier, der sidder i opposition, ikke vedtage lovgivning her i Folketingssalen. Så spørgsmålet bliver lidt absurd. Men lad os tage fat på de stramninger, som hr. Mohammad Rona oplister. Altså, det er jo alle mulige små tandhjul, som man har skruet på, men de store linjer – det, der handler om at stoppe indvandringen fra de lande, vi har dårlige erfaringer med, og om betingelsesløs hjemsendelse af dem, der er kommet, og som ikke kan finde ud af det – er fraværende. Og det er der, hvor Dansk Folkeparti siger: Det er den retning, vi ønsker for dansk udlændingepolitik.

Kl. 10:10

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:10

Mohammad Rona (M):

Tandløst? Det er da ikke tandløst, at vi i regeringen kommer til at sende endnu flere kriminelle udlændinge ud, først ved trappetigemodellen og efterfølgende ved at udvide straksudsendelser, altså noget, som DF aldrig nogen sinde kom igennem med i sin tid.

Kl. 10:10

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:10

Mikkel Bjørn (DF):

Lad os lade danskerne kigge tilbage på de fantastiske stramninger, hr. Mohammad Rona er så glad for, om 10 år og så se, om ikke vi står i en situation, der er mindst lige så slem som den, vi står i i dag.

Kl. 10:11

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti. Næste ordfører er hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet. Velkommen.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Frederik Vad (S):

Tak. Vi arabere tager ikke på krisecenter, siger en sagsbehandler til en sårbar kvinde i en æresrelateret konflikt. Ja, den er god nok, mødommen er røget, bilder en praktiserende læge forældre ind, da de

Vi ved godt fra Socialdemokratiets side, og jeg ved det også godt, at det her bestemt ikke gælder alle. Der er masser af mennesker i det her land – og i nogle kulturmiljøer er det endda det altdominerende flertal – som går på arbejde, som skoler deres børn i den rigtige retning, og som i valget mellem de demokratiske værdier og de fundamentalistiske værdier vælger at stille sig på de demokratiske værdiers side og i øvrigt bruger kræfter på at moderere de af deres trosfæller, der vælger en anden retning. Det har jeg meget, meget stor respekt for. Men de her værdibårne problemer bliver større og større, og derfor vil jeg gerne hertil slut komme med en efterlysning.

Jeg vil gerne efterlyse, hvor det progressive Danmark er i den her kamp. I dag er det sådan, at hvis man tager rundt og taler med de krisecentre, som tager imod kvinder på flugt fra æresdrab og ærestrusler, så kan de berette om, at de får flere og flere henvendelser, og at de må afvise flere og flere henvendelser. Hvis man kigger på sådan noget som Red Safehouse, som har nogle af de mest beskyttede krisecenterpladser i det her land, så er det 85 pct. af deres beboere, der har rødder i Mellemøsten og Nordafrika – 85 pct.! Og det er over for de 5 pct. i den samlede danske befolkning, der har rødder i Mellemøsten og Nordafrika.

Hvor er fagforeningerne? Hvor er det progressive Danmark? Hvor er de såkaldt venstreorienterede organisationer, som arbejder med det her? Hvor er alle de organisationer og alle de skribenter, som er nødvendige i den her kamp, hvis den lovgivning, vi laver her inde i Folketinget, ikke bare skal stå som ord på papir, men som skal bundfælde sig i konkrete resultater og konkrete handlinger ude i det yderste led?

Sandheden er jo, at mange af de stramninger, vi har lavet i Socialdemokratiet siden 2019, og som mange af de andre partier her i Folketinget har bidraget til, er jo, at nogle af dem ikke virker, fordi der er miljøer, hvor de her ting skal eksekveres, som ikke eksekverer dem på grund af berøringsangst og frygt for at blive kaldt fremmedfjendsk og alt muligt andet. Det er det største problem, vi står med i Danmark, altså at det progressive Danmark og civilsamfundet ikke har meldt sig ind i den her diskussion. Og jeg vil slutte af med på vegne af Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne at læse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at indvandringen fra særligt lande i Mellemøsten og Nordafrika udfordrer de danske værdier. En stram, ansvarlig og konsekvent udlændingepolitik, hvor der er styr på antallet af flygtninge og indvandrere, som kommer til Danmark, er derfor afgørende for at bevare og beskytte sammenhængskraften i Danmark. Folketinget bifalder, at der stilles krav til indvandrere og flygtninge, mens de er i Danmark, og at flere skal bidrage til fællesskabet. Folketinget konstaterer samtidig, at ægte integration ikke alene opnås gennem beskæftigelse, uddannelse og danskundskaber, men gennem en fuld tilslutning til grundlæggende demokratiske og danske værdier. Folketinget noterer sig vigtigheden af, at der gøres op med negativ social kontrol, så piger og kvinder med indvandrerbaggrund nyder samme rettigheder og frihed som danske kvinder og mænd.«

(Forslag til vedtagelser nr. V 35)

Tak for ordet.

Kl. 10:16

(Talen er under udarbejdelse)

Kl. 10:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Og teksten til forslaget til vedtagelse er modtaget og vil blive omdelt. Den første korte bemærkning er til fru Victoria Velasquez, Enhedslisten.

Kl. 10:17

Victoria Velasquez (EL):

Tak for det. Jeg synes faktisk, at det er lidt manglende respekt for dem, der rent faktisk arbejder med det her og har taget det op i lang, lang tid. Det giver mig også en eller anden undren i forhold til de beslutningsforslag, vi har fremsat i forhold til at bekæmpe negativ social kontrol, hvor Socialdemokratiet har stemt imod. Jeg synes desværre, at det er lidt kendetegnende for den her debat, at det skal blive sådan noget mudderkastning, så derfor vil jeg gerne i stedet stille et spørgsmål: Kunne ordføreren så ikke gøre mig klogere på, hvad det er for en lovgivning, regeringen har lavet, som skal bekæmpe negativ social kontrol, eller hvad det er for en lovgivning, man arbejder på at skulle lave? Jeg vil sige, at det vil blive modtaget med kyshånd.

Kl. 10:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:17

Frederik Vad (S):

Det sidste først. Vi har sat et arbejde i gang, der skal undersøge, hvordan vi kan komme polygame vielser til livs, og vi kommer med et forbud mod fætter-kusine-ægteskaber. Der sker rigtig gode ting på justitsområdet også, og vi sender flere ud af landet. I den tidligere regering sagde vi, at social kontrol er at ligestille med psykisk vold.

Men det, der er med Enhedslisten og den indledning, fru Victoria Velasquez fyrede af, kan jeg ikke bare overhøre. Enhedslisten står på den lune position, og I kan jo bare komme med alle mulige forslag til, hvordan man gør tingene bedre, f.eks. bedre uddannelse af tillidsrepræsentanter osv., men man overser fuldstændig, at det, der er fundamentet for det hele, er, der kommer folk fra de her kulturer ind i det her land i et omfang, der gør det umuligt at få vores samfund til at hænge sammen. Det er lidt det samme med Radikale Venstre. Det er det der med, at man grundlæggende har været imod alt det, der er sket de sidste 25 år på det her område, og man er imod alle de nye forslag til at løse det, de partier, der har stået bag det, kommer med. Så står man på den der lune position, hvor man siger: Vi afviser alt det, der er fundamentet for, at vi kan bekæmpe social kontrol, men en gang imellem efterlyser vi en godbid her og der for ligesom at vise, at vi går op i det. Det er et problem!

Kl. 10:19

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 10:19

Victoria Velasquez (EL):

Det er sådan noget, jeg slet ikke står. Jeg forstår faktisk ikke, hvorfor ordføreren har et behov for at gå en oktav op og prøve at være hånlig i forhold til de ting, jeg siger. Jeg synes, det er et kæmpeproblem, at man slet ikke bakker de tillidsvalgte nok op, at man slet ikke har nok fokus på arbejdspladserne som et kernepunkt på det her spørgsmål. Det synes jeg virkelig er mærkeligt, altså at man fra Socialdemokratiets side simpelt hen latterliggør i stedet for at gå seriøst ind i det. Den anden ting er: Undskyld, men hvor er forslagene til rettigheder? Tværtimod har Socialdemokratiet stillet de kvinder økonomisk dårligere og frataget dem rettigheder. Så jeg kan simpelt hen ikke genkende det, ordføreren siger.

Kl. 10:19

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 10:19

Frederik Vad (S):

Det her handler faktisk ikke om rettigheder, det handler om pligter, det handler om pligter, og det er her, hvor jeg politisk mener Enhedslisten går galt i byen. De her mennesker, der gør de ting, jeg læste op, har ikke brug for et kursus i, hvordan man opfører sig, de har brug for at miste deres job, hvis de udfører den her slags aktiviteter, og så vi brug for at sørge for, der kommer færre af de her mennesker ind i landet, og at flere af dem forlader landet igen, hvis de gør ting, der ikke er i orden. Så jeg er grundlæggende uenig i Enhedslistens politik, som jeg mener er hundrede procent forkert på det her område.

Kl. 10:20

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Den næste korte bemærkning er fra fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:20

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak, og tak for talen. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre hr. Frederik Vad, for så langt så godt tror jeg da stadig væk, vi er enige: Eksempelvis almennyttige boligområder var jo oprindeligt tiltænkt folk med lave indkomster, dvs. enlige mødre og pensionister. Det er jo faktisk en ret fin tanke, altså det her med, at vi har nogle boliger, der er til at betale for ganske almindelige danskere på gulvet. Det, vi desværre ser i dag, er almennyttige boligområder

overtaget af totalt uintegrerede indvandrere, som er kommet fra hovedsagelig de muslimske lande, altså Stormellemøsten og Nordafrika.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor man fra Socialdemokratiets side – for man har jo haft erkendelsen; man har jo haft erkendelsen – ikke handler konsekvent. For det gør man ikke, når man synes, det er vigtigere at se godt ud på de bonede gulve og i det gode selskab end reelt bare at gøre det, der skal til. Så jeg forstår ikke, hvorfor man ikke får ryddet op i Danmark.

Kl. 10:21

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Tak! Ordføreren.

Kl. 10:21

Frederik Vad (S):

Vi lavede en parallelsamfundspakke for år tilbage, som er godt i gang med at løse en del af det her problem. Det spor skal vi arbejde videre ned ad. Jeg mener ikke, at Socialdemokratiet ønsker stå at på de bonede gulve.

Nu blev der sagt før, at jeg sætter niveauet en oktav op. Det er, fordi jeg det sidste år har talt med enormt mange af de kvinder, som er slavegjorte i Danmark, selv om de er født her, fordi de bor på krisecentre. Vi har frihedsberøvet dem. De har været frihedsberøvede hele deres liv. Først blev de frihedsberøvet i en koranskole og i en moskétilværelse. Så blev de frihedsberøvet i et voldeligt og undertrykkende ægteskab. Og nu har vi frihedsberøvet dem, for ellers bliver de slået ihjel. Det er derfor, at jeg synes den her diskussion er så vigtig.

Vi har lavet en parallelsamfundspakke. Vi arbejder gerne videre ad det spor. Vi har gode borgmestre i Aarhus og Odense bl.a., som jeg ved er godt i gang med at prøve at få rettet op i de her møghamrende ubehagelige miljøer.

Kl. 10:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 10:22

Mette Thiesen (DF):

Jeg kan bare ikke forstå, at man, når sådan en kvinde kommer ind på eksempelvis de her RED Safehouses og på krisecentrene, ikke siger: Så udviser vi konsekvent din voldelige mand. Bum. Det sker jo ikke.

Hvorfor forbyder man ikke det totalt kvindeundertrykkende islamiske hovedtørklæde i samtlige offentlige institutioner, så de her kvinder faktisk kan få lov til at komme, hvis man mener det med ligestilling – hvis man mener det med ligestilling i Danmark? Det gør jeg i hvert fald.

Jeg synes, det er beskæmmende at se – også for kvinder som min mor, dvs. rigtige rødstrømper, der har kæmpet for kvinderettigheder – at det nu bliver fuldstændig omgjort, fordi der er kommet mørkemænd fra Stormellemøsten og Nordafrika, som ikke mener, at kvinder er lige så meget værd som mænd.

Kl. 10:23

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ja tak, fru Mette Thiesen! Ordføreren.

Kl. 10:23

Frederik Vad (S):

Noget af det der gør vi. Men hvis jeg må give ordføreren et ærligt svar, så vil det være, at jeg tror, et meget stort problem i Danmark i dag er, at vi alle sammen er fanget i vores sådan tillidssamfundshjerne. Og det er der også rigtig mange aktører ude i landet der er.

Vi har en opfattelse af, hvad tvang er; når du og jeg tænker på tvang, tænker vi på det ud fra et vestligt, individuelt frihedsbegreb, og så ser vi en pige, der sidder hjemme ved morgenbordet, mens hun græder, og tårerne triller ned ad kinderne, og så står der to forældre og tvinger et tørklæde ned over hovedet på hende. Det opfatter vi som tvang. Men i et kollektivt frihedsbegreb er tvang jo noget helt andet. Hvis vi ikke får den bevidsthed ind i folk, kan vi ikke gå videre med nogle af de forslag, som Dansk Folkeparti bl.a. er bannerfører for.

Kl. 10:24

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:24

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror, vi var mange, der sad med en spænding, i forhold til om ikke vi fik den fjerde erkendelse i dag. Nu er det jo et helt år siden, at vi er gået fra den tredje, og så sad man og lyttede og tænkte: Kommer der en fjerde, måske en femte? Det gjorde der ikke. Der kom et opråb. Og jeg hørte hr. Frederik Vad på den måde, at det, vi står over for, måske i virkeligheden er meget svært at håndtere lovgivningsmæssigt. For det handler jo om en adfærd, som man enten frivilligt eller ufrivilligt udlever i sin hverdag. Det handler om, at der er kommet rigtig mange mennesker hertil, der simpelt hen har en helt anden tilgang til livet, til det store spørgsmål om, hvor man er som mennesker, end det, som er den vestlige kultur, det, der udspringer af renessancen.

Derfor bliver det, med al respekt, måske også sådan lidt spilfægtteri, altså at man lige laver lidt justeringer ovre i Justitsministeriet, at man lige laver lidt justeringer i Børne- og Undervisningsministeriet, eller hvad ved jeg. For hvis det, vi står over for, er – sådan hører jeg hr. Frederik Vad – at vi har fået flere hundredtusinde mennesker ind, der sådan helt grundlæggende ikke ønsker at leve dansk, og som helt grundlæggende ikke ønsker den erkendelse, der ligger i at leve i et postrenæssancesamfund, hvordan får vi så dem ud?

Kl. 10:25

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 10:25

Frederik Vad (S):

Nu er det jo ikke så stort et antal, som hr. Morten Messerschmidt gør det til her. Jeg synes, den væsentlige pointe at give hr. Morten Messerschmidt herfra i et svar er: Jeg kan godt oprigtigt blive i tvivl om, hvorvidt noget af den lovgivning, vi f.eks. laver i forhold til social kontrol, kommer til at virke, når jeg kan se, at mange af dem, der skal råbe op om, hvad der foregår derude, for at lovgivningen kan virke, ikke gør det. Altså, når jeg er ude at tale med folk, der laver boligsociale indsatser, dygtige folk – jeg kommer meget rundt i landet og taler med nogle af de folk, der arbejder med det her – så bliver mange af dem røde i kinderne, når man spørger ind til social kontrol. Når jeg taler med skolelærere, som på deres skole har forsøgt at sige, at man bliver nødt til at sætte foden ned, når der er børn, der ikke drikker vand under ramadanen og derfor besvimer til idræt, så siger de, at de oplever et pres fra deres kollegiale fællesskab på lærerværelset.

Hvis ikke vi får løst det problem, er alt det, der foregår herinde, ligeegyldigt. Derfor er det her en holdnings- og kulturændring, der skal til, og det starter med, at vi bakker de mennesker op, som står ude i forreste række og siger de rigtige ting.

Kl. 10:26

Kl. 10:29

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 10:26

Morten Messerschmidt (DF):

Vi hørte statsministeren i sin tale sige, at 50 pct. – jeg kan ikke huske, om det var 50 pct., men det var deromkring – af muslimerne i integrationsbarometret sagde, at de ikke ville lade deres børn leve som homoseksuelle. Vi ved, at det er en tilsvarende procentdel, der mener, at Koranen skal stå over grundloven. På alle de her områder ser vi, at det er en meget, meget massiv andel af muslimerne i Danmark, som har, hvad man må sige er meget udanske holdninger. Så hvordan kan hr. Frederik Vad sige, at det ikke drejer sig om 100.000 mennesker eller mere? For det er jo det, der er problemet, og det er derfor, det bliver spilfægtteri, hvis vi hele tiden sidder og kæmper med det og håber på, om vi nu kan få den voldtægtsforbyder udvist. Det er jo ikke den voldtægtsforbyder, der gør, at Danmark bliver islamiseret

Kl. 10:27

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Frederik Vad (S):

Det er ikke helt rigtigt, hr. Morten Messerschmidt. Det er jo lidt mere nuanceret end som så. Som jeg analyserer det, er hovedudfordringen for en stor del arabisk kultur. For der er jo albanske muslimer i Danmark, vi har rigtig mange bosniske muslimer, og der er mange af de persere, der kom fra Iran i 1980'erne. Altså, der er jo masser af eksempler på muslimske grupper i det her land, hvor mange af de her problemer ikke slår særlig hårdt igennem. Men vi har – statsministeren nævte landene – nogle helt bestemte lande med rødder i arabisk kultur og islam, som er udfordringen. Og hvis vi zoomer ind på det problem, får vi også nemmere ved at løse det.

Kl. 10:28

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak. Den næste i talerrækken er hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:28

Mikkel Bjørn (DF):

Tak. Hr. Frederik Vad behøver ikke at lancere de næste erkendelser, og jeg har sagt til ham, at han kan hente de næste ti erkendelser oppe på mit kontor, og jeg har printet dem. Men jeg vil gerne spørge hr. Frederik Vad om den tredje erkendelse, som hr. Frederik Vad lancerede under sin sidste tale om indvandringens konsekvenser, altså sin egen tredje erkendelse i udlændingepolitikken, nemlig det, at værdier og holdninger osv. også vejer tungt i integrationsspørgsmål, altså at det ikke bare er afgørende, om man er på arbejdsmarkedet eller i uddannelse, men at det også er værdierne, der er afgørende.

Hvordan kan man stå fast på det synspunkt og så kort tid efter – helt frivilligt – give statsborgerskaber til mennesker, der vil forbyde homoseksualitet, forbyde ytringsfrihed i Danmark osv.? Er det ikke udtryk for, at man ikke drager konsekvensen af sin egen erkendelse, altså at værdier og holdninger også betyder noget i integrationsspørgsmål, og at folk da i den grad ikke bør have et dansk statsborgerskab, hvis de har værdier, der er uforenelige med en dansk kultur?

Kl. 10:29

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Frederik Vad (S):

Det er jo ikke helt rigtigt, hvad hr. Mikkel Bjørn siger. Vi har ret skrappe statsborgerskabsregler i dag, og vi er i gang med at undersøge, om vi kan gøre noget mere for at være helt sikre på, at dem, der får det, også skal have det. Men det eksperiment, der blev lavet med de samtaler, der blev holdt, og som man jo kan diskutere den æstetiske værdi af, men det er ikke mit bord, kom jo ikke på Dansk Folkepartis vagt.

Så jeg synes egentlig ikke, at der her er noget at komme efter. Jeg synes, vi fører en politik, som gør det svært at blive dansk statsborger, og det skal det også være, men også muligt for dem, der kan og vil. Der er jo også masser af mennesker, der får et statsborgerskab, og som giver et positivt bidrag til det her samfund, og dem skal vi jo være glade for bliver statsborgere her i landet.

Kl. 10:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 10:30

Mikkel Bjørn (DF):

Det er Dansk Folkeparti, der, siden jeg blev formand for udvalget, har foreslået personlige samtaler, og det er Dansk Folkeparti, der har stillet ændringsforslag i forhold til de konkrete personer, som hr. Frederik Vads stemte for skulle have et dansk statsborgerskab.

Jeg er bare nysgerrig på at høre, hvad det er, der gør, at man i Socialdemokratiet og hr. Frederik Vads egen position synes, det er fornuftigt at trykke ja til at give statsborgerskab til mennesker, der vil forbyde homoseksualitet eller forbyde ytringsfrihed, og hvad det er, der gør, at man ikke trykker ja til Dansk Folkepartis ændringsforslag om at pille sådanne mennesker af et indfødsretslovsforslag? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 10:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:30

Frederik Vad (S):

Jeg forstår ikke helt hr. Mikkel Bjørn. Lige før sagde hr. Mikkel Bjørn, at Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde har haft magten til at gøre noget som helst, og at det er derfor, det går ad helvede til – undskyld, formand, for det ord, det skal jeg nok lade være at sige igen – og nu siger hr. Mikkel Bjørn, at det er, fordi hr. Mikkel Bjørn har været formand for Indfødsretsudvalget, at vi er lykkedes med nogle ting på statsborgerskabsområdet. Altså, man må jo ligesom finde ud af, om man har haft al magt i verden, eller man overhovede ikke har haft nogen magt. Det er jo den her regering, der har gjort det muligt, at det der eksperiment kunne ske, og nu er vi i gang med at undersøge, hvordan vi også senere hen kan udføre det i praksis.

Kl. 10:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Jeg noterer mig, at ordføreren brugte et uhensigtsmæssigt ord. (*Frederik Vad (S): Jeg beklager, undskyld.*) Men i og med at ordføreren selv rettede det, lader vi det passere i den her omgang.

Den næste i talerrækken er hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 10:31

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak til ordføreren. Jeg er jo om nogen den der runde og omfavnende politikertype, som bare gerne vil have, at vi alle sammen kan være enige og finde nogle gode løsninger, og derfor

vil jeg også godt starte med at rose hr. Frederik Vad. Det er i hvert fald godt spin med den tredje erkendelse, men jeg kan huske, at fru Mette Frederiksen jo faktisk allerede har erkendt, at der er mange af de her problemstillinger i forhold til det, og jeg har også hørt, at udlændingeministeren har erkendt det. Man kan faktisk se på alle de her erkendelser og analysen af problemet, og jeg accepterer fuldt ud, at Socialdemokraterne har set det, og at man forsøger at være en medspiller i det. Så al den her polemik om, at vi stort set vil ødelægge Danmark til side. For efter erkendelser kommer der jo handling, og vi har jo behov for, at der sker noget på nogle områder.

Så jeg vil godt spørge hr. Frederik Vad, om han, når Danmarksdemokraternes forslag om det kommer i salen, har tænkt sig at være med til at forbyde bederum på landets uddannelsesinstitutioner, udvide tildækningsforbuddet og give muligheden for at fravælge en sagsbehandler. Er det noget, Socialdemokraterne kommer til at bakke op om, når det kommer i salen?

Kl. 10:32

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Frederik Vad (S):

Der er da intet af det, som Kommissionen for den glemte kvindekamp har lavet, og den rapport, som ordføreren henviser til, som er fremlagt, som gør ondt på Socialdemokratiet, intet. Vi får besøg af formanden for Kommissionen for den glemte kvindekamp i vores gruppeværelse her om en 14 dages tid, og jeg synes, det er et glimrende stykke arbejde, der er blevet lavet. Hvor regeringen placerer sig i de her helt konkrete spørgsmål, må tiden jo vise, men Socialdemokratiet har hele vejen igennem bakket op om rigtig mange af de forslag, bl.a. også noget af det, hr. Kim Edberg Andersen læser op. Så vil jeg sige, at vi her i landet ikke ofte laver udlændingepolitik gennem beslutningsforslag, for beslutningsforslagene er skrevet på bagsiden af en serviet, og derfor er det jo lidt mere kompliceret, når vi forsøger at stramme op. Så jeg kan jo ikke love, at jeg vil stemme for hr. Kim Edberg Andersens forslag, men jeg vil glæde mig til at læse det.

Kl. 10:33

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 10:33

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg er jo nordjyde, så til det der med at skrive ting bag på servietter kan man sige, at hr. Frederik Vad nok lige skal ind og se på, hvordan vi ellers har set tingene foregår. Når det så er sagt, er det jo meget enkelt, for hr. Frederik Vad ved, at beslutningsforslaget er sendt ind, så det er bare med at komme med et lovforslag i stedet for. Hvis hr. Frederik Vad kommer med et lovforslag om det samme, er vi jo i mål. Så det, jeg hører Socialdemokraterne sige, er, at det er rigtigt set af Danmarksdemokraterne med de her ting, og at i hvert fald Socialdemokraterne bakker op om det. Så kom med lovforslaget, kom med noget handling i stedet for at snakke om erkendelser. Det, jeg egentlig bare spørger efter, er, om der kommer noget handling, eller om vi bare skal høre på snak og erkendelser?

Kl. 10:34

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Udlændinge- og integrationsministeren har sikkert meget fornuftigt at sige, men når han taler, går det meget tydeligt igennem heroppe, så jeg må henstille til at begrænse det. Så er det ordføreren.

Frederik Vad (S):

Nu er det jo ikke Danmarksdemokraternes forslag. Det er jo Kommissionen for den glemte kvindekamp, der er nået frem til de meget, meget gode forslag. Som jeg sagde før til hr. Kim Edberg Andersen, glæder jeg mig til at læse Danmarksdemokraternes forslag, og jeg glæder mig til at læse bemærkningerne til Danmarksdemokraternes forslag. De meldinger, som min gode kollega hr. Hans Andersen fra Venstre har været ude med i forhold til bederum, synes Socialdemokratiet sådan set også er en fin idé. Så mon ikke vi kommer til at lande noget godt? Regeringen er i gang med at kigge på Kommissionen for den glemte kvindekamp.

Kl. 10:35

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Den næste i talerrækken er fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 10:35

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil starte med at sige, at jeg er enig i, at vi i mange år lod stå til, og at vi på grund af passivitet og misforstået kulturelt hensyn har ladet ting vokse frem, hvilket har været et stort svigt af vores samfund, men måske også især et svigt af de mennesker, som hr. Frederik Vad også nævner. Derfor er jeg fuldstændig enig i, at vi skal droppe berøringsangsten. Jeg savner måske noget mere fra regeringen – det skal ikke forstås som polemik, men bare forstås som, hvad kan man sige, en omvendt invitation. Hvis regeringen påtænker at lave noget konkret, er vi meget interesseret i at høre om det. For os handler det jo også om at komme ind i familierne, komme ind i lokalsamfundene og komme ind i moskéerne der, hvor nogle af de her problemer får lov til at vokse sig store og får lov til at finde sted. Der synes jeg måske, at den her kamp nogle gange bliver lidt for meget en værdikamp i offentligheden og lidt mindre en værdikamp der, hvor kampen virkelig foregår. Der kunne jeg godt tænke mig, at vi alle sammen blev en lillebitte smule mere konkrete, så vi rent faktisk får løst de her problemer og det ikke bare er noget, vi snakker om.

Kl. 10:36

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:36

Frederik Vad (S):

Det er jeg sådan set meget enig med ordføreren i. Tak for det konstruktive indspark. Jeg tror bare, at der, hvor der måske er en forskel – jeg fornemmede det også lidt i spørgsmålet fra Enhedslistens ordfører – er, at det hele tiden er noget med, at vi skal komme ind i nogle miljøer, og at vi skal sætte flere ressourcer af til at tale med familier og komme helt ind i familierne og ind i moskéerne og sådan noget. Og der er rigtig meget af det, vi gerne vil være med til, og vi vil gerne tage en drøftelse med også Radikale Venstre om, hvad vi kan gøre konkret, men mentalitetsmæssigt oplever jeg – apropos det der med at være fanget i vores tillidssamfundshjerne – at det altid starter med, hvilke ressourcer vi kan bruge, og hvordan vi kan gøre noget. Nu møder vi vrede og modstand og folk, der bliver sårede, herude, og så må vi ligesom prøve at flytte os. Man taler om rettigheder i stedet for at tale om pligter. Jeg tror, at det, vi bliver nødt til at gøre nu, er at sige, at de mennesker derude må flytte sig, og at vi må lave nogle incitamentsstrukturer, der gør, at de flytter sig.

Kl. 10:37

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 10:37

Kl. 10:40

Zenia Stampe (RV):

Det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Jeg tror bare også, at man skal sætte sig ind i, at nogle af de mennesker, vi snakker om, er børn. Det er jo børn, der er fanget i et eller andet kryds mellem deres hjemland, som er Danmark, for de er født og opvokset her, og nogle forventninger og værdier, som de står over for, og som kommer fra samfundet, og så nogle forventninger og værdier i hjemmet og i familien, som er anderledes. Jeg er sådan set enig i, at hvis det er voksne mennesker, må der være en eller anden forventning om, at de selv finder ud af, hvordan det fungerer her. Men når det er børn, synes jeg også, at vi har svigtet, for de er i et krydspres, der er svært. Det er jo også derfor, at den her diskussion fylder, i forhold til hvordan vores offentligt ansatte møder børn. Det synes jeg er vigtigt, for jeg synes, at *de* faktisk fortjener en hjælpende hånd.

Kl. 10:38

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:38

Frederik Vad (S):

Jeg er meget enig, og det er bl.a. derfor, barnets lov giver så god mening. Altså, vi står jo i den situation, at der skal 34 underretninger til for at fjerne ét muslimsk barn og der skal 8 underretninger til for at fjerne ét dansk barn. Jeg har prøvet at spørge rundtomkring, men jeg har ikke hørt nogen fagforeninger eller organisationer på det her område være ude og fortælle, hvad det skyldes. Og det er jo et tegn på, at det er vigtigt, at vi laver obligatoriske søskendeundersøgelser, og at det er vigtigt, at vi sørger for, at de børn, der skal have et nyt hjem, får det. Så der har ordføreren selvfølgelig fuldstændig ret. Der er sikkert noget, vi kan mødes om der.

Kl. 10:38

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Den næste i talerrækken er fru Sandra Elisabeth Skalvig fra Liberal Alliance.

Kl. 10:39

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det, og tak til hr. Frederik Vad for en rigtig fin tale. Jeg synes, det er rart at høre, at ordføreren sætter ord på nogle af de problemer, vi rent faktisk har i vores samfund, og også erkender, at det er store problemer og dybt bekymrende. Ordføreren snakker om det her med, at værdiproblemerne bliver større, og vi er enige med ordføreren i, at det er dybt bekymrende. For os er det vigtigt, at lige præcis sådan nogle mennesker ikke tildeles et dansk statsborgerskab, og der kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre Socialdemokratiets ordfører: Mener hr. Frederik Vad, at sådanne mennesker skal tildeles et dansk statsborgerskab?

Kl. 10:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Frederik Vad (S):

Nej.

Kl. 10:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.**Sandra Elisabeth Skalvig (LA):**

Det var et meget hurtigt og meget klart svar. Tak for det. Så forstår jeg bare ikke, hvorfor Socialdemokratiet og regeringen ikke ville være med til at indgå en aftale om, at vi skulle frasortere ansøgere, der har udvist en eller anden form for antidemokratisk adfærd. Så kan ordføreren ikke give mig en forklaring på, hvorfor Socialdemokratiet og hvorfor regeringen ikke ville indgå den aftale sammen med Liberal Alliance?

Kl. 10:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Frederik Vad (S):

Nu er jeg jo ikke indfødsretsordfører og har ikke været en del af de forhandlinger, men som jeg forstår det på ministeren og på min ordførerkollega, er vi godt i gang med at finde ud af, hvordan vi netop kan gøre det. Jeg tror, at jeg vil gå så langt som til at sige, at efter det, jeg har hørt, er vi vel egentlig tættere på at få gjort noget ved det, end vi har været på noget tidspunkt i danmarkshistorien lovgivningsmæssigt.

Kl. 10:41

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak. Den næste spørger er hr. Sjúður Skaale fra JF.

Kl. 10:41

Sjúður Skaale (JF):

Tak for det. Det forholder sig nogle gange ådan, at hvis man siger noget, som de fleste mener, og som de fleste endda ved, så møder man modstand og får knubs af det. Det har hr. Frederik Vad gjort, og det har jeg den største respekt for; det var for et år siden.

Det er ikke nogen hemmelighed, at det her ikke kun har været en offentlig diskussion; det har også være en intern socialdemokratisk diskussion i mange lande. Hvad ville hr. Frederik Vad sige lige nu, hvis dem, der sad her, var fra SPD, Labour, Socialdemokraterna eller Arbejderpartiet? Hvad ville hans budskab til dem være?

Kl. 10:41

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:41

Frederik Vad (S):

Jeg ved slet ikke, om jeg vil få den mulighed nogen sinde, men hvis jeg fik muligheden, tror jeg, at jeg ville sige, at vi ikke kan komme langt nok med velfærdsstatens mekanismer. Den sociale ingeniørkunst har vist, at den ikke kan komme kultur til livs. Det vil sige, at hvis man vil frisætte mennesker i socialdemokratiske værdier, er man nødt til at forstå, at kulturel sammenhængskraft er den fuldstændig grundlæggende mekanisme, der skal til for at få en velfærdsstat til at fungere. Og hvis man lader sin forfængelighed råde og lader sin frygt for, hvad andre tænker om en, stå i vejen for, at man stiller sig på de kvinders side, der ingen ressourcer har til at sidde i Aftenshowet og tale om det her, fordi de er truet på livet, så har man svigtet alt det, Socialdemokratiet er bygget på.

Kl. 10:43

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 10:43

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for det meget fine svar. Folk, der bekender sig til totalitære ideologier, har en tendens til at se på idéerne og ikke på virkeligheden; hensigten helliger altid deres midler. Kan man sige, at man generelt i Europa i virkeligheden har været så radikalt humanistisk, at man har handlet ud fra humanistiske idéer i stedet for virkeligheden? Ligger der i virkeligheden en snert af det totalitære i den ekstreme humanistiske udlændingepolitik, hvor man har bekæmpet folks meninger i stedet for deres problemer?

Kl. 10:43

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:43

Frederik Vad (S):

Det, hr. Sjúrður Skaale sagde der, er en af forklaringerne på, hvorfor hr. Sjúrður Skaale er en af de bedst begavede parlamentarikere, vi har her i Folketinget. Jeg er meget enig.

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Socialdemokratiet. Næste ordfører på talerstolen er hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 10:44

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for ordet. Jeg vil gerne indlede med to citater. Det første lyder:

Vi har ytringsfrihed – også frihed til at sige noget vås – og der skal være frihed til forskellighed. Vi hverken skal eller vil blande os i, hvordan mennesker går klædt, hvad de spiser, eller hvad de tror på. Danskhed er andet og mere end frikadeller og brun sovs, men det danske samfund bygger på nogle grundværdier, som man må acceptere, hvis man vil bo her.

Det andet citat lyder:

Du er en arabisk, muslimsk kvinde. Det er ikke rigtigt, at du har en kæreste. Du må ikke have en kæreste.

Det første citat tilhører daværende statsminister hr. Anders Fogh Rasmussen, som ytrede det i sin nytårstale den 1. januar 2003.

Det andet citat tilhører en politibetjent i Danmark, der møder en muslimsk kvinde, som bliver truet på livet af sin eksmand. I stedet for at tage fat om problemets rod, eksmanden, vælger politibetjenten at misbruge både sin stilling og andres tillid ved at udøve muslimsk social kontrol på kvinden.

Historien om politibetjenten understreger med al tydelighed, at Anders Fogh Rasmussen havde ret i sin analyse, selv om den måske nok blev set som kontroversiel dengang i 2003. Danskhed er ikke bare frikadeller; det er ikke bare brun sovs; det er ikke bare at have et arbejde. Vi skal insistere på, at udlændinge i Danmark respekterer både danske love og tager danske værdier til sig. I eksemplet fra før gør politibetjenten det stik modsatte, og det kan vi ikke acceptere.

For et år siden vakte det stor debat, da min kollega fra Socialdemokratiet her fra talerstolen udtalte, at integration også handler om værdier, og selv om jeg ikke forstår, at det skulle være kontroversielt at sige, så er det jo ikke første gang, det sker. For det vakte jo også stor debat, da daværende integrationsminister, hr. Søren Pind, i 2011 talte om behovet for demokratisk assimilation.

Men når man læser den forundersøgelse fra Nationalt Center for Æresrelaterede Konflikter, som citeret med politibetjenten kommer fra, så kan man ikke komme til nogen anden konklusion end, at hr. Søren Pind havde ret, præcis som hr. Anders Fogh Rasmussen havde det.

For forundersøgelsen er virkelig skræmmende læsning. Det er skræmmende læsning, når en sagsbehandler rådgiver en kvinde i en æresrelateret konflikt til ikke at flytte på krisecenter med begrundelsen: Det gør vi arabere ikke. Og det er skræmmende læsning, når en ung kvinde, der er tynget af vold og kontrol i sin familie, kan blive truet af et nærtstående familiemedlem, der er sagsbehandler i kommunen, med ordene:

Jeg holder øje med, hvor du bor. Hvis du skifter adresse, kan jeg slå dig op, og jeg kan slå dig op, hvis du har hemmelig adresse og bor på krisecenter.

Alle de 25 konkrete eksempler, hvor offentligt ansatte tilsidesætter deres lovbestemte pligter til fordel for forældede kulturelle normer fra deres ophavslande, er skræmmende læsning.

Vi ved ikke præcis, hvor omfattende problemet er; det bliver vi nødt til at få undersøgt til bunds. Men alt andet lige beviser forundersøgelsen i sig selv, at vi skal stille konsekvente krav til udlændinge, der kommer til Danmark. Vi bliver nødt til at gøre det klart, at det er danske værdier og dansk lovgivning, ikke religiøse dogmer, der bestemmer, hvordan tingene skal være i Danmark. Tak for ordet.

Kl. 10:49

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak. Den første, der har indtegnet sig, er fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten.

Kl. 10:49

Victoria Velasquez (EL):

Tak til ordføreren. Jeg vil gerne spørge, om ordføreren er enig i det, ministeren svarede, om, at det gode i forhold til integration ville være at få et rigtigt arbejde. Det gør jo så igen, at jeg simpelt hen ikke forstår, at man når frem til det makværk af en arbejdspligt, der koster en kvart milliard kroner og bliver et bureaukratisk rod, for at sige det pænt. Altså, de seneste eksempler, bare i forhold hvordan internationalt adopterede bliver ramt af det, er jo bare et lille kapitel i hele den del. Derfor kunne jeg rigtig godt tænke mig at spørge, om Venstre ikke vil komme med om bord i forhold til at kigge på, hvordan vi faktisk kommer tilbage til at kigge på rigtigt arbejde med rigtige rettigheder, rigtige kollegaer og rigtig løn. I forhold til forhandlingerne om, hvordan vi får skåret 3 milliarder på jobcentrene, hjælper en kvart milliard da på det, og så ville det jo være endnu bedre, fordi vi så rent faktisk ville lave en politik, der virker.

Kl. 10:50

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 10:50

Hans Andersen (V):

Arbejdspligt – arbejdspligt. Det er faktisk et forslag, som jeg som tidligere beskæftigelsesordfører var med til at udvikle i Venstre. Jeg glæder mig over, at det nu også har fundet frem til at være en del af regeringsgrundlaget og nu også bliver til virkelighed. For jeg er fuldstændig enig med både statsministeren og udlændinge- og integrationsministeren i, at det bedste, vi kan gøre her, er at få langt flere kvinder med indvandrerbaggrund i arbejde. Der må vi bare sige, at det er vi ikke lykkedes med – det er vi ikke lykkedes med i årtier, og vi er nødt til at gøre det markant anderledes. Der synes jeg, og der synes Venstre, at arbejdspligt er et rigtig, rigtig vigtigt skridt på den vej.

Kl. 10:51

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 10:51

Kl. 10:53

Victoria Velasquez (EL):

Nu går det så den rigtige vej med beskæftigelsen, men jeg er helt enig i, at det skal gå endnu bedre. Men det er derfor, at arbejdspligt ikke giver nogen mening; det har jo ikke noget med arbejde at gøre. Du sætter folk til at udføre opgaver til 40-50 kr. i timen, som før var noget, man kunne gøre i et rigtigt job, hvor der var en overenskomst. Så hvorfor er det, at vi ikke rent faktisk gør det, som ligger i ordet arbejde, i stedet for nytteløse opgaver? Det synes jeg simpelt hen ikke giver mening. Det er da endnu mere bekymrende, når vi så ser på undersøgelser, der viser, at man kommer længere væk fra arbejdsmarkedet. Altså, hvor er logikken er i det?

Kl. 10:51

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Kl. 10:51

Hans Andersen (V):

De kan jo alle gå i arbejde i morgen, men hvis de ønsker at få en offentlig forsørgelse, synes jeg sådan set det er meget rimeligt at sige til dem, at der er en arbejdspligt her, og det handler om både at træde ud og gøre et nyttigt stykke arbejde, men også at hjælpe med uddannelse, med ansøgninger osv. Jeg tror simpelt hen ikke, at de lande, de kommer fra, stiller op med den palet af tilbud og hjælp til at komme ind på arbejdsmarkedet, som vi gør. Derfor synes jeg, at der må være de her rettigheder og pligter. Der synes jeg sådan set, at arbejdspligt er vigtigt, vigtigt skridt til at få kvinder med indvandrerbaggrund i arbejde.

Kl. 10:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:52

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg vil egentlig tage fat på, at Venstres ordfører snakker om kultur og danske værdier. Jeg er egentlig bare nysgerrig på – det har selvfølgelig også noget med indvandring at gøre, men måske i mindre grad – om Venstres ordfører vil forsøge at definere, hvad dansk kultur og danske værdier er efter hans opfattelse. For jeg synes nogle gange, at når der er nogle, særlig folk i det politiske system, der skal prøve at definere, hvad det er, så bliver det en noget flad fornemmelse. Så jeg vil bare spørge, om Venstres ordfører vil forsøge.

Kl. 10:53

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:53

Hans Andersen (V):

Det handler jo både om grundlæggende værdier og om ytringsfrihed og ligestilling – grundlæggende værdier, vi jo i øvrigt deler med hinanden, om, at man står op om morgenen, yder et stykke arbejde og bidrager til det fællesskab, man er en del af, og at man har respekt for hinanden og respekt for kønnene. Det er mange af de ting, jeg er optaget af, og som jeg synes at man skal dele, hvis man ønsker at være en del af det danske samfund.

Kl. 10:53

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.**Mikkel Bjørn (DF):**

Det er måske det, der er forskellen – eller én af forskellene – på Venstre og Dansk Folkeparti. For ordføreren nævner ligestilling, ytringsfrihed og respekt for kønnene, og det er jo vigtige værdier, men hvis du går ud i verden og oplister de tre ting og spørger, hvilket land der er tale om, så tror jeg ikke, at folk nødvendigvis ville nævne Danmark som det første. Man kunne nævne mange lande ud fra den definition, og derfor bliver definitionen meget flad, hvis det er det, man definerer som danske værdier. Danske værdier er jo det danske sprog; det er vores fælles litteratur; det er vores humor, skikke, vaner, normer, omgangsformer osv. Og det synes jeg er vigtigt at man har med, så man ikke bare tror, at danske værdier kun er de overfladiske ting.

Kl. 10:54

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.**Hans Andersen (V):**

Men jeg synes også, det er foreningsfrihed, ejendomsrettens ukrænkelighed og det danske sprog – ja, det er sådan set fuldstændig på linje med det, ordføreren siger her. Så vi tager gerne en drøftelse af, hvad danske værdier er, og hvordan vi holder fast i dem. For vi ønsker, at man bærer dem, hvis man skal være i Danmark.

Kl. 10:54

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 10:54

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak til ordføreren. Det mest fornuftige, ordføreren sagde, var faktisk, at de jo bare kunne gå ud og tage sig et arbejde; det er jeg fuldstændig enig i. Det er jo imponerende nok, at vi skal gøre så meget for at få folk til at tage sig et arbejde, for det er jo mennesker, der enten har rejst hertil selv eller valgt at flygte hertil. Man må jo have en eller anden forventning om, at man flygter et sted hen, hvor man tænker at der er rart at være. At man så ender med at bruge al sin tid og energi på at ville ændre det, man kommer til, til det, man kommer fra, giver ingen mening for mig – ingen mening.

Det her handler om nye initiativer, som regeringen vil komme med. Nu så jeg jo den her udsendelse »Ghetto«, og det, der egentlig skræmte mig mest, var, at der var de her shariapatruljer. Det er jo ikke engang de her shariaråd; det er de her shariapatruljer, altså unge mænd, der tilsyneladende kører rundt i de her områder og så med vold, trusler sørger for at implementere frygt, f.eks. så unge piger ikke må snakke med unge mænd. Hvad har regeringen, og hvad har Venstre tænkt sig at komme med af initiativer for at få slået hårdt, rigtig hårdt, ned på det nu?

Kl. 10:55

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:55

Hans Andersen (V):

Nu har jeg ikke set udsendelsen, og det vil jeg gøre, så snart jeg kan. Men vi er sådan set på vej. Vi har taget fat med 22 initiativer for, hvordan vi skal bekæmpe negativ social kontrol, men det rækker ikke, tænker jeg. Vi skal sådan set gøre endnu mere og også gerne sammen med Danmarksdemokraterne, for det, jeg kan lytte mig til, er, at vi skal tage endnu hårdere fat. Det kan jo være en kommende

strafreform, i forhold til, hvordan man agerer derude, og der skal straffen være endnu hårdere, når man ikke kan opføre sig ordentligt i Danmark.

Kl. 10:58

Kl. 10:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 10:56

Kim Edberg Andersen (DD):

For Danmarksdemokraterne er det fint nok, hvis vi tager endnu hårdere fat. Det, vi egentlig efterlyser, er bare, at man tager fat. Når vi ser det her og ser de her shariapatuljer, ønsker vi jo egentlig bare, at man tager fat og ikke, at vi skal have en eller anden kommission. Vi havde en skole i Kolding, hvor der var store problemer, og første gang vi havde det i salen, skulle vi også til at lave en undersøgelse for lige at se, om det var rigtigt.

Det her er jo rigtigt, og jeg kan godt forklare problemet: unge mænd i biler, der kører rundt i et område og tyranniserer, sikkert ud fra religiøse dogmer. Så spørger jeg en gang til: Hvad vil Venstre helt konkret gøre for at stoppe det nu?

Kl. 10:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:57

Hans Andersen (V):

Men der har jeg nævnt, at vi har taget initiativ i forhold til bekæmpelse af negativ social kontrol. Det handler også om, at politiet også skal tage fat, og hvis de overtræder lovgivningen, skal hammeren falde hårdt, og de skal smides ud af Danmark, hvis vi overhovedet kan gøre det. Det er sådan set min tilgang til det, og så vil jeg meget gerne sammen med også Danmarksdemokraterne tage fat på at sige: Kan vi på nogen måde stramme op, skal vi gøre det, så vi ikke skal opleve den slags, hverken i Aarhus og København eller andre steder.

Kl. 10:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:57

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det var utrolig forstemmende at høre hr. Hans Andersens svar til hr. Mikkel Bjørn, da han skulle beskrive Danmark. Det var noget med ligestilling, demokrati, ejendomsretten, tror jeg også at man kom ind på, og det betyder helt grundlæggende, at hr. Hans Andersen er fuldstændig fædrelandsløs – fuldstændig. For der er jo masser af andre lande rundtomkring i Europa, i den vestlige civilisation især – sådan set over hele kloden – hvor de der politiske principper bliver fuldt ud udlevet i deres hverdag. Det bliver snak, hr. Hans Andersen.

Altså, kan man ikke være dansk uden at være demokrat? Så må man bare konstatere, at Søren Kierkegaard og Grundtvig ikke var danskere. Det ville jo være idiotisk. Kan man ikke være dansk uden at gå ind for ligestilling? Så må man konstatere, at Danmark ikke var dansk indtil 1915. Det ville jo være idiotisk.

Det, det her handler om, er, om man betragter Danmark som sit fædreland og som der, hvor man har hjemme, og at man, uanset om der er en kommunistisk eller en konservativ regering, vil dø for det her land. Det er det, det handler om. Problemet er, at hr. Hans Andersens parti og en stribe andre partier har sendt hundredtusindvis af folk ind i det her land, som hellere vil dø for Koranen og sharia end for Danmark. Men hvis hr. Hans Andersen ikke engang har noget fædreland, hvordan skal han så løse det problem?

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 10:59

Hans Andersen (V):

Nu har vi i Venstre og Dansk Folkeparti sådan set i en del år samarbejdet på udmærket vis om at stramme op. Det håber jeg sådan set også at Dansk Folkeparti vil være med til fremadrettet. Men nogle gange bliver jeg faktisk i tvivl om, om det bare er meget, meget højstemte taler, der kommer fra Dansk Folkeparti. Når det kommer til stykket og vi laver konkret politik, der faktisk sikrer, at der bliver strammet op, og at udlændinge *bliver* smidt ud af Danmark, når de ikke kan opføre sig ordentligt, så er Dansk Folkeparti måske ikke til stede.

Altså, nu går vi i gang med at lave en screening, således at vi strammer op i forhold til de mennesker, der ansøger om statsborgerskab, og der er Dansk Folkeparti ikke med i kredsen af partier, der gør det. Så vi i Venstre leverer faktisk sammen med regeringen resultater, der strammer op på udlændingepolitikken, og der er Dansk Folkeparti desværre ikke længere en del af det selskab. Det var vi sammen om tidligere, men nu er Dansk Folkeparti desværre ikke med mere.

Kl. 10:59

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 10:59

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, for indgangsbilletten er, at man *skal* stemme for en lov, der giver folk, der hader Danmark, statsborgerskab. Men det er jo ikke det, vi forholder os til her, hr. Hans Andersen. Det, vi forholder os til, er, hvad Danmark er. Hvad er Danmark? Der vil jeg bare sige, at hvis hr. Hans Andersen får det kogt ned til nogle politiske principper, som de fleste andre vestlige lande i øvrigt deler, er det et meget, meget fattigt fædrelandssyn, hr. Hans Andersen har. Der vil jeg bare gerne give ham en chance til. Kan han nævne noget? Han kan også bare sige, at han er enig med mig, og at han glemte det i sit første svar. Kan han nævne noget, som gør Danmark til noget særligt for os danskere i forhold til rigtig mange andre?

Kl. 11:00

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:00

Hans Andersen (V):

Vi er sådan set rundet af vores grundlov. Det synes jeg er et rigtig godt sted. Nu blev sproget også nævnt. Jeg er sådan set enig med Dansk Folkeparti i, at det danske sprog er overordentlig vigtigt at tage med. Så jeg synes sådan set, at vi værner om de danske værdier. Det er også derfor, vi siger, at indfødsretsprøven sådan set også er kommet til. Det er jo også et bidrag. Når man skal være dansk statsborger, skal man sådan set være skarp og klar over danske værdier og også tage dem til dig. Det sidste er måske det vigtigste. Og hvis du ikke ønsker det, synes jeg bare, at du skal rejse hjem.

Kl. 11:01

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Tak til ordføreren fra Venstre. Den næste i talerrækken er hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Kim Eddberg Andersen (DD):

Tak for det, formand. Den debat, vi har her i dag, er jo ikke bare vigtig; den er simpelt hen afgørende for, hvilken retning Danmark skal bevæge sig i. Danmark har forandret sig markant på få årtier. I 1980'erne udgjorde indvandrere og efterkommere kun 3 pct. af befolkningen. I dag er tallet steget til omkring 16 pct. Det er en udvikling, der har sat dybe spor, både kulturelt og for den sags skyld også økonomisk. Det store antal flygtninge og migranter, der igennem årene er kommet til Danmark, har forandret det samfund, som generationer af danskere før dem er vokset op i, og vi kan ikke længere lukke øjnene for de problemer, som helt åbenlyst følger med.

For tallene taler jo deres tydelige sprog. Det er i udbredt grad ikkevestlige indvandrere og deres efterkommere, der bliver dømt for voldtægt og grov vold. I 2023 var omkring en tredjedel af alle de personer, der blev dømt for voldtægt og grov vold, personer fra ikkevestlige lande eller deres efterkommere, og det er, på trods af at de kun udgør cirka 10 pct. af befolkningen. Det er jo ikke bare tal. Det er mennesker i Danmark, der kommer til at betale prisen for den her kriminalitet. Det er borgere, der bliver ofre for vold og tyveri og oplever utryghed i deres eget land.

Men kriminalitet er jo ikke det eneste problem. Ikke mindst indvandrere har en markant lavere tilknytning til arbejdsmarkedet end danskere, særlig indvandrere fra Syrien, Irak, Somalia og Libanon. De halter bagefter. Mange kvinder fra de her lande bliver efterladt bag nedrullede gardiner, simpelt hen afskåret fra det danske samfund. Så har vi faktisk også i den senere tid kunnet læse i aviserne, at for visse nationaliteter er det mere reglen end undtagelsen, at man går på førtidspension, når man når en helt bestemt alder. Det er uholdbart, og det er simpelt hen på tide, at vi gør noget ved det.

Det er desværre et uomtvisteligt faktum, at alt for mange i dagens Danmark lever i parallelsamfund. Der er sorte pletter på danmarkskortet, hvor fremmede værdier og normer får lov at herske. Kommissionen for den glemte kvindekamp fremlagde i januar sine anbefalinger til, hvordan man kunne styrke frihedsrettighederne for en stor gruppe af kvinder i Danmark. Det er kvinder, der ofte bliver overset, fordi der er berøringsangst hos myndighederne, politikere og faglige organisationer, som vender det blinde øje til.

Det var faktisk en ret hård kamp at få regeringen til at gennedsætte den her Kommission for den glemte kvindekamp efter valget, fordi den åbenbart havde fremlagt nogle anbefalinger, som regeringen måske ikke lige helt sådan rigtigt brød sig om. Men vi gav jo ikke helt op i Danmarksdemokraterne, og derfor var det så også en vigtig sejr, da vi endelig kunne se resultaterne af kommissionens arbejde sort på hvidt. Nu har vi simpelt hen konkrete anbefalinger til, hvordan vi kan bekæmpe social kontrol og parallelsamfund i Danmark. Det er anbefalinger, der bygger på fagfolks erfaringer og viden og på de problemer, vi ser i ghettoområder som Vollsmose og Gellerup, og som vi for den sags skyld også ser på uddannelsesinstitutioner som Københavns Professionshøjskole.

I Danmarksdemokraterne mener vi, at det er vigtigt, at nogle af kommissionens forslag, som konkret slår ned på social kontrol, og som vil gøre en stor forskel for de her piger, der lever i kulturelle fængsler, kommer i Folketingssalen. Derfor har vi fremsat et beslutningsforslag om at forbyde bederum på landets uddannelsesinstitutioner. Vi mener ganske enkelt ikke, at skoler og universiteter i Danmark skal lægge lokaler til noget, hvor unge mennesker bliver overvåget og presset til at udføre bestemte religiøse ritualer eller praksisser.

Vi vil også udvide tildækningsforbuddet, så det gælder alle uddannelsesinstitutioner. For det er simpelt hen helt forkert, at man kan tage en burka eller niqab på, så snart man træder ind på skolen, fordi

lovgivningen ikke gælder dér. Så vil vi sikre, at personer, der udsættes for social kontrol, har mulighed for at fravælge en sagsbehandler, hvis ikke de føler, at de trykkes ved deres tildelte sagsbehandler. Særlig det sidste forslag om muligheden for at fravælge en sagsbehandler er vigtigt, fordi vi forud for denne forespørgselsdebat, som skulle have været afholdt tidligere, for første gang fik dokumentation for, at offentligt ansatte enten bevidst eller ubevidst tager kulturelle eller religiøse æresbegreber med på deres arbejde.

Rapporten beskriver bl.a. sagsbehandlere, der misbruger deres indflydelse til uberettiget at tilgå personoplysninger. Den nævner f.eks. en sagsbehandler, der deler oplysninger om en kvindes opholdssted. Rapporten er meget vigtig, fordi den anerkender, at social kontrol ikke kun findes bag nedrullede gardiner i ghettoerne. Social kontrol kan også eksistere på offentlige arbejdspladser, hvor veluddannede muslimske borgere misbruger deres position til at styre og kontrollere andre med muslimsk baggrund.

Det her er alvorligt, og det er et fænomen, der lever og ånder på bedste vis i Danmark. I Danmarksdemokraterne mener vi, at vi aldrig skal acceptere situationer, hvor veluddannede myndigheds personer udøver social kontrol over de borgere, de er autoritet over for. Hvis ikke vi handler nu, vil problemet bare rodfæste sig endnu mere i Danmark, og det vil være et svigt af de kvinder og piger, der lever i kulturelle æresfængsler, hvis vi ikke tør tage kampen op.

Nu kan jeg se, at jeg ikke får de sidste fire linjer med, men dem tager vi i svarene, og så vil jeg gerne have lov til (på vegne af DD, LA og KF) at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at indvandringen fra især ikkevestlige lande har medført store kulturelle og økonomiske udfordringer. Folketinget mener, at alle, der kommer til Danmark, skal indordne sig under dansk kultur og danske normer og regler. Det er en del af samfundskontrakten, man indgår med det danske samfund.

Folketinget konstaterer, at problemer som negativ social kontrol, genopdragelsesrejser, barnebrude og parallelle retssystemer er udbredte i ikkevestlige miljøer. Derfor ser Folketinget med stor alvor på regeringens udlændingepolitik, som ikke håndterer disse udfordringer.

Derudover opfordrer Folketinget til, at langt flere kriminelle indvandrere end i dag skal udvises, og Folketinget opfordrer til, at flygtninge rejser hjem, når der er fred i deres hjemland.

Folketinget opfordrer regeringen til at føre en stram udlændingepolitik, hvor tilstrømningen forbliver lav, integrationen styrkes, kriminelle udlændinge udvises og flygtninge rejser hjem igen.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 36).

Tak for ordet.

Kl. 11:07

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak for det. Så er der en indtegnet. Hr. Frederik Vad fra Socialdemokratiet.

Kl. 11:07

Frederik Vad (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Danmarksdemokraterne om forholdet mellem de to forskellige dagsordener, som Danmarksdemokraterne prøver at holde fast i på samme tid, altså hensynet til, at der skal komme meget mere billig arbejdskraft til Danmark i fremtiden, end der gør i dag, over for hensynet til, at Danmark kulturelt skal hænge sammen. For billig arbejdskraft fra Mellemøsten er jo ikke bare menneskekroppe, der kommer og udfører funktioner. Det er jo folk, der kommer hertil med hele deres liv og deres familier og bliver en del af det her samfund på den ene eller på den anden

måde. Hvis man tager rundt på den københavnske vestegn, kan man allerede nu se, at der er store udfordringer på det her område.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge Danmarksdemokraternes ordfører: Er det vigtigst for Danmarksdemokraterne at sikre, at der kommer så få mennesker hertil som overhovedet muligt fra Mellemøsten, eller er det vigtigst, at landbruget og alle de andre med erhvervsinteresser rundt omkring dem får adgang til endnu mere billig arbejdskraft i fremtiden?

Kl. 11:09

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:09

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg er da glad for, at Socialdemokraterne har fundet ud af, at der findes et landbrug i Danmark. Det har man jo ellers gjort meget for at få splittet ad. Men når det så er sagt, hr. Frederik Vad, er det jo ikke en enten-eller-diskussion. Det kan sagtens være både-og. For til forskel for regeringen, har vi, sådan som jeg ser det nu, som udgangspunkt ikke de store problemer med at sende dem hjem igen. Vi vil sende de kriminelle udlændinge hjem. Vi vil f.eks. starte med den her ambassadør for konventionerne, som regeringen har ment kunne klare det på det på halv tid. Vi kunne starte med at sætte ham op på fuld tid og accelerere processen i stedet for at trække den i langdrag, hvilket er det, Danmarksdemokraterne har opfattelsen af at den her regering gør.

Jeg har stået i salen og talt hr. Frederik Vads erkendelser, og jeg tror, at jeg er nået til 14 i dag, ikke også? Altså, kom nu med noget handling. Det her er handling. Vi skal både kunne få folk hertil, der kan bidrage til det danske samfund. Jeg hørte faktisk også statsministeren sige, at det er der masser af dem der gør. Og så skal vi nok have en regering, som er lidt mere konsekvent i forhold til at smide dem ud, som man ikke ønsker skal være her.

Kl. 11:10

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:10

Frederik Vad (S):

Man ved, at når der bliver sagt enten-eller, skal man lade sit gevær. Det her er jo eksemplet på, at det bare er snak fra Danmarksdemokraternes side. Når man står i valget mellem at lukke sluserne endnu mere op for billig arbejdskraft fra Mellemøsten og så hensynet til, at Danmark kulturelt og værdimæssigt skal hænge sammen, siger man, at det er enten-eller. Men det er jo ikke et enten-eller, hr. Kim Edberg Andersen. Man kan ikke gøre begge ting. Vi kan ikke både åbne sluserne for mellemøstlig arbejdskraft og så samtidig passe på det Danmark, vi kender. Det, Danmarksdemokraterne gør her, er at sætte erhvervsinteresser over for hensynet til, at Danmark som fædreland skal hænge sammen.

Kl. 11:10

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:10

Kim Edberg Andersen (DD):

Nu er jeg jo fra Nordjylland, så når en politiker som hr. Frederik Vad taler om at »lade sit gevær«, tænker jeg: Har han set et gevær? For det er jo som altid kun ord, der kommer ud af hr. Frederik Vads mund, og det er igen ord, der ikke giver mening. For vi lukker jo også folk ind nu. Der kommer udlændinge ind hver eneste dag, der arbejder og bidrager. Men jeg kan forstå, at når de kommer, mens

der er en socialdemokratisk regering, så kan man godt håndtere det. Men lige så snart vi endelig – forhåbentlig snart – får en blå regering, kan vi ikke håndtere det.

Jeg er jo blevet skudt meget i skoene. Der er alle mulige grunde til, at udlændinge- og integrationsministeren har haft et nemt job. Det er på grund af alle de ting, der blev sat i værk under fru Inger Støjberg. Og det er jo rigtigt. Det eneste, der har ændret sig nu, er, at nu ved vi ikke, hvor dem, der skulle være på centrene, er henne. Men det er jo sådan meget socialdemokratisk. Så det er jo løsningen. Man lukker øjnene i den socialdemokratiske regering. Men i den blå regering sikrer vi os, at kriminelle selvfølgelig bliver sendt hjem.

Kl. 11:11

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Danmarksdemokraterne. Den næste i talerrækken er hr. Mads Olsen, SF.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Mads Olsen (SF):

Tak for ordet, og tak til Dansk Folkeparti for årets udlændingerunde, som jeg hørte nogle kalde det forleden. Der er jo nok at tale om. Lad os bare tage nogle udpluk. Syddansk Universitet har måttet lukke deres bederum, fordi det efter deres opfattelse var blevet til en pseudomoské. Vi har fået en god og længe ventet opdatering af vores trossamfundslov, som dog fuldkommen mangler opfølgning, ressourcer og håndhævelse, og jeg mangler stadig at høre fra regeringen, om man er villig til at kigge på det.

Det er et problem, for vi ved, både fra medierne og forskningen, at mængden af muslimske kvinder, der har meget svært ved at blive skilt fra deres mand, er betydelig. Kommissionen for den glemte kvindekamp har gjort alles lave forventninger til skamme og har barslet med op mod 60 for det meste enormt gode og konkrete forslag til at forbedre kvinders rettigheder, om end det er at forplumre den debat med masse personfnidder.

EU har endelig fået øjnene op for et af de største problemer med vores asylsystem, nemlig hjemsendelsen af afviste asylansøgere, og det bliver i den grad spændende, om de tiltag formår at gå den svære balancegang mellem grundlæggende rettigheder og behovet for at reparere et system, der er slået fuldstændig i stykker.

SF har foreslået, at multikriminelle familier kommer ind under de skærpede muligheder for politi og domstole i bandepakkerne. Vi har efterhånden på rystende vis over de senere år fået et indblik i, hvor meget de her familier smadrer for lokalsamfundet, og det skal vi sætte ind over for. Derfor er jeg også glad for, at justitsministeren vil bringe det her spørgsmål op, og så har jeg slet ikke nævnt begivenhederne på den anden side af sundet, f.eks. bandekrigen, der flammer op, eller korankritikere, der bliver truet eller sågar slået ihjel.

Vi har endnu en gang set konsekvenserne af skøre udlændingeregler. F.eks. fik 18-årige Audrey Morris besked på at rejse hjem til USA, som hun ellers forlod, da hun var 9 år. Hendes brødre var, at hun havde boet ude i 2 måneder. Nu må vi se, hvad sagen bringer, men jeg har meldt klart ud, at SF er klar til at rejse sagen i Folketingets Indfødsretsudvalg for forhåbentlig at kunne give hende statsborgerskab, så hun kan blive, for alt andet ville simpelt hen være for skørt. Sådan kunne jeg egentlig blive ved. Omkostningerne ved den manglende integration er med andre ord lige så udtalte, som de altid har været, og så har jeg slet ikke nævnt nogen af de frygtelige antisemitiske tilråb og tilkendegivelser, som vi har set over de senere år, som måske mere end noget andet egentlig udstiller vores udfordringer med integrationen.

I SF har vi længe ment, at den eneste løsning på alle disse problemer er at ophæve udlændingepolitikens særstatus i dansk politik. Det er forstået på den måde, at man kan gætte partiernes holdninger

til udlændingepolitiske spørgsmål, uden at vi overhovedet behøver at åbne munden som ordførere. Hvis vi skal nå i mål med noget af det her, tror jeg, at det kommer til at kræve en udlændingepolitisk genstart, hvor ansvarlige partier bliver enige om at lempe skøre regler og stramme skruen på områder, hvor vi stadig har huller i systemet.

Hvis strammeren nægter at lempe og lempere nægter at stramme, tror jeg – nej, det ved jeg – at debattens polarisering fortsat vil være en kilde til en inaktivitet og manglende konsensus på det her område, og det vil være dybt skadeligt for vores muligheder for at komme udfordringerne til livs. Det vil være skadeligt, fordi enhver opfordring til at stramme de steder, hvor der er behov for det, fortsat bliver mødt med en kritik om tabt humanisme og manglende omsorg over for asylansøgere, især hvis man tilhører den fløj, som jeg tilhører. Men det vil også være skadeligt, fordi en masse muslimske medborgere er kommet for at blive, uanset om Dansk Folkeparti kan lide det eller ej, og de vil fra nu af og i mange årtier fremover være en ny del af den danske offentlighed og kultur.

Hvis vi ikke finder balancen, hvor vi slår hårdere ned på modborgerskab og desintegration, samtidig med at vi holder hjertet varmt, bevarer det almenmenneskelige behov for at hjælpe mennesker i nød og taler ordentligt om herboende medborgere, der gør, hvad de kan, kommer vi uvægerlig til at stå med massive problemer som følge af vores enøjede tilgang til udlændingepolitikken. Jeg siger ikke, at det er muligt for os at blive enige om udlændingepolitikken. Jeg siger ikke engang, at det er specielt ønskværdigt. Men så længe politisk opportunisme og forstenede positioner hersker på det her område, sårer det det mest danske, vores styreform måske overhovedet har, nemlig den konsensussøgende kompromiskunst, som har bragt os og vores samfund så langt.

Jeg vil nu læse SF's vedtagelsestekst op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der skal føres en udlændingepolitik, så integrationsopgaven kan håndteres og der ikke opstår parallelsamfund. Alle borgere i Danmark skal respektere frihedsrettigheder, ligestilling mellem kønnene og demokratiske principper, som er nedfældet i lov.

Folketinget konstaterer endvidere, at regeringen og Folketinget skal arbejde for at oprette fællesskaber, der underbygger demokratiske værdier som alternativ til de antidemokratiske og ekstremistiske miljøer, der forsøger at undergrave demokratiet. Folketinget konstaterer, at der skal tages et opgør med de skøre regler i udlændingepolitikken.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 37).

Tak for ordet.

Kl. 11:17

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak for det. Hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 11:17

Frederik Vad (S):

Tak for det. Jeg holder jo meget af SF, men på udlændingeområdet synes jeg tit at SF ligger lidt i ly af Socialdemokratiet og siger, at de gerne vil være med på mange af de store ting, men måske helst ikke vil råbe højt op om det. Samtidig er nogle af de skøre regler, man gerne vil afskaffe, så regler, som egentlig har ret stor betydning for vores udlændingepolitik.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge SF's ordfører om to ting. Punkt 1: Er det stadig væk SF's politik, at Danmark skal tilslutte sig EU's solidaritetsmekanisme? Det er den her mekanisme, der fordeler flygtninge i Europa. Punkt 2: Er det stadig væk SF's politik,

at rigtig mange mennesker i det her land skal have et statsborgerskab uddelt i 18-årsfødselsdagsgave, kvit og frit?

Kl. 11:18

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 11:18

Mads Olsen (SF):

Okay, der var nogle ting, jeg lige er nødt til at svare på, inden jeg giver Frederik Vad de to svar, han eftersøger. Først og fremmest synes jeg ikke altid, vi ligger i ly af Socialdemokratiet i udlændingepolitikken. Jeg synes faktisk også, vi nogle gange presser på.

Vi har presset på med at sige om den her trossamfundslov, vi har, at det ikke er godt nok kun at snakke om ændringer af den herinde i Folketinget. Vi skal også snakke om opfølgning, ressourcer og håndhævelse af den. Det kan være ligemeget, hvad vi laver af love herinde i Folketinget, hvis ikke der bliver fulgt op og man ikke tager fat i nogle af de imamer, der jo bryder loven, som vi har set i ghettodokumentaren fra TV 2. Vi har et forslag om tvangsægteskaber, og vi har lavet det her forslag om multikriminelle familier. Det bakker I nu op om. Det er jeg glad for.

Så er der det her med 18-årsstatsborgerskab, kvit og frit. Det er jo ikke en rigtig udlægning af politikken, for vi siger meget tydeligt, at hvis man har begået kriminalitet, skal man selvfølgelig ikke have et statsborgerskab som 18-årig. Det mener vi sådan set er en ret essentiel del af vores forslag, som man ikke bare lige kan undlade at nævne.

Kl. 11:19

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 11:19

Frederik Vad (S):

Jeg troede kun, det var alvorlig kriminalitet. Mener SF, at man ikke kan få et statsborgerskab i 18-årsfødselsdagsgave af SF, hvis man har begået *noget* form for kriminalitet overhovedet, fra butikstyveri til voldtægt, altså *noget* form for kriminalitet overhovedet?

Kl. 11:19

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 11:19

Mads Olsen (SF):

Jeg skulle nok have brugt vendingen alvorlig kriminalitet. Det troede jeg faktisk jeg gjorde. Men det er klart, at hvis man har begået voldtægt, skal man selvfølgelig ikke have dansk statsborgerskab i 18-årsfødselsdagsgave. Det er jo meget simpelt.

Kl. 11:19

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten.

Kl. 11:19

Victoria Velasquez (EL):

Tak for det. Jeg må indrømme, at jeg synes, det var lidt en falliterklæring, at vi tidligere fik et indtryk af, at hvis man har en manglende faglighed, så skal man bare fyres. Altså, jeg synes netop, at noget det, der er sigende for det danske samfund, er, at vi organiserer os, at vi prioriterer dannelse og uddannelse og sætter det fuldstændig i højsædet, og at det er demokratiske handlefællesskaber, hvor vi altid står sammen og reagerer, når vi ser noget, som vi ikke synes om. Og noget af det, der bekymrer mig, er, at i forhold til nogle af de steder, som jeg godt kan være bekymret for at nogle kan blive draget

af – det kan være omkring rockere såvel som bander, altså der, hvor man kan blive draget af giftige fællesskaber – skærer vi på det, som jeg ser som de bæredygtige fællesskaber. Der er fritidsklubber, som lukker. Helt konkret så jeg, at der var nogle, der solgte hash et sted, hvor der før havde været en fritidsklub. Jeg synes bare, det er den fuldstændig forkerte vej at gå. Vi skal kunne sikre, at der er et alternativ, så de unge mennesker tænker: Det dér skal jeg ikke være en del af. Og vi skal have nogle stærke rollemodeller, som de kan blive inspireret af, osv.

Hvad tænker SF om det? Er det noget, SF er enig i?

Kl. 11:20

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:21

Mads Olsen (SF):

Jeg synes jo, at det er fuldstændig centralt. Det er også derfor, vi skriver i vores vedtagelsestekst, at »Folketinget skal arbejde for at oprette fællesskaber, der underbygger demokratiske værdier som alternativ til de antidemokratiske og ekstremistiske miljøer, der forsøger at undergrave demokratiet«. Og vi skal selvfølgelig tage det meget alvorligt, når en fritidsklub lukker, ikke kun på grund af børns trivsel, som jeg også går meget op i, men også fordi der skal være nogle alternativer til de miljøer, vi desværre ser for mange af.

Kl. 11:21

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:21

Victoria Velasquez (EL):

Tak for det. Det viser jo også, at der er rigtig mange steder, vi skal sætte ind. Der er selvfølgelig både noget i forhold til det rets-politiske, men her er vi jo også inde at tale om nogle helt andre områder. Så vil jeg høre noget konkret, for regeringen har jo fremlagt noget i forhold til folkeskolereformen, og der kommer endelig investeringer i forhold til folkeskolen, men det sker på bekostning af fritidspædagogikken. Jeg vil høre, om SF så vil være med på, at vi simpelt hen skal sige: Nej, der skal ikke mistet ressourcer i forhold til fritidspædagogikken; vi skal faktisk skrue op for, at der er federe fritidspædagogik, og at der er bedre alternativer til de unge, så de siger »f*** bande- og rockermiljøet«.

Kl. 11:22

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:22

Mads Olsen (SF):

Jeg er jo helt enig i, at vi skal styrke fritidspædagogikken. Nu er jeg jo ikke folkeskoleordfører, så jeg skal nok lade være med at skælde ud i forhold til den generelle folkeskolereform, men det er da klart, at jeg synes, det er ærgerligt, når man skærer på så vigtigt et område og deler skattelettelser ud med rund hånd, senest til de her virksomhedsarvinger. Som min gode partikollega hr. Sigurd Agersnap rigtigt sagde, har der aldrig været så skæv en skattereform, og det er, samtidig med at man skærer på fritidspædagogikken. Det synes jeg er en underlig prioritering.

Kl. 11:22

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:22

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg tror, der sidder mange borgere derude, der tror, at SF har sådan en midterposition i dansk udlændingepolitik. SF skriver her i deres egen vedtagelsestekst, at der skal føres en udlændingepolitik, så integrationsopgaven kan håndteres, og så der ikke opstår parallelsamfund. Men SF har tilkendegivet, at de går ind for, at Danmark fuldt og helt skal tilslutte sig den europæiske migrationspagt og dermed også den tvangsfordelingsmekanisme, som lande i hele Europa i øjeblikket er ved at bukke under for.

De skriger i misundelse på det danske retsforbehold, så de kan få lov at stå uden for den her tvangsfordelingsmekanisme, og SF vil tilslutte Danmark den mekanisme og dermed pålægge Danmark eksorbitante bøder, hvis vi siger nej til at modtage et tvangspålagt antal – tusindvis – af migranter fra Europa-Kommissionen. Er det virkelig SF's udlændingepolitik? Og hvordan vil det være garanten for, at der bliver ført en udlændingepolitik, hvor parallelsamfundene ikke vokser?

Kl. 11:24

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:24

Mads Olsen (SF):

Tak. Det giver jo minder tilbage til europaparlamentsvalgkampen, da Christel Schaldemose angreb Kira Marie Peter-Hansen på det her område, og som Kira Marie Peter-Hansen meget fint sagde, kan man jo vælge at gøre mange forskellige ting. Altså, det er ikke kun sådan, at man skal tage imod flygtninge, men man kan også vælge at bidrage finansielt inden for den her ordning, og det synes jeg da vi bør gøre.

Så jeg synes egentlig, Kira Marie Peter-Hansen svarede meget godt på det, da hun sagde: Hør her, der er ikke kun den her mekanisme, der tvinger lande til at tage imod flygtninge, men man kan jo også bare vælge at bidrage finansielt. Så det, hr. Mikkel Bjørn siger, mener jeg simpelt hen ikke er en rigtig udlægning af det.

Kl. 11:25

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 11:25

Mikkel Bjørn (DF):

Nu bliver jeg oprigtigt bekymret. Man kan bare vælge at bidrage finansielt, siger SF. 20.000 euro pr. migrant, som Danmark afviser, er prisen i EU's migrationspagt. Så kan SF's ordfører selv gange det op med det antal, der eksempelvis kom under flygtningekrisen i 2015, og det ville jo fuldstændig vælte Danmarks økonomi, hvis det var den udlændingepolitik, man implementerede i Danmark.

Er det oprigtigt SF's linje, at vi skal betale eksorbitante beløb, der fuldstændig vil fjerne al mulighed for fremtidig velfærd, ældrepleje, hospitaler, skoler? Vi kunne ikke finansiere noget af det, hvis man førte SF's udlændingepolitik. Er det virkelig SF's linje?

Kl. 11:25

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:25

Mads Olsen (SF):

Det er jeg simpelt hen ikke enig i. Jeg vil også sige, at vi nu har behandlet en del forslag fra hr. Mikkel Bjørns side, der er meget dyre, f.eks. sådan noget med at udtræde af Schengensamarbejdet, og hvor man ikke engang lige gider at anslå, hvad det koster øko-

nomisk. Så det her med at være meget bekymret for den danske økonomikasse er jeg, og det er da derfor, at vi i forhold til alle vores forslag giver os tid til og gør os umage med at spørge, hvad det vil koste Folketinget. Men når DF fortsætter sine facebookopslag her, gider man ikke engang give et anslag af, hvad tingene koster, altså hvad det vil koste at træde ud af Schengensamarbejdet, eller hvad det vil koste at sætte en lås på Kærshovedgård og fuldstændig omdanne det til et fængsel. Det er jo altså økonomisk skødesløshed fra højrefløjen, vi gang på gang ser.

Kl. 11:26

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Sandra Elisabeth Skalvig, Liberal Alliance.

Kl. 11:26

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det. Jeg synes jo lidt, ligesom hr. Mikkel Bjørn nævner det, at det lyder som nye toner fra SF i forhold til at ville stramme reglerne på udlændingområdet, men det er i hvert fald ikke noget, jeg synes er særlig genkendeligt, når vi tidligere har debatteret indfødsret i Folketingssalen. Derfor er jeg en lille smule nysgerrig på, om SF's ordfører ikke kan uddybe lidt mere, om det også gælder på indfødsretsområdet, og hvad det er for nogle regler, som SF rent faktisk ønsker at stramme op på på det her område.

Kl. 11:27

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:27

Mads Olsen (SF):

Konkret har ministeren jo et forslag, L 136, som strammer nogle regler inden for det nordiske indfødsretsområde, og som vi kommer til at stemme for. Og i forhold til det her med, at vi ikke har strammet udlændingereglerne før, er jeg simpelt hen ikke enig i det. Jeg synes, at SF har været ophavsmænd til mange udlændingepolitiske stramninger, og nu kommer regeringen med den her trappestigemodel, som vi jo også kommer til at stemme for, når det kommer i Folketingssalen, medmindre der er noget, der viser sig at være helt, helt væk fra skiven i forhold til det, vi har set indtil videre. Så det ikke en udlægning, jeg deler, for nu bare at være helt ærlig.

Kl. 11:27

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:27

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for svaret. Det gjorde mig ikke rigtig klogere på, hvad det var, SF gerne ville stramme op på, når det i hvert fald kom til indfødsretsområdet. Men vi er i Liberal Alliance kommet med et forslag om, at vi skal have en mere individuel sagsbehandling i Indfødsretsudvalget, sådan at vi bl.a. kan frasortere folk, der har udvist en eller anden form for antidemokratisk adfærd. Og jeg er da nysgerrig på, om ordføreren og SF er enige i, at der er behov for, at Indfødsretsudvalget kan give flere afslag end dem, de giver i dag, og om SF også mener, at vi skal gå ned ad den vej, at Folketingets Indfødsretsudvalg i højere grad sagsbehandler ansøgninger om dansk indfødsret.

Kl. 11:28

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Mads Olsen (SF):

Grunden til, at vi var så kritiske over for de samtaler, der blev holdt i Indfødsretsudvalget tilbage i december, ud over alle de principielle spørgsmål, og det var ikke småting, synes jeg netop også var det her spørgsmål om, hvem der skal holde de her samtaler. Og jeg er ikke tilhænger af, at det er politikerne, der skal holde samtalerne i Indfødsretsudvalget.

Vi kan godt forestille os en model, hvor vi opstiller nogle kriterier, og der så er nogle embedsmænd, der holder de her samtaler på basis af et klart juridisk grundlag og klare juridiske kriterier, men hvor det ikke er os som politikere, der skal sidde og holde samtalerne. For jeg er jo enig i, at det er kritisk.

Kl. 11:29

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 11:29

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Igen vil jeg sige, at når SF er på talerstolen, har man sådan et spørgsmål i hovedet, man gerne vil stille, og så bliver man alligevel sådan lidt overrasket over det her med, at SF er Danmarks strammerparti på udlændingepolitikken – der skal da være noget kage! Jeg kan ikke rigtig se det. Det, jeg tænker jeg kan se, selv om jeg ikke er glad for at give en socialdemokrat ret, er, at hr. Frederik Vad jo har ret i, at SF er blevet sådan et parti, der gør sådan lidt ligesom Socialdemokraterne. Så fik hr. Frederik Vad en erkendelse, og så ville SF pludselig også være med på at gøre noget ved udlændingepolitikken. Det er næsten lige før, uniformerne også er blevet ens.

Det, jeg gerne vil høre fra SF, er reelle handlinger, for migrationspagten ville man tilslutte sig, og den koster fuldstændig faktuel korrekt, ligesom hr. Mikkel Bjørn sagde, 20.000 euro pr. stk. Og så siger SF – og man bliver jo som blå helt ked af det, når man hører en fra SF sige det – at det er dem, der passer på pengene. Det er jo ikke den oplevelse, jeg har haft sådan rent historisk. Men så nævnte ordføreren faktisk den her ghetto, og der er et helt faktuel problem: unge mænd, der kører rundt med vold og trusler og styrer efter religiøse dogmer. Nu har SF's ordfører muligheden. Hvad har man tænkt sig gøre ved det?

Kl. 11:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:30

Mads Olsen (SF):

Der var jo egentlig mange gode spørgsmål, først og fremmest: Hvad skal vi gøre ved det? Jeg synes, vi skal sætte hårdere ind, ikke kun over for det her med shariapatruljerne, som jeg synes det er under al kritik og fuldstændig vanvittigt at vi har. Jeg synes også, vi skal gøre noget ved de her shariaråd, vi ser i dokumentaren. Og det handler om at give By-, Land- og Kirkeministeriet beføjelser og ressourcer til rent faktisk at gå efter de her imamer, der jo bryder loven, men som slipper af sted med det, fordi et flertal i Folketinget endnu ikke har sat ressourcer af til at bekæmpe det. Der synes jeg vi skal gøre.

Derudover synes jeg da ikke, vi ligger i halen på Socialdemokratiet, hvad angår udlændingepolitik altid. Det her er måske lidt mere retspolitik, men man vedtog jo en koranlov for ikke så lang tid siden, og der var vi jo meget kritiske og sagde: Jamen hør her, når man nu har nogle fundamentalistiske lande nede i Mellemøsten, der klager over, hvad vi gør i Danmark, så er det her, regeringen har gang i, med, at så skal vi straks indskrænke vores ytringsfrihed, da fuldstæn-

dig vanvittigt. Og hvordan kan vi forsvare de danske værdier ude i de områder, når vi samtidig siger med den koranlov: Hvis I bare presser os nok, skal vi nok indskrænke vores egne værdier? Der var vi jo meget klare modstandere af, hvad Socialdemokratiet gjorde.

Kl. 11:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:31

Kim Edberg Andersen (DD):

Nu var jeg jo i et parti dengang, der kan huske, at man alligevel ikke var så klar i spyttet, at man tænkte: Den der indsamling, der var, til, at vi kunne få det her til en folkeafstemning, skriver vi under på. Der husker jeg da nærmest, at SF lige rendte hurtigt ud ad døren. Men de stod godt nok på talerstolen først og sagde, at det var noget værre noget, men de kunne ikke rigtig gøre noget ved det. Så er det ikke bare der, SF ligger igen? Og hvad vil man gøre, hvis det skal være strammere? Hvad skal man være strammere ved? Vil man gå ud og tjekke lufttrykket i deres biler eller hvad? Altså, det her er simpelt hen så useriøst. Det her er et helt faktuel problem. Vi ved, at de kører rundt. Vi ved, at vidnerne enten ikke har lyst eller bliver skræmt til ikke at ville sige noget dagen efter. Jeg har et forslag, men SF er jo på en vej til åbenbar klarhed i sindet. Hvad vil SF gøre for at få slået ned på det nu?

Kl. 11:32

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:32

Mads Olsen (SF):

Det er mærkeligt at kritisere SF for ikke at ville gøre nok ved koranloven, bare fordi vi ikke vil sende det til folkeafstemning. Altså, der er masser af ting, jeg synes regeringen har gjort forkert: delt skattelettelser ud med rund hånd og masser af andre ting. Det sender vi jo ikke bare til folkeafstemning.

Jeg er sådan set åben over for forslag til, hvad vi kan gøre.

Jeg synes, SF har fremlagt en masse forslag, der kan løse nogle af de problemer, vi ser i ghettodokumentaren. Vi har været foran regeringen på det her spørgsmål, hvad angår imamerne. Vi har været foran med det her, når det gælder tvangsægteskaberne. Vi har været foran, når det gælder det her med multikriminelle familier. Og jeg er åben over for enhver ting, der kan sætte ind over for det her, for vi skal ikke finde os i det.

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Thomas Skriver Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 11:33

Thomas Skriver Jensen (S):

Tak for det. Jeg synes, det er et ret vildt synspunkt: Når vi på et andet tidspunkt i fællesskab kommer frem til, hvordan man eventuelt skal afholde sådan nogle samtaler, at det ikke er politikere, der skal gøre det. Jeg synes, det er ansvarsfralæggelse og sådan set også en lille smule ærgerligt. Det er jo os, hr. Mads Olsen, folk har stemt på. Det er os, der har et demokratisk mandat til at kunne bestemme, hvem vi giver arveretten til Danmark. Når debatten er slut i dag, håber jeg virkelig, at SF vil tage det op til overvejelse en gang til. Det er os, der har fået mandatet fra befolkningen, og det er jo derfor, det giver mening, at det eksempelvis er politikere.

Nå, jeg vil egentlig bare stille et relativt simpelt spørgsmål, som også ligger lidt i forlængelse af det. For mig er det at få dansk statsborgerskab også noget kulturelt. Man kommer til at give nogle

mennesker arveretten til Danmark; det er jo det, der ultimativt sker. Så er grov kriminalitet det eneste – jeg har ikke et dansk ord for dealbreaker – der ligesom kan afskrække SF fra at uddele dansk statsborgerskab, eller mener SF også, at der er andre ting, der kan have indflydelse?

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:34

Mads Olsen (SF):

Der var lige nogle ting. Den første er det her med, om det er politikere eller embedsmænd, der skal holde de her samtaler. Den proces, vi så i det udvalg, synes jeg ikke var noget kønt syn. Der var tvivl om en masse principielle spørgsmål, som først blev afklaret lige fem minutter i lukketid. Og så var det os politikere, der sad og ligesom spurgte i øst og vest, og vi havde ikke sådan en fast ramme for det, så der kunne potentielt være nogen, der fik ét spørgsmål om homoseksualitet, mens der var nogle andre, der ikke gjorde det. Og hvis man gerne vil lave en ordentlig proces, synes jeg, at det skal være nogle embedsmænd, der også har nogle kompetencer og måske er uddannet inden for det her felt til ligesom at kunne træffe de her beslutninger i sidste ende.

Og så er der det her med, om grov kriminalitet er det eneste, der skal være til hinder for at modtage dansk statsborgerskab. Hvis der kommer en, og hvis vi har uldiceret det her til embedsværket, og embedsværket finder, at den her person handler i strid med Danmarks grundlæggende interesser og går ind for, at demokratiet skal afskaffes og erstattes med en shariat, så synes jeg ikke, at vi skal give vedkommende statsborgerskab, men det skal være nogle samtaler, der bliver afholdt af embedsmænd frem for os politikere med vores mavefornemmelser hele tiden.

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:35

Thomas Skriver Jensen (S):

Hvem er der, der til enhver tid, og det er jo egentlig bare det, der var min pointe, kan vurdere, hvad der er danske værdier? Det er de til enhver tid af danskerne indstemte politikere, der sidder her i salen. Det var egentlig det, der var min pointe i den henseende.

Jeg vil godt spørge lidt mere ind til det her med, om det er andet end kriminalitet, som ligesom kan være afgørende for SF, for det synes jeg ikke rigtig jeg fik svar på.

Jeg har det her eksempel fra nogle mennesker, der har henvendt sig til mig, som handler om en muslimsk kvinde, der bliver gift med en mand, går hjem, holder bryllup, holder bryllupsnat. Det er anset som almindelig kutyme, at svigermor til en kvinde dagen efter lige skal tjekke lagenet, om hun også var jomfru, inden hun blev gift. Hvis der er en kutyme for det hos en familier eller hos nogle mennesker, mener SF så, at det er nogle mennesker, vi kan give arveret til Danmark? Er det en kultur, vi vil lukke ind og give arveret til det, vi har allerkærest? Det var bare et eksempel. Jeg synes, der findes mange flere, og den debat kan vi jo fortsætte også efter i dag. Men kan vi give mennesker, der grundlæggende har det sådan omkring kvinders frihed, arveret til Danmark?

Kl. 11:36

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:36

Mads Olsen (SF):

Det er jo netop det, jeg siger omkring de her samtaler. Hvis der er nogen personer, der står i grundlæggende opposition til de værdier, vi har i Danmark, som f.eks. kvinders rettigheder, så synes jeg ikke, de skal have statsborgerskab. Og så må vi jo så tage en diskussion, om det skal ske som et led i samtaler med embedsmænd eller med os politikere. Det synes jeg er en vigtig diskussion, og jeg synes, at det eksempel, som hr. Thomas Skriver Jensen kom med, er frygteligt. Det er der ikke nogen tvivl om at det er. Det er frygteligt, og det er i opposition til de værdier, vi har her i Danmark.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 11:37

Zenia Stampe (RV):

Jeg under mig ligesom andre over den midterposition, som SF helt rutinemæssigt italesætter og monopoliserer i alle de her debatter. Jeg går ud fra, at jeg tilhører en af fløjene og SF er på midten. Der må jeg så bare konstatere, at jeg var enig i alt det, som ordføreren sagde om social kontrol, trossamfund osv. Jeg mindes ikke, hvornår vi har stemt forskelligt. Vi har i fællesskab fremsat beslutningsforslag, og i dag – jeg ville have sagt senere, men det kan jeg så allerede sige nu – vil jeg meddele, at vi tilslutter os SF's vedtagelsestekst.

Derfor vil jeg bare spørge: Hvad er det for en fløj på den anden side, som SF så ligger i midten i forhold til og kan bygge bro hen over? Hvem er det, og hvad er det, man mener på den fløj i modsætning til SF? For jeg må indrømme, at jeg ikke kan se det.

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 11:38

Mads Olsen (SF):

Jamen når jeg snakker om den her udlændingepolitiske genstart, handler det ikke kun om den ene fløj og den anden fløj. Det handler sådan set om begge fløje, altså om, at dem, der nu vil kalde sig strammere eller lempere, eller hvilke ord de nu bruger, er nødt til at foretage en udlændingepolitisk genstart og kigge på nogle af de her spørgsmål, f.eks. nogle af de forslag, som Den glemte kvindekamp er kommet med. Der er jo nogle lempelser dér, f.eks. det her med, om kvinder, der er over 18 år og bliver sendt på genopdragelse, skal miste deres opholdsgrundlag. Der synes jeg, at vi har en udlændinge-debat lige nu, hvor der er nogle strammere, der siger: Hov, det lugter af en lempelse, og det skal vi overhovedet ikke nærme os.

Det synes jeg er ærgerligt, ligesom jeg synes ærgerligt, når der er andre ting i forhold til Den glemte kvindekamp, hvor der er nogle, ikke nødvendigvis kun partier, men også personer ude i det danske samfund, som jo i sidste ende også er vigtige i den her diskussion, som siger: Det her med at fravælge en sagsbehandler lugter lidt af en stramning, så det kan vi ikke lide. Jeg synes egentlig, det kræver, at der er nogle ting på begge fløje, der skal ændre sig, så at sige.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 11:39

Zenia Stampe (RV):

Det kan jeg godt forstå. Jeg synes bare, det var lidt svært for ordføreren at nævne konkrete eksempler, og jeg tror, at når der er mange af os, der reagerer på den her midterretorik, så er det, fordi

det er sådan et gammelt kendt politisk træk at forsøge at placere sig på midten og så lægge nogle andre ude på fløjene. Jeg må så også ærligt indrømme, at jeg heller ikke helt ved, hvor SF er længere i udlændingepolitikken, for jeg modtager de samme sådan lidt forvirrende signaler. Der er en retorik, der skal ligge meget tæt på Socialdemokratiet, men samtidig stemmer vi jo konsekvent ens, og derfor ved jeg egentlig ikke helt, hvordan jeg skal forholde mig til SF. Måske famler SF bare selv. Men derfor synes jeg også, at det bliver en lillebitte smule uordentligt i sin egen famlen at begynde at definere andre som fløje og gøre sig selv til den hellige midte. Det tror jeg bare vi faktisk er mange der bliver provokeret over. Hvis jeg endelig skal udråbe en midte i den her politik, vil jeg trods alt faktisk give regeringen æren for det og ikke SF.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Mads Olsen (SF):

Hvad skal man sige? Jeg siger jo selv i min tale i forhold til det der med at gøre nogle ting på asylområdet, at det er den her fløj, jeg tilhører. Jeg ved ikke helt, hvor det der med en midterposition kom fra. Jeg siger bare lidt, at begge fløje må lave en udlændingepolitisk genstart og se på nogle af de her ting med friske øjne. Jeg er da glad for, at Radikale Venstre tilslutter sig vores vedtagelsestekst, men jeg synes egentlig ikke, at vi famler. Jeg synes egentlig, at vi er meget klare på at slå ned på social kontrol og trossamfund, der er helt skøre, hvor vi jo i øvrigt kan være en inspirationskilde for regeringen. Det er da bare positivt, synes jeg.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:41

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Normalt er Socialistisk Folkeparti et parti, som har flere selverklærede feminister i gruppen, som i hvert fald taler meget om kvinderettigheder og kvindesagen osv. generelt. Derfor undrer det mig ret meget, at man så ikke er konsekvent, når det netop gælder om at beskytte kvinder. Vi ved jo, som det er sagt tidligere, at der er en voldsom overrepræsentation på de danske krisecentre, fordi man simpelt hen både opdrager børnene, men sådan set også kvinderne med vold i mange af de her muslimske familier. Vi ved også, at kvinder ikke vurderes til at være lige så meget værd som mænd og bliver pålagt at skulle bære det her kvindeundertrykkende tørklæde osv. Derfor undrer det mig også lidt, at SF eksempelvis ikke støttede Dansk Folkepartis forslag om at forbyde det kvindeundertrykkende muslimske hovedtørklæde i offentlige institutioner, for at kvinderne netop havde mulighed for en højere grad af frigjorthed, end man ser i dag. Hvorfor mener SF ikke, at de her muslimske kvinder skal have den frihed og kunne agere frit i stedet for at skulle underlægges mænd?

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Mads Olsen (SF):

Jeg anser mig selv som feminist, og det står jeg gerne frem og siger; det er også derfor, jeg har valgt SF. For jeg synes, vi sætter meget hårdt ind over for de her fundamentalistiske miljøer, hvor, hvis du er kvinde eller lgbtq-person eller en person, der ikke passer

ind i deres verdensbillede, står meget slemt. Det synes jeg også vi er meget klare kritikere af. Fru Halime Oguz synes jeg har klaret det fremragende, også med det her udspil om en videre definition af et tvangsægteskab, som jeg synes ligger lige til højrebenet for regeringen at stemme igennem.

Men i forhold til det her med tørklæder i offentlige institutioner vil jeg sige, at det jo også spænder meget vidt, det spænder jo helt ned til folkeskolen, og så vidt jeg forstod det dengang, også ud imod de her offentlige virksomheder. Jeg vil altid gerne tage en diskussion om det, men jeg synes ikke, at vi vil stemme for det.

Kl. 11:43

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Mette Thiesen (DF):

Det blev jeg dæleme ikke klogere af, det var meget vævende og alt muligt andet. Det er grundlæggende sikkert, fordi ordføreren ikke kan finde ud af at svare på det her spørgsmål. Det er et ret enkelt spørgsmål. I Dansk Folkeparti mener vi, at kvinder er lige så meget værd som mænd, og derfor vil vi heller ikke acceptere, at der kommer muslimske mørkemænd til Danmark og mener, at kvinder er mindre værd end mænd. Derfor vil vi bl.a. gerne have, at piger i den danske folkeskole selvfølgelig ikke skal tvinges til at iføre sig et muslimsk hovedtørklæde, men i særdeleshed heller ikke lærere, pædagoger, socialrådgivere, sygeplejersker osv., for det er et kvindeundertrykkende symbol. Hvorfor vil SF ikke konsekvent stemme for et forslag som det fra Dansk Folkeparti? Hvorfor siger man nogle ting, men handler ikke?

Kl. 11:44

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:44

Mads Olsen (SF):

Jeg synes bestemt, at SF handler på det område. Det synes jeg ikke man med rette kan sige at vi ikke gør. Men jeg synes jo også, at der er stor forskel på det, ordføreren siger, i forhold til om det er et barn, der bliver tvunget ind i et tørklæde, hvor vi selvfølgelig skal være ekstremt kritiske og kritisere det, og så det med, om man som privatperson i en offentlig styrelse må sidde med et tørklæde på. I forhold til den sondring må man også bare erkende, at der er stor forskel på de tilfælde.

Kl. 11:45

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 11:45

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke havde mange tanker om SF's position på det her område eller hr. Mads Olsens tanker om udlændingepolitik, inden jeg kom, og nu har jeg absolut ingen. Altså, det er fuldstændig uklart for mig, hvad hr. Mads Olsen og SF egentlig mener om udlændingepolitik. Det eneste, jeg har fået ud af de sidste 20 minutter, er, at hr. Mads Olsen åbenbart er feminist, og det ved jeg ikke engang hvad betyder i sig selv.

Jeg må indrømme, at hvis man gør sig så varme tanker, som vi kan se at fru Pia Olsen Dyhr gør sig, om at komme i regering i nær fremtid, så skulle SF måske tage det her lidt mere alvorligt, end hr. Mads Olsen har gjort de seneste 20 minutter. Vi har haft en udlændingeminister, der står og taler om, at udlændingepolitik er irreversibel. Vi har en bred debat her i Folketinget om alvorlige pro-

blemer, altså af en karakter, som kan være fuldstændig ødelæggende for Danmarks fremtid, for danske unges fremtid, og så står hr. Mads Olsen her og mumler og ved ikke rigtig det ene og det andet. Jeg synes faktisk ikke, det er et parti, som ønsker at komme i regering, værdigt, og måske skulle hr. Mads Olsen bruge weekenden på at læse lidt op på sagerne.

Kl. 11:46

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:46

Mads Olsen (SF):

Jeg vil sige, at hvis Morten Messerschmidt ingen udlændingepolitiske tanker har hørt fra mig, har man måske ikke hørt efter. Jeg har præsenteret flere udspil.

Jeg har præsenteret det her med, at multikriminelle familier skal straffes ligesom banderne. Det har regeringen taget til sig. Det er jeg rigtig glad for. Jeg har præsenteret det her med trossamfundet, som regeringen ikke har taget til sig, men som jeg meget håber de gør, for det er den eneste måde, vi kommer de her shariaråd og parallelsamfund til livs på. Jeg har talt om vores forslag til indfødsret. Det synes jeg også er ganske vigtigt, faktisk. Jeg har også talt om det her med en bredere forståelse af tvangsægteskaber, så man også får den, hvad skal man sige, uformelle socialiseringsproces op til tvangsægteskabets indgåelse med, for det er også fuldstændig essentielt for, at vi får en lov, der virker, og at der ikke, som det er nu, kommer ingen straffesager ud af det.

Altså, hvis hr. Morten Messerschmidt tilsyneladende mener, at de emner er ligegyldige, så synes jeg da, man skulle overveje at lytte lidt bedre efter, hvad der siges heroppe på talerstolen. Jeg er i hvert fald glad for, at regeringen lytter efter i mange tilfælde.

Kl. 11:47

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for SF. Næste i talerrækken er fru Sandra Elisabeth Skalkvig, Liberal Alliance.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Sandra Elisabeth Skalkvig (LA):

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme, der har jeg rod, derfra min verden går. Du danske sprog, du er min moders stemme, så sødt velsignet, du mit hjerte når.

Sådan lyder starten på H.C. Andersens smukke kærlighedserklæring til Danmark fra 1850; en sang, der altid har haft en særlig plads i mit hjerte. Den giver mig en dyb følelse af glæde, stolthed og tilhørsforhold over for vores skønne land. Men samtidig minder den mig også om, hvad det er, jeg kæmper for at bevare: lighed for loven, ytringsfriheden, ligestillingen. Det er værdier, der betyder særlig meget for mig, for det er hele fundamentet i vores demokratiske samfund. Det er værdier, der gør Danmark til noget specielt, værdier, vi alle holder af, og værdier, som vi efter min mening skal værne om.

Men når jeg kigger ud ad vinduet, ser jeg desværre et Danmark, hvor disse værdier er under pres. Konsekvenserne af årtiers ukontrolleret indvandring har sat byggeklodserne i vores demokratiske samfund på spil, og hvis vi ikke handler, risikerer vi, at vores værdier langsomt forsvinder. Parallelsamfundene vokser frem i vores land, og det er miljøer, hvor lighed for loven er en illusion, hvor klansamfundets egne regler styrer, og hvor kriminalitet som tyveri, vold og overgreb afgøres uden for retsstaten.

Vi ser parallelsamfund, hvor vidner trues, hvor tavsheden hersker, og hvor anklagemyndigheden står magtesløs tilbage i alvorlige sager. Det er parallelsamfund, hvor man truer tegnere, kunstnere

og politikere, og hvor ytringer, kunst og det skrevne ord ses som kulturelle trusler, som må bekæmpes med alle midler. Det er altså voldsmandens veto, der knuser ytringsfriheden og undertrykker det danske frisind. Og så er der kvinderne.

Det handler om om kvinder, der holdes fanget i middelalderagtige normer, gemt bag burka og husets fire vægge, og kvinder, der oplever vold og tvang i islamistiske ægteskaber, uden rettigheder og uden mulighed for frihed og selvbestemmelse. Men det stopper desværre ikke der. Vi ser kaldene til jihad i vores gader, den voksende antisemitisme og chikane mod danske jøder, og samtidig lever vi under en konstant og reel terrortrussel. Det er alt sammen som følge af en alt for lempelig og uansvarlig udlændingepolitik. Spørgsmålet er, om det er sådan et Danmark, vi ønsker.

Det er det i hvert fald ikke for Liberal Alliance. Vi ønsker et Danmark, hvor vores børn og vores børnebørn kan vokse op i et trygt og frit samfund, et Danmark, der bygger på liberale værdier, et Danmark, hvor alle har frihed til at ytre sig, hvor alle er lige for loven, og hvor alle har respekt for hinanden.

Det kræver, at vi ikke giver efter. Det kræver, at vi er modige, og det kræver, at vi fører en ansvarlig udlændingepolitik. Det er vi klar til i Liberal Alliance, for mit ønske er, at fremtidens generationer også skal kunne synge med samme kærlighed og stolthed om Danmark, som jeg gør i dag. Tak.

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten.

Kl. 11:51

Victoria Velasquez (EL):

Tak. Jeg er meget optaget af, hvordan vi sikrer de kvinder, der bliver udsat for negativ social kontrol, rettigheder, så de faktisk også har noget at stå på. Der er flere ting, der rækker ud. Altså, nogle ting er noget, man kan ordne i forhold til lovgivning, og nogle gange er det noget andet, der er sket.

Men et konkret sted, der er brug for lovgivning, er bl.a. i forhold til ens opholdsgrundlag. Der har vi jo set alt for mange virkelig hjerteskrærende situationer, hvor nogle har villet gå fra en mand, der har udsat dem for vold, og hvor konsekvensen så bliver, at man bliver udstøjet og kommer væk fra sine børn. Det gør jo, at det så er helt uoverskueligt at skulle sige fra og gå ud af den relation.

Der er jeg rigtig glad for, at regeringen sideløbende med vores beslutningsforslag har fremsat et lovforslag, der styrker den rettighed. Og der vil jeg gerne høre Liberal Alliance, om I vil være med til også at kigge på det med rettighederne til de kvinder, som det typisk er, der bliver udsat for negativ social kontrol.

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:52

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak til Enhedslistens ordfører for spørgsmålet. Nu er jeg ikke udlændingeordfører, og derfor kan jeg måske ikke svare så konkret, som ordføreren måske ønsker det. Men altså, helt generelt tror jeg først og fremmest, det er vigtigt at påpege, at der er mange af de her sager, også omkring social kontrol og i forhold til behandling af ansøgninger om opholdstilladelse og sådan noget, der er meget individuelle, og det kan derfor nogle gange være svært ligesom at skære dem alle over én kam.

Men vi er i Liberal Alliance på ingen måde afvisende over for ligesom at kigge på, om vores lovgivning er indrettet på bedst mulig måde, også i sager, hvor det gælder kvinders rettigheder, altså i forhold til dem, der har været underlagt social kontrol.

Kl. 11:53

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:53

Victoria Velasquez (EL):

Tak for det. Jeg tænker også, at en ret vigtig del af det jo handler om frihed, og her er økonomisk selvstændighed jo også fuldstændig afgørende. Og jeg er virkelig glad for, at vi sammen med Liberal Alliance jo også kigger på, hvordan man sikrer, at kvinder faktisk har nogle stærke ben at stå på og en økonomisk selvstændighed, bl.a. senest med vores fælles forslag om pensionssystemet.

Jeg vil så bare høre, om ordføreren vil være med til at kigge mere ned ad den vej, altså i forhold til hvordan vi faktisk sikrer en reel mulighed for frihed, hvilket også betyder, at kvinderne har en økonomisk selvstændighed at kunne stå med.

Kl. 11:53

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:53

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Det er jeg på ingen måde afvisende over for, så det vil jeg meget gerne kigge nærmere på sammen med ordføreren.

Kl. 11:54

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 11:54

Frederik Vad (S):

Tak for det. Jeg vil gerne takke for især indledningen, men også for, at Liberal Alliance jo har flyttet sig fra – det er i hvert fald det, man siger – at man i starten gik ind for åbne grænser og lukkede kasser, til, at man nu tager kulturproblemer mere alvorligt. Spørgsmålet er så bare, hvor dybt det stikker. For som ministeren også var inde på før, har KLAR-alliancen, som Liberal Alliance jo også er en del af, været ude at foreslå, at man skal kunne komme her til Danmark og sætte sin fod på dansk jord uden en arbejdstilladelse og så bare få den, når man er kommet. Det vil sige, at der er åbne grænser i den forstand, at man faktisk ikke behøver have en tilladelse til at arbejde her, før man kommer. Man kan bare komme, og så kan man efterfølgende få sig en arbejdstilladelse.

Så hvis man f.eks. kommer fra Iran og har sat sin fod på dansk jord og ikke får en arbejdstilladelse, skal man blive her, for man kan ikke blive smidt ud. Vi kan ikke sende folk til Iran. Så kan ordføreren ikke forklare mig, hvordan indledningen med at citere fra »I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme« ligesom bliver kombineret med, at Liberal Alliance ønsker at give folk fri adgang til Danmark?

Kl. 11:55

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:55

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Som jeg egentlig også nævnte tidligere, synes jeg, at det er noget mærkeligt noget at begynde at blande spørgsmålet om mangel på arbejdskraft og international arbejdskraft ind i en udlændingebat. Når det så er sagt, er det korrekt, at vi er kommet med nogle forslag, hvor vi ønsker, at vi skal kigge på, om vi kan gøre det nemmere for virksomhederne at skaffe international arbejdskraft. Men derudover har vi også sagt, at det da selvfølgelig skal indrammes på en

ordentlig måde. Så det er jo ikke, fordi vi bare ønsker, at det hele skal være frit, og at alle fra alle jordens områder bare kan komme til Danmark, hvis det er, de har en anden kontrakt om at arbejde i Danmark i f.eks. 5 timer om ugen. Det er jo ikke sådan, vi tænker det. Men jeg synes da, at vi skal kigge på, om vi kan gøre det lettere for vores virksomheder at skaffe den arbejdskraft, der rent faktisk står og mangler.

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:56

Frederik Vad (S):

Men det er jo faktisk her, hvor der er mere, der forener det sådan traditionelt konservative og det socialdemokratiske i modsætning til det liberale. For når ordføreren siger, at vi ikke skal blande en diskussion om arbejdskraft ind i den her snak, så viser det jo, at ordføreren mener, at der ikke er nogen problemer, hvis en somalisk mand kommer til Danmark for at arbejde, men hvis en somalisk mand kommer som flygtning, er der kæmpestore problemer. Den eneste forskel er, at den førstnævnte ikke belaster de offentlige kasser, men at det gør den sidstnævnte. Det er jo fint, men de kulturelle udfordringer er de samme. De kulturelle udfordringer er jo de samme, og derfor er det relevant udlændingepolitik at spørge: Hvorfor skal folk have fri adgang til Danmark, selv om de ikke har fået en arbejdstilladelse endnu?

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:56

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Vi mener jo heller ikke, at folk skal have fri adgang til Danmark. Det, vi har sagt, er: Kan man kigge på de her regler? Kan man eventuelt prøve at vende det om? Men som jeg også sagde tidligere, skal det indrammes på en ordentlig måde. Det er jo ikke, fordi folk kan få en kontrakt på et pizzeria på 8 timer om ugen, og så kan de få fri adgang til Danmark. Det har vi ikke foreslået. Det skal indrammes rigtigt, men det, vi har sagt, er: Kan vi gå ind og kigge på, om vi kan gøre det lettere for vores virksomheder at tiltrække international arbejdskraft, særlig på områder, hvor vi mangler specialiseret arbejdskraft?

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Mikkel Bjørn fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:57

Mikkel Bjørn (DF):

Tak til Liberal Alliance. Jeg synes, det er en meget fin tale om stolthed og kærlighed til Danmark osv. Men jeg vil gerne tage fat på det, hr. Frederik Vad også berører, og som jeg egentlig synes at Socialdemokratiet bærer en del af skylden for, fordi det er Socialdemokratiet – hvis I hører efter – der, hver gang vi har en debat om udlændingepolitik, forsøger at dreje den ind på asylindvandring. Asyltallene er gode; det er de bedste tal nogen sinde osv. osv. Men man glemmer lige at snakke om indvandringen bredt set.

Jeg synes egentlig, at den her debat meget fint afslører, hvorfor der er brug for Dansk Folkeparti i dansk politik til at påpege, at det ikke alene handler om asylindvandring. Der er sket et skift siden 2015. Det er, som om det eneste, vi er optaget af, er asylindvandring, men indvandring bredt set fra den tredje verden og fra lande, der kulturelt ligger Danmark meget fjernt, er et problem, og det bliver et

problem, hvis man tager imod mennesker fra lande, der ligger fjernt fra Danmark, i et langt større omfang og i et langt større antal, end vi kan gøre de mennesker til en del af samfundet. Så det synes jeg bare er vigtigt. Den her debat handler ikke om asylindvandring; den handler om indvandring bredt set. Og det gælder både for Socialdemokratiet og Liberal Alliance.

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 11:58

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Jeg tror ikke rigtig, der var et konkret spørgsmål, men jeg er naturligvis enig. Selvfølgelig handler det om udlændingepolitikken bredt set, men jeg ser, at der er nogle skillelinjer i forhold til mennesker, der søger om at komme hertil som asylansøgere eller får en midlertidig opholdstilladelse, og så mennesker, der kommer hertil, fordi de har et fast arbejde. Jeg mener, at der er et skel imellem de to ting. Det er da klart, at jeg er enig i, at hvis der kommer for mange, der ikke deler den kultur, vi har, kan det sagtens give vores samfund nogle problemer, men jeg tror ikke, at det er den udenlandske arbejdskraft, der er det største problem; jeg tror, at det generelt er de strømninger, der har været hertil, og det er jo ikke folk, der kommer hertil for at arbejde.

Kl. 11:59

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 11:59

Mikkel Bjørn (DF):

Mange af de integrationsproblemer, Danmark lider under i dag, er jo direkte skabt af en udlændingelov fra 1983, som åbnede sluserne for arbejdskraftindvandring fra den tredje verden. Derfor handler det jo ikke alene om asylindvandring. Det handler også om arbejdskraftindvandring.

Nu sagde ordføreren, at jeg ikke stillede et spørgsmål før, så nu vil jeg stille et spørgsmål: Bekymrer det ordføreren, at MENAPT-indvandringen er steget under både den socialdemokratiske etpartiregering og den nuværende midterregering, selv om asylindvandringen ikke er?

Kl. 12:00

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Ja, jeg synes, det er bekymrende, at vi fortsat har meget indvandring fra lande, der helt generelt ikke deler de grundlæggende værdier med os. Men jeg har ikke kendskab nok til det. For der er jo forskel på dem, der kommer hertil. Hvad kommer dem, der kommer herop, på baggrund af? Kommer de, fordi de f.eks. har et arbejde her? Så kan vi sagtens gå ind og kigge på, om reglerne er indrettet korrekt, men når vi snakker om, at vi ønsker international arbejdskraft for at sikre specialiseret arbejdskraft, er det jo højtuddannet arbejdskraft fra udlandet, vi i særdeleshed ønsker.

Kl. 12:01

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Næste korte bemærkning er til hr. Mads Olsen, SF.

Kl. 12:01

Mads Olsen (SF):

En af de værste integrationsmæssige beslutninger, der er blevet truffet i den her regerings levetid, er jo, at man afskaffede elevfordelelingsaftalen på gymnasierne. Det var jo i høj en kampagne, som LA førte, og som så lykkedes med at bryde den aftale, der sikrede, at man fik blandede gymnasier i hovedstadsområdet. Jeg er bare lidt nysgerrig: Meget af den her snak har været om parallelsamfund, og her havde vi jo en aftale, der prøvede og også lykkedes lidt med at bryde de her parallelsamfund og sikrede, at vi færdedes og levede og uddannede os mere på tværs frem for kun på nogle bestemte gymnasier, der havde en alt for høj andel af elever med anden etnisk herkomst.

Jeg skal bare lige høre: Hvordan er det egentlig, LA står i forhold til de her diskussioner? Altså, vil man kæmpe for, at vi ikke blot bor, men også lever og uddanner os mere på tværs af sociale og etniske skel? For det er jo en fuldstændig afgørende forudsætning for, at den situation, vi står i lige nu, bliver anderledes.

Kl. 12:02

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 12:02

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Jeg mener ikke, at vi skal til at fordele, hvilke elever der skal gå på hvilke gymnasier, på baggrund af hvordan de er opvokset og hvilken kultur de kommer fra. Jeg mener faktisk, at eleverne til gymnasierne skal have frit valg – hundrede procent frit valg. Hvis der er en, der ønsker at gå på et specifikt gymnasium, så mener jeg, de skal have lov til at gå der, hvis der er pladser. Er der så ikke pladser nok, kan vi snakke om: Okay, hvem er det så, der skal eller ikke skal ind på det gymnasium? Men jeg synes jo ikke, at det er os inde fra Folketinget, der skal begynde at bestemme over vores unge mennesker, når det handler om, hvad det er for et gymnasium, de skal gå på.

Kl. 12:02

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 12:02

Mads Olsen (SF):

Jeg er bare lidt i tvivl om, hvad LA's løsning så er. Vil man bare acceptere, at vi har nogle gymnasier, hvor vi har en alt for stor andel af elever med anden etnisk herkomst? Jeg gik jo ud af gymnasiet for 3 år siden, og jeg kan da huske, vi havde elever fra Høje-Taastrup, der tog hele den lange vej til Roskilde, og elever fra Ringsted, der tog hele den lange vej til Roskilde frem for at gå på deres lokale gymnasium, fordi det var for belastet på det her område. Og man er jo også med i den her parallelsamfunds aftale, der vil ændre på, hvordan man bor i forhold til etnicitet, så dér er det okay at gøre det her, men ikke på den anden side. Det synes jeg ikke er særlig konsistent, må jeg indrømme.

Kl. 12:03

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 12:03

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Altså, vi snakker om, at vi har nogle gymnasier – brune gymnasier; lad os kalde dem, hvad de hedder i almindelig omtale – hvor man så ønsker at prøve at få nogen til at gå der. Problemet er eleverne. Rigtig mange har ikke et ønske om at gå der. Og det, der så vil

ske med de gymnasier, er, at de højst sandsynligt ikke vil have nok tilslutning, og ja, så må gymnasierne lukke. Så kan der være nogle udfordringer uden for de større byer, men lad os lige slå fast, at de brune gymnasier typisk ligger i Aarhus eller i København, hvilket betyder, at der vil være et andet gymnasium inden for overskuelig rækkevidde.

Kl. 12:04

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Sandra Elisabeth Skalvig, Liberal Alliance. Næste ordfører er hr. Mohammad Rona, Moderaterne. Velkommen.

Kl. 12:04

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak, formand. Tak for ordet, og tak for en rigtig god debat. Det er en debat, som sådan set belyser en del forskellige ting, både problemer, men også andre ting, som andre ordførere har været inde på, men jeg vil starte min tale et andet sted. Jeg vil sige, at for ca. 34 år siden landede min familie og jeg i Danmark for første gang. Det var i maj måned. Det var lækkert vejr, kan jeg huske. Mine forældre bar på de få ejendele, de havde med, og en minimal del af vores familie stod og ventede på os i Danmark. De var kommet hertil noget før.

Der var i sandhed ikke så meget at komme efter, men den dag markerede vi jo sådan set en ny begyndelse, et nyt kapitel: et liv i sikkerhed, et liv med muligheder og et liv i et helt andet fællesskab. Det var ikke kun et hjem, vi fandt. Vi fandt sådan set også en forpligtelse, en forpligtelse til at lære sproget, til at kunne bidrage til samfundet og til at kunne tage en del af de værdier, som gør Danmark til Danmark. Men at høre til et samfund er ikke noget, der bare lige sker automatisk. Det kan vi jo også høre på debatten i dag. Det kræver sådan set en indsats fra os alle, for vi kan ikke tage fællesskabet for givet. Det skal plejes, det skal styrkes, og det skal sådan set også beskyttes.

Her er det særlig vigtigt med en ting, vi ikke må gå på kompromis med. Det er de grundlæggende danske værdier. De er blevet nævnt utallige gange i dag, og det er jeg jo sådan set også rigtig glad for de er, for det er værdier som frihed, ligestilling og demokratisk dannelse. Uanset hvem vi er og hvor vi kommer fra, må vi også erkende og efterleve de principper, der binder os sammen. Det er det, der gør os til ét Danmark, ikke et parallelsamfund og alt muligt andet, men ét fællesskab. Som min mor altid sagde til min bror og mig – og jeg kan sådan set godt mange, mange år senere forstå, hvorfor hun sagde det – og hun sagde det meget klart og tydeligt: deres land, deres regler.

Det har jo sat sig i os i mange år, og når jeg siger os, mener jeg også min bror. Det har nok også sat sig i min far, men han var nu sådan set også med på moden i forhold til den del af det. Det betyder jo heller ikke, at vi skal være blinde over for de udfordringer, der er. Dem må vi gerne tale åbent og højt om. Det kan også godt nogle gange være svært sådan rent lovgivningsmæssigt at finde ud af, hvordan vi skal tackle det her, for meget af det her handler jo også om kultur, normer og nogle ting, man har taget med fra en helt anden verden. Men når jeg så hører en organisation fortælle mig, at der på 3 måneder er kommet flere sager om genopdragelse og anden social kontrol, end de plejer at have på et helt år, så er det, fordi der er et eller andet, der er gået rivende, ravende galt.

Jeg kommer ikke til at stå her og skyde på dengang, hvor DF havde 37 mandater. Det er fuldstændig ligegyldigt. Vi står bare et sted nu, hvor vi bliver nødt til at tage fat i noget, som måske kan være rigtig svært. Der er mange følelser i det her. Det er der sådan set også for mig personligt. Det er der sådan set også for mit parti. Jeg er rigtig glad for, at vi er i en regering, hvor vi både kan finde ud af at stramme, men også finde ud af at justere den anden vej, hvis det

er det, der skal til. Jeg synes, vi viser, at vi har en udlændingepolitik, der både er stram, men også balanceret på mange måder.

Kl. 12:11

Nogle gange tænker jeg tilbage på, dengang mine forældre selv tog skeen i den anden hånd. For min far var uddannet læge, min mor var tandlæge. De kunne ikke bruge deres uddannelse til noget. Så er der sådan set to ting at gøre. Den ene er, at man bare kan sætte sig ned og lave ingenting, fordi vi har et godt velfærdssystem. Den anden ting er jo, at man kan begynde på nogle nye uddannelser, tage nogle nye jobs, lære sproget og så ad den vej vise sine børn, at man er forbillede. Derfor synes jeg også nogle gange i forhold til spørgsmålet omkring arbejdspligt osv., at man kan sige: Jo jo, herregud. Men altså, hvis du kan få moren til at komme på arbejde og til at blive et forbillede, så smitter det bare af. Altså, sådan er det. Det er jo ikke noget, jeg har fundet på. Det er sådan, det er.

Så synes jeg også, at vi selvfølgelig skal stille krav til dem, der kommer hertil. Vi skal også åbne dørene for dem, der gerne vil Danmark. Det har vi også snakket om. Vi snakker rigtig meget om international arbejdskraft, og det er vi sådan set også helt med på. Men det er bare vigtigt for mig at sige i dag – og tak for en rigtig god debat – at det her er en proces, vi bliver nødt til at holde øje med år for år. Tak.

Kl. 12:09

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Tak. Der var lige en lille svipser fra ordføreren med henvisning til nogle eventuelt eksisterende højere magter, som lige ligger uden for forretningsordenen – bare lige til næste gang. Så er der en kort bemærkning til hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 12:09

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak til ordføreren. Det er altid en tale om ordførerens vej til Folketinget og til landet, og man sætter selvfølgelig en stolthed i, at man har gjort den her indsats. Men det er lige nøjagtig ordet indsats, jeg gerne vil prikke til. Jeg er slet ikke i tvivl om, at Venstre vil gøre en stor indsats i forhold til det her, og jeg er faktisk overhovedet ikke i tvivl om, at Socialdemokraterne ville gøre en stor indsats i forhold til det her, og jeg tror faktisk også, at ordføreren vil gøre en stor indsats i forhold til det her. Men alligevel vælger man, når man så rammer ind i noget af det, som er rigtig vigtigt, altså at vi skal have ændret nogle konventioner, at man kun skal lave en delvis indsats. For det er jo det, som Moderaternes ordførers formand er kommet frem til. Han tænkte, at det er et deltidsjob – det er et deltidsjob at få ordnet det her. Mener Moderaterne virkelig, at noget så problematisk som de der problemstillinger, vi står i på udlændingområdet, tager man på halv tid? For det er jo sådan, man bliver nødt til at læse det, når man nu kun har lyst til at løse problemstillingerne med konventionerne på halv tid.

Kl. 12:11

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:11

Mohammad Rona (M):

Jeg synes først og fremmest, det er rigtig vigtigt, at vi i regeringsgrundlaget har fået indskrevet, at vi skal udfordre konventionerne og gå til kanten i forhold til konventionerne. Det synes jeg sådan set er fint; jeg synes faktisk, det er vigtigt. Vi er jo også det land i Europa, tænker jeg, der nok måske går allertættest på grænsen. Om den nye konventionsambassadør så arbejder halv tid, deltid, kvart tid, ved jeg jo ikke noget om. Jeg ved, at det er en dygtig en, vi har fået på posten. Han er også migrationsambassadør. Jeg har bare sådan set en forhåbning om, at vi kommer i gang med at kigge på de områder derude.

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:11

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg betvivler faktisk slet ikke kompetencerne, jeg tror, det er en fantastisk mand på posten. Nu er jeg også fra håndværksbranchen, og virkeligheden er bare, at huse bare bliver bygget, hvis mureren ikke går hjem til middag. Det er virkeligheden. Hvis han gik hjem kl. 10.00, var det også virkeligheden, og så blev endnu langsommere færdigt. Alligevel har Moderaterne tænkt, at 15 timer om ugen må være rigeligt til det her. Men så tager det jo dobbelt så lang tid. Er det ikke fuldstændig logisk for alle, selv en Moderat, at hvis man kun bruger halvdelen af sin tid på et problem, så bliver det løst på den dobbelte tid, end hvis man brugte al sin tid?

Kl. 12:12

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:12

Mohammad Rona (M):

Det ved jeg ikke. Jeg tror, jeg holder fast i det første svar, jeg gav. Han arbejder, som han arbejder. Jeg synes, at det vigtigste i det her er, at han kommer til at arbejde med det her område. Det er jo første gang, vi har en konventionsambassadør, og det synes jeg sådan set er vigtigt, og det synes jeg i hvert fald at højrefløjen skulle hylde.

Kl. 12:12

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Sjúrdur Skaale, Javnaðarflokkurin.

Kl. 12:12

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det, og tak for en meget fin tale. Det har jo altid en langt, langt større vægt, når man kommer med en personlig beretning, end når man taler sådan abstrakt, ideologisk og politisk. Jeg synes, det var en meget fin formulering, da ordføreren sagde: Her fandt de et hjem og en forpligtelse. Spørgsmålet er, om man ikke næsten kan vende det om og sige: Her fandt de en forpligtelse og derfor et hjem. Jeg tænker: Er der overhovedet et hjem, hvis der ikke er en forpligtelse?

Kl. 12:13

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:13

Mohammad Rona (M):

Det bliver i hvert fald et svært hjem. Det bliver et anderledes hjem. Og det bliver nok også et hjem hos nogle familier, som vi sådan set også har debatteret i dag. Jeg synes, at de to ord hjem og forpligtelse følges godt ad; hvis du ikke har en forpligtelse, har du heller ikke et hjem. For os og for mine forældre var det meget vigtigt, husker jeg, i forhold til fra starten at vise deres børn, at nu er I altså kommet til mulighedernes land, at sige: Lad være med at spille den chance – lad være med at spille den chance. Vi snakker mange gange om den amerikanske drøm og alt muligt andet. Nej, nej, hvor er den danske drøm henne? Den er her, men folk skal bare gribe den.

Kl. 12:14

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren ønsker ikke anden omgang. Så er den næste korte bemærkning til hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Morten Messerschmidt (DF):

Tak. Jeg har også lyst til at kvittere for en meget, meget fin, synes jeg, beretning og fortælling og egentlig også et langt mere fyldestgørende svar på, hvad det vil sige at være dansk, end mange af de tidligere ordførere har været i stand til at levere. Og jeg har aldrig diskuteret religiøse anliggender med hr. Mohammad Rona, men hvis jeg helt fordomsfrit lægger til grund ud fra hans fornavn, at han er født i en muslimsk familie, så er det jo også en besvarelse af det spørgsmål, der sådan lidt polemisk blev forsøgt stillet tidligere, nemlig kan man være muslim og dansk på samme tid? Selvfølgelig kan man det; det handler om, hvad der er inde i hjertet.

Så jeg kunne jo godt stille en hel masse polemiske spørgsmål om, hvordan han har det med fru Stine Bosses planer i Europa-Parlamentet og med, at hans parti tilsyneladende blokerer alle strammerforslag på udlændingområdet, og nu har jeg så også nævnt det til protokollen. Men jeg vil alligevel ikke lade det overskygge den tak for hr. Mohammad Ronas bidrag til debatten her i dag, som jeg synes besvarer mange af de spørgsmål, som endnu har været ubesvaret.

Kl. 12:14

finder dem, så vil jeg gerne give vedkommende 10.000 kr., for det står der ikke nogen steder.

Så ved jeg godt, at der er spørgsmålet omkring retsforbeholdet, og det synes jeg er helt fair at stille. Men så længe der ikke er styr på de ydre grænser, kan man jo aldrig nogen sinde fjerne retsforbeholdet; det kan man ikke. En anden ting er jo også bare, at det ikke er noget, et parti bestemmer. Det er noget, danskerne bestemmer.

Kl. 12:16

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:16

Mikkel Bjørn (DF):

Skal jeg bare forstå det sådan, at hr. Mohammad Rona erklærer sig uenig med både udenrigsministeren og fru Stine Bosse, der siger, at de vil opsiges retsforbeholdet inden for 2 år? For hvis man opsiges retsforbeholdet, er alle de stramninger, såkaldte stramninger, som hr. Mohammad Rona fremhæver regeringen har indført, jo er et komma i retsforbeholdet. Hvis du afskaffer retsforbeholdet, er det jo en bølge af indvandring, der vil vælte ind over Danmark, og så kan alle de små tandhjul, som regeringen har skruet på, jo være fuldstændig ligegyldige.

Kl. 12:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:15

Mohammad Rona (M):

Super. Mange tak.

Kl. 12:15

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ønsker spørgeren en anden omgang? Nej. Næste korte bemærkning er så til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:15

Mikkel Bjørn (DF):

Så vil jeg påtage mig rollen som ham, der stiller de polemiske spørgsmål i stedet for.

Jeg vil også godt takke ordføreren for en fin tale. Men i forhold til alt det her med at stille krav og sådan noget, synes jeg, det harmonerer dårligt med den politik, som Moderaterne er repræsentanter for, både her i Folketinget og også nede i Europa-Parlamentet. Altså, herhjemme har man været bannerfører for indførelsen af koranloven. Udenrigsministeren er stor fortalere for, at vi skal have mere indvandring fra Afrika; det har han været ude at sige. Moderaterne vil nu afskaffe det retsforbehold, der alene gør, at Danmark kan føre en mere ansvarlig udlændingepolitik end andre europæiske lande, der ved at bukke under for massiv indvandring rundt i Europa. Er det ikke uholdbart, hvis man ønsker et samfund, hvor vi kan stille krav, og hvor vi kan balancere tingene osv., som hr. Mohammad Rona selv siger, på den måde at føre en politik, der stikker i en helt anden retning?

Kl. 12:16

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:16

Mohammad Rona (M):

Jeg synes ikke, det stikker i en helt anden retning på nogen som helst måde. Jeg har også gengivet mange af de ting, som regeringen sådan set er kommet igennem med. Vi er jo kommet igennem med en lang række stramninger. Der er jo ikke noget sted i Moderaternes partiprogram eller nogen citater, hvor der står, at Moderaterne er totalt imod stramninger. Det står der ikke. Hvis der er nogen, der

Mohammad Rona (M):

Men der er jo ikke nogen af de her stramninger, som jeg læste op for i forhold til trappestigemodellen, ekspertudvalg, straksudsendelser, laveste asyltal i 40 år, arbejdspligt, fætter-kusine-ægteskab, tryghedspakke, kønsopdelt svømning, der har noget med retsforbeholdet at gøre – ingenting, nul og niks.

Kl. 12:17

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 12:17

Frederik Vad (S):

Tak til ordføreren, og tak for et rigtig godt samarbejde. Jeg blev bare inspireret af den der snak, som ordføreren selv indledte, og som hr. Sjørður Skaale fulgte op på omkring forpligtelse over for ens hjem. Nu har vi også tid til at kunne, kunne, kunne vende nogle dybere spørgsmål med hinanden, så jeg vil spørge om noget i forhold til det der med ret og pligt over for samfundet, altså at man høster rettighederne i samfundet, men at man har også pligt over for samfundet; man har ikke kun pligter over for sin kultur, og det er også det, der ligger i ordet forpligtelse.

Med den viden hr. Mohammad Rona har og med den enorme indsigt, jeg ved han har i de her spørgsmål, hvad er det så, hr. Mohammad Rona tror går galt de steder, hvor det kun er bevidstheden om, at rettighederne skal høstes i samfundet, der gør sig gældende, men hvor det andet ben, der handler om, at pligterne også er over for samfundet, ligesom forsvinder?

Det er jo ikke sådan et hjem, hr. Mohammad Rona er kommet fra, men han kender jo mange, der er vokset op og havnet på en anden livsbane end ham selv.

Kl. 12:18

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Mohammad Rona (M):

Der sådan set kun én ting, der gør sig gældende der, og det er religion. Man kan jo komme fra de vildeste kulturer, men religion spiller bare en kæmpe rolle hos mange af de her familier. Nu kommer jeg jo selv fra en meget sekulær familie, og det var vi også, da vi var i Afghanistan. Min far snakker stadig om monarkiet. Jeg har sagt til ham, at det altså ikke er der mere, og det tror jeg, han har opdaget.

Men i forhold til hele det der tankegods, vil jeg sige, at den forpligtelse, jeg taler om, handler om at tage noget af det tankegods med til et nyt land, og så samtidig sige, at okay, det her er et nyt land, og der er nogle andre regler; man gør tingene på en anden måde. Det er den forpligtelse, jeg taler om, og når du har den forpligtelse på plads, har du også et frit hjem, og det er det, det handler om – et frit hjem.

Kl. 12:18

jeg kan i hvert fald fortælle, at da jeg gik i folkeskole, gik jeg i en pæredansk skole med rigtig mange danske elever, og det er nok også der, hvor jeg har mine tanker og mine værdier fra.

Da jeg så senere hen kom på et gymnasium i Albertslund, skete der så nogle ting der, som gjorde, at jeg så sort på en masse ting. Det var også der, jeg første gang begyndte at faste og alt muligt andet, selv om jeg overhovedet ikke er religiøs på nogen som helst måde. Så jo, der er noget i forhold til det. Jeg kender ikke baggrunden, i forhold til hvordan vi står i den diskussion, men jeg kan i hvert fald sige ud fra mit eget synspunkt, at jeg synes, det er vigtigt, at man blander.

Kl. 12:21

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:19

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Spørgeren.

Kl. 12:21

Frederik Vad (S):

Jeg er meget enig. Og så vil jeg bare sige, og det er måske henvendt til de ordførere, der altid slår løs på regeringspartierne og Socialdemokratiet i forhold til Moderaterne, at jeg langt hellere vil lave udlændingepolitik i Danmark med hr. Mohammad Rona end med Det Radikale Venstre.

Kl. 12:19

Mads Olsen (SF):

Jeg har selvfølgelig fuld forståelse for, at det ikke lige ligger inden for ordførerens ordførerskab her, men jeg er i hvert fald meget glad for de refleksioner, som hr. Mohammad Rona kom med, og jeg synes, det er nogle rigtig kloge refleksioner, som jeg synes vi bør lytte til her. Og når man tordner imod parallelsamfund, synes jeg også, man skal være villig til at handle på dem. Jeg synes ikke kun, det nytter noget at skrive facebookopslag. Jeg synes også, det nytter noget at lave sådan nogle aftaler, som vi lavede med Socialdemokratiet i sidste regeringsperiode.

Det er bare for at sige, at jeg har stor ros til hr. Mohammad Rona, som jeg synes stiller sig et meget bedre sted end højrefløjen i det her spørgsmål og er meget mere konsekvent i sin kritik af parallelsamfundene, end højrefløjen er, så stor ros for det.

Kl. 12:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:19

Mohammad Rona (M):

Det tror jeg der er mange partier der også vil. De vil bare ikke indrømme det endnu.

Kl. 12:20

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Kl. 12:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Mads Olsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 12:20

Mads Olsen (SF):

Nu kan vi jo se, om vi også hellere vil det, for det her er faktisk et spørgsmål, jeg stiller af oprigtig interesse. Jeg mindes ikke at have hørt eller læst noget om, hvor Moderaterne stiller sig på det meget vigtige spørgsmål om elevfordeling i forhold til gymnasierne, som regeringen desværre droppede, hvilket jeg synes var rigtig ærgerligt, for det var et vigtigt greb til at sikre mere blandede gymnasier og at man mødtes på tværs af etniske og sociale skel.

Moderaterne er jo et nyt parti, og det spørgsmål, hr. Frederik Vad stillede, synes jeg egentlig afslørede nogle meget interessante pointer. Så jeg er egentlig lidt nysgerrig på, hvor man lægger sig i det her spørgsmål, som jeg også som ung person synes er rigtig vigtigt.

Kl. 12:20

Mohammad Rona (M):

Det siger jo sig selv, altså at hvis jeg havde gået på en folkeskole i Brøndby Strand, sagt med al respekt for alle de skoler, der er i Brøndby Strand og i Ishøj og i Albertslund, så er det jo ikke sikkert, at jeg havde stået her i dag. Det er bare et faktum, og jeg synes bare, det er vigtigt at minde mig selv om det en gang imellem, og jeg minder også min bror om det en gang imellem. Det synes jeg er vigtigt, og jeg synes ikke, der er noget forkert i at minde hinanden om, hvor man er kommet fra, og hvor man er kommet til. Og det er det, vi rigtig gerne vil have.

Kl. 12:22

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Mohammad Rona, Moderaterne. Næste ordfører er fru Brigitte Klitskov Jerkel, Konservative Folkeparti.

Kl. 12:23

(Ordfører)

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Tak til Dansk Folkeparti for at rejse den her årlige, vigtige debat. Da jeg skulle forberede mig til debatten i dag, blev jeg lidt nysgerrig efter at se, hvad jeg egentlig havde sagt ved de tidligere debatter, der har været i forhold den her årlige forespørgsel. Og der blev jeg faktisk noget trist, for i april 2023 havde jeg følgende ord i min tale:

Lad mig bruge anledningen i dag til at komme med et konkret eksempel på, hvilke udfordringer indvandringen desværre medfører for helt almindelige danskere. For 2 uger siden var Udlændinge- og

Kl. 12:20

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Ordføreren.

Mohammad Rona (M):

Jeg synes faktisk, det er et vigtigt spørgsmål. Jeg må også bare være ærlig og indrømme, at det jeg ikke har det store kendskab til. Men

Integrationsudvalget sammen med ministeren på besøg på Udrejsecenter Kærshovedgård, hvor en stor gruppe kriminelle udlændinge, som er udvist af Danmark, opholder sig. Det var noget af en oplevelse. Beboerne på Udrejsecenter Kærshovedgård er udvist, fordi de ikke respekterer dansk lovgivning, og alligevel nægter de at forlade Danmark. Derfor bor de på en gård midt i den jyske muld. Herfra begår de ny kriminalitet, skaber utryghed og ufred for deres uheldige naboer, som bare ønsker at være i fred.

Efter besøget på Kærshovedgård mødtes vi med en gruppe lokale tryghedspersoner for at snakke med naboerne, der bor i nærheden af udrejsecentret. De var forståeligt nok meget følelsesmæssigt påvirket af hele situationen omkring Kærshovedgård. Deres fortællinger om utrygheden i dagligdagen og om, hvordan de har ændret levevis og adfærd og hver dag må tilpasse sig at bo ved siden af verdens værste naboer, gjorde et kæmpe indtryk på mig.

De vil så gerne have trygheden i dagligdagen og den lokale ro og orden tilbage, og det forstår jeg godt. De kriminelle udlændinge på Kærshovedgård er udvist af Danmark. De skal slet ikke være her, og indtil man får sat dem på en flyver ud af Danmark, så må regeringen sørge for, at de ikke er til gene for helt almindelige, lovlige borgere. Det er simpelt hen ikke holdbart, og det er på tide, at regeringen finder en løsning – langt væk fra lokalsamfund.

Nu står vi så her i dag, to år efter min tale i april 2023, og jeg kan desværre konstatere, at der absolut intet er sket. Regeringen har intet gjort for at ændre på den forfærdelige og utrygge situation omkring Kærshovedgård. Der er gentagne gange sket den ene forfærdelige episode efter den anden som f.eks. i november 2023, hvor en 25-årig mand affyrer skud på Kærshovedgård. I april 2024 bliver en kvinde trafikdræbt af en narkopåvirket beboer fra Kærshovedgård. I september 2024 bliver fem beboere fra Kærshovedgård idømt fængselsstraf for besiddelse og handel med narko. Alle de dømte var på gernings-tidspunktet beboere på Udrejsecenter Kærshovedgård. Og her i marts måned kan Ekstra Bladet afsløre, at 311 udlændinge er forsvundet fra Kærshovedgård. Der er tale om personer med domme for bl.a. drab, vold, røveri, narkotika og sædelighedsforbrydelser, herunder voldtægt, og sådan kan man sørgeligt nok blive ved.

I de to år, der er gået siden den sidste årlige debat, er der ikke sket noget som helst fra regeringens side i forhold til at løse situationen. Vi har fra Konservative og andre partier i opposition kommet med mange løsningsforslag her i Folketingssalen i forhold til situationen – men hver gang stemmer regeringen imod.

Senest kom vi i Det Konservative Folkeparti med et forslag om at flytte Kærshovedgård til et tredjeland, og også her stemte regeringen imod. Det er trist for danskerne, og det er trist for beboerne omkring Kærshovedgård, at de skal blive ved med at leve under de utrygge forhold, og at regeringen ikke kommer med en eneste løsning på problemet. Til sidst vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti støtter den vedtagelsestekst, som Danmarksdemokraterne læser op. Tak for ordet.

Kl. 12:27

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Første korte bemærkning er til fru Victoria Velasquez, Enhedslisten.

Kl. 12:27

Victoria Velasquez (EL):

Tak. Jeg har et spørgsmål, som handler om en fælles interesse, nemlig at studerende, uagtet hvilket land man er fra, selvfølgelig skal føle sig trygge, når de går på deres uddannelse. Derfor var det også med meget stor alvor, at jeg blev bekendt med, at det var en tidligere folketingskandidat for Konservative, som kom med de meget grove og voldelige trusler mod nogle studerende fra Syddansk Universitet, der solgte kage. De unge kvinder føler utryghed ved at være på uddannelsen efterfølgende. Derfor vil jeg bare høre Konservative, om de ligesom Konservative Studerende tager afstand fra den opførsel.

Kl. 12:28

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 12:28

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Det kan jeg klart bekræfte. Selvfølgelig tager vi fra Det Konservative Folkepartis side klart afstand fra sådan nogle udtalelser. Mig bekendt har der også været en dialog med den pågældende person.

Kl. 12:28

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Spørgeren.

Kl. 12:28

Victoria Velasquez (EL):

Tak. Hvad tænker ordføreren om forventningen til folketingskandidater? For jeg tænker jo, at det netop er vigtigt, at man kan være en rollemodel, og man kæmper jo også om at blive valgt ind her og skulle gerne kunne samarbejde med alle. Er ordføreren ikke også enig i den del? Igen vil jeg bare sige tak for det svar, som ordføreren for Konservative kom med.

Kl. 12:28

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 12:28

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Jo, helt klart. Det er helt klart, at som politiker – og det er egentlig ligeegyldigt, om man sidder i Folketinget eller byrådet eller regionsrådet – er man en rollemodel og man er foregangsperson og skal selvfølgelig leve op til regler og ordentlighed osv. Så det hører selvfølgelig ingen steder hjemme, og den pågældende er mig bekendt heller ikke folketingskandidat længere.

Kl. 12:29

Tredje næstformand (Karsten Hønge):

Næste korte bemærkning er til hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:29

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det, og tak for en fin tale om Kærshovedgård. Jeg har selv været ovre og møde Sven-Oliver, hvis hustru blev kørt ihjel af en udvisningsdømt kriminel på Udrejsecenter Kærshovedgård. Jeg så, at han også har mødt statsministeren for nylig. Det, Sven-Oliver ønsker, er præcis det, som Dansk Folkeparti ønsker, nemlig at der kommer en lås på Udrejsecenter Kærshovedgård, sådan at man, så længe man ikke har forladt landet som udvisningsdømt kriminel, hvilket man selvfølgelig skal hurtigst muligt, ikke færdes frit rundt blandt sagesløse danskere og kan begå ny kriminalitet og køre mennesker ihjel, narkopåvirket osv., som det var tilfældet her.

Hvorfor er det, Konservative står arm i arm med regeringen i forhold til at nægte at sætte en lås på Kærshovedgård, så vi kan forhindre, at de her kriminelle udlændinge færdes frit rundt i Danmark, som det er tilfældet i dag?

Kl. 12:30

Tredje næstformand (Karsten Hønge):
Ordføreren.

Kl. 12:30

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Nu er det sådan, at vi fra Konservatives side rent faktisk har et forslag, som vi selv synes er meget bedre, nemlig at flytte dem til

et tredjeland, for så slipper vi af med dem på den måde. Det er jo noget, som vi havde et beslutningsforslag om i salen for nylig. Vi håbede egentlig, at regeringen ville tage det med videre i deres arbejde, for det er jo dem, der ligesom har mulighed for at indgå i dialog med andre lande og tage den der diplomatiske drøftelse omkring det.

Kl. 12:32

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 12:32

Mikkel Bjørn (DF):

Dansk Folkeparti vil gerne være med til at flytte udrejsecenteret til et tredjeland, men det er jo en aftale, som forudsætter, at der er et andet land, der vil indgå den aftale. Det vil sige, at det har lange udsigter. Det er ikke noget, man kan implementere her og nu, hvis man ville det, for et andet land skal indgå en aftale med os, før det kan lade sig gøre. At sætte en lås på Kærshovedgård kan vi gøre nu. Vi kan gå sammen derned og sætte en kæde på hegnet og lukke låsen. Det ville vi kunne gøre nu, og det er det, Dansk Folkeparti vil, indtil vi har fået flyttet det til et tredjeland. Hvorfor vil Konservative ikke være med til det?

Kl. 12:30

Kl. 12:30

Kl. 12:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:31

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Det hænger jo også sammen med, at vi er blevet oplyst, at det kan man rent faktisk ikke gøre rent lovgivningsmæssigt, fordi de ikke på den måde er frihedsberøvet, hvilket jo egentlig er lidt grotesk, kan man på en eller anden måde sige, i forhold til alt det, der foregår, og den kriminalitet, som de bliver ved med at lave.

Kl. 12:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 12:31

Frederik Vad (S):

Tak for det. Der blev sagt ufatteligt mange forkerte ting, bl.a. om regeringens indsats på Kærshovedgård, men det gider jeg ikke gå ind i. Vi har diskuteret det en milliard gange, og jeg tror ikke, jeg lykkes med at overbevise ordføreren om, at virkeligheden er, som virkeligheden er.

Så nu vil jeg spørge ordføreren lidt ind til den KLAR-alliance, som ordføreren er en del af, med Konservative, Liberal Alliance og Radikale Venstre. Der har man jo et forslag om, at mennesker skal kunne komme til Danmark, før de har fået en arbejdstilladelse, altså at man skal kunne komme ind i landet og være her, selv om man ikke har nogen arbejdstilladelse. Hvis man så får en arbejdstilladelse, kan man blive her, og hvis ikke man får den, skal man ud. Men hvis man kommer fra et land, hvor vi ikke kan sende folk hjem, kan man blive her, f.eks. Iran. Hvis man kommer fra Iran til Danmark, sætter foden på dansk jord, får nægtet en arbejdstilladelse, så hænger vi på det menneske resten af det menneskes liv.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan hænger Det Konservative Folkepartis snak om en stram udlændingepolitik sammen med det faktum, at man er en del af en alliance, hvor man ønsker at åbne Danmarks grænser for, at mennesker kan komme herind, hvis de søger en arbejdstilladelse?

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Nu forsøger ordføreren jo ligesom at lægge os noget i skoene. Det, som Det Konservative Folkeparti er optaget af, når det gælder udenlandsk arbejdskraft, er jo dels, at dem, vi får til Danmark, er nogle, som er uddannede og ligesom kan indgå i de jobs, hvor vi rent faktisk mangler faglig arbejdskraft. Det ved jeg jo også er noget af det, som regeringen også har været meget optaget af. For vi har en kæmpe udfordring i Danmark i forhold til arbejdskraft, det må vi bare konstatere, inden for forskellige fagområder. Og det er noget af det, vi fra Det Konservative Folkepartis side er optaget af, altså det er selvfølgelig, hvordan vi løser den situation omkring mangel på arbejdskraft. Men det er klart, vi har sat en beløbsgrænse, i forhold til hvor meget man skal tjene i forhold til de stillinger, man indgår i, og at det jo også gerne skal være inden for de faggrupper og gerne nogle af dem med højere uddannelser.

Kl. 12:33

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 12:34

Frederik Vad (S):

Men hvorfor skal man kunne komme ind i Danmark uden en arbejdstilladelse?

Kl. 12:34

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:34

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Jamen det skal man vel heller ikke nødvendigvis. Jeg ved ikke, hvor du har det der, som du siger, fra. Der må jeg nok henvise til vores beskæftigelsesordfører.

Kl. 12:34

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Mads Olsen, SF.

Kl. 12:34

Mads Olsen (SF):

Jeg tror, vi alle sammen er meget rystede over den dokumentar, der kom ud på TV 2, der hed »Ghetto«, som viste, at der stadig væk er problemer med ægteskabskontrakter, hvor kvinder efter at have opsagt deres vielse borgerligt så kan blive voldtaget bagefter. Altså, det er jo en skændsel for Danmark, at den slags foregår, og jeg tror egentlig, vi alle sammen gerne vil sætte ind over for det.

Men vi i SF har jo et konkret forslag om, at By-, Land- og Kirkeministeriet skal have en opsøgende enhed, der går ind på krisecentre og ind hos politiet og snakker om: Er der nogen forkyndere, der gør det her? Og så bruger de trossamfundslovens § 22 til så at fratage den imam sin status som forkynner. Det vil jo ikke bare være noget, vi sidder herinde og diskuterer i Folketinget, altså hvilken lov kan man stramme på. Det vil jo være en håndhævelse, der rent faktisk batter i forhold til at gøre noget ved det her problem. Hvad tænker Det Konservative Folkeparti om sådan en løsning, hvor vi ikke kun viser, vi vil løse det her problem med at fremsætte nye forslag, men også viser det ved at prioritere økonomi og ressourcer og mandskab til at komme det her problem til livs?

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Brigitte Klitskov Jerkel (KF):

Jeg synes da, det er fint, at SF er optaget af også gerne at ville løse denne her problemstilling. Fra Konservatives side har vi jo bl.a. i forhold til de her hadprædikanter, de her imamer, bl.a. foreslået, at de ikke skal kunne tages af den her hadprædikantliste. Når de først er kommet på den, skal de ikke kunne tages af igen.

Derudover har vi jo også bl.a. foreslået, at den her Imam Ali Moské i København skal undersøges og den skal lukkes. Og det er noget af det, som vi også synes har været meget svært at komme igennem med i forhold til i det hele taget bare at få sat en undersøgelse i gang af, hvad det er, der foregår i den moské. Men fra Konservatives side var vi jo fremme med et beslutningsforslag for flere år siden om netop at bruge grundloven til at lukke den her moské, hvor der foregår nogle ting. Og de har trådt til den moské, som blev lukket i Tyskland, hvor det tyske politi stormede den moské, som har tæt tilknytning til den moské, der er på Nørrebro, og lukkede den.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Det Konservative Folkeparti. Den næste i talerrækken er fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten.

(Ordfører)

Victoria Velasquez (EL):

Så har vi endnu en værdidebat om konsekvenserne af indvandringen. Jeg må indrømme, at jeg fandt det lidt befriende, da jeg hørte udlændinge- og integrationsministerens tale, for jeg troede ellers, at vi kun skulle have malet et billede af et Danmark, der var ved at kollapse, fordi mennesker fra andre lande har fået muligheden for at bo og arbejde her. Jeg kan netop godt savne, at der kommer lidt klassekamp ind i diskussionen, og det er noget af det, jeg gerne vil fokusere på i min tale. For jeg mener, at det er et af de steder, hvor vi ser at integrationen er fejlslagen, men jeg synes ikke, at det er det generelle billede i vores samfund. Til gengæld mener jeg, at der er masser af politik, der bliver ført af regeringen og højrefløjen, som vi med rette kan rette en skarp kritik af.

Regeringen og dens blå støttepartier bruger meget energi på at udpege mennesker med en anden baggrund som årsagen til mange problemer, men hvad gør de egentlig selv for at fremme integrationen? Helt konkret er man gået væk fra det, vi ellers fik opnået, da vi var parlamentarisk grundlag, og som var at sikre sikkerhedsnettet og retten til dagpenge. Der har man simpelt hen fjernet retten til dagpenge for mange, hvis de mister deres job. Man har indført en arbejdspligt. Det er et pænt ord for gratis tvangsarbejde, hvor flygtninge og indvandrere og mange andre, der er røget med i den pulje, såsom internationalt adopterede osv. – nu må vi se, hvor mange vi lykkes med at få undtaget – bliver tvunget til at arbejde, men uden en løn, i stillinger, der før var overenskomstdækkede job. Desuden fastholder man tusindvis af mennesker på ydelser, der er så lave, at de bliver hægtet af samfundet, og bl.a. boligforeningernes meldinger får alarmklokkerne til at ringe, fordi folk ikke kan betale en husleje af de ydelser.

Det er ikke integrationspolitik. Det er en bevidst skabelse af en underklasse. Derfor kan man blive helt i tvivl om, om regeringen og højrefløjen overhovedet ønsker integration, eller om det i stedet for handler om at få en billig og rettighedsløs arbejdskraft, som kan udnyttes af arbejdsgivere – et B-hold af arbejdere, som kan presses

Kl. 12:35 til et arbejde uden løn, uden dagpenget, uden en fremtid i Danmark og uden rettigheder.

Kl. 12:35

Hvem er det, der taber på det? Det er ikke kun de mennesker, der rammes direkte. For når regeringen kan slippe af sted med at gøre flygtninge og indvandrere til gratis arbejdskraft, rammer det resten af arbejdsmarkedet. Når folk tvinges i arbejdspligt og skal gøre rent på skoler, plejehjem og sygehuse uden at få en krone i løn, er det overenskomstansatte som rengøringsfolk, der bliver presset. Når regeringen nægter folk adgang til dagpenge, en hårdt tilkæmpede rettighed for arbejderklassen, så bliver alle lønarbejdere svagere, fordi frygten for at miste jobbet bliver større. Det betyder, at man helt bevidst skaber et arbejdsmarked, hvor folk accepterer dårligere løn- og ansættelsesvilkår.

Så lad os kalde tingene ved deres rette navn. Det handler ikke om integration. Det handler ikke om danske værdier. Det handler om klassekamp. Jeg vil gerne en integrationspolitik, der rent faktisk virker, hvor du rent faktisk får løn for dit arbejde, og hvor der ikke er nogen arbejdspligt, hvor du udfører gratis tvangsarbejde, men hvor der er en ret til dagpenge, så du faktisk også er en del af det sociale sikkerhedsnet, vi har i vores samfund, og så folk ikke bliver tvunget ud i fattigdom, og hvor der uddannelse og reelle muligheder for et job og ikke en nedbrydning på arbejdsmarkedet.

Vi ved godt, hvad der virker, for modsat de undersøgelser, vi har set af arbejdspligten, som viser, at det får folk længere væk fra arbejdsmarkedet, så har vi gode resultater med eksempelvis mentorordninger som dem fra KVINFO, som har skabt reelle jobs for tusindvis af flygtningkvinder, og med rigtige uddannelser, ikke tvangsaktivering. Vi har set det med igu'en i forhold til at styrke den del. Vi skal have et sikkerhedsnet, der gør, at man bliver en del af samfundet, og at man ikke fastholdes i et liv uden en fremtid.

Så jeg vil ikke deltage i de sædvanlige angreb på og generaliseringer om mennesker med minoritetsbaggrund, men tale om det bevidste projekt, der tydeligvis er i gang. Det går ud på at presse alle lønarbejdere til at acceptere dårligere vilkår og at bruge integrationspolitikken som undskyldning for det, hvorimod man faktisk i praksis undergraver vores arbejdsmarked, og det vil vi ikke finde os i.

Kl. 12:42

Så er der den her samtale om danske værdier. De danske værdier, der bliver produceret på arbejdsmarkedet, altså dem, som millioner af lønarbejdere, herunder tusindvis af indvandrere, bidrager til at producere i de danske virksomheder, er de værdier, som regeringen, Dansk Folkeparti og de borgerlige ikke synes skal tilfalde lønarbejderne, der har skabt den. Så for mig handler de danske værdier om solidaritet, om retfærdighed og om et arbejdsmarked, hvor folk er velorganiserede og får løn for deres arbejde.

Så har jeg en vedtagelsestekst fra Enhedslisten og Alternativet, jeg gerne vil læse højt:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender, at vellykket integration er en social og økonomisk nødvendighed, som kræver investeringer i uddannelse, beskæftigelse og sociale fællesskaber. Integration lykkes, når mennesker gives reelle muligheder for at deltage i samfundet på lige fod – ikke gennem straf, fattiggørelse, diskrimination eller udstødelse.

Folketinget konstaterer, at EU's generaladvokat har vurderet, at den danske parallelsamfundslovgivning udgør direkte forskelsbehandling baseret på etnicitet, og at en endelig dom fra EU-Domstolen kan få omfattende konsekvenser for dansk lovgivning.

Folketinget opfordrer regeringen til at iværksætte et beredskab, så der hurtigt kan handles, hvis EU-Domstolen fastholder generaladvokatens vurdering.«

(Forslag til vedtagelse nummer V 38).

Kl. 12:43

Kl. 12:46

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak for det. Den første, der har indtegnet sig, er hr. Frederik Vad fra Socialdemokratiet.

Kl. 12:43

Frederik Vad (S):

Den store forskel på partierne til venstre for midten er, at der er nogle partier, som tror, at velfærdsstaten kan løse alle de problemer, der er med integration, og at det bare er et spørgsmål om kurser, mentorordninger og flere investeringer og flere penge, og så er der andre, som mener, at kultur er fuldstændig afgørende.

Når man kigger ned i det dybe hul af udgifter, vi i forvejen bruger på det her område, kan det ikke løses med social ingeniørkunst og velfærdsstat alene. Derfor vil jeg spørge ordføreren fra Enhedslisten: Er det velfærdsstatens skyld, at 66 pct. af dem, der sidder i hovedstadens fængsler, er udlændinge? Er det velfærdsstatens skyld, at Etnisk Konsulentteam i hovedstadsområdet i 2023 sagde, at det var rekordåret for, hvor mange der henvender sig, fordi de er bange for, at deres familier vil slå dem ihjel? Er det velfærdsstatens skyld, at 85 pct. af dem, der sidder og igennem årene har siddet på RED Safehouses topsikrede botilbud, kommer fra Mellemøsten og Nordafrika? Er det velfærdsstatens skyld, at de gigangkatastrofer er sket i Danmark?

Kl. 12:44

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 12:44

Victoria Velasquez (EL):

Nej, tværtimod tænker jeg faktisk, at det ville have været i et meget større omfang og et meget større problem, hvis vi ikke havde velfærdsstaten. Så på den måde bliver jeg også lidt ærgerlig over, at det bliver sådan et enten-eller for ordføreren i stedet for faktisk at se på, hvordan vi kan bruge velfærdsstaten som en enorm afgørende og vigtig faktor i den her del.

Vi kan i forhold til kriminalitet kigge på velfærdsstatens forventninger til unge, f.eks. konkret det arbejde, der er lavet i Tingbjerg. Når der er manglende forventninger til de unge, særlig unge drenge, hvad for nogen konsekvenser har det så? Da man vendte den rundt og rent faktisk turde at have nogle forventninger, hvad skete der så? Så jeg savner, at man ikke bare giver op, men faktisk ser det som en mulighed for at kunne skabe langt bedre resultater.

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 12:45

Frederik Vad (S):

Jeg tror helt ærligt, at det her er en af hovedtruslerne mod en rød regering i fremtiden, for hvis man kigger ud over Europa, kan man se, at der er lave sociologiske undersøgelser på det her, og man kan se, at uanset hvilken integrationspolitik der er blevet ført i de vesteuropæiske lande, er det ikke lykkedes. Det eneste, der afgør, om integrationen lykkes i Vesteuropa, er, hvilke grupper man har fået hertil. Det er derfor, at Portugal på en lang række områder er bedre stillet end alle mulige andre, fordi de har fået brasilianere og andre i den kategori til deres land.

Uanset om man fører en liberal, en socialdemokratisk, en konservativ eller fru Victoria Velasquez' udlændingepolitik, er resultaterne de samme, fordi kulturen er det afgørende.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 12:46

Victoria Velasquez (EL):

Men det er jo netop det, der er spørgsmålet. Hvis kulturen skal udfordres, synes jeg, det er meget fattigt, hvis ordføreren tror, at det kun er lovgivning, der skal til der. Det handler jo netop om en interaktion med den konkrete. Hvis det handler om, hvorvidt ens piger må tage med på skolelejr eller noget helt tredje, så handler det da netop om nogle af de afgørende kernepersoner, vi har bl.a. i vores velfærdsstat.

Men det er jo ét led af det; der er jo også rigtig mange andre steder, men at man alene skulle kunne løses det med lovgivning, tror jeg simpelt hen ikke. Der er også noget, der handler direkte om den interaktion, der sker i forhold til også at kunne udfordre nogle af de ting, som ordføreren peger på.

Kl. 12:46

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:46

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg ville egentlig have spurgt om noget andet, men lad os grave videre i kulturdebatten, for jeg synes ikke rigtig, at Enhedslistens ordfører svarede på det ellers fine spørgsmål. Altså, anerkender Enhedslisten, at der kulturforskelle, som er afgørende for integrationen, og at det derfor helt logisk ville være lettere at integrere 5.000 nordmænd i Danmark end at integrere 1.000 somaliere, alene fordi der er noget i den somaliske kultur, som kan være svært at forene med den danske kultur, altså at der er et større skel mellem den somaliske kultur og den danske, og at integrationsudfordringerne derfor vil være større, hvis man tager imod mange mennesker fra det område end fra Norge eksempelvis? Man kunne også tage Brasilien, hvor jeg også tror problemerne ville være mindre. Altså, anerkender Enhedslisten, at der er kulturforskelle, som er afgørende for integrationen, alt afhængigt af hvilke indvandregrupper du tager imod?

Kl. 12:47

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 12:47

Victoria Velasquez (EL):

Selvfølgelig – selvfølgelig er der da det. Og det er jo både i forhold til kultur, men det er da også i forhold til mange andre ting. Det handler da også om, hvad det er for nogle samfundsforandringer, man ser ind i. Selvfølgelig vil der da altid være udfordringer koblet på det. Det, som jeg synes er det centrale spørgsmål, er, hvordan vi så håndterer det.

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 12:48

Mikkel Bjørn (DF):

Men så må den logiske konsekvens jo også være – hvis man ønsker, at integrationen skal fungere på sigt – at man er nødt til at tage imod færre mennesker, hvis man vil tage imod mennesker fra områder, som vi har utrolig dårlige erfaringer med, hvis man sammenligner det med mennesker fra områder, som vi har utrolig gode erfaringer med. Det vil sige, at hvis vi kigger på indvandringen fra Somalia,

Syrien, Irak og Afghanistan, skal man være meget tilbageholdende med at lukke store grupper af sådanne indvandrere ind i Danmark, fordi det vil medføre logiske integrationsudfordringer.

Kl. 12:51

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:48

Victoria Velasquez (EL):

Ordføreren udtaler sig, som om Enhedslisten går ind for, at vi skal have åbne grænser. I så fald kan jeg opklare, at det gør vi ikke. Det være sig både i forhold til udenlandsk arbejdskraft og indvandring, flygtninge osv., og det er derfor, jeg siger, at det vigtige er, hvordan vi håndterer det. Om nogen er vi i Enhedslisten optaget af, at folk, når de bor i Danmark, har ordentlige boligvilkår; at de har et arbejde, som er på overenskomstdækkede vilkår; at der er en fantastisk skole, hvor børnene kan gå; alle de her forskellige dele. Og der har antallet da klart en betydning, så det ville da være urimeligt for *alle* i den her sammenhæng, ikke mindst for dem, der kommer hertil, hvis man bare sagde, at alle skal komme hertil.

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti.

Kl. 12:49

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak. Jeg undrer mig meget over den ret naive tilgang, der kommer fra Enhedslisten. Det er ligesom om, at hvis det danske samfund bare gør det endnu bedre og giver de her mennesker endnu flere penge, altså giver dem endnu flere muligheder, så skal det nok lykkes.

Anerkender fru Victoria Velasquez ikke: 1) at der er nogle mennesker, der kommer fra nogle kulturer, som er fuldstændig usammenlignelige med den danske, 2) at det eneste, de sådan set forstår, er, hvis der bliver stillet krav, og 3) at ordføreren siger, at problemerne ikke kan løses med lovgivning, men at mange af de her problemer kan løses med udvisning, konsekvent?

Anerkender ordføreren ikke, at den der offermentalitet, som ordføreren lægger til grund, jo ikke har virket, tværtimod? Det eneste, der virker, er jo at sætte hårdt mod hårdt. Altså, det undrer mig bare, at man stadig væk i dag kan stå og være så naiv i sin tilgang til det her.

Kl. 12:50

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:50

Victoria Velasquez (EL):

Jeg sagde ikke, at det ikke var lovgivning, der kunne gøre det. Jeg siger bare, at lovgivning ikke kan stå alene, og det står jeg fuldstændig ved.

At man får endnu flere penge, siges der. Undskyld mig, men det, der er problemet lige nu, er, at man tager penge. Det er folk, der udfører et stykke arbejde, og værdien af det arbejde giver man så til kommunerne eller til de private virksomheder. Så det er jo ikke folk, der får endnu flere penge. Det er jo folk, der bliver sendt af sted som gratis arbejdskraft og netop ikke får deres penge, og det er det, jeg udfordrer. Hvorfor er det, at man ikke i stedet for siger: Vi vil faktisk gerne styrke igu'en og styrke den del, der handler om, at folk får et rigtigt arbejde i stedet for det her?

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 12:51

Mette Thiesen (DF):

Men de her mennesker gider jo ikke at arbejde. De kan ikke engang tale dansk. Altså, børnene vokser op med tæsk. Kvinderne vokser op med, at de er mindre værd end mænd. Det er parallelsamfund. Så jeg kan slet ikke forstå, hvad skal man sige, den her tilgang, man har fra Enhedslistens side. Det burde selvfølgelig ikke komme bag på mig, men det gør det trods alt alligevel, fordi alle statistikker taler imod det, som ordføreren står og siger.

Så er jeg altså også bare nødt til sådan stilfærdigt at nævne noget, nemlig det her med, at det især også undrer mig, fordi dem, der har råd til at bo i de her udsatte boligområder, jo bl.a. burde være nogle af dem, som ville stemme på Enhedslisten, og som jo simpelt hen bor et sted lige nu, hvor der er så utrygt og så ubehageligt at være, fordi man har fået for mange hertil, som simpelt hen ikke tilpasser sig overhovedet eller hører til i Danmark.

Kl. 12:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:52

Victoria Velasquez (EL):

Det er igen på grund af en fejlslagen politik. Der blev konkret nævnt ghettoloven i forhold til dokumentaren, og det er ikke en aftale, som Enhedslisten er med i.

I forhold til at være naiv vil jeg sige, at hvis jeg hørte den her debat lige nu, ville jeg da godt nok ryste på hovedet over, at der inde fra Folketingssalen bliver sagt, at alle indvandrere slår deres børn og ikke gider at arbejde. Jeg var i morges på hospitalet, hvor jeg mødte masser af mennesker, som havde en anden etnisk baggrund end dansk, og der får jeg bare lyst til at sende en kæmpe tak til de tusindvis af mennesker, som er afgørende for, at vores samfund kan hænge sammen.

Kl. 12:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Kim Edberg Andersen fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 12:52

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak til ordføreren for en i hvert fald ud fra ordførerens ståsted rigtig fin tale. Så jeg accepterer selvfølgelig, at man kan have det ståsted, men nu bliver ordføreren nødt til at tage det ind som, hvad det er. For jeg er jo en middelaldrende sådan lidt semibuttet mand fra Nordjylland, og jeg forstår ikke helt ind i min sjæl, hvordan man kan stå og agitere for, at det der med, at man skal yde, før man kan nyde, er en dårlig ting. For det, som beskæftigelseskravet gør, er jo, at man skal yde lidt for en ydelse, man allerede får. Så ved jeg godt, at man selvfølgelig fra Enhedslisten, når man fisker i vælgerhavet, så har lyst til at lave det til en klassekamp og sige, at nu bliver arbejderne igen undertrykt, og så går pengene i kommunens kasse. Men det er jo også samfundets kasse, som så kan være med til at lave en bedre velfærd.

Mit sådan helt enkle spørgsmål til ordføreren – og det er jo hverken om min alder eller min vægt – er mere, om ordføreren mener, det er et godt princip at leve efter, en god leveregel, at man skal yde, før man kan nyde.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:54

andre partier, i hvert fald måske kun med en enkelt undtagelse, og alle andre i hele Danmark er ret enige om, at de her problemer har været her i rigtig mange år, og at de kun er eskalerende? Altså, jeg kan simpelt ikke forstå forbindelsen. For det bliver jo sådan en rent teoretisk ekskurs og så et eller andet, der måtte være vedtaget, og som måske gør noget værre, men som allerede er meget, meget slemt i dag.

Kl. 12:54

Victoria Velasquez (EL):

Ja, hundrede procent. Det er jo også det, der er helt vildt, altså når man i forhold til folk, som netop har betalt til a-kassen, som lever op til beskæftigelseskravet osv., så alligevel fjerner deres ret til dagpenge. Det er jo helt klart en måde, hvorpå man forringer sikkerhedsnettet, og hvad er det, det gør ved arbejdsmarkedet? Det betyder, at du har nogle på arbejdsmarkedet, som ikke står i den samme position, som ikke tør at sige fra i forhold til dårligere løn- og ansættelsesvilkår. Jeg er ked af at sige det, men det er den konsekvens, det har. Det er jo derfor, det er så vigtigt, at vi i Danmark har et sikkerhedsnet. For det er jo sådan, at du bliver grebet, hvis du siger fra, eller hvis du mister dit job. Hvis du fjerner det, er du jo med til at skabe en større usikkerhed på arbejdsmarkedet, og det er derfor, det ikke kun er et angreb på den enkelte, men også på hele vores arbejdsmarked.

Så hvad med, at fru Victoria Velasquez og Enhedslisten begyndte at forholde sig til, hvad det er, der har skabt den situation, vi har i dag, i stedet for at have en eller anden fuldstændig teoretisk og ligegyldig overvejelse med sig selv om, om det så bliver bedre eller dårligere med det, vi andre rent faktisk prøver at gøre for at løse nogle af de problemer, som fru Victoria Velasquez' parti på intet tidspunkt har bidraget med at komme med løsninger til.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:57

Kim Edberg Andersen (DD):

Men det er jo, fordi ordføreren fra Enhedslisten ikke forholder sig til, at det her er en markedsøkonomi, og man skævvrider jo kun udbud og efterspørgsel, hvis man gjorde det her i en bragende lavkonjunktur, hvor hundredtusindvis af danskere var arbejdsløse. Altså, der er jo plads på arbejdsmarkedet. Så hvis ordføreren mener, at princippet om at yde for at nyde er et godt princip, er ordføreren så villig til bare at sige, at okay, I kan bare lade være at gå ud og få et job, og så får I heller ikke en krone? For det er jo i og for sig meget fair.

Kl. 12:54

Victoria Velasquez (EL):

Jeg er optaget af det, der virker, og det her er jo ret konkret. Når man vil putte 10.000 flere mennesker ind i noget, der kommer til at presse løn- og arbejdsvilkår, så kommer det jo til at sætte sig hele vejen igennem. Når der er 10.000 flere, der ikke kommer til at blive en del af en arbejdsplads med danske kollegaer, hvor de får talt det danske sprog, men de bliver isoleret og de ikke lærer om rettigheder og rigtig mange andre ting, så synes jeg, det er et meget konkret og virkeligt problem, som vi står på tærskelen til.

Kl. 12:54

Så passer det simpelt hen ikke. Vi havde et konkret forslag i forhold til at styrke fg'u'en, og vi havde flere forskellige forslag, bl.a. det her med, at hvis du sagde nej til at få det job, som selvfølgelig skulle være på overenskomstdækkede vilkår, fordi vi ikke skal lave statslig social dumping, så mister du også sin ydelse. Så vi er kommet med masser af forslag til, hvordan man skulle gøre det.

Kl. 12:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 12:57

Victoria Velasquez (EL):

Det er så også Enhedslistens politik, og det var også det, vi fremlagde i forhandlingerne om arbejdspligten. Og i stedet for at lave udnyttede jobs, hvor folk arbejder til 40-50 kr. i timen, så giv dem et reelt overenskomstdækket arbejde, send dem hen i rigtige, ordinære jobs, og hvis man så siger nej, mister man selvfølgelig ydelsen, fordi man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, for det er sådan, at man kan få en ydelse. Det synes vi egentlig ville være helt fair. Men det er jo ikke det, man har valgt at gøre. I stedet har man valgt at lave en ny underklasse med den måde, man har skruet arbejdspligten sammen på.

Kl. 12:55

Morten Messerschmidt (DF):

Det er, ligesom om fru Victoria Velasquez ser alt det her som ren strukturpolitik, altså at det er noget med noget boligpolitik, noget skolepolitik, noget jobpolitik, og hvis vi dér bare gjorde noget andet, så ville alt være godt. Så fristes man jo til at spørge, om fru Victoria Velasquez kan pege på et eneste land i hele den vestlige verden, hvor den muslimske indvandring har været gnidningsfri. Altså, det kan jo ikke være os i Danmark, der gør alting galt, og der må være nogle derude, der har gjort noget rigtigt.

Kl. 12:55

Så er der bare et enkelt land, hvor fru Victoria Velasquez kan se, at man har ført en boligpolitik, at man har ført en beskæftigelsespolitik, som har gjort, at de udfordringer, der er med store grupper af muslimer, har man bare kunnet skøjte hen over?

Kl. 12:58

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 12:58

Morten Messerschmidt (DF):

Nu har vi her siden kl. 9 hørt fru Victoria Velasquez tale meget om den her jobordning, som jo vel at mærke er ny. Men problemerne med indvandrere er jo ikke nye, for det er noget, vi har diskuteret de sidste 30 år. Så hvordan kan det være, at fru Victoria Velasquez og Enhedslisten er så optagede af noget, der er helt nyt, når alle

Kl. 12:56

Victoria Velasquez (EL):

Jeg har aldrig påstået, at der skulle være noget med indvandring eller religion, som skulle ske gnidningsfrit. Jeg tror, at ordføreren stiller spørgsmålet til en af dem i Folketinget, som er allermost kritiske over for religion. Så jeg har jo ikke på noget tidspunkt sagt, at

der er noget, der skulle være gnidningsfrit. Så jeg ved ikke, hvor ordføreren har det fra.

Kl. 12:58

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hans Andersen, Venstre.

Kl. 12:59

Hans Andersen (V):

Tak for det. Vi har her brugt noget tid på at drøfte arbejdspligten og principperne omkring det. Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ikke ordføreren er enig i, at når man er på kontanthjælp og er i kontanthjælpssystemet, så er det vel rimeligt at stille krav, altså stille krav om, at man lærer sproget, og at man tilegner sig viden, så man kan tage et job. Det gør vi i princippet også, og nu er det jo også heldigvis, og godt for det, blevet en del af arbejdspligten, at man også siger: Vi har her en opgave, der skal løses i en eller anden periode, og det skal man så bidrage med for at få understøttelse, for at være en del af kontanthjælpssystemet. Er ordføreren ikke enig i, at det er et rimeligt krav at stille?

Kl. 12:59

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 13:00

Victoria Velasquez (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi skal stille krav til hinanden og have forventninger til hinanden. Og noget af det, jeg hører, der også ligger bag ordførerens spørgsmål, er, om jeg ikke ser dansk som en helt vigtig grundsten i forhold til integrationen, og der er jeg også fuldstændig enig. Det er også derfor – det er så en kritik, vi ikke er kommet med – at jeg synes, det er hovedrystende, at man finansierer en del af arbejdspligten ved at skære på sprogskolerne og ved at forringe den danskuddannelse, som man kommer til at tilbyde. For vi burde jo gå den modsatte vej og rent faktisk styrke indsatsen i forhold til, at de danske sprogkundskaber ville blive bedre, ikke dårligere.

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 13:00

Hans Andersen (V):

Jeg har svært ved at forstå, hvorfor Enhedslisten så bekæmper arbejdspligten. For arbejdspligten er jo med til nu at sige: De kvinder med indvandrerbaggrund, der i 15-20 år har været i kontanthjælpssystemet, har vi jo i fællesskab svigtet. Nu siger vi: Nu tager vi fat; nu stiller vi krav. Det forstår jeg Enhedslisten er enig i. Nu stiller vi sådan set krav om at sikre, at de kvinder med indvandrerbaggrund nu igen kommer ud og er en del af arbejdsfællesskabet, og det gør vi med en arbejdspligt. Så hvorfor er Enhedslisten imod?

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 13:01

Victoria Velasquez (EL):

Fordi de jo ikke bliver en del af et arbejdsfællesskab. Det er netop det, vi kritiserer. Arbejdspligten og udnyttejobs har intet med det klassiske arbejdsfællesskab at gøre. Det er i hvert fald ikke det arbejdsfællesskab, som jeg kender, når vi taler om det danske arbejdsmarked, som jo handler om, at vi gerne vil have, at det skal være overenskomstdækket, at der er en arbejdsmiljørepræsentant og en til-

lidsrepræsentant, at du får en rigtig løn og du har rigtige rettigheder. Så jeg ville have ønsket, at Venstre ville være gået med ind og have sagt: Okay, når vi taler om det her arbejde, så lad det være et *rigtigt* arbejde og et *rigtigt* arbejdsfællesskab.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Enhedslisten. Den næste i talerrækken er fru Zenia Stampe fra Radikale Venstre.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak. Den her forespørgselsdebat er efterhånden blevet lidt af et ritual, men da jeg forberedte mig til i dag, gik det op for mig, at der var blevet ændret lidt på forespørgselsteksten for et par år siden. For hvor tidligere diskuterede værdipolitik i lyset af indvandringen generelt, har det fra 2023 specifikt handlet om den islamiske indvandring. Det synes jeg er fint, for lad os kalde en spade for en spade, og det er jo indvandring fra muslimske lande, som forespørgerne især sigter til. Det er en gruppe, som ofte bliver skåret over én kam, men som er en meget blandet gruppe med hver deres indvandrerhistorie og -kultur.

Nu kommer jeg til at gentage nogle af de pointer, som udlændingeministeren kom med, men jeg synes, det er vigtigt med den historiske kontekst. Den store indvandringsbølge fra islamiske lande begyndte i 1960'erne. Det var en tid, der på mange måder minder om i dag: Der var gang i økonomien, velfærdssamfundet var under opbygning, og ligesom i dag manglede vi hænder. Derfor inviterede vi gæstearbejdere fra især Tyrkiet, Pakistan, Jugoslavien og Marokko. Men da det økonomiske opsving pludselig blev afløst af økonomisk krise, indførte man et indvandringsstop i 1973, men folk, der var her, fik lov at blive, og indvandringsstopet betød, at man ikke bare sådan lige uden videre kunne rejse hjem og besøge familien og komme tilbage. Derfor valgte mange i stedet at få deres familie til Danmark. Det havde de danske politikere nok ikke helt gennemtænkt dengang.

På samme måde havde man nok heller ikke helt gennemtænkt konsekvenserne af den berygtede udlændingelov af 1983. Den gav udvidet mulighed for familiesammenføring og asyl og blev vedtaget enstemmigt i Folketinget. Ingen havde på det tidspunkt fantasi til at forestille sig de store flygtningestrømme, som fulgte i årtierne efter.

Selvfølgelig har vi lært noget af de sidste 50-60 års indvandring. Vi har lært, at mennesker i nød og på flugt kan bevæge sig over meget lange strækninger, og at vores placering i det høje nord ikke beskytter os mod flygtningestrømme fra syd. Derfor kan vi selvfølgelig ikke bare lade døren stå åben. Vi har også lært, at krige og konflikter sjældent er overstået på få år, hvorefter flygtninge bare kan sendes hjem. I gennemsnit varer flygtningekriser 20 år, og i mellemtiden bliver Danmark flygtningenes hjem.

Men vi har også lært, at selv om de opfatter Danmark som deres hjem, bevarer mange en stærk tilknytning til oprindelseslandets religion, sprog og kultur, og det er ikke en nem øvelse at finde det kryds, hvor værdierne i det nye hjemland og arven fra familien og oprindelseslandet går op i en højere enhed. Men de fleste klarer det; de bliver socialiseret ind i dansk kultur og danske værdier, samtidig med at deres baggrund langsomt træder i, ja, baggrunden som en vigtig, men ikke definerende del af deres identitet. De tror på demokrati, ligestilling og frihed, men de fejrer ramadan og tager på ferie i oprindelseslandet.

Men der er også et mindretal, der sidder fast i oprindelseslandets kultur eller udvikler en decideret modkultur: kvinder, der lever under social kontrol, drenge, der ødelægger deres og andres liv i banderne, og unge, der bliver suget ind i religiøse parallelsamfund. Jeg synes ofte, at udlændingepolitikken reduceres til et spørgsmål om, hvilken gruppe man fokuserer på: Det velintegrerede flertal eller det proble-

matisk mindretal. Men det vil også være en forenkling af at sige, at nogle bare klarer det hele uden problemer, mens andre bare er tabt, for det er jo den samme svære rejse, de er ude på.

Jeg synes ikke, vi har været gode nok til at tage dem i hånden på den rejse. Tænk, at være et ungt menneske, der ikke blot skal finde sin vej ind i de voksnes rækker, men også finde det sted, hvor man både lever op til samfundets værdier og familiens forventninger. Det er svært at spørge de voksne, for de eller vi ved det jo heller ikke. Det er derfor, at diskussionen om islam på uddannelserne fylder så meget lige nu, for hvornår er det at bede et udtryk for et individuelt valg og udøvelse af religionsfriheden som en grundlæggende dansk værdi, og hvornår er det udtryk for gruppepres og parallelsamfund, som står i modsætning til vores samfund?

Det er en svær, men også vigtig diskussion, som vi ofte er gået til med alt for unuancerede briller. Her taler jeg også om mig selv, for hvor den ene side måske har haft lidt for travlt med at problematisere selve eksistensen af islam og muslimer i Danmark og har nægtet enhver tanke om at integrere islam i en dansk kontekst, har den anden side, inklusive mig selv, nok været så optaget af at stå vagt om religionsfriheden og beskytte danske muslimer mod generaliseringer, at vi har undervurderet nødvendigheden af at sætte ind over for værdier og adfærd, der er uforenelige med det danske samfund.

Der bor i dag omkring 250.000 muslimer i Danmark. Mange er efterkommere, og deres andel af gruppen vil kun blive større de kommende år, for indvandringen er måske ikke ligefrem stoppet, men den er blevet bremsset op. Men dem, der er kommet, er kommet for at blive, og de får børn, heldigvis, for vi har brug for dem. Så i stedet for at holde islam ud i strakt arm og fantasere om, at muslimer pludselig forsvinder, synes jeg, vi bør engagere os i en samtale om, hvordan vi forankrer islam i dansk kultur og danske værdier. Det er måske ikke social ingeniørkunst, men det er kulturel ingeniørkunst, og det tror jeg faktisk er det store flertal ønskes både blandt danske muslimer og andre danskere: at vi evner at tage den opgave på os.

Kl. 13:07

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 13:07

Frederik Vad (S):

Tak for en tale, der faktisk rummede enormt mange gode elementer, synes jeg. Så tak for det. Ordføreren siger, at vi står i et dilemma mellem at skulle tage hensyn til individuel frihed for folk og så samtidig håndtere social kontrol og friskoler og sådan noget. Men da vi lavede 24-årsreglen, valgte vi jo side. Der sagde vi med åbne øjne, at der kan være nogle, der tager til USA på et ophold og finder sig en kæreste, som de ikke kan blive familiesammenført med, før de er 24 år. Der begrænser vi nogles individuelle frihed for så at fremtidssikre den individuelle frihed på den lange bane for alle, fordi vi lukker ned for nogle tvangsægteskaber.

Det samme gælder i forhold til bederum. Hvis man fjerner et bederum på en skole, er der måske nogle, der bliver kede af det, fordi de godt kan finde ud af – med deres egen individuelle frihed – at benytte det. Men samtidig kan det bederum betyde, at den skole ikke længere er et religiøst og kulturelt helle, som en pige eller dreng måske har brug for i hemmelighed på grund af det, der foregår derhjemme.

Så er vi i virkeligheden ikke nødt til i den balance altid at sige, at der, hvor social kontrol kan muliggøres, er vi nødt til at stå fast på, at de rum vil vi ikke skabe, og så må den individuelle frihed på nogle stræk begrænses?

Kl. 13:09

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Zenia Stampe (RV):

Jo, det er jeg meget langt hen ad vejen enig i. Jeg har også rykket mig meget i mit syn på integration siden dengang, hvor jeg selv kom ind i politik. Det var 24-årsreglen, man dengang snakkede om. Dengang havde jeg en tro på, at integrationen i høj grad kom af sig selv. Det gør den også for nogle. Der er også nogle, for hvem det er hårdt arbejde, og så er der også alle dem, for hvem det ikke sker af sig selv. Det var jo en erkendelse, som jeg tror lå bag 24-årsreglen.

Jeg er også enig i, at det er en balancegang i sådan et spørgsmål som det om bederum. Hvis frihed er det, man griber ind over for ved f.eks. at forbyde et religiøst bederum? Er det dem, der gerne vil bede en bøn, eller er det dem, der bliver presset til at bede en bøn? Det synes jeg altid er en svær og vigtig diskussion, og der har jeg i hvert fald også i høj grad ændret mit syn på, hvor den balance ligger.

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 13:10

Frederik Vad (S):

Tak for det. Det er meget interessant. Hvis man kigger på f.eks. indskolingen i folkeskolen, kan man se, at der er meget, meget få piger, der går med tørklæde. De får det først på senere. Men lad os blive lidt ved det her dilemma mellem individuel frihed og så det med social kontrol. Er ordføreren ikke enig i, at så længe det f.eks. er acceptabelt at have en skole, hvor pigerne i indskolingen har tørklæde på, så bliver det sværere for de piger, der gerne vil have et argument for ikke at have det på over for deres forældre? Altså, bliver det ikke sværere for dem at fastholde det argument, når de går i klasse med nogle, der har tørklæde på?

Kl. 13:11

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 13:11

Zenia Stampe (RV):

Det er jeg enig i. Jeg synes ærlig talt også, at det er et svært spørgsmål. Jeg er selv en smule uafklaret; det er jeg. Jeg tror måske også, at jeg er formet en del af, at jeg har en far, der har arbejdet i mange år som sprogslærer og haft med mange flygtninge at gøre og jo meget tit har taget de her diskussioner med de flygtningefamilier og været den, som flygtningefamilien vidste ville dem godt, men som derfor også nogle gange kunne sige de lidt hårde ting.

Det er jo i virkeligheden det rum, som jeg så brændende ønsker at vi kan skabe, og hvor vi faktisk også kan sætte de grænser, og hvor det også bliver taget imod som et forsøg på faktisk at hjælpe, fordi vi gerne vil de mennesker. Jeg tror, at det er der, vi nogle gange også går lidt skævt af hinanden. Men vi er måske i virkeligheden ikke så uenige, når det kommer til stykket.

Kl. 13:12

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:12

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg synes, at det var en bedre og mere konstruktiv tale, end jeg faktisk havde forventet af fru Zenia Stampe. Der var dog stadig nogle uenigheder. Fru Zenia Stampe siger det her med, at vi skal finde en måde, hvorpå vi kan forankre islam i danske værdier. Der tror jeg bare, at Dansk Folkeparti står på det grundlæggende synspunkt, at det ikke kan lade sig gøre. Det er ikke dermed sagt,

at der ikke kan være individuelle personer, der erklærer sig som muslimer, og som kan forankre sig i danske værdier, fordi de måske ikke for alvor tager de religiøse lovtekster særlig seriøst.

Men islam som lovsystem, både repræsenteret i Koranen og hadithlitteraturen osv., er jo ikke bare en trosretning; det er en total livsorden, som fordrer total underkastelse. Det kan mindst talt være meget svært at forene med danske demokratiske værdier. Så der tror jeg, at man skal skille tingene lidt ad og sige, at der selvfølgelig er forskel på mennesker, men at islam som lovsystem og som ideologi grundlæggende er uforeneligt med de danske værdier.

Kl. 13:13

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Zenia Stampe (RV):

Det er klart uforeneligt med danske værdier, hvis man lever efter islam som en lovbog. Jeg tror måske, at det er her, forskellen er. Forskellen er, om man tror, at det er muligt. Jeg kan godt se, at der er mange, det ikke lykkes for, og at der er problemer, uanset hvilket land man kigger på. Men der er jo også i vores land utallige eksempler på folk, for hvem det lykkes at blive ved med at være troende muslim og samtidig dansker i hjertet og demokrat og at gå ind for ligestilling osv. osv.

Det er jo det, mit håb klynger sig til, men jeg anerkender også, at det er svært at komme derhen for den enkelte og for samfundet, og derfor betyder antallet noget, ja. Det gør det jo. Men det er muligt, og det er måske forskellen, også i forhold til hvordan vi går til problemstillingen. For hvis man i forvejen har afskrevet muligheden for, at det kan ske, kan jeg godt forstå, at man kun tænker på hjemrejse.

Men hvis man tror på, som jeg gør, og ved, at det kan lade sig gøre – det vil jeg også vove at påstå, for det oplever jeg hver dag i min hverdag at der er en masse der viser – så er det jo det, der må være vores fælles mål. Det er i hvert fald vores mål at nå dertil og at hjælpe folk derhen og i øvrigt også sætte grænsen over for dem, der ikke er interesseret i at nå derhen.

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Er der yderligere fra spørgeren? Det var der, kan jeg se. Spørgeren.

Kl. 13:14

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg tror, at det er nødvendigt at være ærlig, hvis vi skal kunne lave de rigtige løsninger. Der synes jeg godt, at vi må sige, at selvfølgelig er der enkelte individer, der kan forene sig med dansk kultur, og som måske føler, at de er muslimer, men ikke for alvor tager teksten alvorligt. Men udfordringen er jo, at der ikke rigtig er nogen fortolkningstradition, og at der ikke er nogen fortolkningsmulighed for individer i islam.

Jeg gik selv på lærerseminariet med to muslimske piger, der på et tidspunkt sagde til mig: Der er da problemer med radikaliserings, terrorisme og alle de her ting, men vi har jo ikke nogen fortolkningsmyndighed i islam; det er kun de religiøse lærere, der har det, så derfor kan vi ikke udfordre de tankegange. Det, der jo er problemet i det religiøse lovsystem islam, er, at der ikke er nogen individuel fortolkningstradition for den enkelte muslim, og derfor er det meget svært foreneligt med dansk kultur.

Kl. 13:15

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:15

Zenia Stampe (RV):

Vi er i hvert fald enige i, at det her fylder rigtig meget for mange unge muslimer. De ved faktisk ikke helt, hvor de skal kigge hen i forhold til at finde den der bro, altså finde ud af, hvordan man er muslim i et moderne dansk samfund.

Jeg synes egentlig, at vi har været alt for lidt optaget af de danske moskéer. Jeg ved, at vi selvfølgelig er optaget af dem, som er meget problematiske, men det, der også er sandheden, er, at langt de fleste moskéer jo egentlig er sådan gamle kulturforeninger; der er en imam, der måske ikke taler så godt dansk og ikke er uddannet teologisk. Der er jo mange unge muslimer, som går i de moskéer og tænker: Her kan vi jo ikke få seriøs religiøs vejledning. Hvad gør de så? Så går de på nettet og finder alle mulige googleimamer eller søger ind i mere ideologisk styrede moskéer. Det synes jeg er et problem.

Jeg ville ønske, at vi havde folkemoskéer – bare rolig, jeg kommer ikke til at foreslå, at vi skal have folkemoskéer – dvs. et trykt rum, hvor der udøves islam i overensstemmelse med danske værdier i en dansk kontekst. Jeg tror, at det er muligt, for jeg ser jo masser af muslimer, der gør det hver dag. Men jeg ville ønske, at der var sådan et sted, hvor de danske muslimer, som er i tvivl og ikke ved, hvor de skal kigge hen, kunne gå hen og være trygge i deres religiøse udøvelse. Det synes jeg mangler i dag.

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:16

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Først vil jeg takke ordføreren. Nu kender jeg jo også ordføreren i hvert fald debatmæssigt på de sociale medier, fra før jeg kom i Folketinget. Jeg synes faktisk, det er en ret lang vandring, jeg ser ordføreren har været på, fra det, der blev sagt dengang, til det, ordføreren siger nu, og det vil jeg godt anerkende. Det er jo ikke, fordi vi skal være politisk enige på den måde. Jeg tror, at dér, hvor jeg ser problemet – og det hører jeg nok også ordføreren tale ind i – er dér, hvor vi har en gruppe af mennesker, der først ser sig som muslimer og så som alt andet efterfølgende. For mange af de moderate har jo tilegnet sig den her værdi, at man enten er murer eller mor eller far først, og så er man religiøs et eller andet trin ned af stigen, hvis man bliver bedt om at svare på, hvad man er.

Men er ordføreren uenig, hvad angår sådan noget som ghettoer, hvor vi ser de her shariapatruljer køre rundt. På alle andre områder i samfundet går vi faktisk ind for, at vi straffer folk, der skader andre, hårdt. Her er det jo folk, som ikke bare skader en enkelt med vold, men faktisk gør skade på hele områder på grund af den frygt, de skaber, og den trussel, de udgør. Mener ordføreren også, at den type mennesker skal skæres væk og altså skal ud af Danmark?

Kl. 13:18

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 13:18

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes i hvert fald, at vi skal vise total nultolerance over for det, for det er da et brud på danske værdier og et forsøg på at undergrave det samfund, som vi har bygget op, og i de her tilfælde går det jo mest ud over unge nydanskere selv. Så det er jeg fuldstændig enig med ordføreren i er totalt uacceptabelt og skal have en konsekvens.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kim Edberg Andersen (DD):

Når det så er sagt, kan man sige, at der er små skridt på vejen. Verden er jo ikke sort-hvid, og løsningsforslag er heller aldrig sort-hvide. Det er mange gange nuancer af gråt. I Danmarksdemokraterne er vi ret bekymret for tørklæder i skolerne, og det ville vi ikke være, hvis vi bare var trygge ved, at det var et frit valg, for vi er jo også et parti, der går ind for det frie valg. Men vi er det, fordi vi mener, det er noget, hvor nogle mennesker eller bare nogle enkelte bliver udsat for tvang, og det er nok for mig, hvis bare nogle enkelte bliver tvunget ind i en religion, som de egentlig ikke ønsker at være en del af. Kunne det være sådan, at Radikale Venstre muligvis kunne være interesseret i at stemme for et forslag, hvor man forbød det f.eks. i folkeskolen?

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Zenia Stampe (RV):

Det er et spørgsmål, vi har diskuteret meget i vores parti. Jeg tror, at der for nogle år siden var en ordfører, der kom til at melde ud, at vi var for et forbud, og så tror jeg nok, at der blev slået bak på det. Nu vil jeg bare være helt ærlig. Jeg synes, det er et svært spørgsmål, men jeg vil også gerne være ærlig og sige, at hver gang jeg ser en ung pige med tørklæde på, bliver jeg trist, og hvis jeg kendte den pågældende familie, synes jeg, at jeg ville have pligt til at spørge: Er det udtryk for hendes egen vilje – det kan det jo faktisk ikke være, når det er et barn – og er I klar over, hvilke konsekvenser det kan have for hende?

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Radikale Venstre. Næste i talerrækken er hr. Sjúrdur Skaale fra JF.

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (JF):

Tak for det. Den 14. marts døde en af kæmperne i nordisk litteratur, Dag Solstad. I 1982 udgav han den hylende morsomme og forfærdelig tragiske selvbiografiske fortælling »Gymnasielærer Pedersens beretning om den store politiske vækkelse som har hjemsøgt vort land«. Der giver Solstad os et unikt indblik i det totalitæres tiltrækningskraft.

I 1970 bliver han draget ind i et af de største kommunistpartier i hele Vesteuropa, Arbeidernes kommunistparti, AKP. De 12 år, hvor partiet var hele hans eksistens, var rablende vanvittige og komplet uforståelige. Solstad var jo født ind i et nordisk velfærdssamfund med alle muligheder i verden. Hvorfor brugte han de 12 år til at forsøge at omstyrte det frie, trygge samfund med det kommunistiske diktatur? Fordi partiet gav ham alt: spænding, tætte relationer, forståelse af historie og nutid, dyb mening med tilværelsen, for AKP var en ø af sandhed i et hav af løgne. Kommunismen var en opskrift på hele livet, og at underkaste sig partiets dogmer gav jo en slags personlig frihed, nemlig friheden fra det personlige ansvar, friheden, der ligger i at lade sig opløse i en ideologi.

I sin store roman »Trolddomsbjerget« forsøger Thomas Mann at beskrive de idémæssige strømninger, der førte til første verdenskrig.

Kl. 13:18

En hovedperson siger: Lad det ene og alene komme an på, at i al pædagogik er den absolutte befaling den jernhårde binding, disciplin og fornægtelse af jeget, knægtelse af personligheden. I sidste instans betyder det en kærlighedsløs misforståelse i ungdommen at tro, at den finder sin lyst i friheden, dens dybeste lyst er lydigheden.

Kl. 13:18

At underkaste sig en altomfattende idé er dragende for mange mennesker. Det var det for Solstad, og det var det, tænk på det, endda for Hamsun, og det var det for de 158 danskere, der rejste til Syrien for at kæmpe for Islamisk Stat. Men hele Europa må bekæmpe kommunismen, fascismen, islamismen og alle totalitære ideologier, der er så komplette og perfekte, at ingen behøver at være gode og tage personligt ansvar, for det er nok at være en del af ideologien, at de har fællesskab, som giver fuldkommen fripas til den grænseløse selvretfærdighed, og hvor det gloriose mål altid helliger midlet.

Vi skal bekæmpe det, for som Edmund Burke sagde i 1700 tallet: En kultur og et samfund røgtes ikke kun for dem, der tilfældigvis er her lige nu, men er en dyb kontrakt mellem de døde, de levende og dem, der ikke er født.

Kl. 13:19

Vi har i Europa ansvaret for en kulturel arv, og den bygger ikke på islam. Den bygger på kristendommen, på idéen om, at herre og slave har lige meget værdi som mennesker, på påbud som: Mæt de sultende, giv de tørstige at drikke, klæd de nøgne, hus de hjemløse, plej de syge – på Bjergprædiken og på historien om den barmhjertige samaritaner og den rige mand og Lazarus, men samtidig på idéen om personlig frihed. Idéerne i kristendommen skal ikke finde vej ud i samfundet ved tvang og vold og kollektiv underkastelse. Som skrevet står: Kejseren sit, Gud sit. Som også skrevet står: Jeg lægger min lov i deres indre og skriver den i deres hjerte.

Kl. 13:19

Den enkelte skal frivilligt internalisere værdierne. Det er den enkeltes frie vilje, det hele baseres på. Hertillands er idéerne gået fra Bibelens tekster over nationale og tidsbestemte fortolkninger af Brorson, Kingo, Grundtvig, Kirkegaard, Munk og tusind andre og er så frivilligt løftet ind i den politiske sfære gennem f.eks. sociallovgivningen. Vores liberale demokrati er som vand, der former sig efter menneskers frie vilje og derfor ændres, når meninger brydes og normer ændres i den frie diskussion.

Kl. 13:19

Fundamentalistisk sharia er ikke vand, der kan formes. Sharias form er givet på forhånd. Sharias totalitære religiøse politiske ideologi er næsten umulig at komme ud af, og dens komplette svar på livets spørgsmål er dragende for mange. Men radikal sharia er det liberale demokratis modsætning, for det er ikke friheden til personligt ansvar, men friheden fra personligt ansvar. Sharia er ikke til diskussion. Sharia er en sten, og når stenen og vandet mødes, er det vandet, der viger, tager form efter stenen eller presses helt ud. Gør man plads til stenen, tager man den plads fra vandet. Og hvis man ikke vil bryde kontakten mellem de døde og svigte de ufødte, må man passe på frihedens flydende vand. Tak.

Kl. 13:20

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Den første indtegnede er hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 13:25

Frederik Vad (S):

Det var endnu en gang fremragende, hr. Sjúrdur Skaale. Det har tit undret mig, hvor lidt foragt eller chokeffekt mange føler, når de møder sværdet. Altså, når man diskuterer social kontrol, får man tit at vide: Jamen Jehovas Vidner udstøder jo også mennesker socialt, og der er også nogle radikaliserede kristne ovre i Vestjylland. Men hovedforskellen er jo, at den her ideologi har sværdet, og den, der har sværdet, vinder, fordi de fleste mennesker hellere vil leve i fred end knytte sig til frihed. Man vil hellere undvære frihed end fred.

Jeg kunne godt tænke mig at få ordføreren til at hjælpe mig med at sætte ord på, hvordan det kan være, at rystelserne over, hvor stærk

en kraft sværdet har selv i et land som Danmark, ikke fylder mere i vores organisationsverden og på de bonede gulve og ikke leder til større opstandelse i vores egen kultur.

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for spørgsmålet. Jeg tror, det kommer af, at man, i og med at man er født ind i en kultur, hvor alt er til diskussion og intet er givet på forhånd, ikke forstår det, når man så møder noget, som ikke er til diskussion. Så har man en idé om, og så mener man, at det er til diskussion.

Så mener man, at stenen faktisk er flydende, at man kan diskutere med stenen, at stenen og vandet kan mødes, og at de kan finde en ny konsensus. Det er bare en fejl. Kommunismen kan ikke finde konsensus med demokratiet. Fascismen kan det ikke, og islamismen kan heller ikke.

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 13:27

Frederik Vad (S):

Det er jeg meget enig med ordføreren i. Jeg har ikke noget spørgsmål her til den anden korte bemærkning, men vil bare sige til ordføreren, og jeg tror, ordføreren vil give mig ret i det, at sværdets kraft også konkret har den betydning, at jo større magt den får – f.eks. i Europa, den del af verden, vi selv lever i – jo sværere bliver det også for de mennesker, der gerne vil gøre noget ved det, faktisk at tale.

For sværdets kraft har jo ikke kun indflydelse på dem, der sidder på RED Safehouse. Den ender jo også med at få indflydelse på dem, der ikke er en del af den kultur, og som gerne vil have lov til at sige fra over for den og råbe op om den, men ikke tør.

Kl. 13:28

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Sjúrður Skaale (JF):

Jeg er enig i det, der blev sagt. Moderat islam kan sagtens integreres i et demokratisk samfund, men radikal sharia kan ikke, og der må man stå fast på, at det faktisk er et nulsumsspil. Det er enten-eller. Man kan ikke have en omfattende del af befolkningen, som fornægter de demokratiske værdier, uden at de tager pladsen fra de demokratiske værdier.

Kl. 13:29

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Morten Messerschmidt, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:29

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, også for igen at nævne Thomas Mann, som jeg ved er en af de forfattere, som ordføreren og jeg deler en passion for, også i forhold til hele analysen af det ideologiske og den bevægelse, der gik forud for den store krig. Der er dog et område, hvor jeg måske ikke helt er enig med ordføreren, og det er netop sidestillingen mellem den radikale islam, altså lovreligionen, og så de radikale politiske ideologier. For er det ikke sådan, at hvis man tror på kommunisme eller nazisme eller andre radikale ideologier, så bliver man på et eller andet tidspunkt træt? For tusindårsriget kommer aldrig; man er

sulten; ens børn får en dårlig tilværelse; man falder fra. Jeg kender ikke nogen kommunister eller nazister længere. Det er noget der ikke er nogen af længere. Men der er masser af islamister. For der kommer belønningen først efter døden, og så er det lidt ligegyldigt, om det samfund, man har indrettet, er dårligt, og om ens børn får en dårligere hverdag, og om man sult. For målet for den radikale islam er først på den anden side i det hinsides, og det gør det noget sværere at overbevise radikale muslimer om, at de tager fejl.

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Sjúrður Skaale (JF):

Det er jeg ikke uenig i. Altså, de nazister, som blev sendt til østfronten og vestfronten og døde i kampen for nazismen, havde ikke en forventning om at komme i himlen på grund af det, de gjorde. Men når en selvmordsbomber iklæder sig sit bombebælte og skriver, før han tager af sted, at nu gør han det her, og at han forventer at få en plads i himlen, og når hans mor bagefter bekræfter, at nu er hendes søn i himlen, så er det en langt mere omfattende ideologi end fascismen og kommunismen, hvor grusomme de end er, for de har ikke det hinsides med.

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 13:30

Morten Messerschmidt (DF):

Så derfor vil jeg spørge i forhold til den lykkelige afnazificering, som Tyskland gennemgik fra 1945 og frem, og som jo er lykkedes: Tror hr. Sjúrður Skaale, at man ville kunne gennemføre noget tilsvarende i muslimske miljøer med samme succes?

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:31

Sjúrður Skaale (JF):

Spørgeren skal huske på, at vi har haft trediveårskrigen i Europa, at vi har haft inkvisitionen i Europa, at vi har haft hekseafbrændinger i Europa; vi har haft grusomme ting, som er begået i kristendommens navn. Og det er blevet reformeret. Derfor har jeg en tro på, at det også kan ske for islamismen, at man kommer til en anden fortolkning og en anden forståelse. Det må man håbe, selv om teksterne ikke lægger lige så klart op til det som Bibelens tekster.

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:31

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg vil gerne tage fat på netop muligheden for reformering af islam. For da man reformerede kristendommen, var det jo netop med en tilbagevenden til teksterne; da tog man alt det, der var bygget ovenpå, væk, alt det, som var noget, mennesker havde opfundet. Og så fandt man kristendommen efter reformationen.

Men problemet er jo, at hvis du vender tilbage til teksterne i islam, så bliver radikaliseringspotentialet kun større – også fordi islam hævder at være den endelige og perfekte åbenbaring fra Gud. Der er ikke noget menneskeligt fortolkningspotentiale; der er ikke noget rum for reform, debat eller fortolkning i islam.

Derfor bliver den her tanke om, at på et eller andet tidspunkt kan vi forhåbentlig reformere islam til noget, der ligner en reformeret i kristendom, løgn – altså fordi reformationen af kristendommen var en tilbagevenden til kristendommens essens, mens en tilbagevenden til islams essens er radikal islamisme.

Kl. 13:32

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for spørgsmålet. Ja, nogle gange kan man tænke, at dem, der sidder med det sidste bud fra Gud – det første bud i jødedommen, det andet bud fra Gud i kristendommen, det tredje bud i islam – altså at dem, der repræsenterer det sidste bud, forvalter lande, som ikke fungerer særlig godt. Og så kan man tænke over, om det – den her lov, den her tankegang – virkelig var Guds endelige besked til menneskeheden; det kan man tvivle på.

Ordføreren har ret i meget af det, han siger. Jeg forstår det utrolig godt, men man må også holde fast i, at i virkeligheden er der altså moderat islam og radikal islam. Der er en forskel. Der er lande, hvor påbuddene ikke er så stærke, og hvor sharia ikke bliver fortolket så fundamentalistisk, og der er lande, hvor det bliver mere liberalt fortolket. Der er altså en forskel inden for islam.

Kl. 13:33

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 13:33

Mikkel Bjørn (DF):

Sandheden er vel, at der er muslimer, der følger islam, og at der så er folk, der kalder sig muslimer, men som ikke følger islam.

Problemet er vel, at i islam er det islamiske forbillede, det perfekte menneske ifølge religionen selv, en mand ved navn Muhammed, som havde en 6-årig kone, som havde sexslaver, og som dræbte folk i ét væk. Det er ikke tilfældet i kristendommen.

Derfor bliver enhver reformation af islam, enhver tilbagevenden til teksterne og enhver fremhævelse af det perfekte menneskes gerninger en opfordring til terrorisme, radikalisme osv.

Kl. 13:34

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:34

Sjúrður Skaale (JF):

Det sidste var mere en bemærkning end et spørgsmål, så jeg lader det stå; jeg har ikke nogen kommentarer til det.

Kl. 13:34

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Mette Thiesen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:34

Mette Thiesen (DF):

Tusind tak for talen. Jeg tror også, det er vigtigt, når vi har den her debat, at vi kigger på, at islam ikke bare er en religion. Det er jo en ideologi, hvor man ligesom har puttet religion ud over. Derfor er det meget vigtigt at skelne mellem den politiske del af islam og så den religiøse, efter min overbevisning. Og selvfølgelig er der muslimer, som er moderate, og som tænker og tror derhjemme i det private, og som ikke prøver at presse deres ideologi og tankegang ned over os andre; selvfølgelig findes de. Men det, vi oplever, og det, vi drøfter konkret i dag, er, at når der kommer for mange fra de muslimske

lande, så bliver der en konsensus om – det er jo desværre det, vi oplever ude i de her ghettoområder osv. mange steder i Danmark – at man skal presse islam frem i det danske samfund. Jo mere tolerant, man er over for det intolerante, jo mere mister vi tillidssamfundet og det tolerante samfund i Danmark. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Sjúrður Skaale (JF):

Det er jeg enig i, men jeg mener også, at jo mere intolerant, man er over for de tolerante, jo mere kan man risikere at presse de tolerante fra sig. Hvis man konstant omtaler alle muslimer som rabiate muslimer, som følger radikal sharia, så presser man de muslimer, som ønsker at tilpasse sig, fra sig, fordi de føler sig udstødt af retorikken. Der er en balancegang der, synes jeg.

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 13:36

Mette Thiesen (DF):

Det er jeg simpelt hen ikke enig i. Problemet er antallet. Altså, problemet er simpelt hen, hvis der kommer for mange. Det hører jeg sådan set også fra dem, som selv er flygtet. Der er jo ikke nogen muslimske lande, hvor islam har fået magt, der er lykkedes, altså det er jo frygtelige steder. Og eksempelvis de kvinder, der er flygtet fra Iran, har da ikke lyst til, at det regime, de er flygtet fra, skal genetableres i det land, de er flygtet til. Så det er jo vigtigt, at vi sikrer, at islam ingen indflydelse har i det danske samfund overhovedet – hvad man tænker og tror derhjemme, må man selv om, men det er vigtigt, at vi sikrer, at islam ingen indflydelse får i det danske samfund. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 13:36

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Sjúrður Skaale (JF):

Som lov helt klart – det sagde jeg også i min tale. Som lov er islamismen lige så farlig som kommunismen og fascismen, det er en totalitær ideologi. Men som spørgeren også sagde, er det som religion, der dyrkes i det stille, noget andet. Jeg synes, man må skelne mellem politisk islamisme og religiøs islam. Det kan være svært. Jeg ved, at det er en svær grænse at trække, men hvis man generaliserer totalt altid, risikerer man at støde nogle folk fra sig, som man ikke behøvede støde fra sig.

Kl. 13:37

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 13:37

Zenia Stampe (RV):

Nu indtegnede jeg mig, inden den her debat udfoldede sig, og jeg er egentlig glad for debatten, for jeg synes, ordføreren fik understreget netop forskellen mellem moderate muslimer og moderat islam og så de her ekstreme, bogstavtro versioner. Og det var egentlig bare det, jeg ville spørge om. For det er faktisk kommet bag på mig selv, at islam jo faktisk havde en 1000 år lang tradition for det, der hedder eksegeese, altså at man løbende fortolker, kritiserer og debatterer inden for de fire retsskoler. Og så er det jo den her ideologi:

wahhabisme, salafisme, radikal islam – man kan sige det på alle mulige måder – som så i virkeligheden ligesom er den omvendte reformation, som pludselig indfører en bogstavtro lære. Det er jo derfor, det egentlig nogle gange falder mange muslimer for brystet, at man sådan snakker om reformation af islam, for i virkeligheden ønsker de sig jo tilbage til dengang, hvor det var mere fri fortolkning og kontekstafhængigt end den islam, som jo især Saudi-Arabien og Emiraterne har udbredt.

Hvis jeg endelig skal stille et spørgsmål, så er det, at hvis det er det, vi er imod – og det er jeg enig i at vi er imod, og det er en ideologi, og det er en trussel – så kan jeg ikke forstå, hvorfor vi ikke kan sætte mere ind over for Saudi-Arabien og Emiraterne. Hvorfor skal vi samarbejde så meget med dem, når det lige præcis er derfra, at den ideologi udgår?

Kl. 13:38

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Sjúrður Skaale (JF):

Tak for spørgsmålet. Det er jo et helt andet spørgsmål, som er et meget økonomisk spørgsmål. Det er jo tragisk, at deres blod har mindre værdi end den olie, vi får. Det er et konstant dilemma, vi står i, fordi vi har undladt at producere energi i Europa, og det er jo en forfærdelig ting. Altså, vi er i underskud af energi af gas og olie. Derfor importerer vi fra Rusland. Vi sender flere penge til Rusland, end vi støtter Ukraine med. Vi sender penge til Aserbajdsjan og til Saudi-Arabien, fordi vi i vores forfærdelige snæversynethed og dumhed er standset med at producere vores egen energi. At man lukkede atomkraftværkerne i Tyskland, var en strategisk katastrofe, simpelt hen.

Kl. 13:39

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ja, debatten stikker lidt af. Er der yderligere en kort bemærkning? Det er der ikke. Tak til hr. Sjúrður Skaale fra JF. Den næste i taler-rækken er hr. Morten Messerschmidt som privatist.

Kl. 13:39

(Privatist)

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Jeg tror, det snart er 10-15 år siden, Dansk Folkeparti for første gang bad om den her værdipolitiske debat. Værdier har også spillet en rolle, men hvad er det egentlig, der skaber et samfund? Er det værdier? Det tror jeg ikke. Værdier skulle helst være noget, der har en sådan karakter, at de kan udbredes ud over nationalstater og kulturer osv. Hvem går ikke ind for lighed og adgang til en god skole osv.?

Det er noget andet, der skaber et samfund, nemlig en sammenhængskraft eller måske – for at citere udlændingeministeren, for det er mange år siden, jeg har hørt en socialdemokrat sidst tale om det – et fædreland. Det har altid handlet om velfærdssamfundet. Og det er jo to meget forskellige ting. Jeg ikke tror, mange af mine liberale venner ville gå i døden for et velfærdssamfund, men de ville gå i døden for et fædreland. Det er det, der er den store forskel. Derfor er det det, som er det definerende for, om man kan blive dansk. Det er ikke, om man er liberal, socialdemokrat, eller hvad det nu måtte være, men om man elsker Danmark. Jeg kan kun se to egentlige fysiske symboler, der indkapsler det, nemlig flaget og sproget. Alt andet må komme indefra.

Det er jo derfor, mange af de konkrete lovgivningsforslag, som vi har diskuteret her i dag, kommer til at virke lidt som slag i luften, for vi kan jo godt lave et forbud mod flerkoneri, og vi kan godt lave et forbud mod fætter-kusine-ægteskaber og imod sharia, men

det er jo ikke det, der er problemet. Problemet er, at kærligheden til flerkoneri, sharia og fætter-kusine-ægteskaber lever nedenunder, uanset om vi forbyder det eller ej. For den naturlige sammenhæng, der har været i det vestlige samfund mellem lov og moral, ophører, hvis man tilhører en anden kultur, hvor moralen er anderledes. Det er jo det, der er problemet her: Hvis vi laver alle de her tiltag, så ser Danmark på overfladen ud til at være et fuldstændig ikkeislamisk samfund, men hvis der fortsat er 100.000, 200.000 for hvem, det er naturligt at leve som i den islamiske verden, så vil islamiseringen jo fortsætte.

Derfor ender det her altså ikke, og vi får ikke løst de her problemer, før vi får taget to meget vigtige diskussioner. Den ene er, hvordan vi får bragt dem, der, uanset hvordan det danske samfund spræller og logrer med halen, ikke ønsker at leve og elske Danmark, ud igen, ud af Danmark. Den anden er, hvordan vi så også giver alle de udlændinge, muslimer, som ønsker og elsker Danmark, et reelt ståsted. Der står vi over for en helt anden udfordring, som slet ikke har fyldt her i dag, nemlig individualismen, wokekulturen, alt det, som ønsker at tale det danske fællesskab ned, hvor vi burde have diskuteret – og det kan være, vi gør det en anden gang – hvordan vi får talt den danske historiefortælling op, og hvordan vi får talt dansk kultur op. Jeg har på et tidspunkt – måske det eneste indtil i dag, hvor jeg rent faktisk har været enig med fru Zenia Stampe – foreslået, at vi fik en dansk nationaldag. Vi skal altså på den ene side tage et opgør med dem, der har sharia i hjertet, hvor vi andre har Danmark som fædreland, men også give de mange, som gerne vil sætte fædreland der, hvor der måske er islam i dag, noget reelt og tage et opgør med dem, der kaster med maling og skam på vores fælles historie, sådan at vi netop alle sammen kan være stolte af vores fædreland. Tak for ordet.

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak, hr. Morten Messerschmidt som privatist i denne anledning. Den næste på talerstolen er statsministeren – nej, det er det ikke, det er udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 13:43

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Tak for det. I må nøjes med mig i den her omgang.

Nu har jeg været med til den her debat et par gange. Jeg tror, at hr. Morten Messerschmidt sagde, at det var 10-15 år; jeg husker det, som om det går helt tilbage til VKO-flertallets dage, men det kan være, at jeg er oplyst forkert. Jeg synes i hvert fald, at det har været den bedste af de debatter, jeg selv har haft glæden af at være med i. Det var selvfølgelig dejligt at få slået fast, at Kim Edberg Andersen er fra Nordjylland. Vi er mange, der har gået og tænkt over, hvor det egentlig var, han kom fra, men nu er det i hvert fald blevet sagt klart og tydeligt fire gange. Nu kan vi ikke længere være i tvivl.

Undervejs har vi jo haft mange interessante overvejelser og også meget ærlige diskussioner om, hvad det er for nogle elementer, og hvad det er for nogle politikforslag, der reelt skaber den forankring og kærlighed til det danske samfund, som er nødvendig for, at man kan blive en del af vores samfund, og at vi kan sørge for, at vi kan fastholde de værdier, som vi bygger vores samfund på. Det har jeg været glad for. Jeg synes, det har været voldsomt interessant.

Der er blevet sagt et par ting, som jeg så bare vil følge lidt op på nu. Nu har alle jo også mulighed for at stille mig spørgsmål, og så kan man jo følge op. Hr. Mikkel Bjørn sagde, at vi giver udviklingsbistand til lande, som ikke tager deres egne statsborgere tilbage. Så vidt jeg er orienteret, er det kun Iran, som har valgt ikke at tage deres egne statsborgere tilbage. Når vi ikke udsender til eksempelvis Afghanistan, som blev nævnt, er det, fordi vi i Danmark har besluttet, at vi ikke udsender folk til Afghanistan – det kunne f.eks. være kvinder – fordi der er risiko for, at de bliver mishandlet,

hvis de kommer derned. Så det, som vi gik til valg på med »Retfærdig og realistisk«, mener jeg sådan set ord til ord er gennemført.

Så var der en diskussion om den her KLAR-alliance og idéen om at give folk lov til at komme til landet uden at have søgt en arbejdstilladelse. Der er meget forvirring. Til især den konservative ordfører kan jeg opfordre til at læse det interview, der var den 1. maj 2023 i Børsen, hvor der bliver sagt klart og tydeligt, at det for det første skal gælde alle typer virksomheder. Alle typer virksomheder, alle, der har et cvr-nummer, skal have mulighed for at få arbejdskraft til landet uden at have nogen form for forhåndsgodkendelse. For det andet blev der sagt klart og tydeligt, at det skal være arbejdskraft fra alle lande. Der er ikke nogen lande, som vi ikke kan få arbejdskraft fra.

Så blev der sagt fra hr. Alex Vanopslagh, og jeg citerer: Vi har en tillid til, at virksomhederne opfører sig ordentligt. Jeg ved, at den ordfører, der er til stede her, ikke allerinderst har det på den måde, for vi kan jo desværre se, at der er rigtig mange virksomheder, som ikke lever op til de regler. Derfor er det godt, vi har nogle krav, som gælder, når man gerne vil have udenlandsk arbejdskraft ind i Danmark. Jeg tror, at det ville være utrolig uheldigt, hvis man endte med at gøre det på den her måde, som det er foreslået.

Hr. Mikkel Bjørn sagde også, at udlændingeloven fra 1983 åbne op for udenlandsk arbejdskraft. Det mener jeg er faktuel forkert. Den åbnede op for først og fremmest flygtninge. Indtil 2002 kunne man kun få udenlandsk arbejdskraft til Danmark på to måder, enten ved at de var EU-borgere, eller ved at man godkendte det i den faglige organisation, som organiserede det. Et eksempel kunne være et tidspunkt i slutningen af 1990'erne, hvor Cirkus Benneweis skulle bruge nogle artister udefra, og så spurgte man artistforbundet, om de mente, at der var ledige artister i deres forbund, og hvis der var det, kunne man ikke få folk ind. Det var der så heldigvis ikke, så Cirkus Benneweis kunne godt få udenlandske artister ind. Det var ligesom den måde, man fik arbejdskraft uden for EU til Danmark på.

Så der, hvor arbejdskraften for alvor begyndte at komme ind i Danmark, var først og fremmest med øststudvidelsen. Og så var det jo i den periode fra 2001 og frem til 2011, hvor Dansk Folkeparti havde en meget fremtrædende rolle, at man lavede ordninger som f.eks. greencardordningen og positivlisten for faglærte. Det er ikke, fordi det har været ubetinget dårligt. Positivlisten for faglærte og positivlisten for videregående uddannelser mener vi sådan set er fornuftige ordninger, som gør det, vi gerne vil med udenlandsk arbejdskraft, altså sørger for, at vi får folk, som er specialister, og som er højtloønnede. Det har nogle virksomheder brug for. Det, jeg bare opponerer imod, er, når det bliver en åben invitation, hvor man så har rigtig mange lavtlønnede, som kommer til landet, og som ikke kommer til at rejse hjem igen, når de er færdige med at lave det, de skal lave.

Så bliver der bare sagt heroppefra, at det er mærkeligt at blande international arbejdskraft og udlændinge sammen. Der må jeg bare sige, at det synes jeg ikke at det er. International arbejdskraft er jo i sagens natur udlændinge, medmindre det er danskere, der har boet i Katmandu hele deres liv og så søger om en arbejdstilladelse i Danmark, fordi de har mistet deres statsborgerskab, eller hvad man kan forestille sig.

Kl. 13:48

Ud over det helt tænkte eksempel er international arbejdskraft jo udlændinge, og derfor hører det selvfølgelig til i en diskussion om udlændingepolitik. At man fra Konservatives side ikke er klar over, hvad det er, man selv har foreslået, lægger sig jo i en række af præstationer fra Det Konservative Folkeparti. Jeg synes, at man skal overveje at genlæse det interview, der var den 1. maj 2023. Jeg synes, at det, der blev sagt dengang, var ganske tankevækkende. Tak for ordet.

Kl. 13:49

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 13:49

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det. Det er, fordi da jeg stod på talerstolen, fik jeg ligesom igen følelsen af at slå i den her socialdemokratiske dyne. Ministeren godt ved, at når der bliver sagt noget med en nordjysk accent i gruppeværelset nede hos Socialdemokraterne, lytter man efter. Det er jeg sikker på. Det følte jeg ikke at man gjorde her, og så blev jeg bare nødt til at påpege, at det faktisk er en god ting, og når man er fra Nordjylland, er det nogle gange bare godt at lytte og lære. Det er jeg sikker på at ministeren gør på gruppemøderne, så det var bare det. Nogle gange forsøger man at underbygge en pointe, og det gjorde jeg så der. Og jeg er jo glad for, nej, faktisk taknemlig over at være nordjyde, og det er vi jo. Vi siger ikke, vi er sandhedsvidner; vi siger bare, at det er tæt på nogle gange, især når man slår i en dyne og det bare bliver til snak. Det var egentlig bare det, jeg forsøgte at påpege.

Meget specifikt mangler jeg stadig væk et svar på noget – og jeg tror faktisk, ministeren er enig – om det med den her ghetto-dokumentar om de her shariapatruljer: Det er forfærdeligt, det er samfundsundergravende. Hvad har Socialdemokraterne tænkt sig at gøre sådan helt akut, altså lige nu?

Kl. 13:50

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ministeren.

Kl. 13:50

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Det, som vi helt akut har gjort, er, at justitsministeren i dag har meldt ud om spørgsmålet om de her klanfamilier, at de skal sidestilles med bandekriminelle netværk. Det synes jeg er en meget aktuel måde at håndtere det på. Der er jo ingen som helst tvivl om, at det her er et kæmpeproblem, og det er noget, jeg også som udlændingeminister drøfter – og som jeg ved, at justitsministeren også drøfter – med bl.a. borgmestrene i Aarhus og Odense og andre byer, hvor man oplever de her tendenser. Så jeg mener ikke, vi har nogen som helst begrænsninger i forhold til at sige, at vi kommer til at tage hårdt fat her.

Jeg synes så, at det i den dokumentar bliver udlagt, som om vores parallelsamfundspakke fra 2018 ikke har gjort nogen som helst forskel. Det er jeg meget uenig i. Jeg mener, det var en rigtig god lovgivning, og jeg mener, at når man ser tallene for Gellerupparken f.eks., kan man jo tydeligt se, at antallet af folk, der bliver dømt i Gellerupparken, er blevet halveret. Dokumentaren fastslår, at antallet af dømte er blevet mere end halveret, og at antallet af folk, der er uden for arbejdsmarkedet, er gået fra 51 pct. ned til 37 pct. Så der er sket nogle klare forbedringer, men vi er overhovedet ikke i mål. Jeg kommer ikke til at påstå, Gellerupparken, som det er nu, bare er tiptop, men det er bedre, end det var for 10 år siden.

Kl. 13:51

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 13:51

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg fik bare ikke helt svar på det der om det helt akutte og enkelte problem, for det er selve patruljen, som jeg synes er meget undergravende, fordi det er et meget voldsomt værktøj, at man kan tæve én og styre 100. Det er det, jeg føler man kan gøre med en shariapatrulje.

je, hvis man kan tage ud og ødelægge muligheden for, at mænd og kvinder taler sammen. Det er jo hele essensen af det her. Det er ikke, hvad ministeren tidligere har overtaget fra en god udlændingeminister, men det er, hvad ministeren vil gøre fremadrettet. Så kan jeg forvente, at ministeren meget snart kommer med noget sådan meget præcist om, hvordan vi får stoppet det her med det samme?

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 13:52

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):
Vi er jo i gang med at vedtage en afskaffelse af trappetageordningen, der gør, at en række af de kriminalitetsformer, som de her mennesker begår, nu kan give udvisning, hvis de får en ubetinget dom. Så jeg synes ikke, det er, fordi vi sidder på hænderne i regeringen. Jeg skal ikke tage æren for den samlede parallelsamfundspakke; det mener jeg sådan set var rigtig godt af den daværende regering, og der var flere forskellige mennesker involveret i det. Det er fornuftig lovgivning, og det har virket.

Så vil jeg bare sige, at jeg tror, vi har syv nordjyder siddende i vores folketingsgruppe, så det er jo lige før, hr. Kim Edberg Andersen sådan ville føle sig hjem med al det nordjysk, der bliver snakket, men det får vi nok ikke afprøvet.

Kl. 13:53

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ja, ikke flere flottesier. Fru Victoria Velasquez fra Enhedslisten.

Kl. 13:53

Victoria Velasquez (EL):

Tak for det. Selv om jeg er helt enig med ministeren i forhold til det med udlændingepolitik og international arbejdskraft, synes jeg måske ikke, der er nogen grund til at skulle køre alt for meget rundt i det, hvis der er nogen, der måske har sagt, at det et eller andet, de ikke er bekendt med. For bare inden for beskæftigelsesområdet er der 30.000 siders lovgivning, og én ting er at kunne huske alt inden for sit eget ressortområde, men det er også i forhold til nogle af de andre områder. Men det er måske bare min smag.

Jeg har et spørgsmål i forhold til den undersøgelse, som vi talte om, og som nu skal komme, og der vil jeg gerne spørge ministeren om, hvad for nogle overvejelser han gør sig i forhold til, hvordan undersøgelsen skal se ud, og hvordan den vil adskille sig fra forundersøgelsen. Her vil jeg også spørge, om der er nogle ting, ministeren tænker vi allerede kan gå i gang med nu, og her er jeg jo selvfølgelig særlig optaget, af at vi skal gøre de ting, der virker, og jeg er meget nysgerrig på, hvad ministeren tænker vi kan igangsætte.

Kl. 13:54

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 13:54

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):
Først i forhold til undersøgelsen: Vi kommer til at lave et udbud på den undersøgelse, og det, som vi rigtig gerne vil blive klogere på, er først og fremmest, hvor meget det drejer sig om. Jeg mener, at den første undersøgelse, vi har lavet, giver en indikation af, at det findes – hvad der jo for et års tid siden var mange der påstod at det ikke gjorde – og nu prøver vi at se på, om vi kan komme tættere på, hvad der er omfanget af det. Og det er jo klart, at det er en vigtig overvejelse for os, at vi ikke ender på den samme måde, som man gjorde med den rapport, der hed »Magt og (m)ulighed«, som kom for nogle år siden, og som blev bestilt og taget af nogle folk, der slet

ikke anerkendte problemets omfang, eller at det eksisterede. Så vi er meget opmærksomme på det udbud.

Så vil jeg sige noget i forhold til det, om man præcis ved, hvad lovgivningen er osv. Hvis ens partiformand står på forsiden af en stor dansk avis som Børsen og kommer med en udmelding om, at der nu skal komme udenlandske arbejdstagere uden nogen form for godkendelse, uden nogen form for forhåndskendskab, og at man, så længe nogen har et cpr-nummer, i princippet kan tiltrække hele verdens arbejdstagere til Danmark, så synes jeg, at man som udlændingeordfører skal være orienteret i, hvad det er for ting, ens eget parti går og foreslår.

Kl. 13:55

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 13:55

Victoria Velasquez (EL):

Det er nok bare forskellig smag med hensyn til, hvor meget man behøver at rode i den del. Jeg synes bare, det nogle gange kan gøre, at man måske fjerner sig lidt fra indholdet. For jeg synes, at indholdet af den politik er meget problematisk, og det er mest bare, for at vi ikke behøver at gøre det mere ubehageligt, end det i forvejen tit er at skulle have de her diskussioner.

Sådan som jeg har forstået det, er det, som flere har kritiseret, den der konspirationsteori om, at nogle, som er en del af et bandemiljø, skulle være i samme forening og netværk som nogle, der er ansatte i kommunerne osv., og altså ikke det, at der findes de her eksempler. Tværtimod handler det om at tage dem meget alvorligt. Derfor vil jeg også gerne spørge, om der vil blive kigget på, hvad de mennesker har brug for, altså hvordan vi, når de konkret står i den situation, hjælper dem bedst muligt.

Kl. 13:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 13:56

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Ja, det kommer der til at blive kigget på. Det er klart, at det er en kæmpe udfordring, hvis folk misbruger deres stilling til de her ting, og der er der jo et eller andet sted noget i systemet, der går galt. Men det er jo den enkelte, der bliver udsat for det her, vi skal kigge på, og spørge, hvad de kan have brug for. Hvad har en ung kvinde, der kommer til et sygehus og vil have en abort, og som så får at vide, at det gør de bare ikke, brug for? Altså, hun skal jo have nogle muligheder for at håndtere den voldsomme situation, som det må være, ikke bare på grund af aborten, men også på grund af, at man bliver nægtet at få den, og det er også det, det handler om for os.

Kl. 13:56

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 13:56

Zenia Stampe (RV):

Vi har slet ikke talt om de der integrationsprojekter i dag. Jeg havde ikke behov for at nævne dem eller at drille ministeren, men der er noget, jeg egentlig har brug for at spørge om. Jeg er ikke engang helt sikker på, hvad status er nu med penge og hvor langt det løber osv. osv., men det, jeg alligevel har fået ud af de år, vi har fægtet omkring det her, er jo, at det faktisk er nogle projekter, som ministeren også synes er fornuftige og gode. Det handler om Sabaah, bydelsmøder og Baba osv., altså nogle af de her organisationer, der faktisk laver den her kulturkamp.

Derfor vil jeg bare spørge, om vi kan forvente, at regeringen en anden gang ikke disser de her projekter. Jeg kan ikke helt huske, hvordan det røg ind i en kriminalforsorgsaftale, og det var lidt uklart for mig, i forhold til om der var nogle partier, der havde medvirket til, at de her projekter mistede deres støtte. Uanset hvad vil jeg spørge, om vi kan regne med, at regeringen vil forsøge at slå ring om de her projekter og meget gerne måske også udbygge dem i fremtiden. For de virker og kan lige præcis det, som vi har talt om i dag.

Kl. 13:58

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 13:58

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

For det første vil jeg sige, at vi ikke kommer til at foreslå de ændringer. Den kriminalforsorgsaftale, der er, løber til og med i år, så det har jo sin naturlige afslutning. Jeg vil også sige, at jeg synes, der har været noget forkert i, at man har sat et stempel på, som hedder integrationsprojekter. Jeg ved godt, at det er noget, man ikke kan gøre for, men det lyder jo som noget med, at man skal lære at køre på cykel, altså et eller andet projektmageri, kan man sige, hvorimod det, som i virkeligheden er tilfældet med en række af de her projekter, er, at det f.eks. er et kvindekrisecenter som Red Safehouse, som får en meget stor bevilling. Det er flygtningenetværk, hvor man lærer flygtninge dansk på frivillig basis, og hvor det, som bevillingen egentlig går til, er nogle af de faciliteter og huse osv., som folk er i.

Det er nogle gange lidt ærgerligt, synes jeg, at det er blevet defineret som sådan nogle integrationsprojekter, for reelt handler det jo om at imødegå negativ social kontrol, og det handler om håndtering af at sørge for, at folk lærer dansk fra et meget tidligt tidspunkt, når de kommer til landet. Og det synes jeg er noget andet, i hvert fald inde i mit hoved.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 13:59

Zenia Stampe (RV):

Det er et virkelig godt svar, og et svar, jeg er glad for. Vi kan jo alle sammen blive lidt trætte af projekter, for projekter redder ikke verden, men det her er nemlig lidt mere end projekter. Derfor har jeg en opfordring i forhold til det, for det, vi har kredset om i dag, er jo mange af de ting, som foregår i de her projekter i forhold til kultur og normbearbejdelse. Og jeg vil da bare sende ministeren hjem med den hjemmeopgave, om man kunne tænke i udbygning af nogle af de her indsatser, så det nemlig bliver mere systematisk og heller ikke bare båret af, hvor der lige var nogle frivillige, for vi har åbenlyst brug for det. Det er jo det, vores debat i dag har handlet om, og der er faktisk nogle, der lykkes med det.

Kl. 13:59

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 13:59

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jeg mener, at det er vigtigt, at vi har stærke partnere i forhold til de ting. Nu er det ukrainere i øjeblikket, i forhold til at de kommer ind på arbejdsmarkedet og at vi sørger for, at de lærer dansk og reelt får en god vej, og det er både forældrene og de børn, der kommer. Det vil vi meget gerne tale videre om.

Kl. 14:00

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Sandra Elisabeth Skalvig, Liberal Alliance.

Kl. 14:00

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå på ministeren, at han gerne vil tale om international arbejdskraft. Det er jo helt fair tale om de ting, man har en bekymring om, og det kan jeg forstå at ministeren har i forhold til international arbejdskraft og Liberal Alliances politik på det område. Min bekymring er dog en lille smule større, i forhold til hvordan vi på nuværende tidspunkt tildeler statsborgerskaber. Det har ministeren og jeg haft mange diskussioner om tidligere, så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad ministeren egentlig reelt set vil gøre, for at vi fremover ikke tildeler statsborgerskaber til personer, der ønsker at undergrave vores samfund.

Kl. 14:01

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:01

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Tak for det. Jeg tror nu også, at fru Sandra Elisabeth Skalvig egentlig deler *min* bekymring et langt stykke hen ad vejen. Nogle gange kan der jo ske det, at der går noget taktisk i det i forhold til at lave alliance osv., og så kommer man måske også lidt ud over det, som man egentlig går og synes. Det er jo en fair ting på Christiansborg.

I forhold til statsborgerskab vil jeg bare sige, at jeg også er bekymret for, at vi tildeler statsborgerskab til folk, der ikke deler vores værdier. Det er åbenlyst, at et demokrati kun kan fortsætte, så længe folk er demokrater. Jeg er ærgerlig over, at Liberal Alliance ikke er i vores aftalekreds mere. Jeg synes, at vi havde et godt samarbejde. Så kan man diskutere den sidste del af det, og hvem der gjorde hvad, men jeg synes egentlig, at de år, vi havde, var gode, og det, som vi er i gang med nu, er at kortlægge, hvad de juridiske og tekniske muligheder er for at lave sådan en screening, som bliver efterspurgt. Vi kommer til at nedsætte et ekspertudvalg, som kommer til at give deres bud på det, og det er med nogle af de førende eksperter her i landet på det her område.

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:02

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det. Vi var også glade for at være en del af aftalekredsen. Dog synes vi også, det var super ærgerligt, at regeringen, som er de eneste, der er tilbage i den aftale, ikke vil være med til ligesom at indgå en aftale om, at vi *skal* kunne frasortere nogle, hvis de helt grundlæggende ikke deler vores værdier, hvis de har haft en adfærd, der er antidemokratisk, og hvis det er, at vi kan påvise, at de vil undergrave vores samfund. Det kan godt være, de lever op til de normale krav, men vi bliver nødt til at kunne sortere dem fra. Det vil regeringen ikke indgå en aftale med Liberal Alliance om, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ministeren: hvorfor?

Kl. 14:03

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Jeg vil sige det samme, som jeg sagde dengang, nemlig at det at love en screening jo for mig at se er en gummicheck. Jeg kunne godt have lovet Liberal Alliance en screening, og så kunne man have lavet en meget overfladisk screening af nogle småting, uden at det reelt havde haft den effekt, som vi begge ønsker, nemlig at vi ikke tildeler statsborgerskaber til folk, der har udemokratiske værdier. Nu går vi ned og kigger reelt i maskinrummet både juridisk og teknisk, i forhold til hvad for nogle it-værktøjer, AI og andre ting man kan bruge til det for at finde ud af, hvad for nogle muligheder der ligger der. Det mener vi vil være et ærligt afsæt for at tage diskussionen med Folketingets partier igen.

Kl. 14:03

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted torsdag den 3. april 2025.

I dag er der yderligere en anmeldelse.

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Beslutningsforslag nr. B 173 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks indgåelse af forsvarssamarbejdsaftalen med Amerikas Forenede Stater.)

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Kl. 14:03

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ministeren. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn, er sidste på talerstolen.

Kl. 14:07

Kl. 14:04

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg vil bare sige tak for en god debat om både indvandring, kultur og islam. Uenighederne på indvandrerspørgsmålet er stadig store i dansk politik. Nogle gange er der sådan en eller anden fortælling ude i Mediedanmark om, at der er konsensus om dansk udlændingepolitik, og der må jeg bare sige, at set fra Dansk Folkepartis position er der ikke konsensus overhovedet.

Ministeren siger det her med, at det kun er Iran, der ikke vil tage deres egne borgere tilbage, og det er igen noget, hvor djævlens ligger i detaljen. For i forhold til det, som udenrigsministeren sagde i går med udtrykket i et vist omfang, vil jeg spørge, om det så er »i et vist omfang«, eller er det helt generelt, at de ikke vil tage deres borgere tilbage?

For det er jo en meget afgørende detalje, og hvis det er rigtigt, hvad ministeren siger, altså at det kun er Iran, der helt generelt ikke vil tage deres egne borgere tilbage, så sætter det jo hans generelle argumentation i forhold til Udrejsecenter Kærshovedgaard i et andet lys. For det argument, ministeren altid bruger, når vi taler om, at vi ikke kan sende de udviste hjem, er, at deres lande ikke vil tage imod dem. Men hvis det kun er Iran, der ikke vil tage imod deres egne borgere, så er det i hvert fald et dårligt argument, så det må jeg tage en samtale med ministeren om hvad der helt præcis er op og ned i.

Så snakker ministeren også om det her med arbejdskraftindvandring og udlændingeloven osv. Essensen er jo, at udlændingeloven gav bred adgang til Danmark, også familiesammenføringer, som jo endte som arbejdskraftindvandring, og derfor bliver det jo lidt ligegyldigt, for portene blev åbnet for indvandring, både asylindvandring og indvandring, som endte med at være arbejdskraftindvandring.

Initiativet og forarbejdet til udlændingeloven blev lagt under den socialdemokratiske justitsminister Erling Jensen, som nedsatte det udvalg, der skulle udarbejde grundlaget til udlændingeloven af 1983. Socialdemokratiet var *toneangivende* parti og en af drivkræfterne bag de katastrofale udlændingeregler i 1983. Jeg synes bare, det er en vigtig detalje at have med. Tak for debatten. Jeg kan se, at Kaare er utilfreds, men sådan er det jo at have debatter her i Folketingssalen. Tak.

Kl. 14:06

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Vi skal huske herinde, at man siger ministeren. Alternativt kunne vi også have brugt udtrykket udlændinge- og integrationsministeren.

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):**

I dag er der yderligere en anmeldelse:

Udenrigsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Beslutningsforslag nr. B 173 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks indgåelse af forsvarssamarbejdsaftalen med Amerikas Forenede Stater).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 104:**Forslag til folketingsbeslutning om at forbyde praksis efter den islamiske sharia i dansk ret.**

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.

(Fremsættelse 23.01.2025).

Kl. 14:07

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn fra DF ønsker at give en begrundelse for forslaget.

Kl. 14:08

Begrundelse

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Det her forslag har til formål at fastslå, at dansk ret og danske myndigheders afgørelse står over enhver religiøs praksis, herunder islamisk sharia. Det er uacceptabelt, at der i Danmark eksisterer parallelsamfund, hvor imamer og religiøse råd agerer som uofficielle myndigheder i sager om ægteskab, skilsmisse, opdragelse og kriminalitet. Den praksis underminerer retssamfundets autoritet og skaber et opdelt Danmark. For at beskytte retsstaten og sikre, at det kun er Folketinget og domstolene, der sætter rammerne for lov og orden i Danmark, er det nødvendigt at forbyde enhver anerkendelse

eller enhver anvendelse af shariapraksis i danske retsforhold. Tak for ordet.

Kl. 14:11

Kl. 14:09

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til forslagsstillernes ordfører.

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er udlændinge- og integrationsministeren.

Kl. 14:09

Forhandling

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Tak for det. Først og fremmest tak til DF for det her beslutningsforslag. Det er vigtigt, at vi får sat fokus på forholdet mellem myndigheder og de skyggemyndigheder, der desværre findes i parallelsamfund. Skyggemyndighederne består af imamer og andre muslimske grupper og privatpersoner, som rådgiver om alt fra jobs, ægteskaber og konflikter, der alene burde håndteres af offentlige myndigheder.

Det er som med så meget andet: Vi kan ikke nedbryde parallelsamfundene, hvis deres eksistens bliver fortiet. Derfor skal der ikke herske nogen tvivl om, at vi synes, at det er forkasteligt, at dele af samfundet mener, at man skal henvende sig til et shiaråd i stedet for at henvende sig til politiet. Ikke nok med, at det medarbejder integrationen, er det også med til at undergrave de autoriteter, som er vigtige grundpiller i vores samfund. Er der samtidig danske myndigheder, der bidrager til, at den tendens normaliseres, ved at henvise til parallelsamfund i deres myndighedsudøvelse, er det selvsagt ikke i orden.

Når det er sagt, er det også vigtigt for mig at understrege, at man generelt kan have tiltro til myndighederne. Hvis man nu tager de sager, som forslagsstillerne nævner i deres beslutningsforslag, kan jeg forstå, at den praksis er blevet ændret. Det fremgår bl.a. af Familieretshusets retningslinjer, at medarbejderne ved bekymring for æresrelaterede konflikter, religiøse problemstillinger eller negativ social kontrol kan henvise til sikkerhedskonsulenterne. Sikkerhedskonsulenterne er en del af Nationalt Center mod Æresrelaterede Konflikter – det er det, vi kalder MÆRK – som har til formål at yde specialiseret rådgivning til alle landets kommuner og borgere i sager om æresrelaterede konflikter. Det er tilsvarende blevet indskærpet over for sikkerhedskonsulenterne, at rådgivning i enkeltsager heller ikke fremover må involvere samarbejde med imamer eller andre religiøse autoriteter. Endelig kan jeg også forstå, at Udenrigsministeriet i 2022 stoppede deres praksis med at legalisere skilsmissegodkendelser udstedt af islamiske trossamfund.

Der er altså en del eksempler på, at myndighederne selv har rettet op, uden at det har været nødvendigt med ny lovgivning her fra Christiansborg. Det har vist sig, at løsningen ikke altid er flere regler og mere bureaukrati. Man kan komme langt ved at droppe berøringsangsten, tale højt om problemerne, bakke op om de ledere og medarbejdere, der er i den spidse ende, og så få sagt fra over for misforståede hensyn. Det er derude, at vi bedst værner om vores værdimæssige fællesskab, og det er der, vi sikrer os, at de institutioner, som vores samfund er bygget på, også består.

Regeringen skal derfor meddele, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:11

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Jeg vil bare tage fat i den her naivitet, som ministeren giver udtryk for, når han siger, at vi kan løse alt derude ved bare at sende nogle signaler. Altså, ministeren har jo sendt, jeg ved ikke hvor mange signaler herinde fra Folketinget, eksempelvis om, at han ønsker, at hans egne kommunalbestyrelsesmedlemmer og egne borgmestre ude i kommunerne skal forbyde halalsvømning. Det signal bliver ikke engang opfanget af hans egne partimedlemmer. Hvordan bilder han sig ind at signaler sendt ud i samfundet til generelle personer placeret i systemet så bliver opfanget af de mennesker, der sidder derude? Jeg synes, at det er naivt, og jeg vil bare høre ministeren, om ikke også han selv synes, at det, han giver udtryk for, er udtryk for naivitet.

Kl. 14:12

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ministeren.

Kl. 14:12

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Det er nok ikke nogen stor overraskelse: Nej, jeg mener ikke, at det, jeg giver udtryk for, er udtryk for naivitet. Hvad angår det om svømning, synes jeg sådan set, at vi tog det fra den rigtige ende. Jeg synes jo, at det var fremragende, at vi havde debatten herinde i Folketingssalen. Så lavede vi en undersøgelse af, hvor mange steder det foregår. Det var der efterfølgende en debat om. Det viste sig så, at man i en række kommuner mente, at det var en fantastisk idé. Så er vi endt med fra regeringens side at gøre det sådan, at man ikke kan lave den type af det, som ordføreren kalder halalsvømning. Det er et nyt udtryk for mig, men jeg tror sådan set, at det er en innovation, man har brug for, for det at kalde det kønsopdelt svømning dækker ikke det problem, der var med det. Men halalsvømning lyder næsten også for voldsomt, men lad gå.

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 14:13

Mikkel Bjørn (DF):

Det er måske i virkeligheden et godt udtryk, fordi det netop beskriver det, der er tilladt i islam, og det, der ikke er tilladt i islam, altså haram. Jeg synes, at ministeren skal tage udtrykket til sig.

Vi har en regering, der i hvert fald gerne vil slå sig op på den stramme udlændingepolitik, og nu bliver der fremsat et forslag om at forbyde enhver implementering af sharia i dansk ret. Det burde jo være en så lavthængende frugt, at et ethvert parti i Folketinget efterhånden kan stemme for. Hvorfor bakker Socialdemokratiet og regeringen ikke op om det her fornuftige forslag?

Kl. 14:13

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ministeren.

Kl. 14:13

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Det gør jeg ikke, fordi jeg synes, at det har karakter af en symbolsk markering. Hvad betyder sharia? Hvis man skal til at fortolke det og gå ned i meget, meget specifikke paragraffer, bliver det jo en papirtiger af dimensioner, og hvis det omvendt handler om, at folk sådan mere overordnet skal tænke over, om der er sharia i de ting, de implementerer, så mener jeg heller ikke, at det kommer til at have en større effekt. Jeg mener, at vi skal slå ned der, hvor det forekommer,

altså i forhold til fætter-kusine-ægteskaber, svømmehaller og alle de andre ting, og så tager vi fat der, hvor det er.

Kl. 14:14

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 14:14

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg vil gerne vende tilbage til det der med de der kønsopdelte svømmehaller, for sådan som jeg mindes at debatten var herinde, var det jo lige før, at hr. Mohammad Rona fra Moderaterne løb sejrrigt rundt herinde. For han var glad. Jeg ved godt, at hr. Frederik Vad lige har sagt, at det var så fantastisk at føre udlændingepolitik på Moderaternes præmisser, men der er jeg nok ikke helt enig.

Vi ved alle sammen, at det er det, der sker, men kunne det ikke bare være rart sådan helt generelt – når nu ministeren selv er inde på det – at man havde en dansk minister, der bare stillede sig op og sagde: Der kan ikke være kønsopdelt svømning i Danmark – punktum? Det er vel derfor, at man bliver minister. Det er vel, fordi man har noget at sige. Så er ministeren for kønsopdeling af svømmehaller, også selv om det kun er lidt, eller er han imod kønsopdelt svømning?

Kl. 14:15

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:15

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Hvis vi skal være meget præcise – og det er i forlængelse af den tidligere ordveksling med hr. Mikkel Bjørn – er jeg jo for, at man skal have lov til at have drenge- og pigesvømmehold i almindelighed. Men jeg er imod, at man lukker hele svømmehallen af, dvs. det, som hr. Mikkel Bjørn kalder halalsvømning, altså at man siger, at hvis der er et pigesvømmehold, så kan der ikke komme en tekniker ind og kigge på udsugningssystemet imens, så kan der ikke være en far til en af pigerne, der overværer det, og så kan der ikke være en mandlig træner. Det er jeg imod, og vi har sørget for, at kommunerne ikke kan lave det sådan. Så den er jo ikke længere end det.

Jeg ved godt, at hr. Kim Edberg Andersen og Danmarksdemokraterne har siddet på gruppemøderne og gentaget for hinanden, at det ikke er blevet forbudt. Men det er blevet forbudt. Man har jo ændret det reglement i Ligestillingsministeriet, der realiserer det her, hvor man siger, at man ikke kan lave den her form for kønsopdeling. Det er jo det, vi gerne vil, og så er vi jo lykkedes med det. Egentlig burde man – i hvert fald i Dansk Folkeparti, men jo også i en vis udstrækning i Danmarksdemokraterne – være glad for, at de debatter, vi tager herinde i Folketingssalen, har et konkret aftryk på den virkelighed, der er derude.

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:16

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg er altid glad, når der er en minister, der interesserer sig for Danmarksdemokraterne. Jeg er noget bekymret for, hvorfra han ved, hvad der foregår på Danmarksdemokraternes gruppemøder. Det synes jeg måske nok kræver en uddybning. Det er måske et andet niveau, vi skal på, siden Socialdemokraterne ved det. Men fred nu være med det.

Det er jo korrekt, at man har forbudt det, men man kan lige dispensere fra det. Er det ikke korrekt? Der er en dispensationsordning

i loven. Det vil sige, at ministeren har indført en lov og så sørget for, at der er et smuthul. Er det ikke fuldstændig korrekt?

Kl. 14:16

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ministeren.

Kl. 14:16

Udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek):

Det er korrekt, at i det meste af den lovgivning, der findes i det her land, er der teoretiske smuthuller, som reelt ikke bliver brugt i praksis. Der er det eksempel, som Ligestillingsministeriet har givet os: Hvis man forestiller sig, at man i en by har en gruppe af kvinder, der er på kvindekrisecenter, og som gerne vil i svømmehallen, kan man i det tilfælde på grund af deres særlige psykiske situation aflukke en svømmehal, så de kan få lov til at svømme alene, men det er ikke nogen generel dispensation, der findes.

Kl. 14:17

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Der er ikke flere indtegnet. Tak til ministeren. Den næste i talerrækken er ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Frederik Vad.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Frederik Vad (S):

Tak for det, og tak til Dansk Folkeparti for beslutningsforslaget. I Socialdemokratiet er vi enige med Dansk Folkeparti i, at i Danmark har vi ikke bare et voldsmonopol; vi har også et juridisk monopol. Det vil sige, at vi ikke kan have alle mulige religiøse praksisser skrevet ind i vores lovgivning.

De eksempler, som Dansk Folkeparti har brugt i sit beslutningsforslag i bemærkningerne til at underbygge, hvorfor det her er vigtigt, nemlig eksemplet fra Udenrigsministeriet, eksemplet fra Familieretshuset og andre ting, har vi heldigvis fået rettet op på. For det er sådan, at myndighederne ikke skal tage hensyn til imamer, og at myndighederne ikke skal tage hensyn til religiøse ritualer eller religiøse skikke. Myndighederne skal alene agere på det grundlag, at vi har et juridisk monopol i Danmark. På samme måde skal politiet agere efter, at vi har et voldsmonopol i Danmark. Så man kan f.eks. ikke forhandle med voldsmænd om, hvordan man lige håndterer en eller anden situation. Det samme gør sig gældende her.

Hvorfor vil vi så ikke skrive det ind i lovgivningen? Der er to grunde til det. Ministeren var inde på den ene grund, som handler om, at vi jo kan skrive alt muligt ind i lovgivningen. Måske skal vi passe på med at få bureaukratiseret vores lovgivning for meget i det her land. Det er jo dobbeltkonfekt. De her ting er forbudt i forvejen, så det der med at skrive det ind flere gange er måske ikke så smart.

Den anden grund, som slet ikke har været nævnt indtil videre, og som egentlig synes er langt mere alvorligt, er, at hvis vi begynder at skrive ind, at vi selvfølgelig ikke kan acceptere sharia i myndighedernes håndtering af forskellige spørgsmål, så anerkender vi jo sharia. Jo mere islamisk sprog og islamisk kulturel praksis vi skriver direkte ind i lovens bogstav, i bemærkninger eller i bekendtgørelser, jo mere anerkender vi det parallelle retssystem, som islam er eller nogle steder kan være. Det er derfor, jeg faktisk ikke rigtig forstår Dansk Folkepartis forslag her. For hvis der er brodne kar derude, som administrerer forkert – ikke af ond vilje, men måske fordi de gerne hjælpe nogle kvinder til at få en religiøs skilsmisse og benytter sig af nogle imamer til at gøre det – så skal vi have det stoppet. Men det har jo intet som helst med lovens bogstav at gøre.

I dag er det jo sådan, at loven er lige for alle. Vi har et juridisk monopol. Der er ikke alle mulige andre ting, der gør sig gældende i forhold til folks rettigheder. Så jeg ville være meget, meget påpasselig med at skrive ind i vores lovgivning, at vi selvfølgelig ikke

mener, at myndighederne skal have noget med sharia at gøre. Jeg tror faktisk, at det er en glidebane, som på sigt kan blive meget farlig for et land som vores, hvor der er lighed for loven.

Kl. 14:23

Så med de ord vil jeg sige, at Socialdemokratiet er enig med Dansk Folkeparti i, at vi skal have fået gjort noget ved de brodne kar, der måtte være de steder, hvor myndighederne ikke kan finde ud af at håndtere forholdet til islam i Danmark på en ordentlig måde. Men vi skal ikke have skrevet alt muligt ind i lovgivningen om islam. Så vi afviser beslutningsforslaget.

Kl. 14:21

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:21

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg synes, at hr. Frederik Vads definition af at anerkende sharia er lidt underlig, for sharia er jo en ting. Altså, man kan godt anerkende, at det eksisterer, uden at anerkende, at det er godt, men i og med at det eksisterer, er vi også nødt til at forholde os til det, også som lovgivningsmagt. Og derfor bliver det en lidt mærkelig logik at sige: Uha, lad os forestille os, at det slet ikke eksisterer; så forsvinder det nok af sig selv. Det tror jeg bliver en lidt naiv tilgang igen fra Socialdemokratiets side.

Kl. 14:21

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Frederik Vad (S):

Det er overhovedet ikke naivt. Jeg forstår slet ikke, at ordføreren ikke kan se, at det, han foreslår her, er totalt kontraproduktivt – selv på Dansk Folkepartis egne præmisser. Hvis vi begynder at fylde vores lovgivning med ord som islam, sharia og alle mulige andre ting, så er vi faktisk godt på vej til at anerkende islams retsvæsen i vores lovgivning. Altså, vi skal slet ikke skrive noget om den slags i vores lovgivning. Der skal bare stå, hvilke rettigheder folk har, og hvem der har ansvaret for, at de kan få de rettigheder og hævde de rettigheder, og hvad der skal ske, hvis de rettigheder bliver trådt under fode. Det er det, der skal stå. Så er der lighed for loven. Vi skal ikke have alt muligt med sharia stående i vores lovgivning.

Kl. 14:22

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:22

Mikkel Bjørn (DF):

Som lovgivningsmagt skal vi forholde os til fænomener, der eksisterer i virkeligheden – lige så vel som man, dengang man lavede maskeringsforbuddet, jo reelt bare burde have lavet et burkaforbud, for det var det, man gerne ville. Nu har man så lavet et forbud, hvor man ikke må klæde sig ud til fastelavn og alt muligt andet. Det bliver absurd, i stedet for at man forholder sig til det, der egentlig er ønsket med lovgivningen. Hvis man gerne vil forhindre shariaråd og islamiske skilsmisseråd osv., jamen så må vi da forholde os til de fænomener, som de nu engang er, selvfølgelig ikke positivt, men negativt ved at slå ned på dem.

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Frederik Vad (S):

Ja, vi forholder os til de fænomener ved at sige, at de ikke har noget at gøre i vores lovgivning. Og hvis der er nogen derude, der tager hensyn til de fænomener, så bryder de loven, enten lovens bogstav eller i hvert fald lovens ånd. Derfor vil jeg igen sige, at jeg ikke forstår, at Dansk Folkeparti kan se fornuften i at fylde vores lovgivning med alle mulige islamiske begreber. Jeg anerkender dem ikke. Altså, jeg anerkender ikke sharia som værende noget, der skal optræde i vores lovgivning.

Kl. 14:23

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 14:23

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, og tak til ordføreren. Noget af det, ordføreren siger, giver jo god mening. Det er mange gange, ordføreren siger noget, som giver god mening. Jeg kan forstå på Socialdemokraterne, at de mener, de ligesom har fået lukket det her hul med kønsopdelt svømning, og jeg kan også godt forstå, at man ikke anerkender, at hr. Mohammad Rona havde ret i, at den undtagelse, der var – du ved, at man kunne dispensere – slet ikke er et problem.

Men den 14. november 2024 er De Radikales kultur- og fritidsborgmester i København ude at sige: Man kan jo bare holde det uden for offentlig åbningstid. Jeg kunne se på ordføreren, at der fik han en helt ny erkendelse. Jeg kunne se det hernede fra. Der røg en ny erkendelse ind på tavlen dér. Så man har jo faktisk ikke gjort noget. Man fandt et hul, lige så hurtigt som loven nærmest var i salen. Så hvornår har Socialdemokraterne og ordføreren tænkt sig at gå videre fra den erkendelse og skride ind og sige: Det kan man naturligvis ikke; bygningerne er offentlige, så det gælder heller ikke uden for den officielle åbningstid; det gælder hele tiden i danske svømmehaller.

Kl. 14:24

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:24

Frederik Vad (S):

Det kønsforbud, vi har gennemført via en bekendtgørelsesændring, hr. Kim Edberg Andersen, vil umuliggøre islamisk kønsopdeling i vores svømmehaller. Det vil umuliggøre det. Og ja, så er der en dispensationsmulighed, hvis nu nogle kvindelige voldtægts ofre f.eks. gerne vil have lov til at svømme et sted, hvor der ikke er mænd, fordi de tilhører en kultur, hvor det kan være svært.

Hr. Kim Edberg Andersen taler altid om, at han er den lille mands talerør og den gæve nordjyde. Altså, firkantet lovgivning, som ikke kan tage hensyn til nogle helt, helt særlige situationer, der er meget få af, troede jeg ikke man var tilhængere af i Danmarksdemokraterne. Jeg troede, man var trætte af skrankepaver og nusseprinser og papirnussere, som laver firkantede regler uden fleksibilitet og uden hensyn til situationer, der kan opstå. Men jeg kan sige til ordføreren: Islamiske kønsforbud kan man ikke længere opretholde i svømmehallerne med den her bekendtgørelsesændring.

Kl. 14:25

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:25

Kim Edberg Andersen (DD):

Det er rigtigt, at vi ikke er vilde med flere embedsmænd. Det er Socialdemokraterne. Vi er faktisk sådan mere trætte af pseudolovgivning, og det excellerer socialdemokraterne jo i. Altså, man laver en lov. Så laver man en dispensation. Så finder man ud af, at man bare kan gøre det uden for officiel åbningstid, og det forholder man sig så slet ikke til. Og nej, det er rigtigt, at man ikke kan dispensere, hvis man skriver ind og siger: Jeg vil gerne have et islamisk kvindesvømmehold fredag eftermiddag. Det er rigtigt. Men hvis man siger: Jeg vil have et kvindesvømmehold fredag eftermiddag, så kan man dispensere fra det. Så det er jo pseudolovgivning. Det føles godt i maven; det batter ingenting i virkeligheden. Men det er jo en erkendelse værdigt. Jeg tror, man skal gå hjem og tænke over det og se, om man ikke kan få nummer 4 på plads i løbet af et stykke tid.

Kl. 14:26

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 14:26

Frederik Vad (S):

(*Taleren ler*). Det er et alvorligt emne, men der er noget i hr. Kim Edberg Andersens måde at gå til det på, som simpelt hen gør mig lidt blød i knæene; det beklager jeg.

Det, den radikale borgmester i København har sagt, er forkert, og vi har stoppet det her. Det er i øvrigt noget, som hr. Kim Edberg Andersens egen partiformand jo kunne have stoppet, dengang hun havde magten. Det gjorde man så ikke. Nu stopper vi det med en bekendtgørelsesændring. Det synes jeg sådan set er fint nok. Nej, det er ikke Inger Støjbergs skyld, men hun kunne jo bare have gjort det, altså hvis hun ville. (*Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask): Fru Inger Støjberg*). Ja, undskyld, fru Inger Støjberg.

Kl. 14:27

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Der er ikke flere indtegnede. Tak til ordføreren fra Socialdemokratiet. Den næste ordfører i talerrækken er hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for at sætte fokus på dette vigtige emne. Der kan ikke herske tvivl om, at der er betydelige problemer med parallelsamfund og negativ social kontrol i visse indvandermiljøer i Danmark. Det er afgørende, at vi i Folketinget fører en åben og ærlig debat om forholdet mellem danske myndigheder og de skyggemyndigheder, der desværre eksisterer i disse miljøer.

Vi deler forslagsstillernes bekymring over shariaråd og andre uofficielle strukturer, der underminerer vores retsstat og hæmmer integrationen. Det er uacceptabelt, at borgere søger vejledning og afgørelser fra disse råd i stedet for at benytte de officielle myndigheder, og det er endnu mere uacceptabelt, hvis danske myndigheder på nogen måde bidrager til at normalisere denne praksis. I Venstre har vi som udgangspunkt tillid til, at myndigheder og offentligt ansatte udfører deres arbejde korrekt og efter gældende lovgivning, men forundersøgelsen fra Nationalt Center mod Æresrelaterede Konflikter viser desværre, at der er tilfælde, hvor myndighedspersoner lader sig påvirke af udanske normer i deres embedsførelse. Det skal vi have en grundig undersøgelse af for at få det fulde billede af problemets omfang og konsekvenser og også have forslag til at komme de her uacceptable handlinger til livs.

I Venstre mener vi, at vi begynder ved at droppe berøringsangsten og de misforståede hensyn. Vi skal stå fast på, at i Danmark er det dansk lovgivning, der gælder, og ikke religiøse eller kulturelle dogmer. Det er en grundlæggende forudsætning, at alle offentligt ansatte udelukkende handler i overensstemmelse med dansk lovgivning, som har forrang i alle officielle beslutninger og sagsbehandlinger. Offentligt ansatte, uanset deres personlige overbevisninger eller baggrund, er forpligtet til at følge de love og regler, som Folketinget har vedtaget, og som danner grundlaget for den danske retsstat. Derfor kan ingen alternativ retspraksis, herunder sharialov eller andre religiøse normer, på nogen måde have officiel eller juridisk betydning i myndigheders arbejde.

Beslutningsforslaget, vi drøfter i dag, handler således om, hvorvidt vi skal forbyde andre former for lovgivning end den danske. I Venstre ser vi det som en selvfølge, at dansk lovgivning altid er den eneste retslige praksis, der er korrekt og gældende i Danmark. Selv om det burde være en selvfølge, at offentligt ansatte følger dansk lovgivning, må vi jo samtidig sikre, at ingen medvirker til at fastholde borgerne i en negativ social kontrol, for det er i direkte modstrid med dansk lovgivning og vores grundlæggende værdier. Det er fuldstændig uacceptabelt, og derfor skal vi have stærkere værktøjer til at identificere og håndtere de tilfælde, så vi sikrer, at alle offentligt ansatte lever op til deres ansvar for at beskytte borgernes frihed og rettigheder.

Det arbejde glæder vi os til at fortsætte sammen med Dansk Folkeparti, resten af Folketinget og regeringen. Det skal være tydeligt, at det skal have konsekvenser, hvis en medarbejder i det offentlige misbruger sin stilling til at understøtte negativ social kontrol, herunder fyringer. Staten og kommunerne har en forpligtelse til at stå på borgernes side, ikke på undertrykkernes, og vi må aldrig acceptere nogen form for svigt i denne opgave. I Danmark er det dansk ret, der gælder, og det skal håndhæves konsekvent. På den baggrund skal jeg meddele, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget. Tak.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak for det. Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:31

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg vil bare lige tage fat på det her med fyringer, som jeg også tror statsministeren nævnte tidligere. Hvad er garantien for, at de mennesker så rent faktisk bliver fyret, i det tilfælde at de udnytter deres position? Det kan godt være, det er at skyde over målet, men hvis de er en del af et system, der understøtter den her femtekolonnevirksomhed, hvordan sørger vi så fra Folketingets side for, at det system sørger for at luge ud i de brodne kar?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Hans Andersen (V):

Det mener jeg også vi skal have en rigtig grundig drøftelse af. Jeg synes, og Venstre synes, at medarbejdere, der misbruger deres stilling, skal fyres, det er første skridt, og når det er sket, så synes jeg, og så synes Venstre, at vi skal have overvejelser, der handler om, om man f.eks. som socialrådgiver kan blive ansat et andet sted i en anden kommune, altså hvis man helt grundlæggende modarbejder og bryder med danske værdier. Den drøftelse vil jeg gerne have med både regeringen og med Folketingets partier, men ja, jeg synes sådan set helt klart, at de skal fyres, men skal det også have yderligere konsekvenser?

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Mikkel Bjørn (DF):

Det synes jeg er en meget relevant overvejelse, også fordi vi jo har set eksempler på sosu-hjælpere med udenlandsk baggrund – ikke fordi det har noget med det specifikt at gøre – som ydmygede og, tror jeg også, udoøvede seksuelle overgreb på ældre mennesker på plejehjem, og så blev de fyret, og så blev de ansat på et nyt plejehjem. Det kunne man jo forestille sig også gør sig gældende andre steder i det offentlige system. Så måske vi også skal have en grundlæggende debat om, hvordan vi løser det her problem helt generelt.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Hans Andersen (V):

Vi skal have en grundlæggende debat om det. Det er jeg enig i. Vi har jo eksempler på læger, der ikke lever op til lægeløftet og dermed ikke kan fortsætte med at arbejde som læge. De overvejelser skal vi også have her, for hvis man som socialrådgiver tager sine værdier med på arbejde og grundlæggende modarbejder det danske retssamfund og modarbejder borgernes retskrav, så skal vi have nogle drøftelser af, om det skal kunne fortsætte i en ny kommune. Det vil jeg gerne deltage i, men her og nu skal de bare fyres. Det er min holdning.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Venstre. Ordføreren fra Nordjylland og Danmarksdemokraterne, hr. Kim Edberg Andersen, er den næste på talerstolen.

(Ordfører)

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, formand, og det er dejligt at se, at formanden anerkender, at det nærmest er en titel at være nordjyde. Det var da på tide, at det blev anerkendt i Folketingssalen. Når vi nu tager den her debat på bagkant af den debat, vi har lige har haft, tager vi den i stedet for at læse hele talen op, sådan lidt på en anden måde.

Jeg synes jo faktisk, at intentionen bag det, som Dansk Folkeparti er kommet med, er rigtig; det er jo et opgør med det, vi frustrerede kan blive ved med at se der sker, hvor vi hører en masse snak, og der ingenting sker, og man så laver en ny undersøgelse. Den kommer så ikke helt til bunds i det, og så laver man en undersøgelse mere, som så heller ikke kommer helt til bunds i det, og så kan jeg godt forstå frustrationen, og at man så tænker, at så lad os lave sådan en generel lovtekst, der siger, at der ikke skal være nogen sharia i dansk lovgivning. Men jeg vil faktisk give hr. Frederik Vad ret i – og det er jo ikke noget, der tit kommer til at ske, for han siger jo meget, og en gang imellem rammer han lidt – at det er lidt af et knæfald, og at man også risikerer at anerkende, at sharia overhovedet har nogen bevæggrund i det danske samfund. Jeg ved, at den bliver praktiseret, og det skal vi ikke acceptere, og jeg ved også, at der er mennesker, der bliver undertrykt på grund af den, og det skal vi ikke acceptere.

Så det er nok, fordi jeg sådan meget ser det som et forslag, hvor man forsøger at sige, at hvis man nu finder én linje, og kan man finde ti ord, der løser hele problemet, så er man i mål, og det tror jeg

Kl. 14:32 ikke man er. Jeg tror til gengæld, at det, Dansk Folkeparti har gjort igennem det sidste stykke tid, og som vi i Danmarksdemokraterne også vil understøtte at man gør fremadrettet, er at spise elefanten i skiver, altså forslag for forslag hernede i salen. Hver eneste gang vi kan se, at der er nogle tåber i Danmark, der tror, at sharialovgivning er noget, der har nogen som helst gang på jorden, så skriver vi et beslutningsforslag, tager det med i Folketingssalen og får det smidt ud. Men jeg tror ikke på, at den her problemstilling kan skæres ned til noget, der er helt sort-hvidt, selv om jeg godt kan følge frustrationen, og jeg faktisk godt kan lide intentionen med, at så gør da for pokker noget, for den frustration deler vi i Danmarksdemokraterne. For når vi ser, at der er ramadanfester på et rådhus, så er det et knæfald for det, vi ikke vil, og når vi ligesom før med kønsopdelte svømmehaller ser, at man kan dispensere sig ud af det eller kalde det noget andet, og man igen så kan lukke øjnene i 10 år, indtil der er nogle, der gør noget ved det, så kan vi jo godt sige, at det kunne man henholde under sharia. Men det er jo da bare noget, vi skal lukke med det samme, og hvor vi skal slå langt hårdere ned.

Kl. 14:33 Når vi ser, at der er ghettoer, og at vi har et område i Jylland, hvor fire mandlige kammerater kan kaste sig ind i en bil og køre rundt som små sheriffer og tæve eller true sig til, at ganske almindelige fredelige borgere – ganske givet med en anden tro, men ganske almindelige fredelige borgere – kan blive truet til at holde deres mund, så er det jo rigtigt, at man godt nok tit vælger fred over frihed, men det er, fordi vi herinde fejler. Vi løser det ikke med den enkelte linje – det gør vi desværre ikke – og vi løser det heller ikke med, at det herinde altid bliver puttet i nogle syltekrukker, fordi et beslutningsforslag aldrig er godt nok, og man i regeringen, hvis man ikke kan lide det, og nu ser jeg på Moderaterne, så laver en undersøgelse, som man laver så lille, at man bliver nødt til at lave en større undersøgelse, og hvor der så lige pludselig er gået 10 år. For det, vi glemmer, er jo, at det er et menneske, der bliver undertrykt i Gellerupparken af den her shariapatrolje, og at det er en kvinde, en mand, som vi svigter, og vi har gjort det i årtier.

Kl. 14:34 Vi har både svigtet de danskere, der har været her i generationer, men også nye danskere, som har budt ind, og som vi hørte fra hr. Mohammad Rona jo langt er flertallet. Dem svigter vi jo altså også, og vi løser det ikke med det her. Men jeg kommer aldrig til at anerkende, at sharia er noget, som overhovedet har nogen gang på jorden i forhold til dansk lov, og jeg har også været ude at sige, at jeg også synes, det er et knæfald, at »inshallah« er kommet ind i en dansk ordbog. Vi siger det ikke i Nordjylland, og så kan I lave en københavnernordbog, hvis I siger det meget herovre, men dansk bliver det aldrig, og det bliver »sharialov« heller aldrig. Men det første skridt til at gøre det anerkendt er nok at begynde at lave lovgivning, hvor vi begynder at anerkende, at der er noget, der hedder sharia, at vi anerkender, at der findes noget så grimt i Danmark, og det skal vi ikke anerkende. Men det skal vi bekæmpe, og vi skal bekæmpe det meget hårdere, meget hurtigere og meget mere effektivt, end vi gør nu, og det kræver nok en anden regering, og det kan vi så håbe på at vi får, og så skal vi bekæmpe det skive for skive, sådan at elefanten til sidst forsvinder, og danskere, nye som gamle, kan leve i fred og frihed i det, vi alle sammen helst vil kalde et fædreland, der bygger på fælles værdier om, at vi alle sammen er frie til at gøre, som vi lyster. Tak for ordet.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:39

Mikkel Bjørn (DF):

Jeg undrer mig lidt over den afsluttende bemærkning om, at vi skal bekæmpe det, men at vi ikke skal anerkende, at det findes. Jeg synes, det bliver en lidt sjov logik, at man vil bekæmpe noget, som man

ikke engang anerkender eksisterer. Hvis man skal kunne bekæmpe noget, må man også anerkende, at det eksisterer.

Hvad angår det her med, at hvis vi skriver det ind i loven, så er det, fordi vi anerkender det, så vil jeg sige, at vi også har straf for voldtægt, overfald, bankrøveri og alt muligt andet, men betyder det så, at vi anerkender det? Det findes jo, det er jo fænomener, der eksisterer ude i virkeligheden, så derfor giver det god mening at skrive det ind i loven. Så jeg synes, at det argument om, at vi ikke skal skrive det ind i loven, fordi vi så anerkender det, er et mildest talt meget letkøbt argument. For hvis et fænomen eksisterer, hvis et fænomen er et problem, er det jo legitimt at lave lovgivning, der forhindrer det.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:40

Kim Edberg Andersen (DD):

Vi kan lave al den lovgivning, vi vil, og vi kan skrive ind i den nye grundlov, at vi ikke anerkender sharia, men Dansk Folkepartis argument om, at man ikke kan bekæmpe noget, man ikke anerkender, forstår jeg ikke. For jeg anerkender heller ikke, at der findes mere end to biologiske køn, men jeg bekæmper det da, hver eneste gang tåbelighederne om, at der er flere end to biologiske køn, bliver fremført her i Folketingssalen. Der er vi nået frem til en eller anden anerkendelse af, at det findes. Jeg ville jo meget hellere have haft, at vi bare havde taget udgangspunkt i det, som biologien har lært os, nemlig at der findes to køn, og så forholdt os ud fra, at hvis vi skal behandle mennesker ordentligt, så behandler vi de to køn ordentligt, og så kan man synes, hvad man vil.

Hvis vi skal bekæmpe sharia, skal vi ikke skrive det ind i dansk lovgivning. Det vil jeg på det kraftigste fraråde. Vi kan godt snakke om det, men det skal aldrig nogen sinde ind i dansk lovgivning, for jeg er simpelt hen bange for, at der sker en eller anden form for ligestilling, og det er dét, vi skal undgå, hr. Mikkel Bjørn.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 14:41

Mikkel Bjørn (DF):

Nu nævner hr. Kim Edberg Andersen selv det her eksempel med, at der kun er to køn, og da der er det, giver det også god mening at have en lovgivning, der repræsenterer det forhold, at der kun er to køn, lige så vel som det giver god mening at have en lovgivning, der repræsenterer, at man ikke anerkender sharia i dansk ret. Altså, lovgivningen afspejler jo bare samfundet. Jeg forstår ikke helt argumentet, men det er fair nok, hvis Danmarksdemokraterne ikke bakker op om det her.

Kl. 14:41

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg er ked af, at ordføreren ikke forstår argumentet, for man kan sige, at hvis vi nu bare havde stået fast i starten og sagt, at der kun var to biologiske køn, så kunne vi have løst en masse problemer for alle de mennesker, som har behov for at leve deres liv på en anden måde, uden at skrive det ind i en masse lovgivning. Jeg er bange for, at vi har skudt os selv i foden gang på gang.

Det er sidestillingen, altså det, at vi anerkender, at sharialovgivningen er en lovgivning, det handler om. Det er det, jeg ikke anerkender. Det er ikke en lovgivning. Det er tåbeværk, som vi ikke skal acceptere, og der skal slås hårdt ned på det gennem dansk ret.

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Kl. 14:42

Kl. 14:42

Frederik Vad (S):

Jeg er meget enig med hr. Kim Edberg Andersen i det, han sagde, og jeg synes faktisk, at jo mere jeg tænker over det her beslutningsforslag, jo mere voldsomt synes jeg egentlig det er, at Dansk Folkeparti er kommet med det. Hvis vi skal skrive ind i lovgivningen, at myndighederne ikke skal tage hensyn til sharia – det er altså noget, de ikke skal gøre i forvejen – skal vi jo definere i lovgivningen, hvad sharia er. Så skal vi jo skrive hele straffesystemet, alt ind i lovgivningen som noget, der på en eller anden måde bliver anerkendt som værende så stærk og enestående en kraft i vores samfund, at det på en eller anden måde skal have en plads i vores lovgivning. Det er jo i virkeligheden – uden at jeg vil skyde hr. Mikkel Bjørn nogen som helst motiver i skoene, for jeg tror slet ikke, han har haft de motiver – faktisk et lillebitte skridt i retning af det, som nogle imamer har været ude at efterspørge, når de f.eks. har sagt, at vi skal have et eller andet statsligt shariaråd, en eller anden form for statslig blåstempling af, at det er et system, der er værd at anerkende fra lovgivers side.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Kim Edberg Andersen (DD):

Jeg tror, vi hele tiden skal huske på, at islam har et meget, meget lang historisk sigte. De kan godt leve med, at det ikke bliver i den her folketingssamling eller om 50 år eller om 100 år, de vinder. Derfor kan de godt leve med de små skiver. Derfor er inshallah i en dansk ordbog det første skridt. Så kommer det næste skridt og det tredje skridt, og lige pludselig – og det er fuldstændig korrekt, at det er min frygt – sidestiller man noget, fordi man bliver nødt til at udelukke det, og så skal vi også forholde os til det i detaljen og fremhæve det og vise det og have debatter om, hvad der er op og ned, og om dansk lov er bedst, eller om sharialov er bedst. Vi kan jo se det på alle mulige andre områder. Jeg kan nævne den grønne omstilling, hvor jeg tit har hørt, at jeg bare skal blive veganer og spise springbønner, selv om vi alle sammen ved, at kød er bedst. Vi får nogle tåbelige debatter herinde, hvis vi sidestiller det og skal forholde os til det ved al lovgivning. Regeringen skal bare huske, at det kommer fra det rigtige sted i Dansk Folkeparti, for det er en frustration over, at der sker for lidt fra regeringens side for at få løst problemerne.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Danmarksdemokraterne. Den næste i talerrækken er hr. Mads Olsen fra SF.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Mads Olsen (SF):

Tak for ordet, formand. Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at forbyde enhver form for anerkendelse af sharia i dansk ret. Lad os lige få en ting på det rene: I Danmark er det dansk lov, der gælder. Punktum. Der skal ikke herske tvivl om, at SF tager parallelsamfund og religiøs kontrol dybt alvorligt. Vi skal ikke længere tilbage end til november, hvor SF var fremme med et udspil om at stramme myndighedernes greb om

anerkendte trossamfund og forkyndere, og forleden var vi ude med et forslag om at lade multikriminelle familier komme ind under de her bandepakker. Og jeg kan godt love, at det ikke er sidste gang, vi kommer med sådan nogle forslag.

Når kvinder nægtes skilsmisse, når voldsofre tvinges til tavshed, og når retssager afgøres i skyggen af det officielle retssystem, er det et frontalangreb på vores frihed, vores demokrati og vores ligestilling. TV 2-dokumentaren »Ghetto«, der udkom onsdag aften, tegner et rystende billede af, hvordan religiøse normer i visse miljøer træder ind, hvor staten burde beskytte borgerne: Børn fjernes fra deres mødre, hvis de ønsker skilsmisse, og ofre for vold bliver presset til at tie stille. Milliardprojekter i Gellerup har forsøgt at komme parallelsamfundet til livs, men nogle steder lever skyggesystemerne stadig væk. Det er uacceptabelt, og det er problem, vi som samfund skal løse.

Men SF kan ikke støtte Dansk Folkepartis forslag, ikke fordi vi bagatelliserer problemerne, tværtimod, men fordi vi synes, at det lidt er et slag i luften, der ikke løser noget reelt problem, for sharia er ikke en del af dansk ret, og ingen religiøs domstol har myndighed i Danmark. Retssystemet er allerede bundet af grundloven, menneskerettighederne og internationale konventioner. Hvis der er myndigheder, der svigter deres ansvar og legitimerer religiøse særhensyn, skal vi gribe ind over for dem. Men at forbyde en praksis, der allerede er uden retskraft, mener vi er symbolpolitik.

Det er jo også nogle lidt kloge overvejelser – det er derfor, jeg er meget godt kan lide nogle af de her debatter – der er kommet i løbet af den her debat, nemlig det, som hr. Kim Edberg Andersen og hr. Frederik Vad rejser, og som jeg faktisk ikke havde tænkt på, nemlig den her vinkel med, at hvis man anerkender det, anerkender man jo også, at det er noget, der er så stort, at det kræver en eller anden form for anerkendelse. Jeg tænker også, at vi må have et system, der siger, det er dansk lov, der gælder, uanset om der er shariat. Hvis vi mener, at det er nødvendigt at skrive shariat ind, for at vi får et system, der siger, at det er dansk lov, der gælder, hvad bliver så det næste? Skal vi så også skrive alle mulige andre ting ind i stedet for bare at have et system, hvor det er dansk lov, der gælder? Det vil vi i SF i hvert fald hellere have.

Hvis vi for alvor vil gøre op med de problemer, som forslagsstillerne påpeger, skal vi gøre det ordentligt. Vi skal sikre, at ofre for social kontrol får reel beskyttelse, at myndighederne ikke svigter, når kvinder søger skilsmisse eller hjælp mod vold, at ingen børn bliver holdt fanget i et parallelsamfund. Det kræver handling og ikke symbolpolitiske forbud, der mest af alt ligner en gentagelse af Dansk Folkepartis gamle diskussioner om halalkød. SF er ikke bange for at tage debatten om integration og sammenhængskraft, men det kræver, at vi forholder os til det, der reelt er problemet: social kontrol og strukturer og svigt fra myndighedernes side. Vi skal have et retssystem, der altid skal være stærkere end enhver religiøs norm. Lad os tage fat der i stedet for at stemme for et forslag, der ikke ændrer noget i virkeligheden. Tak for ordet.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra SF. Den næste i talerrækken er ordføreren fra LA, fru Sandra Elisabeth Skalvig.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for ordet. Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag om at forbyde praksis efter den islamiske sharia i dansk ret. Vi i Liberal Alliance deler intentionen bag forslaget om, at danske myndigheders afgørelser skal stå over enhver religiøs praksis. Det er afgørende, at vi i Danmark fastholder en retstilstand, hvor danske love og demokratiske beslutninger gælder for alle uden undtagelser.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at der er behov for at understrege, at parallelle retssystemer, der er baseret på religiøse principper, såsom sharia, på ingen måde har plads i det danske samfund. Ingen religiøs eller kulturel praksis skal undergrave eller erstatte den legitimitet, der ligger hos vores offentlige myndigheder og retsvæsen. Derfor ser vi i Liberal Alliance også positivt på denne del af forslaget. Men vi har samtidig også et betydeligt forbehold. Vi mener ikke, at svaret er at gå så vidt som at forbyde alt, der knytter sig til en bestemt religion eller kultur.

Danmark er et åbent og frit samfund, hvor religionsfrihed er en central værdi. Derfor er vi kritiske over for de dele af forslaget, der indebærer generelle forbud mod specifik religiøs praksis, der ikke i sig selv underminerer dansk lov og ret. Vi ønsker en klar adskillelse mellem et principielt nødvendigt opgør med en praksis efter den islamiske sharia i dansk ret og en respekt for individets grundlæggende frihed til at tro på det, man vil. På den baggrund kan vi i Liberal Alliance ikke støtte forslaget. Tak for ordet.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Liberal Alliance. Den næste i talerrækken er hr. Mohammad Rona fra Moderaterne.

Kl. 14:50

(Ordfører)

Mohammad Rona (M):

Tak for det, formand, og tak for en rigtig god debat, både den første og også her nu. Vi har jo talt rigtig meget om det, og der var jo nogle af de her, hvad skal man sige, afsløringer i Zetland, der gjorde, at man begyndte at grave lidt mere ned i det her. Jeg ved, at både hr. Frederik Vad og jeg selv var med i nogle af de der afsnit, og det er jo ret vildt, at Familieretshuset på den ene eller den anden måde har haft en form for samarbejde med Mariam Moskeen i København. Det synes jeg godt man kan påpege, og det synes jeg godt man kan sige noget om. Jeg tror også, at man på et tidspunkt i Familieretshuset, da der kom de her afsløringer, var nået så langt ud, at man fra Familieretshuset side faktisk ikke rigtig vidste, hvad man skulle gøre, og der var Mariam Moskeen jo sådan set den eneste løsning. Jeg siger ikke, at det var den rigtige løsning, men det var den løsning, der var der. I Danmark gælder dansk lov; dansk lov er nummer et; alt andet må vige. Og det synes jeg også at vi har debatteret rigtig meget i dag, også i debatten før den her.

Så det er glædeligt, at både Familieretshuset, politiet og også Udenrigsministeriet har fjernet noget i deres praksis i forhold til anerkendelsen af sharia. Det er jo lidt vildt, for i England er der, så vidt jeg ved, omkring 100 shariadomstole, og det er jo fuldstændig vanvittigt. I Danmark skal der være nul. I Danmark gælder dansk lov og den danske grundlov. Tak for ordet, og vi støtter ikke forslaget.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Moderaterne. Konservatives ordfører, fru Brigitte Klintskov Jerkel, er den næste i talerrækken.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Brigitte Klintskov Jerkel (KF):

Mange tak, formand. Og også tak til Dansk Folkeparti for at rejse debatten her, som jo egentlig slet ikke burde være nødvendig, da man selvfølgelig som borger og som myndighed i Danmark skal følge dansk ret og lovgivning. Men der er desværre mange eksempler på, at det ikke foregår sådan i praksis. Jeg synes, at der er mange gode forslag, som er puljet sammen her i beslutningsforslaget. Det Konservative Folkeparti er helt enig i, at der ikke skal være shariaregler i dansk lovgivning. I Danmark er det dansk lov, som er

gældende, og det skal alle borgere og myndigheder respektere og overholde, og vi kan selv sagt ikke leve med, at der er imamer, som praktiserer at sætte shariaregler over dansk lovgivning, ej heller, at der er ansatte i myndighedsfunktioner, som ikke lever op til dansk lov og praktiserer shariaregler. Det skal stoppes. Den slags islamiske parallelsamfund er ødelæggende for vores sammenhængskraft i Danmark.

Når vi ikke kan støtte forslaget her, er det, fordi det er skrevet ind i forslaget, at der ikke må bæres tørklæde på offentlige arbejdspladser. Var det ikke skrevet ind i beslutningsforslaget, kunne Det Konservative Folkeparti godt have støttet det. Tak for ordet.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Det Konservative Folkeparti. Den næste i talerrækken skulle have været ordføreren for Enhedslisten, men der er ingen til stede fra Enhedslisten i salen, så det bliver ordføreren for Radikale Venstre, fru Zenia Stampe.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Tak for det. I Danmark er der én slags lov, og det er den verdslige lov. Dem er der så i øvrigt rigtig mange af, skulle jeg hilse og sige. Men der er ikke noget andet lovsystem, som vi på nogen som helst måde anerkender. Samtidig har vi jo som mennesker alle nogle moralske fikspunkter og værdier, som vi guider os selv efter. Mange kristne vil sikkert sige, at de henter inspiration i kristendommen og i nogle af de værdier, som ligger i kristendommen, det kunne f.eks. være næstekærlighed. For mange muslimer tror jeg egentlig også at en del af sharia også bare er nogle overordnede værdier. Nu har jeg selv været rundt til en del ramadanfejring her på det sidste, og de handler altid om barmhjertighed og tilgivelse, som er nogle overordnede værdier. På det niveau – for sharia er jo et ekstremt vidt begreb – er det jo ikke mere problematisk, end når man snakker om kristne værdier.

Men det bliver selvfølgelig problematisk, i det øjeblik de får en slags lovstatus. Det kan vi på ingen måde bakke op om, ikke i forhold til de lande, der blander religiøs og verdslig ret sammen – det må de lande selvfølgelig selv om, men sådan et samfund har vi på ingen måde lyst til at være – og slet ikke i forhold til de lande, hvor man er meget bogstavtro i sin tilgang til islam, og hvor vi jo ser nogle situationer, som man slet ikke kan forstå foregår i den her tid. For sådan som jeg egentlig forstår på mange af mine muslimske venner, og det var også det, jeg sagde i et af mine spørgsmål tidligere i dag, så har der sådan set inden for islam været en lang tradition for at fortolke sharia i forhold til tid og kontekst.

Men når det så er sagt, har jeg det selv sådan, at selv når sharia bliver fortolket og ikke er en eller anden bogstavtro læsning, må det jo være op til den enkeltes tolkning. Det kan aldrig nogen sinde være et råd af nogle andre, altså en anden autoritet, der skal sidde og fortolke en religiøs tekst og på den måde komme med et dekret, der har en eller anden form for status over for enkelte individer i vores samfund. Det er totalt i modstrid med de værdier, vi hylder i Danmark.

Med de ord kan vi ikke støtte forslaget, fordi vi egentlig synes, det er lidt uklart, hvad sharia er. Sharia er altså ikke kun det, man udøver i Saudi-Arabien, eller hvad man kunne nævne som eksempler. Nogle opfatter det også bare som nogle overordnede budskaber, og det er der jo ikke noget galt i, men i det øjeblik det bliver konkrete leveregler, som enten skal fortolkes helt bogstavtro ud fra en meget gammel tekst eller skal udlægges af folk, der påstår at have en autoritet over for andre, der kan sammenlignes med en juridisk autoritet, er det bare helt hen i vejret, og det kan vi selvfølgelig ikke støtte. Men det her forslag er jo alt for uklart i forhold til netop

anvendelsen af sharia, og det er også det, der er flere, der har været inde og fremhæve i deres kommentering af forslaget, og derfor er vi også imod.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Radikale Venstre. Ordføreren for Alternativet er ikke til stede, så den næste på talerstolen er ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Bjørn, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:58

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for debatten. Der er kun én myndighed i Danmark, og det er den danske stat. Det er ikke moskéen, det er ikke imamen, det er ikke et shariaråd, men danske myndigheder valgt af det danske folk. Det er det, det her beslutningsforslag handler om, altså at fastslå en gang for alle, at Danmark er en retsstat, ikke et kludetæppe af religiøse særregler og parallelsamfund. Derfor står vi her i dag med et forslag, der burde være helt unødvendigt, for selvfølgelig skal der ikke være hensyn til sharialoven, når danske myndigheder træffer afgørelser. Selvfølgelig skal det være Folketinget og kun Folketinget, der sætter retsnormerne i Danmark.

Men desværre er virkeligheden den, at det ikke altid er sådan, det er længere. Vi har set, hvordan moskéer i Danmark afholder islamiske skilsmisser parallelt med det danske retssystem, og hvordan imamer rådgiver kvinder til ikke at gå til politiet, når de bliver slået, men i stedet at søge hjælp hos islamiske råd. Vi har set, hvordan Familieretshuset selv har anerkendt de her religiøse strukturer og bedt kvinder om at gå til imamen for at blive rigtig skilt, som om den danske stat ikke længere er nok. Det er et myndighedshul, og det skal lukkes. Vi har også set, hvordan muslimske miljøer har deres egne uskrevne love, blodpenge, social kontrol, kønsopdeling og en fatwakultur, hvor imamens ord vejer tungere end dansk lovgivning.

Alt dette er i strid med de værdier, der har gjort Danmark til et trygt, frit og lige land. Og hvad har Folketinget gjort? De har talt om stramninger, lavet kampagner og skåltaler og sagt: Integrationen skal ske på baggrund af danske værdier. Men i praksis stemmer stort set hele Folketinget imod, hver gang man får muligheden for at sætte handling bag ordene; man stemmer imod forbud mod flerkoneri, stemmer imod repatriering, stemmer imod, at kriminelle udlændinge skal miste deres kørekort, og stemmer imod det her forslag. Det er et forslag, der skulle sikre, at der kun er ét regelsæt i Danmark, nemlig dansk lov. Socialdemokratiet og andre partier taler om værdier, men giver statsborgerskab til islamister, taler om kontrol, men underkaster sig EU og internationale konventioner, og taler om ansvar, men svigter danskerne igen og igen.

Dansk Folkeparti er det eneste parti, der konsekvent og loyalt over for det danske folk forsøger at forsvare Danmarks kulturelle, juridiske og værdimæssige sammenhængskraft. Det er os, der stiller forslag om at forbyde islamisk sharia i dansk ret. Det er os, der siger: Her går grænsen, nok er nok. Det handler om lov og orden, om suveræniteten og om retten til at leve i et land, hvor det er Folketinget og ikke religiøse autoriteter, der bestemmer. Vi ønsker en lov, der entydigt forbyder enhver anvendelse af sharia i danske retsforhold, uanset om det sker i moskéer eller i forbindelse med familiekonflikter eller kulturelle undskyldninger i straffesager. Vi ønsker en regering, der ikke bøjer nakken for særhensyn, men står fast på, at Danmark skal være dansk. Tak for ordet.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Hr. Frederik Vad, Socialdemokratiet.

Frederik Vad (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Mikkel Bjørn, som har stillet det her, synes jeg, ret vilde forslag, om noget: Hvad er det for nogen imamer, hr. Mikkel Bjørn mener staten skal hyre ind som konsulenter for at sikre, at det er den helt rigtige form for definition af sharia, der kommer til at stå i vores sekulære lovgivning? Har hr. Mikkel Bjørn nogen navne på nogle imamer, vi kan bruge til at rådgive os i forhold til at sikre os, at vi fuldstændig præcist får beskrevet, hvad sharia er?

Kl. 15:01

Mikkel Bjørn (DF):

Det kan være, at hr. Frederik Vad kender nogle, men jeg havde egentlig bare tænkt mig, at vi skulle tage udgangspunkt – det er også det, der fremgår af beslutningsforslaget – i den måde, hvorpå samfundet i dag allerede påvirkes af sharia og islamiske retsnormer, med kønsopdelt svømning, med shariaråd osv. Det er jo de ting, vi kan tage udgangspunkt i, og det er det, der vil være vores opfordring, nemlig at vi sætter foden ned og siger, at alt det, der er i dag påvirker det danske samfund negativt, skal ikke have nogen indflydelse på dansk ret.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:02

Frederik Vad (S):

Men hvis hr. Mikkel Bjørn vil beskrive, hvad sharia er, og have det stående i lovgivningen, hvilket jo er fuldstændig grotesk, så skal der sættes hegnspæle rundt om sharia. Det er der nogen, der skal definere. Det kan ikke være nogen herinde. Vi er jo ikke religiøse forkyndere. Så hr. Mikkel Bjørn skal ud at finde nogle imamer, der kan sidde og skrive, hvad der skal stå i den danske lovgivning. Det er jo konsekvensen af det her forslag, og derfor mener jeg, at Dansk Folkeparti har begået et selvmord ved at fremsætte det her i Folketingssalen i dag. Tak for diskussionen, og nyd det gode vejr bagefter.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Mikkel Bjørn (DF):

Nu er det her jo et beslutningsforslag og ikke et lovforslag, så hvordan beslutningsforslaget helt konkret bliver udmøntet i lovgivning, er ikke nærmere defineret. Det er jo op til regeringen at finde ud af, hvordan man udmønter det her lovgivning, og hvordan man definerer det helt præcist. Vi har forsøgt i beslutningsforslaget at indramme, hvad det er for nogle negative påvirkninger af islamisk indflydelse og sharia i danske lovgivning og i samfundet i det hele taget, som vi bliver påvirket af. Og det er dem, vi ønsker at sætte en hegnspæl ned over for.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 15:03

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil dog starte med at komplimentere ordføreren for at tage nogle reelle problemer op, altså undertrykkelse og kvinder, der bliver udsat for religiøs lov osv. osv. Jeg er jo ellers ved at vænne mig til, at

jeg hver dag bliver ringet op af en eller anden journalist, der så vil foreholde mig en eller anden udtalelse fra Dansk Folkeparti eller Danmarksdemokraterne om, at en Lidl-ramadankalender er et udtryk for islamisering, eller at et eller andet brobygningsarrangement i folkekirken er et knæfald for islam. Så jeg har ligesom forstået budskabet om, at det bare er så lidt islam som overhovedet muligt.

Men nu bor der jo 250.000 muslimer i Danmark, og de er ikke kriminelle alle sammen og kan ikke udvises eller spærres inde på Kærshovedgård. Og når nu det er realiteten – og det kunne man jo også bare vælge at se i øjnene – kunne jeg derfor egentlig bare godt tænke mig at spørge: Hvordan ser hr. Mikkel Bjørn så islam og danske muslimer i Danmark i fremtiden? Altså, kan vi få andre svar end bare: mindre og ud og væk? De er her. Hvordan skal man være dansk muslim i Danmark?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:04

Mikkel Bjørn (DF):

Det er jo det, vi i særdeleshed med vores hjemrejseudspil forsøger at formulere løsninger på, sådan at mennesker, der lever en islamisk tilværelse i Danmark – et stort antal mennesker, der lever en islamisk tilværelse i Danmark med alt, hvad der følger med af halalmad og tørklæder og kønsopdelt svømning og meget andet, altså en offentlig islamisk tilværelse – finder incitamenter, gerne gennem lovgivning, til at finde andre lande at være i end Danmark. For Danmark er ikke, og Danmark skal ikke være et islamisk land. Hvad man går og tror inde i hovedet, har vi jo ikke nogen mulighed for at blande os i. Men hvis man lever en offentlig islamisk tilværelse, er det Dansk Folkepartis ambition, at man finder et andet sted at være.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Spørgeren.

Kl. 15:05

Zenia Stampe (RV):

Jeg synes, det er lidt interessant, at det første svar, jeg får, er et hjemsendelsesudspil. Jeg spurgte jo netop: Er der andre bud på, hvordan man er muslim i Danmark, end at man skal spærres inde på Kærshovedgård eller sendes ud af landet? Det fik jeg ikke så mange konkrete svar på, men jeg kan så forstå, at dem, man mener lever en islamisk tilværelse, simpelt hen bare er folk, der vælger at spise halal kød. Altså, er det en islamisering i Danmark? Er det det, man så ikke kan som muslim?

Før syntes jeg faktisk, at hr. Mikkel Bjørn gav mig den indrømmelse, at han sagde i den tidligere debat, at det faktisk er muligt at være muslim i Danmark. Men mener hr. Mikkel Bjørn virkelig, at bare det at spise halal kød er nok til, at man skal udsendes, hjemsendes fra Danmark?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Mikkel Bjørn (DF):

Halalkød og alt, hvad der følger med en islamisk tilværelse og retspraksis, er udtryk for en islamisering af Danmark, og derfor ønsker Dansk Folkeparti ikke, at der eksempelvis skal serveres halalkød i offentlige institutioner, for vi ønsker, at folk, der lever en islamisk tilværelse med alt, hvad der følger med af forventninger til, hvordan man lever en islamisk tilværelse, finder et andet sted at være. Man

må tro på præcis det, man vil, inde i sit eget hoved, men hvis man ønsker, at tilværelsen og det offentlige Danmark, skal indrettes på en måde, der tager hensyn til ens religiøse livsvilkår, så mener vi, at det skal foregå et andet sted end i Danmark, medmindre det er med udgangspunkt i det åndelige grundlag, som Danmark bygger på, nemlig et kristent grundlag.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Nej, jeg skal bede om, at ordføreren for forslagsstillerne kommer herop igen, for hr. Kim Edborg Andersen, Danmarksdemokraterne, har indtegnet sig for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Kim Edborg Andersen (DD):

Tak for det. Jeg tror, at debatten viste det meget godt, men jeg vil faktisk lige spørge om det igen, for jeg synes, man brugte det sådan lidt nemt som angrebepunkt. Jeg synes, at det, som DF er kommet med i dag, måske ikke er det bedste beslutningsforslag, der er kommet. Jeg synes, det blev sådan vendt og drejet lidt, som om alle intentionerne med det fra Dansk Folkepartis side var forkerte. Men det er de ikke. Danmarksdemokraterne køber jo fuldstændig ind på langt, langt de fleste ting. Ordføreren står og forsvaret det og siger, at det er den her muslimske sharialivsstil, vi skal have udryddet, og der vil jeg godt bakke ordføreren op i, at ja, det skal vi.

Som sagt er vi ikke enige i lige det beslutningsforslag her, for jeg tror, det bliver svært både med rammer og mange andre ting i det. Men jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at der er rigtig, rigtig mange ting, hvor vi bliver nødt til at slå ned. Debatten, vi havde tidligere, viste så klart – og der var næsten alle partier jo enige, og nogle havde haft lange vandringer hen mod, at vi blev enige osv. – at der er mange ting, hvor vi skal have gjort noget. Og så håber jeg på, at Dansk Folkeparti ikke har mistet modet og bliver ved med at komme med tingene skive for skive i Folketingssalen.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for den bemærkning. Jeg havde lige lyst til at sige, at jeg jo er fra Midtjylland, men så tænkte jeg, at det måske ville være lidt malplaceret.

Men hvis jeg lige må svare på fru Zenia Stampes spørgsmål fra før om, hvordan man er en god borger, vil jeg sige, at det er man jo ved ikke at forvente nogen former for indrømmelser eller særhensyn på baggrund af ens religion. Hvis man kommer til Danmark og tænker, at man har en personlig tro, og at den ikke skal forme, hvordan det her samfund indrettes, og man ingen forventninger stiller til det samfund, man kommer til, om indrømmelse eller imødekommelser, så er vi jo et rigtig godt sted. Men problemet er jo, at vi desværre er et helt andet sted i forhold til rigtig mange mennesker med muslimsk baggrund i Danmark, som forventer, at samfundet imødekommer dem i forhold til særkrav og viser dem særhensyn og alt muligt andet, og der er vi som samfund nødt til at sætte foden ned og sige: Hertil og ikke længere.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Spørgeren.

Kl. 15:09

Kim Edborg Andersen (DD):

Hvis folk har overværet hele debatten, vil de have hørt, at ordførers formand sagde det rigtig, rigtig fint tidligere, altså at man sagtens være muslim og være dansk i hjertet.

Så vil jeg sige, at midtjyder jo også er gode folk – det er ikke helt det samme, men man er da også et godt menneske, når man kommer fra Midtjylland.

Men jeg vil bare håbe på, at Dansk Folkeparti alligevel bliver ved med at komme med de her forslag, for Danmarksdemokraterne og Dansk Folkeparti er vel efterhånden de eneste, der kommer med reelle forslag, når vi ser problemstillingerne. Og i den her samling har Danmarksdemokraterne nydt stor gavn af, at hr. Mikkel Bjørn har været meget, meget dygtig på sit område, og det vil jeg godt kvittere for.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Mikkel Bjørn (DF):

Tak for det. Vi er jo altid glade for vores samarbejde med de borgerlige partier og er selvfølgelig glade, når Danmarksdemokraterne kan bakke op, og kede af det, når det ikke er tilfældet. Vi har det med Danmarksdemokraterne, lidt ligesom vi har det med Venstre, altså at vi er meget uenige om meget, men at der også er ting, hvor vi kan blive enige. Jeg synes, at Danmarksdemokraterne og Venstre er to partier, der minder meget om hinanden, så på den måde er det jo ikke så underligt.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Så siger vi tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udlændinge- og Integrationsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 157:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Udvidelse af ordning om tilskud til tandpleje for udvalgte patientgrupper).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde).

(Fremsættelse 27.02.2025).

Kl. 15:10

Forhandling

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Forhandlingen er åbnet. Og den første ordfører er fru Maria Durhuus fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Maria Durhuus (S):

Tak for ordet. Efter at have arbejdet virkelig mange år som sygeplejerske i psykiatrien er det en ret god dag i dag, fordi vi skal førstebehandle et lovforslag om muligheden for at sikre, at flere patienter kan få hjælp til tandpleje i forbindelse med alvorlige sygdomsforløb. For vi ved, at skader på tænder kan være en bivirkning af den behandling, man modtager i forbindelse med en række alvorlige sygdomsforløb. Vi ved også, at et smil er noget af det første, mennesker ser, når man mødes. Og vi ved også, hvor smerteligt det kan være, hvis ens smil bærer præg af en fortælling om, at man har været syg, eller gør, at man fremstår på en måde, man ikke selv ønsker det. Men vi ved også, tandlægeregningerne kan være så høje og så store, at det er fuldstændig uoverkommeligt at få gjort noget ved det.

Vi synes ikke, det er rimeligt, at man både skal kæmpe med alvorlig sygdom og samtidig hænge på store regninger. Og vi har jo i mange år haft en ordning, den såkaldte § 166-ordning, hvor patienter kan få tilskud. Men flere patientgrupper er i dag ikke en del af den ordning, og derfor er vi også glade for, at vi sidste år kunne præsentere en aftale med alle Folketingets partier. Den udvider målgruppen af patienter, som kan få tilskud til tandbehandling som følge af tandskader i forbindelse med sygdom.

Med lovforslaget i dag implementerer vi den aftale. Aftalen byggede på anbefalinger fra Sundhedsstyrelsen. Vi udvider ordningen med tre nye patientgrupper. Det har indtil nu særlig været kræftpatienter, som var i målgruppen for ordningen, men med dagens lovforslag udvider vi ordningen til også at omfatte f.eks. mennesker med psykisk sygdom, der har været i langvarig behandling med medicinske præparater, hvis bivirkning er, at tænderne går i stykker. Det er anden gang på et år, at vi udvider ordningen. Sidste år fik syv andre patientgrupper adgang til ordningen pr. 1. juli 2024. Samlet set har vi derfor gennemført et kæmpe løft af området.

Det er en aftale, som vil betyde rigtig meget for de patienter, som bliver omfattet, for dårlig tandsundhed har ikke kun fysiske konsekvenser, men også store sociale konsekvenser, fordi smilet, som jeg startede med at sige, er det første, man ser. Og er der noget, man har brug for, når livet er svært, så er det at kunne smile den dag, man får det godt igen, uden at blive mindet om, hvad der har været engang.

Derfor støtter Socialdemokratiet selvfølgelig det her lovforslag. Tak for ordet.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren fra Socialdemokratiet. Den næste i talerrækken er ordføreren fra Venstre, fru Eva Kjer Hansen.

Kl. 15:14

(Ordfører)

Eva Kjer Hansen (V):

Tak, formand. I Danmark har vi et stærkt sundhedsvæsen. Rammes man af sygdom, står der et dygtigt sundhedspersonale klar til at hjælpe en, og som følge af bl.a. akutplanen er den gennemsnitlige ventetid på behandling i sygehusvæsenet faldet, og det er jo rigtig positivt. Det er bare også sådan, at nogle sygdomsbehandlinger medfører nogle bivirkninger, der kan have en negativ indflydelse på patienternes tandsundhed.

Der er det rigtig positivt, at vi nu har mulighed for at udvide med de patientgrupper, der også har problemer med deres tandpleje, og kunne give tilskud til langt flere end tidligere. Og som den tidligere ordfører var inde på, har vi udvidet ad flere omgange, og det er jo dejligt, at vi der kan møde hinanden på tværs af partierne i forhold til at hjælpe nogle patienter, der står i en meget svær situation, og

som jo har behov for at kunne leve et så godt og almindeligt liv som overhovedet muligt. Kan vi fjerne nogle af de bekymringer og de udfordringer, som de oplever i forbindelse med deres tandsundhed, ja, så kan vi hjælpe dem til en mere tryk og en mere normal hverdag i en hård tid.

Vi ved jo også, at for mange danskere kan udgifterne til en mere omfattende tandlægebehandling være markante poster i deres private husholdningsbudget. Og derfor skal den ekstra støtte til de her patientgrupper også skabe en tryghed for, at patienternes sygdoms- og behandlingsforløb ikke skal skabe yderligere usikkerhed om deres økonomi grundet ekstra store tandlægeregninger.

Så i Venstre er vi rigtig glade for, at vi har kunnet finde hinanden på tværs af partierne i en forståelse for at prioritere og udvide omfanget af patientgrupper, der nu får den her støtte.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Venstre. Helt fra bageste række er det nu hr.

Kim Edberg Andersen, Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Kim Edberg Andersen (DD):

Tak for det, formand. Jeg har jo fået lov til at være standin for Danmarks bedste sundhedsordfører i dag, så jeg skal gøre mit bedste. Lovforslaget implementerer en politisk aftale, som regeringen indgik den 1. november 2024 med alle Folketingets partier om en yderligere udvidelse af ordningen, der giver visse patienter adgang til at søge et særligt tilskud til tandpleje efter sundhedsloven. Med lovforslaget bliver sundhedslovens § 166 udvidet, så tre nye patientgrupper, der som følge af deres sygdom eller sygdomsbehandling har et særligt behov for tandbehandling, kan søge om det særlige tilskud til tandpleje, det drejer sig om. Så vil jeg ikke nævne de tre, for det tror jeg faktisk mine to foregående har.

Så vil jeg sige, at Danmarksdemokraterne simpelt hen er med i den politiske aftale, forslaget udmønter, så selvfølgelig bakker vi op om, at vi tager bedre hånd om de patienter i vores sundhedsvæsen, der er i risiko for at udvikle alvorlige tandproblemer som følge af deres behandling i sundhedsvæsenet. I den forbindelse er det simpelt hen fornuftigt, at vi sikrer den rette hjælp til flere patienter med tilskud til efterfølgende tandbehandling, så det ikke er pengepungen, der spænder ben for, at patienterne får den nødvendige behandling til rette tid.

Tænder, der bliver ødelagt, hvis man lige har været syg, hjælper ikke på ens livsværdi. Vi har fundet penge, hele Folketinget bakker op, og som jeg altid siger, når jeg er heroppe, hvis regeringen en gang imellem finder et korn og kommer med et godt lovforslag, er Danmarksdemokraterne naturligvis med, og det er vi naturligvis også her.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Danmarksdemokraterne. SF ved hr. Mads Olsen er den næste på talerstolen.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Mads Olsen (SF):

Tak for ordet, formand. Jeg står her som vikar for fru Kirsten Normann Andersen.

Det er dyrt, når sygdom rammer tænderne. Mens det er gratis at få behandling for et brækket ben, koster det en formue at få behandling for en brækket tand. Det er og bliver et paradoks. Vi anerkender dog, at det også er et paradoks, som ikke lige løses på en

gang. Men med små skridt og kloge prioriteringer får flere og flere patienter adgang til et nødvendigt tilskud til tandbehandling.

Det her lovforslag udmønter en aftale om en yderligere udvidelse af ordningen, der giver visse patienter adgang til at søge et særligt tilskud til tandpleje efter sundhedsloven. Med lovforslaget bliver sundhedslovens § 166 udvidet, så tre nye patientgrupper, der som følge af deres sygdom eller sygdomsbehandling har et særligt behov for tandbehandling, kan søge om det særlige tilskud til tandbehandling.

Den nye patientgruppe er allerede præsenteret af tidligere ordførere, så jeg vil blot fremhæve, at vi denne gang også inkluderer tandskader som følge af langvarig brug af visse psykofarmaka. Vi er glade for udvidelsen, men vil ikke undlade at bemærke, at vi slet ikke er i mål, når det handler om at sikre, at alle patienter har råd til nødvendig tandbehandling. Men det er endnu et skridt på vejen, og SF stemmer selvfølgelig for lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for SF. Liberal Alliances fru Sandra Elisabeth Skalvig er den næste i talerrækken.

Kl. 15:20

(Ordfører)

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det. Jeg vil starte med at gøre opmærksom på, at jeg i dag står her på vegne af Liberal Alliances sundhedsordfører.

Liberal Alliance støtter naturligvis lovforslaget, som udmønter en bred politisk aftale om at udvide ordningen for tandplejetilskud til nye patientgrupper med særlige behov. Vi ved, at sygdom og medicinsk behandling i mange tilfælde har betydelige konsekvenser for tandsundheden. Derfor mener vi også, at det kun er rimeligt, at vi også hjælper de patienter, der på grund af psykisk sygdom eller kirurgisk behandling har ekstraordinære tandproblemer og store udgifter.

Med lovforslaget gives patienter i fast behandling med psykofarmaka og patienter med reflux efter fjernelse af mavemundens lukkemuskel adgang til at søge om tilskud. Vi er meget tilfredse med, at der i forlængelse af høringsprocessen er fokus på at fastholde enkle og ensartede visitationskriterier, som gør det nemmere for patienterne at få adgang til tilskud og for myndighederne at administrere ordningen. Vi skal nødig skabe mere bureaukrati, så det glæder os, at der er fokus på dette.

Samtidig er det vigtigt at understrege, at det ikke handler om generel tandlægedækning, men om at kompensere for ekstraudgifter i forbindelse med konkret sygdom og behandling. Vi bakker op om tilgange, hvor der er plads til faglig vurdering og prioritering, og vi noterer os, at Sundhedsstyrelsen løbende vil justere vejledningen, så vi sikrer en præcis og retfærdig afgrænsning af målgrupperne.

Derfor kan vi støtte lovforslaget, og jeg skulle hilse fra Dansk Folkeparti og sige, at de også støtter forslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Liberal Alliance. Jeg ser ikke ordføreren for Moderaterne i salen, og nu får jeg at vide, at Venstre skulle hilse fra Moderaterne, så derfor er Moderaterne her ikke. Tak for det. Det leder os så til den næste i talerrækken, som er fra Det Konservative Folkeparti, hr. Per Larsen.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Per Larsen (KF):

Tak for det, formand. Forslaget, vi behandler, indebærer en udvidelse af ordningen om tilskud til tandpleje for udvalgte patientgrupper

efter sundhedslovens § 166. Formålet med lovforslaget er at give flere patientgrupper mulighed for at modtage økonomisk tilskud til tandpleje, hvis de som følge af deres sygdom eller sygdomsbehandling har betydelige tandproblemer.

Vi bakker selvfølgelig op om forslaget, da det bygger på en bred politisk aftale fra november 2024, hvor alle Folketingets partier blev enige om at udvide ordningen yderligere inden for den afsatte økonomiske ramme. Lovforslaget tilføjer tre nye patientgrupper til ordningen: patienter i fast behandling med tricykliske antidepressiva i mindst 6 måneder, patienter med en svær psykisk lidelse, der er i fast behandling med psykofarmaka i mindst 6 måneder, og patienter med reflux efter en operation, hvor lukkemusklen mellem spiserør og mavesæk er helt eller delvis fjernet. Disse patientgrupper er identificeret på baggrund af Sundhedsstyrelsens vurdering, og der er evidens for, at de har en forhøjet risiko for alvorlige tandproblemer.

I høringssvarene har der været generel opbakning til forslaget, men også enkelte bekymringer. Bl.a. siger Danske Regioner, at en udvidelse kan medføre økonomisk og administrativt pres på sagsbehandlingstiden. Ministeren har dog vurderet, at der allerede er afsat midler samt lavet forenklinger af visitationskriterierne til reducere af de administrative byrder.

Derudover har Danske Handicaporganisationer og Danske Patienter argumenteret for, at endnu flere patientgrupper burde omfattes af ordningen, herunder patienter med kroniske sygdomme som diabetes, gigt og osteoporose. Ministeriet har svaret, at eventuelle yderligere udvidelser vil afhænge af den økonomiske ramme og en nærmere faglig vurdering.

Vi støtter selvfølgelig forslaget og ser frem til at følge implementeringen af de nye regler, der skal gælde fra den 1. juli 2025. Tak for ordet.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Det Konservative Folkeparti. Jeg ser ikke Enhedslisten i salen, så den næste i talerrækken er hr. Stinus Lindgreen, Radikale Venstre.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Stinus Lindgreen (RV):

Tak, formand. Tak for ordet. Lovforslaget, som vi behandler her, udmønter jo en politisk aftale, der udvider ordningen for særligt tilskud til tandpleje, så det kommer flere patientgrupper til gavn.

Da partierne bag i sin tid afsatte ekstra 100 mio. kr. til ordningen, aftalte vi også, at hvis der skulle være penge tilovers, skulle ordningen udvides med yderligere patientgrupper, der får tandskader som følge af deres behandling. Da vi i efteråret sidste år kunne se, at det var tilfældet, fik vi således Sundhedsstyrelsens anbefalinger til, hvilke patientgrupper der skulle inkluderes, så vi kunne få afløb for pengene til gavn for flere patienter.

Det er rigtig positivt, at vi nu udvider på ordningen. Da jeg sad og læste høringssvarene igennem, går det da også igen, at man i svarene er rigtig glad for lovforslaget, som vi behandler her i dag. Det går igen, at man har ønsker til yderligere grupper, der ville have glæde af at blive omfattet af ordningen, og det forstår jeg til fulde. Hvis det skulle vise sig, at der skulle være flere penge tilovers, er jeg da sikker på, at det nok skal komme flere borgere til gavn.

Der var også en anden bemærkning, jeg bed mærke i, da jeg læste høringssvarene, nemlig den fra Danske Tandplejere. De påpeger vigtigheden af at have en forebyggende tandpleje i stedet for at afvente tandskader. Det er jeg naturligvis enig i. Både økonomisk og menneskeligt er det da klart at foretrække, hvis vi kan forebygge tandskader frem for at reparere på tænderne bagefter.

Jeg noterer mig så også, at ministeriet påpeger, at det jo ikke er alle patienter i de grupper, vi snakker om her, der udvikler tandska-

der og derfor får brug for den hjælp, som vi har sat penge af til her. Det er selvfølgelig korrekt, men det ville aldrig være til skade at give gode råd om forebyggende tandpleje til alle patienter, og det må også være muligt, tænker jeg, at gribe ind så tidligt som overhovedet muligt over for de ramte patienter og ikke vente på, at der er kommet omfattende tandskader. Det er noget af det, jeg godt kunne tænke mig at blive lidt klogere på i arbejdet efter behandlingen her i salen.

Men under alle omstændigheder bakker vi i Radikale Venstre naturligvis op om lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Lars-Christian Brask):

Tak til ordføreren for Radikale Venstre. Den næste i talerrækken er Alternativets fru Karin Liltorp.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Karin Liltorp (ALT):

Tak for ordet. Tandpleje er sundhed, og sundhed bør være for alle uanset livsvilkår, sygdomsforløb eller medicinforbrug. Det er derfor glædeligt, at vi med dette lovforslag tager endnu et skridt i retning af mere lighed i sundhedssystemet.

I Alternativet bakker vi op om forslaget om at udvide tilskudsordningen til at omfatte flere patientgrupper, herunder patienter i fast behandling med psykofarmaka og patienter med reflux efter operation. Det er både fagligt og socialt velbegrunder, at de omfattes af ordningen. Men – og der er et men – det er vigtigt, at vi ikke forfalder til en lappeløsningslogik, hvor vi blot føjer nye grupper til den her pulje, som ressourcerne tillader det.

For som man i flere høringssvar gør opmærksom på, bl.a. fra Danske Patienter og Danske Handicaporganisationer, er der mange andre patientgrupper, der har tilsvarende behov, men stadig står uden for ordningen. Det gælder folk med leddegigt, nyresygdomme, diabetes, Parkinson og demens; listen er lang. Alternativet opfordrer derfor til, at vi tager initiativ til en mere systematisk og fagligt forankret kortlægning af, hvilke sygdomsgrupper der på baggrund af evidens og behandling også bør omfattes af tilskudsordningen.

Jeg vil også gerne fremhæve et andet centralt punkt, som Danske Tandplejere meget præcist peger på: Hvorfor hjælper vi først patienterne, når skaden er sket? Det handler om det, man kalder forebyggelse. Hvorfor er det stadig sådan, at man skal have betydelige tandproblemer, før man kan få støtte? Det burde selvfølgelig være omvendt. Vi bør i højere grad tænke forebyggende tandpleje ind, især for patienter i de kendte risikogrupper. For som Danske Tandplejere siger: »Forebyggelse er den bedste vej til at skabe lighed i tandsundhed«. Alternativet ønsker derfor, at vi fremover prioriterer en tidligere og mere forebyggende indsats. Det vil ikke kun mindske uligheden. Det er også økonomisk bæredygtigt og i overensstemmelse med verdensmålene om både sundhed og mindre ulighed.

Selvfølgelig støtter Alternativet forslaget, men det er med en klar forventning om, at det her ikke er endestationen, men et skridt imod et mere retfærdigt tandplejesystem – et system, der ikke først træder til, når sygdommen har tæret på tænderne, men som ser mennesker i deres helhed og handler i tide. Til sidst kan jeg lige sige, at jeg har en forsinket hilsen fra Enhedslisten, der også støtter forslaget.

Kl. 15:29

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Vi siger tak til ordføreren for Alternativet, fru Karin Liltorp. Det afsluttede ordførerrækken, og derfor byder jeg nu velkommen til indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Tak for det, formand, og tak for bemærkningerne og modtagelsen af regeringens lovforslag om at udvide ordningen, der giver visse patienter mulighed for at få tilskud til tandpleje. Nu var der en hel del af de tilstedeværende ordførere, der var vikar for den ene eller den anden og andet, men jeg vil egentlig godt bruge noget tid på at sige nogle ord om, hvorfor det i dag er en god, men også vigtig dag for en række patientgrupper.

Vi taler om mennesker, der udvikler alvorlige tandproblemer. Det er ikke, fordi de ikke har passet på deres tænder, men fordi de udvikler svære tandproblemer som følge af deres sygdom eller den behandling, de modtager i sundhedsvæsenet. Derfor er det en god dag, for med det her lovforslag udvider vi nu den særlige tilskudsordning til tandpleje med yderligere tre nye patientgrupper. Dermed vil endnu flere patienter fremover kunne få økonomisk hjælp, hvis deres sygdom eller behandling har givet alvorlige tandproblemer og som følge heraf også nogle store tandlægeregninger. Det er et stort, men også vigtigt skridt i forhold til at skabe mere lighed i sundhed.

Bl.a. udvider vi ordningen med lovforslaget her, så patienter, der har en psykisk lidelse og er i behandling med psykofarmaka, har mulighed for at få tilskud, fordi længere tids behandling med en række af disse lægemidler kan give mundtørhed, hvilket kan resultere i betydelige tandproblemer for de pågældende patientgrupper. Derfor kan mange borgere, der er i behandling med psykofarmaka, også opleve, at de efterfølgende står med nogle meget store tandlægeregninger, som det kan være svært at betale. Det kan være en enormt stor belastning i sig selv for det første at forholde sig til sygdom, men for det andet også efterfølgende oveni at skulle forholde sig til alvorlige tandproblemer og efterfølgende også forholde sig til store tandlægeregninger, samtidig med at man har psykiske udfordringer. Derfor er jeg rigtig glad for, at de patienter nu kan blive omfattet af ordningen og dermed kan få en vigtig og stor økonomisk håndsrækning.

Sidste år fremsatte jeg som indenrigs- og sundhedsminister et lovforslag, der for første gang siden 2012 udvidede hele den her tilskudsordning til tandpleje. Det er det, der er fastsat i sundhedslovens § 166. Jeg tror, at det var Danmarksdemokraternes ordfører, der sagde, at det var et lille korn, der var en forbedring her. Jeg vil tillade mig at sige, at det her er kæmpestort med den store udvidelse og forbedring, vi laver, af tilbuddet inden for sundhedslovens § 166. For med det lovforslag, der var der sidste år, sikrede vi, at bl.a. flere kræftpatienter, som har fået tandproblemer – igen er det ikke, fordi de ikke har passet på deres tænder, men fordi de som led i deres kræftbehandling har fået skadet deres tænder som følge af behandlingen – fik mulighed for at få tilskud til tandpleje. Baggrunden for sidste års lovændring og også det her lovforslag er, at vi i regeringen med vores sundhedspakke prioriterede at afsætte penge til at udvide, men også forenkle den særlige tilskudsordning. Det gjorde vi, fordi det her er vigtigt, og derfor har vi også afsat 100 mio. kr. varigt fra 2025, hvilket er en meget, meget markant udvidelse af hele tilskudsordningen.

Da vi så udvidede ordningen sidste år, var regeringen og aftalepartierne også enige om, at eventuelle uforbrugte midler fra den første udvidelse skulle bruges til at kunne levere endnu en udvidelse af ordningen. Derfor gav vi Sundhedsstyrelsen opgaven med at se på, om der kunne laves en afgrænsning af patienter, der på grund af behandling med psykofarmaka får alvorlige tandproblemer. Sundhedsstyrelsen skulle også se på, om der var patienter, der blev fremhævet i høringen i forbindelse med den første udvidelse, som burde omfattes af ordningen. På baggrund af Sundhedsstyrelsens anbefalinger og det faglige oplæg, de har leveret til os, indgik vi den her yderligere aftale i november sidste år med alle Folketingets partier om endnu en udvidelse af ordningen. Derfor vil jeg også lige

sige som bemærkning til Alternativets ordfører, at det her jo ikke bare er noget, der er grebet ud af det blå; det bygger jo sådan set også på et solidt og vigtigt stykke arbejde fra Sundhedsstyrelsen. Jeg er selvfølgelig glad for, at alle partier bakkede op om Sundhedsstyrelsens anbefalinger og bakkede op om, at vi nu kan levere en vigtig forbedring af vilkårene for flere patienter med alvorlig sygdom.

Med lovforslaget her udmønter vi så den politiske aftale fra november sidste år, så vi udvider sundhedslovens § 166, så tre nye patientgrupper kan søge om tilskud til tandpleje, hvis de som følge af deres sygdom eller behandling har et særligt behov for tandpleje. Der er tale om patienter med svær psykisk lidelse, der behandles med psykofarmaka. Der er tale om patienter, der behandles med en bestemt type psykofarmaka, antidepressiver. Der er patienter med refluks på grund af fjernelse af lukkemusklen mellem spiserøret og mavesækken.

KI. 15:34

Med lovændringen om den første udvidelse af ordningen fra sidste år blev ordningen også forenklet og i øvrigt også afbureaukratiseret, så det nu også er blevet langt nemmere at få tilskud til tandpleje. Det var også en vigtig ændring, som jeg synes er på sin plads at fremhæve i dag. For der er rigtig mange patienter, der tidligere syntes, at det nærmest var en umulig opgave at kunne dokumentere og bevise, hvorfor man skulle være inden for målgruppen, og derfor sagde vi: Det her kan vi ikke bare overlade til patienten og lade hvile på patientens skuldre; vi er nødt til også at lette ansøgningsprocessen og understøtte en hurtigere og lettere sagsbehandling i regionerne.

Med lovforslaget her sikrer vi nu, at vi indfører tilsvarende enkle visitationskriterier for de nye patienter i den foreslåede ordning. Med lovforslaget forventer vi, at 7.000 nye patienter får gavn af ordningen. Det er 7.000 nye mennesker, patienter, der står med betydelige tandproblemer. Igen vil jeg understrege, at det ikke er, fordi man ikke har passet på sine tænder, men fordi man har fået en skade som følge af den behandling, man modtager i sundhedsvæsenet. Kigger vi på begge udvidelser af ordningen, forventes antallet af patienter at stige fra ca. 4.400 patienter i 2023 til samlet set 17.400 patienter. Der er altså tale om en markant udvidelse af ordningen, som vil betyde, at mange tusind patienter nu forventes at få hjælp til at betale de store tandlægeregninger. Jeg håber derfor også, at udvidelsen af ordningen er med til at skabe tryghed for de nye patienter, som ikke længere skal bekymre sig om, at man kommer til at stå tilbage med enormt store regninger til tandpleje.

Vi lægger op til, at lovforslaget skal træde i kraft i juli i år. Vi skal selvfølgelig også sikre os, at patienterne får kendskab til, at der er flere patientgrupper, der nu her om lidt kan søge om tilskud til tandpleje. Som vi blev enige om med den politiske aftale, vil der også være fokus på, at patienterne bliver informeret i forbindelse med implementeringen. Det vil bl.a. ske igennem informationsmateriale, som målrettes borgere og sundhedspersonale. Med de ord vil jeg takke for Folketingets opmærksomhed. Jeg ser frem til den videre udvalgsbehandling og står selvfølgelig vanen tro til rådighed for besvarelse af spørgsmål fra udvalget, der måtte være undervejs. Tak for ordet.

KI. 15:37

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er foreløbig en enkelt til kort bemærkning. Hr. Stinus Lindgreen, Radikale Venstre. Værsgo.

KI. 15:37

Stinus Lindgreen (RV):

Tak for det. Jeg vil straks benytte mig af ministerens villighed til at svare på spørgsmål. Jeg vil blot lige høre, om ministeren har gjort sig nogle overvejelser i forhold til det, der bliver nævnt omkring forebyggende indsats. Jeg er helt med på, at det ikke er alle patienter i de her grupper, der udvikler alvorlige tandskader som følge af deres

behandling, men hos dem, der gør, må der dog være nogle tegn, inden det bliver helt vildt omfattende. Så kan man gøre noget? Jeg har ikke svaret på det, men har man gjort sig nogle overvejelser om at gribe ind så tidligt som muligt? Det må både være til gavn økonomisk, naturligvis, men også være det bedste for patienten, hvis vi kan fange det så tidligt i forløbet som muligt.

KI. 15:37

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

KI. 15:37

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Generelt mener jeg jo, vi skal have fokus på forebyggende indsatser på tværs af hele vores sundhedsvæsen – havde jeg nær sagt – uanset hvilke grupper vi taler om, for det er vigtigere og bedre at kunne forebygge end kun at investere i at behandle. Her taler vi bare om en gruppe af mennesker, hvor skaden altså er sket. Det er ikke for at negligere, at hvor man kan gøre noget, gør man jo også alt, hvad man kan, for at sikre, at skaderne ikke sker. Og det er jo også noget, vores dygtige sundhedspersonale har stort fokus på i forhold til de behandlinger, som man modtager eksempelvis som kræftpatient, hvor man som led i en strålebehandling jo kan komme i en risiko for at udvikle enormt store tandproblemer. Men der er jo bare desværre en stor gruppe af patienter, for hvem skaden nærmest er uundgåelig som led i at modtage den behandling.

Det er jo det, der er kernen og essensen i det her lovforslag, og det er derfor også så sindssygt vigtigt, at vi nu hjælper en gruppe af patienter, som har fået skader som følge af den behandling, de har modtaget i vores sundhedsvæsen; ikke fordi vi giver dårlig behandling, men fordi de er i risiko for at kunne udvikle de her skader. Men jeg er enig med spørgeren i, at det er vigtigt også at satse på forebyggende indsatser. Det er i øvrigt også en vigtig dagsorden, når vi snakker børn og unge, og det er jo også noget, vi kommer til at skulle drøfte i forbindelse med det aftalte forhandlingsforløb, vi skal tage hul på, i den videre politiske sæson, for så vidt angår også at lave en ændring af hele voksentandplejen.

KI. 15:39

Formanden (Søren Gade):

Spørgeren.

KI. 15:39

Stinus Lindgreen (RV):

Tak for svaret. Jeg er fuldstændig enig. Det er jo flere patientgrupper her, som risikerer at få meget alvorlige tandskader. Så mit spørgsmål er blot: Behøver man at vente, til det er så grelt? Hvis man kan se som tandplejer – det er sådan, jeg forstår det høringsvar, der er kommet – at man nu er på vej hen et sted, hvor det bliver rigtig, rigtig slemt, hvis ikke vi gør noget, kunne man så ikke allerede gøre noget dér i stedet for at vente? Altså, hvad kan man gøre for at gribe ind så tidligt som overhovedet muligt dér, hvor vi ved, at det bliver et problem?

KI. 15:40

Formanden (Søren Gade):

Ministeren.

KI. 15:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Det er jo det, man skal sørge for, og det gør man også allerede blandt det dygtige personale, vi har i vores sundhedsvæsen; altså, når du f.eks. er i behandling, skal man også gøre alt, hvad man kan, for at mindske risikoen for at udvikle betydelige tandproblemer, som følge vel af mærke af den behandling man modtager. Jeg vil ikke afvise, at

der måske er nogle områder, hvor man kunne gøre det endnu bedre og andet – det er jeg meget åben for at drøfte. Jeg tænker også, at det er noget, vi kan belyse i den videre udvalgsbehandling; men det, jeg synes er det væsentlige her, er, at vi nu inden for et år leverer enorme udvidelser til mennesker, der tidligere var overladt til nogle helt enorme tandlægeregninger. Samtidig sørger vi også for, at det bliver langt nemmere at ansøge om at blive omfattet af det.

Kl. 15:40

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi siger tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om lægemidler og lov om forsøgsordning med medicinsk cannabis og om ordning for dyrkning, fremstilling m.v. af medicinsk cannabis. (Overførsel af administrationen af Dansk Patientsikkerhedsdatabase og behandling af rapporteringer om utilsigtede hændelser m.v. til regionerne).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde).

(Fremsættelse 12.03.2025).

Kl. 15:41

Forhandling

Formanden (Søren Gade):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører, jeg byder velkommen til, er fru Maria Durhuus fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Maria Durhuus (S):

Tak for ordet. Jeg glemte at sige ved det foregående punkt på dagsordenen, at jeg er her som vikar for vores sundhedsordfører i dag. I forhold til det punkt, vi behandler nu, nemlig første behandling af L 164, vil jeg egentlig gøre det relativt kort. Det handler jo om udmøntning af den aftale, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet indgik den 2. oktober 2024 med Danske Regioner. Aftalen betyder, at Danske Regioner pr. 1. maj 2025 overtager opgaven med at modtage og analysere rapporteringer om utilsigtede hændelser. Det betyder derfor også, at regionerne overtager driften af Dansk Patientsikkerhedsdatabase.

Lovforslaget ændrer ikke på selve rapporteringspligten, dvs. hvem der skal indrapportere utilsigtede hændelser, og hvilke utilsigtede hændelser der skal indrapporteres. Ordningen fortsætter dermed som hidtil. Formålet med ordningen er at få fokus på læring i sundhedsvæsenet, så vi netop bruger de utilsigtede hændelser til at lære af, så vi bliver klogere på, hvordan vi undgår lignende i fremtiden og på den måde gavner patientsikkerheden i vores sundhedsvæsen yderligere. Vi synes derfor, at det er en rigtig god løsning, at regionerne nu overtager opgaven med de utilsigtede hændelser, og derfor støtter Socialdemokratiet selvfølgelig forslaget.

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Maria Durhuus fra Socialdemokratiet. Jeg byder nu velkommen til fru Eva Kjer Hansen fra Venstre.

Kl. 15:43

(Ordfører)

Eva Kjer Hansen (V):

Tak for det, formand. Jeg synes simpelt hen, at det var en helt fantastisk, suverænt dækkende ordførertale, der kom fra min socialdemokratiske kollega, så jeg kan fuldstændig tilslutte mig det, den socialdemokratiske ordfører sagde. På den baggrund støtter vi også i Venstre op om forslaget. Og jeg skal hilse fra Moderaterne og sige, at de på tilsvarende vis bakker op om forslaget. Jeg tænker også, at de på tilsvarende vis ville have været begejstret for den socialdemokratiske ordførertale, hvis de havde været her.

Kl. 15:43

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til fru Eva Kjer Hansen fra Venstre, og jeg byder nu velkommen til hr. Kim Edberg Andersen fra Danmarksdemokraterne.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Kim Edberg Andersen (DD):

Nu kender jeg ordføreren fra Venstre som en, der faktisk er dybt inde i sagerne. Umiddelbart tænkte man, at der ikke var skrevet en tale, men det var faktisk også en rigtig god tale fra Socialdemokraternes side, og jeg er enig, så jeg skal gøre det ganske kort. Danmarksdemokraterne kommer til at bakke op om forslaget, simpelt hen fordi det er positivt, at ordningen med at rapportere om utilsigtede hændelser og analysere og anvende de samlede rapporteringer til viden og læring til sundhedsvæsenet fortsætter, således at utilsigtede hændelser kan bruges i læringsojemed for sundhedspersonalet. Det er et godt lovforslag, og nu vil jeg gerne fredagsrose ministeren. Det er to i streg. Det er godt gået af regeringen. Det er ikke tit, jeg prøver det. Danmarksdemokraterne støtter forslaget.

Kl. 15:44

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Kim Edberg Andersen fra Danmarksdemokraterne. Jeg byder nu velkommen til hr. Mads Olsen fra Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Mads Olsen (SF):

Tak for ordet, formand. Lovforslaget udmønter regeringens finanslovsforslag om at lade Danske Regioner overtage opgaven med at modtage og analysere rapporteringer om utilsigtede hændelser, herunder driften af Dansk Patientsikkerhedsdatabase med rapporteringer fra sundhedspersonale, patienter og pårørende på tværs af regioner, kommuner, almen praksis og apoteker m.v. Ifølge lovforslaget skal opgaven videreføres uændret. SF er en del af finansloven, og derfor stemmer vi selvfølgelig også for forslaget.

Vi skulle i øvrigt hilse fra Enhedslisten og sige, at de også stemmer for forslaget.

Kl. 15:45

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Mads Olsen fra Socialistisk Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til fru Sandra Elisabeth Skalvig fra Liberal Alliance.

(Ordfører)

Sandra Elisabeth Skalvig (LA):

Tak for det. Liberal Alliance bakker op om dette lovforslag, som udmønter aftalen mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Danske Regioner om at overdrage administrationen af Dansk Patientsikkerhedsdatabase til regionerne. Vi bifalder, at man med dette forslag sikrer, at læringssystemet for utilsigtede hændelser videreføres og ikke risikerer at blive nedlagt som følge af statsligt opgavebortfald. Vi skal naturligvis altid bruge de erfaringer, gode som dårlige, der tilfalder os med tiden, og på dette område har vi opbygget erfaring, systematik og en læring og en læringskultur, som fortjener at blive bevaret og videreudviklet.

Men som vi også har set på andre områder, har regionerne en tendens til ikke at dele viden effektivt på tværs. Vi ved det fra AI-området, og derfor mener vi, at det er vigtigt at holde skarpt øje med, om data og læring rent faktisk bliver delt mellem regionerne og ud i hele sundhedsvæsenet. Løsningen, der lægges op til, hvor kun et af regionsrådene fungerer som samlingspunkt for oplysninger, kan forhåbentlig være med til at afhjælpe dette.

Lovforslaget viderefører den nuværende ordning uden væsentlige ændringer, og det er nok fornuftigt nok på den korte bane. Men vi deler ønsket fra flere høringsparter om, at der fremadrettet bør arbejdes for modernisering, forenkling og bedre læringsværdi af systemet. Det er også vigtigt, at alle aktører i sundhedsvæsenet, herunder kommunerne, fortsat har adgang til både indberetning og viden.

Vi stemmer for lovforslaget, men ser frem til at følge den videre udmøntning og udvikling af området. Og så skulle jeg hilse fra Dansk Folkeparti og sige, at de også støtter forslaget.

Kl. 15:47

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Sandra Elisabeth Skalvig fra Liberal Alliance, og jeg byder nu velkommen til hr. Per Larsen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:48

(Ordfører)

Per Larsen (KF):

Tak for det, formand. I Det Konservative Folkeparti er vi ganske tilfredse med, at regeringen droppede tanken om helt at udfase ordningen med at registrere de utilsigtede hændelser, som jo dagligt foregår i sundhedsvæsenet. Det har i rigtig mange år efterhånden været en fremragende ordning, hvor man opsamlér de utilsigtede hændelser, sådan at man kan blive klogere af dem og på den måde sikre, at tilsvarende utilsigtede hændelser ikke pågår flere gange.

Det fremgår også af lovforslaget, at ordningen skal fortsætte fuldstændig uændret. Vi er også trygge ved, at regionerne overtager opgaven. Fremover kommer et antal medarbejdere så til at arbejde hos regionerne i stedet for hos staten, og på den måde er der jo reduceret i antallet af statslige medarbejdere, som regeringen har lovet. Vi støtter forslaget.

Kl. 15:49

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Per Larsen fra Det Konservative Folkeparti. Jeg byder nu velkommen til hr. Stinus Lindgreen fra Radikale Venstre.

Kl. 15:49

(Ordfører)

Stinus Lindgreen (RV):

Mange tak formand. Jeg tror også, jeg vil gøre det relativt kort. Med dette lovforslag overtager Danske Regioner ansvaret for at modtage

og analysere indberetninger af utilsigtede hændelser og stå for driften af Dansk Patientsikkerhedsdatabase.

Baggrunden for, at vi står her i dag, er jo den diskussion, der kørte sidste år, hvor et forslag fra regeringen ville have ført til, at databasen blev lukket. Det medførte som bekendt en hel del kritik og bekymring fra faglige organisationer, patientforeninger og ordførere, herunder jeg selv, og jeg vil derfor gerne takke ministeren for at lytte og finde en god løsning, hvor databasen bevares, men blot flyttes organisatorisk. Det er til gavn for patientsikkerheden og for fortsat læring i vores sundhedsvæsen.

I Radikale Venstre støtter vi naturligvis lovforslaget.

Kl. 15:50

Formanden (Søren Gade):

Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til hr. Stinus Lindgreen fra Radikale Venstre. Og jeg byder nu velkommen til fru Karin Liltorp fra Alternativet.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Karin Liltorp (ALT):

I Alternativet hilser vi det velkommen, at vi får mulighed for at sikre den fortsatte eksistens af Dansk Patientsikkerhedsdatabase. Det er en database, der gennem mange år har været med til at fremme netop det, vi skal værne allermost om i vores sundhedsvæsen, nemlig en åben og lærende kultur, hvor fejl bruges til forbedring, ikke til fordømmelse. Vi skal altså lære af erfaringerne og gøre det bedre næste gang, og det er der forhåbentlig ikke nogen der kan være imod.

Herefter havde jeg skrevet en lang og rørende tale, men jeg kan forstå, at der er mange, der gerne vil hjem og holde weekend, så jeg vil skynde mig frem til konklusionen og sige, at Alternativet også støtter lovforslaget.

Kl. 15:50

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger, så vi siger tak til fru Karin Liltorp fra Alternativet. Det afsluttede ordførerrækken, og derfor byder jeg nu velkommen til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 15:51

Indenrigs- og sundhedsministeren (Sophie Løhde):

Tak for det, formand, og tak for talerne og bemærkningerne til lovforslaget fra ordførerne. Det er ikke, fordi jeg ikke anerkender, at der helt sikkert er nogle, der gerne vil have lov til at gå på weekend, men jeg vil tillade mig at sige et par ord i forhold til lovforslaget her, og i øvrigt er klokken 15.50 alt for tidligt at gå på weekend.

Jeg vil starte med at gå tilbage til 2003, for der indførte vi i Danmark verdens første lov om patientsikkerhed. Loven gjorde det obligatorisk for sundhedspersoner i Danmark at rapportere det, vi kalder for utilsigtede hændelser, som i daglig tale hurtigt kom til at hedde UTH'er. Formålet var at forbedre patientsikkerheden i sundhedsvæsenet ved at etablere et system, som man igennem rapporteringer kunne sikre, at man forebyggede lignende hændelser, og dermed forbedre kvaliteten af behandlingen. Det unikke og nyskabende ved UTH-systemet var og er stadig væk, at en rapporteret hændelse ikke kan føre til nogen former for sanktioner over for den sundhedsperson, der rapporterer hændelsen, eller som er involveret i den.

Man må jo sige, at systemet i den grad har været en succes. Utilsigtet hændelse-systemet er i dag en integreret del af arbejdet med patientsikkerhed i det danske sundhedsvæsen. Det har styrket patientsikkerheden ved at understøtte udviklingen af en kultur, hvor der er fokus på læring, og hvor man også åbent kan og tør tale om fejl. Gennem årene er antallet af rapporterede UTH'er steget støt. I

2023 blev der rapporteret mere end 400.000 utilsigtede hændelser. Og nej, det stigende antal kan ikke tolkes som, at det er, fordi der sker langt flere fejl i vores sundhedsvæsen. Det er rent faktisk udtryk for og skal ses som et tegn på en stærk, men også tillidsbaseret kultur i vores sundhedsvæsen, hvor man tør rapportere det, der går galt, og uddrage læring af det.

I over 20 år har staten været ansvarlig for UTH-systemet, og nu er det så, vi foreslår, at det er på tide, at vi får overdraget stafetten til regionerne, til sundhedsvæsenet. Jeg er glad for, at regionerne vil overtage opgaven. Det er for mig også helt naturligt, at opgaven overdrages til regionerne. Det giver mulighed for, at UTH-systemet og læringsopgaven kan samtænkes med andre vigtige regionale læringsindsatser og kvalitetsudviklingsinitiativer i vores sundhedsvæsen i øvrigt, og det er jo også en af begrundelserne for, at regionerne har valgt at placere opgaven i Region Midtjylland og Sundhedsvæsenets Kvalitetsinstitut. Det er en opgave, der på den ene side består i at drive og udvikle Dansk Patientsikkerhedsdatabase – det er den database, hvor man rapporterer utilsigtede hændelser i – men også på den anden side at påtage sig rollen som den nationale koordinator og videnformidler af patientsikkerheds- og kvalitetsarbejde.

Det er helt afgørende, at UTH-systemet fortsat vil være et system for hele sundhedsvæsenet og alle dets interessenter og ikke kun regionerne, når det er, at det overdrages. Det er også en helt klar forudsætning i lovforslaget, og det er også mit klare indtryk, at regionerne har i sinde at løfte den opgave. Det vil derfor også fortsat være et system, der skal stilles vederlagsfrit til rådighed for alle interessenter på sundhedsområdet. Det gælder både driften af systemet og den læring, som kan udledes på baggrund heraf. Regionerne kommer til nu her at overtage ansvaret for driften den 1. maj, og for at sikre en smidig, men også uproblematisk overdragelse, lægger vi op til, at overdragelsen sker en til en. Det vil sige, at vi overfører systemet, som det er, og med den rapporteringspligt, der er i dag. Jeg er fuldstændig opmærksom på, som også flere høringsparter påpeger, at der er forskellige forslag og ønsker til effektivisering og ændringer af systemet. Det gælder både i forhold til den tekniske løsning, men også selve rapporteringsreglerne. Mange af forslagene giver formentlig rigtig god mening, men vil jo også skulle udbores i forhold til behov for ændring af arbejdsgange, tilpasning af it-systemer m.v.

Så det er et forslag, som regionerne vil kunne tage med i den videre udvikling og drift af området, og her er mit ministerium selvfølgelig også klar til at hjælpe, hvis effektiviseringen forudsætter ændringer af regler, som vi er ansvarlige for i regi af ministeriet og dermed også i sidste ende ultimativt Folketinget.

Med de ord siger jeg tak for Folketingets opmærksomhed. Jeg beklager, jeg sagde lidt flere ord i min tale her i dag. Med det vil jeg blot tilkendegive også her, at jeg ser frem til den videre udvalgsbehandling. Jeg synes, at hvis ordføreren fra Danmarksdemokraterne synes, det var helt sjældent, at man kunne få to gode lovforslag i træk fra regeringen, så er det, fordi han kommer for lidt i Folketinget og følger alle de fremragende forslag, vi fremsætter. Tak for jeres opmærksomhed, og god weekend, når man kommer dertil.

Kl. 15:56

Formanden (Søren Gade):

Tak for det. Der er ingen korte bemærkninger. Vi siger tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:56

Meddelelser fra formanden

Formanden (Søren Gade):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 1. april 2025, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der vil fremgå af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes vil fremgå af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:56).